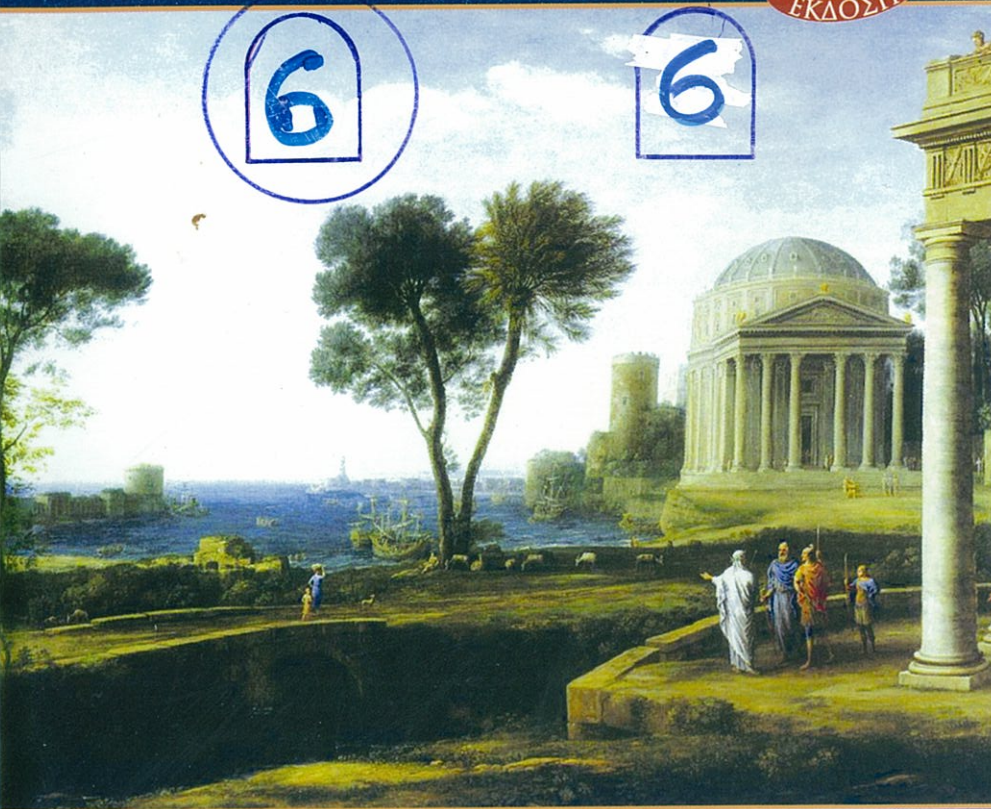

ΑΡΧΙΜΗΔΟΥΣ & ΣΟΛΩΝΟΣ ΤΟΥ ΑΘΗΝΑΙΟΥ:

Ο ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΑΤΛΑΝΤΩΝ

ΔΕΥΤΕΡΗ
ΕΚΔΟΣΗ

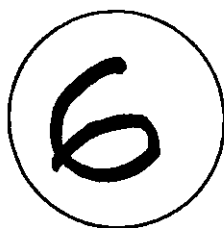
ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΠΝΕΥΜΑΤΙΣΤΙΚΟΥ ΟΜΙΛΟΥ ΑΘΗΝΩΝ "ΤΟ ΘΕΙΟΝ ΦΩΣ"
ΑΘΗΝΑ

**ΑΡΧΙΜΗΔΟΥΣ
ΚΑΙ ΣΟΛΩΝΟΣ ΤΟΥ ΑΘΗΝΑΙΟΥ**

**Ο ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ
ΤΩΝ ΑΤΛΑΝΤΩΝ**

Πνευματιστικές επικοινωνίες
ληφθεῖσες ὑπό τοῦ Ἐπικοινωνοῦ
Γεωργίου Χ. Πιζάνη

(Β' ΕΚΔΟΣΗ)

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΣΤΙΚΟΥ ΟΜΙΛΟΥ ΑΘΗΝΩΝ
«ΤΟ ΘΕΙΟΝ ΦΩΣ»
ΑΘΗΝΑ 2005

2

ΠΡΟΛΟΓΟΣ Α' ΕΚΔΟΣΕΩΣ

Τό περιεχόμενον τοῦ παρόντος ἔργου εἶναι τόσον συναρπαστικόν καί ἐνδιαφέρον, ὅσον καί διαφωτιστικόν, διότι διαλύει ὄλους τοὺς φανταστικούς μύθους (τοὺς ὁποίους ἔπλασαν κατὰ καιρούς διάφοροι ἱστορικοί καί ἀρχαιολόγοι), διὰ τῆς ἀποκαλύψεως σημαντικῶν καί λίαν ἐνδιαφερουσῶν λεπτομερειῶν ἐπὶ τοῦ ἀφθάστου πολιτισμοῦ τῶν Ἀτλάντων.

Ἐλλείπει ἱστορικῶν στοιχείων καί πρό παντός Θείας Φωτίσεως, ἄλλοι μὲν διετείνοντο ὅτι ἡ ΑΤΛΑΝΤΙΣ ἔκειτο πέραν τοῦ Γιβραλτάρ, ἐντὸς τοῦ Ἀτλαντικοῦ Ὠκεανοῦ, ἄλλοι δέ ἐντὸς τῆς Μεσογείου. Ἡ πραγματικὴ θέσις αὐτῆς, ὡς ἀπεκαλύφθη ἐκ τοῦ Βιβλίου τοῦ Οὐρανοῦ ἦτο ἐπὶ σημαντικῆς ἐκτάσεως τῆς Βορείου Ἀφρικῆς καί ἔφθανε πολὺ πέραν τῶν σημερινῶν δυτικῶν ἁκτῶν αὐτῆς, ἐπὶ τοῦ Ἀτλαντικοῦ Ὠκεανοῦ, μέγα μέρος τῆς ὁποίας κατεποντίσθη εἰς μέγα βάθος ἐντὸς αὐτοῦ· πρὸς νότον δέ ἔφθανε μέχρι τοῦ νοτιωτέρου μέρους τῆς ἐρήμου Σαχάρας, ἡ ἄμμος τῆς ὁποίας προέρχεται ἐκ τῆς διαλύσεως τῶν ὄροσειρῶν αὐτῆς ἐκ τοῦ Ἀνέμου τοῦ Κυρίου.

Λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν ὅτι ἡ μετάδοσις τοῦ περιεχομένου τοῦ παρόντος βιβλίου ἐγένετο μέσῳ τοῦ γνωστοῦ ἐπικοινωνοῦ μας κ. Γ. Χ. Πιζάνη ὑπὸ τῶν ἐν τῷ Πνευματικῷ Κόσμῳ Ἀρχηγῶν Αὐτοῦ 1) τοῦ γνωστοῦ σοφοῦ φυσικομαθηματικοῦ καί μηχανικοῦ Ἀρχιμήδους καί 2) τοῦ ἐπίσης σοφοῦ Ἀθηναίου νομοθέτου Σόλωνος, οἵτινες προὔπηρξαν κατὰ τάς ἀποκαλύψεις τῶν κάτοικοι τῆς Ἀτλαντίδος πολὺ πρό τῆς καταποντίσεώς της, ἣτις ἐγένετο πρό 15.000 περίπου ἐτῶν, μέ σημαντικὴν δρᾶσιν ἕκαστος εἰς τὸν κύκλον τῆς ἀρμοδιότητός του, ἀποτελεῖ ἀδιαμφισβήτητον καί ἀσφαλεστάτην ἐπιβεβαίωσιν μιᾶς ἀκαθορίστου φήμης, περί ὑπάρξεως τῆς Ἀτλαντίδος. Αὕτη ὄντως ὑπῆρξε πρό 20.000 καί πλέον ἐτῶν, ἔφθασεν εἰς ἀφάνταστον ὕψος τεχνικοῦ πολιτισμοῦ, πλὴν, λόγῳ τῆς ἀκατανομάστου ἀκολασίας

καί ἐκλύσεως τῶν ἠθῶν τῶν κατοίκων τῆς, ὡς καί τοῦ ἐπικινδυνωδεστάτου ἐγωϊσμοῦ τῶν ἐπιστημόνων τῆς, οἵτινες εἶχον ἐπιτύχει τήν διάσπασιν τοῦ ἀτόμου εἰς ἀσυγκρίτως μεγαλύτερον βαθμόν τῆς σημερινῆς τοιαύτης, ἐπέσυρον τήν Ὀργήν τοῦ Δημιουργοῦ, Ὅστις πρό τοῦ κινδύνου νά διαλυθῇ ὁ πλανήτης τῆς Γῆς, ἀπεφάσισε τήν πλήρη καταστροφὴν τῆς χώρας των, ὥστε νά μὴν εἶναι δυνατὴ ἡ ὑπαρξις οὐδενός ἴχνους τοῦ ἀφθάστου πολιτισμοῦ τῆς.

Παραδίδοντες τό ἔργον τοῦτο εἰς τοὺς ἀγαπητοὺς ἀναγνώστας αὐτοῦ, πιστεύομεν ὅτι προσφέρομεν εἰς τοὺς ἱστορικοὺς καί ἰδίᾳ τοὺς ἐπιστήμονας μίαν ἀξιόλογον ἱκανοποίησιν διὰ τῆς ἀποκαλύψεως μιᾶς ἱστορικῆς ἀληθείας ἐπὶ τοῦ μύθου τῆς Ἀτλαντίδος. Τό γεγονός δέ ὅτι ἡ πηγή τῆς ἀποκαλυπτομένης ἀληθείας περὶ Ἀτλαντίδος προέρχεται ἐκ τοῦ Βιβλίου τοῦ Οὐρανοῦ, ὅπου τά πάντα εἶναι γεγραμμένα ἐν αὐτῷ, ἐπιθεβαιῶναι τό βάσιμον καί ἀλάνθαστον τῆς ἀποκαλυπτομένης ἱστορικῆς ἀληθείας.

Π.Ο.Α.

ΠΡΟΛΟΓΟΣ Β' ΕΚΔΟΣΕΩΣ

Ἡ Β' ἔκδοσις τῆς ἐξιστορήσεως τοῦ πολιτισμοῦ τῆς Ἀτλαντίδος γίνεται αὐτοτελῶς. Ἡ Α' ἔκδοσις εἶχε γίνει μαζί μέ τήν «Ἑρμηνεῖα τῆς Ἑλληνικῆς Μυθολογίας».

Ἐκτός ἀπό τήν αὐτοτελεῖ παρούσα τῶν τριῶν ἀφηγήσεων (δύο τοῦ Ἀρχιμήδους καί μιᾶς τοῦ Σόλωνος τοῦ Ἀθηναίου), προσετέθησαν ἐν εἴδει παραρτήματος ὅλα τά κείμενα τῶν Οὐρανίων Διδασκάλων πού σχετίζονται μέ τήν Ἀτλαντίδα, ἀλλά καί γενικώτερα μέ τοὺς ἀρχαίους πολιτισμούς καί τά γήινα μυστήρια. Τά κείμενα αὐτά συμπληρώνουν ἀπό πολλές πλευρές τίς ἀφηγήσεις τοῦ Ἀρχιμήδους καί τοῦ Σόλωνος.

Ἰδιαιτέρως διευκρινίζεται τό φλέγον ζήτημα τῶν ἵπταμένων δίσκων, τό ὅποιο ἐξετάζεται ἀπό ποικίλες πλευρές, ὥστε μέ τό σύνολο τῶν σχετικῶν ὁμιλιῶν νά δίδεται μία ἀκριθῆς καί ὀλοκληρωμένη κατά τό δυνατόν παρούσα τοῦ θέματος.

Ὅλα τά δημοσιευόμενα κείμενα φέρουν τίς χρονολογίες κατά τίς ὁποῖες μετεδόθησαν καί διατηρεῖται ἐπακριβῶς ἡ γλωσσική τους μορφή. Οἱ δέ τίτλοι τῶν κειμένων ὡς ἐπί τό πλεῖστον εἶναι ἰδικοί μας.

Π.Ο.Α.

ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΟΝ ΚΕΙΜΕΝΟΝ

20 - 10 - 1963

Ἡ ἀπόφασις τῆς Θείας Ἀρχῆς περὶ τῆς ἐξιστορήσεως τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς καταστροφῆς τῆς Ἀτλαντίδος

(Ἀπόσπασμα ἀπὸ τὴν Βουλὴν τοῦ Κυρίου)

ΦΑΡΑΧ: Πρό καιροῦ ὠμίλησα περὶ Ἀρχιμήδους, γνωρίζεις διατί; Διότι θά σᾶς φωτίσῃ ἐπὶ τῆς ἀπολεσθείσης ἠπείρου. Θά δώσῃ ἔργον μέ συνεχείας καί τίτλον: «Ὁ ἀπολεσθείς πολιτισμός τῶν Ἀτλάντων». Τοῦτο γίνεται διὰ να προσελκύσωμεν ἐνδιαφερομένους μέσω τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου εἰς ὅ,τι ἄγνοεῖτε.

.....

ΑΡΧΙΜΗΔΗΣ: Κύριε, εὐλογημένον τό Ὄνομά Σου καθ' ἅπαντας τοὺς αἰῶνας. Ἦλθον ἵνα λάβω τὴν ἄδειαν καί μεταδώσω εἰς τό ἀνθρώπινον γένος ὀλίγα τινά περὶ τῆς ἀπολεσθείσης Ἀτλαντίδος, ἵνα ὁ κόσμος τῆς ἀγνοίας μάθῃ τὴν ἀλήθειαν ἀπὸ τόν Πνευματικόν Κόσμον ἐπὶ μιᾶς Ἠπείρου τῆς ὁποίας τόν πολιτισμόν ἄγνοεῖ, ὡς ἐπίσης καί τὴν πρόοδον τῶν Ἀτλάντων εἰς τό πνεῦμα, διὰ νά φθάσουν εἰς τὴν σμίκρυνσιν τῆς ψυχῆς των καὶ ἀπολέσουν τόν αὐτοέλεγχον, διὰ νά τιμωρηθοῦν ὡς ἡ Θεία Ἀρχὴ ὤρισεν. Ἐάν λοιπόν, Κύριε, μέ ἐπιτρέψῃς, εἶμαι βέβαιος ὅτι οἱ φθαρτοὶ δέν θά θελήσουν ποτέ να προβοῦν εἰς τὰς ἐνεργείας ἐκείνων καί νά συμμορφωθοῦν μέ τὰς διατάξεις καί ὁδηγίας, πού ὁ Οὐρανός δίδει ἀκαταπαύστως πρός αὐτούς. Ἡ Ἀγάπη Σου, Κύριε, ἄς γίνῃ κρίσις καί ἡ κρίσις Σου ἐάν εἶναι ὑπέρ τῆς περιγραφῆς ἐνός πολιτισμοῦ, ὅστις ἐξέλιπεν, τότε δός εἰς ἐμέ τὴν δύναμιν νά ἐξιστορήσω τά πάντα.

ΚΥΡΙΟΣ: Ἀρχιμήδη υἱέ, ὅστις ἐπλανήθης εἰς τό σκότος τοῦ πνεύματος καί ἐφωτίσθης εἰς τήν ψυχήν, διά νά ὑπερνικήσῃ ἡ ψυχὴ τό πνεῦμα, δέν ἀρνοῦμαι νά σοῦ δώσω τήν ἄδειαν. Ὑπαγόρευσον ἐν συντομίᾳ τό ἔργον σου μέ τās κυριωτέρας λεπτομερείας· ἀπόδειξον ποῦ, τό σκότος τοῦ πνεύματος δύναται νά φέρῃ τήν ψυχήν. Ἐφιστῶ μόνον τήν προσοχήν σου, ἡ διαφορά τοῦ Καλοῦ ἀπό τοῦ Κακοῦ νά εἶναι νοητή καί προσιτή πρός πάντας.

Διά πρώτην φοράν ὁ Πνευματικός Κόσμος ἀνασταίνει μίαν Πολιτείαν τῆς ὁποίας τά ἴχνη δέν ὑφίστανται ἀπό χιλιάδων ἐτῶν. Σὺ ὁ ὁποῖος ἀπήλαυσες τόν θαυμασμόν τῶν Ἀτλάντων, διά τῆς μεγαλοφυΐας σου, εἶσαι κατάλληλος ὅπως δώσης ἔργον διαφωτιστικόν μιᾶς ἐποχῆς ἀγνώστου καί ὅμως τόσον προοδευμένης ἀλλά καί τόσον διεφθαρμένης. Ἡ ὁδός τῆς διοχετεύσεως τοῦ λόγου σου ἄς γίνῃ μέσω τῆς ὁδοῦ Μου.

ΑΡΧΙΜΗΔΗΣ: Εὐχαριστῶ τά μέγιστα, Κύριε, διότι οὕτω ἀποκτῶ νέας δυνάμεις, διά νά δώσω νέον φῶς, ἔστω καί ὑλικόν ἀλλά διαφωτιστικόν. Εὐχαριστῶ τά μέγιστα.

ΦΑΡΑΧ: Κύριε, Αἱ εἰκόνες τῆς ἀπολεσθείσης Ἀτλαντίδος θά συντελέσουν πολύ εἰς τό νά ἀναλογισθοῦν οἱ ἄνθρωποι, εἰς ποίαν κατάστασιν θά εὐρίσκοντο ἐάν ἡ φώτισίς μας ἡργοπόρει.

Καμμίαν βεβαίως σχέσιν δέν ἔχει ὁ πολιτισμός ἐκεῖνος μέ τόν σημερινόν καί ὅμως δύο ἀντίθετοι ὁδοί εἰς τόν κύκλον τοῦ σκότους συναντῶνται. Διά νά μή γίνῃ τοῦτο, καλῶς θά πράξῃ ὁ Ἀρχιμήδης, ὅπως δώσῃ σειράν ὁμιλιῶν ἐπί τοῦ τρόπου τῆς ἐργασίας, τῆς σκέψεως, τῆς προόδου, τῆς πνευματικῆς ἀνόδου καί ἐν μιᾷ λέξει τῆς ψυχικῆς καταπτώσεως τῶν ἀσελγῶν καί διεφθαρμένων πολιτῶν τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, οἱ ὁποῖοι ἐκυβερνῶντο ἀπό Γυναίκαν, ὀνομάζοντες αὐτήν Βασίλισσαν τοῦ Πόθου. Ἀλλά ἄς ἐξιστορήσῃ ὁ ἴδιος ὁ Ἀρχιμήδης τά γεγονότα.

ΚΥΡΙΟΣ: Φαράχ, Λαμπρόν Ἄστρον τοῦ Πνεύματός Μου, εὔρες τήν λύσιν, τήν ὁποίαν οὐδεὶς ἄλλος θά ἠδύναντο νά εὔρη. Ἄς μείνῃ μεταξύ Ἡμῶν.

ΦΑΡΑΧ: Κύριε, ἡ Ἀγάπη Σου ἐμερίμνησεν ἐπὶ τῆς Φωτίσεως ὥστε νά εὔρεθῇ ἡ λύσις.

.....

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΡΧΙΜΗΔΟΥΣ:

Ο ΑΠΟΛΕΣΘΕΙΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΑΤΛΑΝΤΩΝ

Α΄

(1964)

Ἐγώ ὁ Ἀρχιμήδης, φυσικομαθηματικός – ἂν καί ὁ τίτλος οὗτος δέν ὑπῆρξεν εἰς τήν ἐποχὴν μου – ἀναλαμβάνω νά ἐξιστορήσω ἕνα ἀπολεσθέντα πολιτισμόν, πού ἀνήκει εἰς ἐποχὴν μακράν πάσης φαντασίας. Τιτλοφορῶ τό ἔργον τοῦτο:

«Ο ΑΠΟΛΕΣΘΕΙΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΑΤΛΑΝΤΩΝ»

Οἱ ἀναγνώσται μου δικαίως θά διερωτηθοῦν: «Σύ, Ἀρχιμήδη, πῶς εἶναι δυνατόν νά γνωρίζης μίαν ἐποχὴν κατά πολύ μακρυνὴν ἀπό ὅ,τι ἡ ἰδική σου καί νά συγκρίνης ἐκείνην μέ τήν σημερινὴν ἐποχὴν τῶν ἀδελφῶν σου;».

Ἀγαπητοί μου, ἀπαντῶ εἰς τούς μὴ ἔχοντας τήν φαντασίαν ἀνεπτυγμένην, διὰ νά συλλάβουν τά νοήματα τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου: Ἐγώ προὔπηρξα καί ἤμουν εἰς ἕκ τῶν ἐκλεκτῶν σοφῶν τῆς ἐποχῆς τῶν Ἀτλάντων. Ὅταν, λοιπόν, ὀλόκληρος ἡ οἰκουμένη εὐρίσκετο εἰς τό σκότος τοῦ κτήνους, ἤνθιζεν ἕνας ἀπαράμιλλος πολιτισμός εἰς μίαν ἡπειρον ὀνομαζομένην «Ἀτλαντίδα».

Τεσσαράκοντα πόλεις εὐήμερουσαι καί ἄπειρα μικρά χωρία ἀπετέλουν τόν ἐπίγειον Παράδεισον τῆς περιοχῆς ἐκείνης τοῦ Κόσμου. Εἰς μέγας ποταμός τήν διέσχιζε ἀπό τήν μίαν ἄκραν εἰς τήν ἄλλην. Ὅρη πανύψηλα ἔδιδον τήν ἐντύπωσιν τεραστίων κήπων. Γέφυραι ἀφαντάστου ἀρχιτεκτονικῆς καλλονῆς καί πολλά ἄλλα, τά ὅποια ὁ σημερινός σας τεχνικός πολιτισμός θά ἐθαύμαζεν, ὑπῆρχον εἰς τήν μακρυνὴν ἐκείνην ἡπειρον.

Ὁ τροχός εὐρέθη πρῶτον εἰς τὴν χώραν τῶν Ἀτλάντων καὶ πολλά ἄλλα, τῶν ὁποίων σεῖς ἀγνοεῖτε τὴν προέλευσίν των. Ὁ Δαίδαλος, ὅστις κακῶς ἀναφέρεται ὡς μυθολογικόν πρόσωπον, ἦτο παλαιός γνῶστης τοῦ πολιτισμοῦ τῶν Ἀτλάντων. Ἄν καὶ ἐγνώριζεν ἐλάχιστα μυστικά τοῦ πολιτισμοῦ μας, ὅμως ἐπωφελήθη ἐξ αὐτῶν, χωρὶς βεβαίως νά δώσῃ εἰς αὐτά μορφήν τελειοποιήσεως. Ἐβοηθήθη ἀπό τὴν διάνοιάν του. Οἱ Ἀτλαντες, ἀγαπητοί μου, ἦσαν τόσον προοδευμένοι, ὥστε σεῖς, οἱ σημερινοὶ ἄνθρωποι τοῦ 20οῦ αἰῶνος, νά εὐρίσκεσθε, παρ' ὄλην τὴν πρόοδόν σας, εἰς τό βαθύ σκότος.

Εἶχομεν Πανεπιστήμια, τὰ ὁποῖα ὠνομάζοντο «Κοινωνικά Ἰδρύματα Φωτίσεως». Θεάτρα, τὰ ὁποῖα ὠνομάζοντο «Μιμικαὶ Μορφαί», ἐλάμβανον δέ μέρος καὶ γυναῖκες. Ἐάν οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες ἀπηγόρευον εἰς τὰς γυναῖκας νά λαμβάνουν μέρος εἰς τὰ θεατρικά των ἔργα, κάτι ἐγνώριζον ἐκ φήμης, ἀπό τὰ ἴχνη τοῦ πολιτισμοῦ τῶν Ἀτλάντων, ἐπὶ τῆς γυναικειᾶς φύσεως.

Πέντε ἐκ τῶν κυριωτέρων πόλεων ἔκειντο εἰς τὰς ὄχθας τοῦ μεγάλου πλωτοῦ ποταμοῦ, ὅστις ἐξεχύνετο εἰς τὸν Ἀτλαντικόν. Καὶ νά ἀναλογισθῇ τις, πῶς τόσα ὄρη καὶ τοιοῦτος Παράδεισος μετεβλήθη εἰς ἄμμον! Ὁ ποταμός, τόν ὁποῖον ἀναφέρω, ὑφίσταται καὶ σήμερον, ἀλλ' εἶναι ὑπόγειος, εἰς τεράστιον βάθος.

Ἐπιδρομάς ξένων λαῶν δέν εἶχομεν, διότι τὰ σύνορά μας ἐφυλάσσοντο διὰ θανατηφόρων ἀκτίνων. Τό Ἐμπόριον ἤκμαζεν, ὡς καὶ τὰ Γράμματα, αἱ Τέχναι καὶ αἱ Ἐπιστήμαι. Ἐν μέγα μέρος τοῦ ἐλληνικοῦ ἀλφαβήτου, μέ ὀλίγας παραλλαγάς, ἦτο τῶν Ἀτλάντων. Εἶχομεν τριάκοντα τρία γράμματα. Οἱ ἀραβικοὶ ἀριθμοὶ ἀνήκουν εἰς ἡμᾶς, τοὺς Ἀτλαντας. Ἐάν σήμερον εὐρεθοῦν συγγράμματα ξένων φυλῶν, τὰ ὁποῖα ὑφίστανται, ἀλλά δέν ἦλθον εἰς φῶς, θά ἀποκαλυφθοῦν καὶ ἄλλα πολλά εἰς τό ἐνεργητικόν τῶν Ἀτλάντων.

Ἐδοξάζομεν τὴν Θεότητα εἰς εἰδικὰ Κέντρα. Ταῦτα δέ διηθύνοντο ἀπό τοὺς Μύστας τῆς ἐποχῆς. Οὗτοι ἦσαν ἐπικοινωνοὶ καὶ ἐλάμβανον ὁδηγίαν ἀπό ἀνώτερα Πνευματικά ὄντα, τὰ ὁποῖα ἐνεφύσουν εἰς αὐτούς τὴν ἔμπνευσιν τῆς προόδου ἐντός τῆς ἐσωτερικότητός των. Τοῦτο, ὅμως, ἠμφισβήτησαν πολλοὶ ἐκ τῶν τότε σοφῶν, πλὴν ἐμοῦ, ὅστις ἐρευνῶν τὴν ὕλην, δέν εἶχον χρόνον νά ἀσχοληθῶ μέ κάτι τό ἀνώτερον, χωρὶς βεβαίως νά γνωρίζω, ὅτι ὑπῆρχε τοιοῦτον τι. Τοῦτο ἀκριβῶς εἶναι τό ἐλαφρυντικόν μου ἀπό τοὺς ἄλλους τῆς ἐποχῆς ἐκείνης σοφούς.

"Έχω εφεύρει τόν τεχνιτόν κεραυνόν. Σεις δύνασθε νά δημιουργήσετε κεραυνόν, ὡς εἶναι ὁ φυσικός; Ποῦ ὁμως διέθετον αὐτόν; Εἰς εἰδικάς ἀποθήκας ἐνεργείας καί τόν ἐχρησιμοποιοῦν εἰς μηχανικάς συσκευάς, τὰς ὁποίας εἶναι ἀδύνατον νά σὰς περιγράψω, διότι δέν μοῦ εἶναι ἐπιτετραμμένον.

Διά τὰς ἐξερευνήσεις τῆς γῆς, εἵχομεν εἰδικούς μέ ἐλαφρά μηχανήματα πτήσεως, τελειότατα εἰς τό εἶδος των. Τό καύσιμόν των ἦτο μία σύνθεσις χημική, μέ τήν ὁποίαν ἡ ἀνάπτυξις τῆς πτήσεως ἐγένετο τετραπλασία ἀπό ὅ,τι εἶναι ἡ ταχύτερα σήμερον ἰδική σας. Ἀντιλαμβάνεσθε, ὅτι δι' ἡμᾶς δέν ὑπῆρχον ἀποστάσεις. Ἐξερευνήσαμεν τό σημερινόν σας Μεξικόν. Ἐκεῖ ὑπῆρχεν ἄλλος πολιτισμός, ἀλλά κατὰ πολύ κατώτερος ἀπό ἄλλους πολιτισμούς, πού συνητήσαμεν εἰς ἄλλους τομεῖς τοῦ Κόσμου σας. Οὐδεῖς, ἐξ ὄλων αὐτῶν τῶν φυλῶν ἦτο τόσον προοδευμένος ὅσον οἱ Ἄτλαντες. Ἐάν εἰς ἐκ τῶν ἵπταμένων μας ἐτύγχανε νά παραμείνῃ εἰς ἐχθρικόν ἔδαφος, λόγῳ βλάβης τῆς μηχανῆς αὐτοῦ (σπάνιον συμβάν) ἠὺτοκτόνει δι' ἑνός ὑγροῦ ἀμέσου ἀποτελεσματικότητος, ἀφοῦ πρῶτον ἔκαιεν ἢ κατέστρεφε τό μηχανήμα του. Σημειώσατε, καί μή τό λησμονεῖτε, ὅτι ἡ Ἄτλαντίς ὑπερέβη εἰς πολιτισμόν ὅλους τούς μέχρι τοῦδε ἐμφανισθέντας πολιτισμούς τοῦ πλανήτου σας.

Εἶπον ὀλίγα τινά περί τῶν Ἄτλάντων, ἅτινα πρῶτον θά συμπληρώσω, διά νά ἐξιστορήσω ἀργότερον τήν διαδρομήν μου εἰς τήν χώραν ἐκείνην, ἥτις θά παραμείνῃ εἰς τούς ἐρευνητάς σας σκοτεινή, εἰς ἅπαντας τούς αἰῶνας.

Πολλοί ἐκ τῶν ἀρχαίων σοφῶν τοῦ ἑλληνικοῦ Πανθέου, ὡς καί τῆς Ἀναγεννήσεως καί τῆς νεωτέρας σας ἐποχῆς, προῦπηξαν. Ἐζησαν εἰς τήν χώραν τῶν Ἄτλάντων, ὡς ὁ Πυθαγόρας, ὅστις ἦτο μύστης τῆς ἐποχῆς του. Ὁ Σόλων εἶχε θεοπίσει λαμπρούς νόμους, τούς ὁποίους ἀργότερον οἱ Ἄτλαντες ἀντικατέστησαν δι' ἄλλων ἐλαστικῶν νόμων. Ἄλλος σοφός, ἀστρονόμος τήν φοράν αὐτήν, ἦτο εἰς γνωστός εἰς τήν ἐποχήν σας, ὀνόματι Τζορντάνο Μπροῦνο, ἄπιστος πρὸς τήν Θεότητα. Διά τοῦτο εἰς τήν ἐπανενσάρκωσίν του ἐξιλεώθη ἀπό τὰς βαναύσους τιμωρίας τῶν ἀνθρώπων, οἵτινες παρενόησαν τό ἔργον του καί ἐθυσίασαν ἕνα ἀθῶον ἐπιστήμονα.

Ἡ Μουσική τήν ἐποχήν ἐκείνην, πού ἤνθιζεν ὁ πολιτισμός τῶν Ἄτλάντων, ἦτο τόσον προηγμένη, ὥστε εἶναι ἀδύνατον νά φαντασθῆτε τήν μελωδίαν τῶν ὀργάνων των. Τά μουσικά των

ὄργανα ἦσαν πολύ διαφορετικά, ἀπό ὅ,τι εἶναι τὰ σημερινά σας. Ὁ ἦχος ὁμως ἀπεδίδετο μέ τόσην γλυκύτητα, ὥστε ἐάν ἐσώζοντο τεμάχια μουσικά, θά ἐθαυμάζατε αὐτά, ὡς Οὐρανίας μελωδίας.

Εἶχομεν σκάφη μικρά καί μεγάλα, μέ εἰδικάς μηχανάς, ταχύ-τατα. Ἐλειτούργουν μέ πεπεισμένον ἀέρα. Δηλαδή, ὁ ἀήρ μέσω μιᾶς τεχνικῆς συσκευῆς, ἐδημιούργει τοιαύτην ὠθησιν εἰς τό θαλάσσιον ὕδωρ, ὥστε θά ἐθαύμαζον οἱ σημερινοί σας ἐπιστήμονες τήν σύλληψιν τῆς ἐφευρέσεως αὐτοῦ τοῦ μέσου.

Δι' εἰδικῶν μηχανημάτων καί ἐκρηκτικῆς ὕλης (ἀγνώστου εἰσέτι εἰς τόν πολιτισμόν σας) ἠδυνήθημεν νά φθάσωμεν εἰς τεράστια βάθη ἐντός τῆς μητρὸς γῆς, νά ἀνακαλύψωμεν ὕλην ἀνάλογον μέ τόν σίδηρον, ἀλλ' ἀντοχῆς τεραστίας. Ἐξεμετα-λεύθημεν τήν ὕλην τοῦ ἀγνώστου αὐτοῦ σιδήρου.

Εἰς τὰς διαπιστώσεις μας ἐπὶ τοῦ Οὐρανοῦ, εἴμεθα κατά πολὺ ἀνώτεροί σας. Τά μέσα, ἅτινα μετεχειρίσθημεν, ἦσαν ὅλως διάφορα ἀπό τὰ ἰδικά σας. Ἡ Τυπογραφία δέν ἦτο καθόλου ἄγνωστος εἰς ἡμᾶς, ἀλλά κατ' ἄλλον τρόπον: εἶδος φωτοτυ-πίας, πού μετεχειριζόμεθα πρὸς διευκόλυνσίν μας.

Φαντασθῆτε, ἐάν πάντα ταῦτα, πού ἀνέφερον, τὰ ἐγνωρίζα-τε ἀπό τήν ἐποχὴν τῶν Ἀρχαίων Ἑλλήνων, ὅποιαν πρόοδον θά εἶχατε σήμερον. Naί μέν θά εἶχατε προοδεύσει, ἀλλά συνάμα θά ἐβαίνατε τάχιστα πρὸς τήν καταστροφὴν. Διότι ἡ μεγάλη τεχνικὴ πρόοδος ἐξασθενεῖ τό πνεῦμα, πρὸς βλάβην τῆς ψυχῆς. Θέλω νά εἶπω, ὅτι ἡ ἀνύψωσις τῆς στάθμης τοῦ πολιτι-σμοῦ δέν καταμετρᾶται ἀπό τήν ἐξωτερικὴν πρόοδον, ἀλλά μό-νον ἀπό τήν ἐσωτερικὴν τοιαύτην.

Ἐάν δέν γνωρίση τις τήν οὐσίαν τῆς Ἀγάπης, περιττεῦει νά μάθῃ τί εἶναι Ζωή.

Ὅταν ἐγώ, ὁ Ἀρχιμήδης, παρέδωσα τό πνεῦμα μου εἰς τόν Ἐπουράνιον Πατέρα, ἡ Ἀτλαντὶς ἔβαινε πρὸς τήν παρακμὴν αὐτῆς. Ὅσον τό πνεῦμα τῶν ἀνθρώπων ἀνυψοῦται εἰς βάρος τῆς ψυχῆς των, τόσον αἱ συνθῆκαι τῆς ζωῆς δυσχεραίνουν τό γενικόν συμφέρον.

Ἀπό τῆς ἐποχῆς ἐκείνης μέχρι σήμερον, αἱ γυναῖκες δέν ἤλλαξαν ψυχοσύνθεσιν. Τήν ἰσορροπήσιν των θά διακρίνετε μόνον ἀπό τὰς καλὰς των πράξεις καί τήν πίστιν των πρὸς τόν Θεόν. Πέραν αὐτῶν, εἰς ὅλας τὰς ἐκδηλώσεις των, μὴ ζητεῖτε ἰσορροπήσιν εἰς αὐτάς. Αἱ γυναῖκες ὑπῆρξαν πρόξενοι νά κατα-στραφῆ ἡ Ἀτλαντὶς γρηγορώτερον ἀπό ὅ,τι ὁ Κύριος προέβλε-

πε τήν καταστροφήν της. Δηλαδή ἐσουντόμευσαν τόν καταποντισμόν, διά τῆς ἀπεριγράπτου ἀνηθικότητος καί ἐξουσίας των. Ἔκτοτε ὁ Κύριος δέν ἐπέτρεψεν εἰς τό φύλον τῆς δευτέρας ποιότητος νά κυβερνᾷ τά γενικά συμφέροντα. Ἐπ' αὐτοῦ τοῦ σημείου θά ὁμιλήσωμεν περαιτέρω.

Εἶπομεν, ὅτι ὁ πολιτισμός τῆς Ἀτλαντίδος ἦτο ἀπαράμιλλος, διότι ὑπῆρχον ἠθικοί νόμοι, εἰς τά πλαίσια τῶν ὁποίων ἐκινουῦντο οἱ πολῖται τῆς λησμονημένης ἐκείνης ἡπείρου. Δυστυχῶς – τοῦτο εἶναι ἴδιον τοῦ ἀνθρώπου – ἡ ἀνάπτυξις τοῦ πνεύματος παρημέλησεν τήν ἀνάπτυσιν τῆς ψυχῆς· καί ὅταν ὀλίγα τινά πνεύματα μέ κύρος ὠμίλουν πρὸς τὰς κοινωνίας τῶν πόλεων τῆς Ἀτλαντίδος, ἐπηρέαζον τά πνεύματα τῶν ἀπλοϊκῶν.

Πολλοί ἐκ τῶν σοφῶν τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἐσκέφθησαν, ὅτι ἡ γυναῖκα εἶναι πρὸς τά τῆς φύσεως δικαιώματα ἴση πρὸς τόν ἄνδρα· καί ἰδοῦ τό πρῶτον ὀλίσθημα τῆς κοινωνίας. Χάριν τῆς ἐλξεῶς της, ἡ γυνή κατελάμβανε τὰς καλυτέρας θέσεις ἐντὸς τῶν κοινωνιῶν.

Ὅταν ἡ γυνή ἀνέλθῃ τὰς βαθμίδας εἰς τήν ἐξουσίαν, μὴ ἀναμένετε πρόοδον, ἀλλὰ καταστροφήν. Δέν εἶναι ποτέ προωρισμένη νά ἄρχῃ. Ἡ φιλοδοξία καί ὁ ἐγωϊσμός, εἶναι ἐλαττώματα τά ὅποια προσάπτονται ἄμεσα πρὸς τήν πονηράν της φύσιν. Οὕτως ἔφθασεν ἐποχή, κατά τήν ὁποίαν ἀνεκηρύχθη Βασιλίσσα. Ἡ γυνή ἐθεωρεῖτο ἱερόν πλάσμα τῆς Θεότητος, καί ἀπεδίδοντο εἰς αὐτήν αἱ τιμαί καί τά μεγαλεῖα. Ἡ γυνή εἰς ἀντάλλαγμα τῆς ἀξίας της πού της ἔδιδον, δέν ἐδίσταζε νά πληρῶνῃ τό ἀγαθόν αὐτό διά τῆς σωματικῆς ἱκανοποιήσεως πρὸς πάντας.

Ἡ διαφθορά ἤδη ἤνοιξε τὰς θύρας, διά νά προσέλθουν τά παντοῖα δαιμόνια ἐντὸς τῆς ἀχανοῦς ἐκτάσεως τῆς Ἀτλαντίδος. Ἡ μία Βασίλισσα διεδέχετο τήν ἄλλην καί ὄλαι ὁμοῦ ὠνομάζοντο Βασίλισσαι τοῦ Πόθου. Τά οικονομικά τοῦ κράτους ἐσπαταλῶντο εἰς ἔργα ἀπρογραμμάτιστα, οὕτως ὥστε νά ἐμφανίζεται ὁ διαχωρισμός τῶν πλουσίων ἀπὸ τῶν πτωχῶν, ἐνῶ ἄλλοτε ὄλοι ἦσαν ἴσοι ἐναντι τῆς Πολιτείας.

Ὡς ἀνέφερον, ἡ γυνή διεδραμάτισε πρωτεύοντα ρόλον εἰς τήν κατάπτωσιν τοῦ πολιτισμοῦ τῶν Ἀτλάντων. Θά ἀναφέρω ὀλίγα τινά, διά νά ἀντιληφθῆτε πῶς ἐγεννήθη ἡ διαφθορά. Αἱ πλεῖστοι τῶν γυναικῶν ἐζήτουν τήν στείρωσιν, διά νά δύνανται

εύκολώτερον νά ἐκδίδωνται. Ἡ πώρωσις των ἔφθασεν εἰς τό σημεῖον ὥστε νά μεταχειρίζονται χημικάς συνθέσεις καί νά ἐξάπτουν τήν φαντασίαν των τόσον, ὥστε, ὡς ἔξαλλαι, νά ἀναζητοῦν τό ἄρρεν! Βεβαίως, αἱ συνθέσεις αὗται ἡλλοίουν τό πνεῦμα καί διέφθειρον τό σῶμα. Σκηνάς ἀπό τήν ζωήν αὐτήν δέν μοί ἐπιτρέπεται νά μεταδώσω· ἀρκεῖ τό ὅτι γνωρίζετε, ὅτι ὅταν μία γυνή ἀπολέση τόν ἔλεγχον τῶν πράξεών της, γίνεται χειροτέρα καί τῆς ἐχίδνης.

Σᾶς δίδω ὀλίγας εἰκόνας ἀπό τήν ζωήν τῶν Ἀτλάντων, ἀκριβῶς διά νά ἔχετε μίαν ἀμυδράν ἰδέαν περί αὐτῶν.

Μερικοί ἐκ τῶν σημερινῶν σας σοφῶν, ὡς ἐτόνισα, προὔπηρξαν πολῖται τῆς Ἀτλαντίδος, ἀλλ' ἀκόμη δέν ἔχουν φωτισθῆ. Τό δυσάρεστον δι' αὐτούς εἶναι, ὅτι παρασύρουν πολλοούς ἐκ τῶν ἀφελῶν εἰς τόν ὄλεθρον. Οἱ σοφοί οὗτοι, κατόπιν χιλιετηρίδων, ἔπρεπε νά ἐπιστρέψουν εἰς τήν Γῆν σας, διά νά ἐξιλεωθοῦν. Καί εἶναι οὗτοι οἱ θεωρούμενοι μεγάλοι νόες τῆς Ἐπιστήμης, ἀλλά δέν ἐνθυμοῦνται τήν πρόοδόν των ὡς Ἀτλαντες· τόσον ἔχουν ἐκπέσει ἀπό τήν μεγαλοφυΐαν των. Μόνον ἓνα Θεῖον Φῶς δύναται νά τούς σώσῃ. Εἰδ' ἄλλως, τίς γνωρίζει πότε πάλιν θά ἐπανέλθουν εἰς τήν Γῆν, πρός ψυχικήν των ἀνόρθωσιν. Δέν θέλω νά ἐπονομάσω πρόσωπα, ἀλλ' οὔτε καί ἐφευρέσεις τῶν Ἀτλάντων, διά νά μή γίνῃ κακή χρῆσις τοῦ σκοποῦ μου.

Διά εἰδικῶν μέσων ἐξερευνήσαμεν τούς βυθοῦς τῶν θαλασσῶν. Ἐάν ὁ Ἀριστοτέλης κάτι ἐγνώριζε διά τούς ἰχθύς, εἰς ἡμᾶς τό ὀφείλει. Πῶς ἦτο δυνατόν νά ἐγνώριζε τήν ζωήν τῶν ἰχθύων εἰς τά μεμακρυσμένα τοῦ ὠκεανοῦ βάθη, ὅταν ὁ ἴδιος δέν ἦτο εἰς θέσιν νά ἀκολουθήσῃ τήν ζωήν των; Τό πνεῦμα, βεβαίως, μέ τήν φώτισιν πολλά ἀνακαλύπτει, ἀλλά εἰς ὅλα δέν εἶναι ὁ ἄνθρωπος βέβαιος, ἐάν διά τῆς ἐρεῦνης δέν ἀσχοληθῆ, δηλαδή διά τῆς ἐμπειρίας του.

Διά πρώτην φοράν ἀποκαλύπτω σημεῖα ἄγνωστα εἰς τούς σοφοῦς σας. Θά ὀμιλήσω ἀκόμη ἐπί τῆς Ἀτλαντίδος, διά νά συνεχίσω ὕστερον τήν πορείαν τῆς ζωῆς μου εἰς τήν μεμακρυσμένην ἐκείνην ἐποχήν, διά νά φθάσω εἰς τήν προειδοποίησιν τῶν μυστῶν καί τέλος εἰς τήν καταστροφῆν τῆς Ἀτλαντίδος, τήν ὁποίαν παρηκολούθουν ἐκ τοῦ Οὐρανοῦ.

Οἱ Ἀτλαντες εἶχον εἰδικάς γνώσεις ἐπί τῶν ὠκεανῶν. Διά τοῦτο θά ὀμιλήσω ἐπ' ὀλίγον ἐπί τῆς θαλάσσης. Ὅ,τι σεῖς, οἱ

σημερινοί έπιστήμονες, δέν τό έχετε κατορθώσει, ήμεις τό κατορθώσαμεν, έξερευνώντες τά θαλάσσια βάθη. Παράδειγμα: "Όταν έν ύποβρύχιον καταδύεται εις μέγα βάθος, δέν θά δυναθῆ νά άνθέξη τήν πίεσιν του θαλασσίου όγκου καί θά καταστραφῆ. Αυτό λέγουν οί έπιστήμονές σας. 'Η άντίληψίς των είναι έσφαλμένη. Δέν είναι ή πίεσις, ήτις καταστρέφει τό σκάφος, αλλά ή όμοιογενής έλξις τῆς θαλάσσης. Δηλαδή, όταν τό σκάφος καταδύεται έκτοπίζει τό βάρος του εις θαλάσσιον ύδωρ. "Όσον βαθύτερον γίνεται ή κατάδυσις, τόσον αύξάνει ή όμοιογενής έλξις τῆς θαλάσσης, ώστε συνθλίβει αυτό. 'Εξουδετερώσατε τήν έλξιν, ίνα τό σκάφος παραμείνη άθικτον. Είς τόν ίδιον βυθόν ζοῦν ιχθύες. Διατί οὔτοι δέν έξοντώνονται από τήν πίεσιν τῆς θαλάσσης; Διότι οί ιχθύες οὔτοι έκκρίνουν ύγρόν τι, τό όποιον έξουδετερώνει τήν έλξιν τῆς θαλάσσης. 'Ιδού κάτι τό όποιον, μέχρι στιγμῆς, οὔδεις έκ των έπιστημόνων σας γνωρίζει.

'Η θάλασσα έχει μαγνήτην, έλκει καί έλκεται. 'Απόδειξις: Εύρίσκεσθε εις ώραϊον καί ποικίλον τοπίον. Κάποτε θά αναζητήσετε τήν αλλαγήν, ένω, εάν εύρίσκεσθε πλησίον τῆς θαλάσσης, ή όποία δέν θά έχη ποικίλα τοπία, αλλά μόνον άπέραντον ώκεανόν, δέν στενοχωρεϊσθε. Σας έλκει τό άγνωστον τῆς θαλάσσης, χωρίς νά γνωρίζετε τό διατί. 'Η έλξις της αύτή όνομάζεται όμοιογενής.

ΟΜΟΙΟΓΕΝΗΣ ΕΛΕΙΣ ΤΗΣ ΘΑΛΑΣΣΗΣ: Αύτη δέν έχει παρατηρηθῆ από τόν άνθρωπον. Διά πρώτην φοράν αναφέρω τήν έλξιν ταύτην. "Όταν ένα σκάφος έπιπλή επί τῆς έπιφανείας τῆς θαλάσσης, χωρίζει τό θαλάσσιον ύδωρ εις δύο μέρη. Τά μέρη αυτά ζητοῦν τήν ένωσίν των καί όσον βαθύτερον καταδύεται τό σκάφος, τόσον αύξάνει καί ή δύναμις τῆς έλξεως.

'Η θάλασσα έχει πάμπολλα μυστήρια. Τό επίπεδον τῆς θαλάσσης είναι εκείνο, τό όποιον έλκει τās άκτινοβολίας των άστέρων καί ούχι ή Γῆ μέ τά όρη καί τās έκτάσεις της. 'Εάν μου έπετρέπετο θά ήδυνάμην νά σας καταπλήξω. Δυστυχώς, άρκοῦμαι εις τά όλίγα αυτά, διά νά συνεχίσω τήν αφήγησί μου.

'Ημεϊς πρώτοι έχρησιμοποίησαμεν τās ήλιακάς άκτίνας, άφου έναποθηκέυσουμεν τήν πανίσχυρον ένέργειάν των, ίνα έπεμβαίνωμεν δι' αύτών εις τās μετεωρολογικάς ένεργείας

της φύσεως. Οί μαθηματικοί μας είχαν διαφορετικούς υπολογισμούς από τούς ιδικούς σας.

Τά Μαθηματικά είναι μία έπιστήμη άπέραντος, τήν όποίαν δέν γνωρίζουν καί οί Ίδιοι οί μαθηματικοί. Οί άριθμοί άνταποκρίνονται εις τάς ιδιότητας της φύσεως. Ίδού έν σημείον δυσκολώτατον διά τήν άνθρώπινον διάνοιαν. Ήμεϊς από τήν ΄Ατλαντίδα έγνωρίζαμεν τάς καιρικές συνθήκας όλοκλήρου του πλανήτου καί αναλόγως έκανονίζαμεν τάς πορείας μας, πρός έξερεύνησιν της Γης. Εϊς τήν ΄Ασίαν μάλιστα, εις τά ένδότερα αύτης, ύπήρχον Λαοί άρκετά πολιτισμένοι, τούς όποιους δύνασθε νά όνομάσετε Μικρούς ΄Ατλантаς. Εϊναι αύτοί οί όποιοι, κατόπιν χιλιετηρίδων, έδημιούργησαν τόν Μινωϊκόν πολιτισμόν. Ήλθομεν εις έπαφήν μετ' αύτων καί άντηλλάξαμεν γνώμας. Ήθαύμαζον τήν πρόοδόν μας καί έζήτουν από ήμας, όπως τούς διαφωτίσωμεν επί πολλών σημείων, άγνώστων εις αύτούς. ΄Ολος ό άλλος κόσμος της έποχής εκείνης εύρίσκετο άκόμη εις τό στάδιον του κτήνους.

Εϊς τήν ΄Ατλαντίδα, μακράν της πρωτευούσης, ήτις ώνομάζετο «΄Ατλάντιος Πύλη», ύπήρχον κωμοπόλεις καί εις μίαν έξ αύτων έζη μία οϊκογένεια μέσης καταστάσεως. ΄Εξ αύτης έγεννήθη ό ύποφαινόμενος. Εϊργάσθην κατ' άρχάς εις τήν Γεωργίαν. Αϊ παρατηρήσεις μου ήσαν άκριβεις. Συνέλεξα ύλικόν καί ύστερον από έτη, έρευνώντας τό ύλικόν τουτο, εύρον τήν σοφίαν έντός της γης. ΄Αλλ' αϊ γνώσεις μου δέν ήσαν έπαρκεϊς καί τότε ήναγκάσθην νά φοιτήσω πλησίον ένός μεγάλου μαθηματικού της έποχής. ΄Οταν συνεπλήρωσα τάς σπουδάς μου, άπεστάλην εις άγονον περιοχήν πρός έρευναν του έδάφους. ΄Εκει άνεκάλυψα κοιτάσματα ένός ύγρου, τό όποϊον διά σπινθήρων άνεφλέγετο. Δέν ήτο πετρέλαιον, ως τό σημερινόν σας, άλλ' άλλη σύνθεσις ευφλεκτος, τήν όποίαν έχρησιμοποίησαν άλλοι ειδικοί. ΄Εκτοτε τό όνομά μου ήκούσθη, άλλ' έγώ έπεδόθην εις τήν μελέτην της Φύσεως καί των Μαθηματικών.

Τό πρώτον σημείον της άποκαλύψεώς μου ήτο, ότι όλα λαμβάνουν χώραν έντός φυσικου κύκλου. Διότι, ό,τι παρετήρουν, ως τόν ΄Ηλιον, τήν Σελήνην, τούς άστέρας καί άλλα πολλά, ήσαν κυκλικά εις τήν άντίληψίν μου. ΄Αρα, είπον, καί ή θύελλα κυκλική πρέπει νά είναι. ΄Αλλά τουτο έπρεπε νά άποδείξω· ίδού διατί ήμουν φυσικομαθηματικός. Τάς νύκτας, επί ώρας πολλάς έβυθιζόμην εις σκέψεις. ΄Επί του έδάφους έχάραζον κύκλους,

έντός τῶν ὁποίων οὐδέν τό θετικόν ὑπῆρχε. Διατί τότε χαράσω κύκλους; Καί τότε, ὡς νέον φῶς, ἐσκέφθην τούς ἀριθμούς. Οὕτως ἤρχισεν ἡ μελέτη μου, πάντοτε ἐντός τῶν κύκλων. Καί σᾶς βεβαιῶ, ὅτι δέν ἔμεινα δυσαρεστημένος. Οἱ κύκλοι μέ ἀνέδειξαν.

“Ὅπως γνωρίζετε ἐκ τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου, κύκλοι δέν ὑφίστανται· τοῦτο ὁμως συμβαίνει εἰς τόν Πνευματικόν Κόσμον. Εἰς τήν Γῆν συμβαίνει τό ἀντίθετον. “Ὅ,τι εὐρίσκεται ἐντός τοῦ κύκλου, καρποφορεῖ. “Ἐχετε τήν φωτογραφικήν μηχανήν· μήπως ὁ φακός, ὅστις συλλαμβάνει τήν εἰκόνα, εἶναι τετράγωνος; Ἴδού, διατί ἡ φωτογραφία ἔφθασεν εἰς τήν τελειότητα.

“Ὅλαι αἱ μηχαναί, αἱ ὑπολογιζόμεναι ἐντός τοῦ κύκλου, ἀποδίδουν περισσότερον ἀπ’ ὅ,τι αἱ ἄλλαι. Τοῦτο δέν εἶναι γνωστόν εἰσέτι εἰς οὐδένα, διότι θά εἴπουν: «Τί διαφοράν ἔχει τό τετράγωνον ἀπό τόν κύκλον;». Καί ἐν τούτοις ἔχει τεραστίαν διαφοράν. Ὁ ἄνθρωπος ἀντιλαμβάνεται καλύτερον ἐντός τῆς χαράξεως τοῦ κύκλου, ὅπου δέν τοῦ διαφεύγει τίποτε ἀπό τήν ὄρασιν, ἐνῶ εἰς ἄλλα σχήματα ἐργάζεται μέ ἀνακρίβειαν. Διατί; Διότι ὁ ὀφθαλμός σας σχηματίζει κύκλον καί ὁ κύκλος δέν χάνει λεπτομερείας φωτισμοῦ ἐξ ἄλλου κύκλου, πολύ μεγαλύτερου. “Ὅλαι αἱ ἐφευρέσεις μου ἐβασίζοντο ἐπί τοῦ κύκλου.

“Ὅταν μία ἐκ τῶν βασιλισσῶν μου ἐζήτησε νά τῆς προμηθεύσω ἕναν ἀστέρα, πρᾶγμα βεβαίως ἀδύνατον, ἠναγκάσθην νά τῆς ἐξηγήσω, ὅτι τοῦτο ἦτο ἀδύνατον.

— Καί ποῦ εὐρίσκεται ἡ σοφία σου; μοῦ ἀπήντησεν. Ἀπορῶ, πῶς δίδουν σημασίαν εἰς τούς λόγους σου, ὅταν σύ δέν εἶσαι ἄξιος, διά τῆς σοφίας σου, νά συλλάβῃς τόν ἀστέρα τῆς προτιμῆσεώς μου!

— “Ανασσα, εἶπον εἰς τήν βασίλισσαν, ὁ ἀστήρ, τόν ὁποῖον ἐζήτησες εἶναι ἀντανάκλασις ἄλλου ἀστέρος, ὅστις εὐρίσκεται ἐνώπιόν μου· διά τοῦτο δέν ἠδυνήθην νά τόν συλλάβω.

Τό ὑπονοούμενον ἠυχαρίστησε τήν γυναῖκα, ἐμειδίασε, μοῦ ἔτεινε τās χεῖρας τῆς καί μοῦ εἶπε:

— Πράγματι, ἡ σοφία σου εἶναι ἀληθῆς καί ὁ ἀστήρ ζητεῖ ἀπό ἐσέ ἀνωτέραν γνώσιν. Θά παραμείνῃς μετ’ ἐμοῦ.

Καί οὕτως ἠναγκάσθην νά παραμείνω, δέσμιος τῆς ἑλξεώς τῆς. Ἄλλ’ εἰς ἐμέ ὑπερεῖχεν ἡ ἐλευθερία. Τās νύκτας, πολλά-

κίς, προτοῦ ἀκολουθήσω τήν ἄνασσαν, ἐσκεπτόμην ἐπί ὥρας τήν ἀπελευθέρωσίμ μου. Καί ἰδοῦ πῶς οἱ κύκλοι μου μέ ἐφώτισαν, διά νά ἀπολαύσω τήν ἐλευθερίαν μου.

Διά τῶν ὑπολογισμῶν καί τῶν χημικῶν συνθέσεων κατώρθωσα, ὕστερον ἀπό πολλῶν ἡμερῶν διαμονήν μου πλησίον τῆς βασιλίσης, νά ἐξουδετερώσω τάς εἰκόνας τοῦ ὀφθαλμοῦ δι' ἑνός ἀτμοῦ συνθετικοῦ καί νά δραπετεύσω εἰς ἄλλην μακρυνήν χώραν τῆς ἰδίας περιοχῆς. Οὐδεῖς ἐκ τῶν σωματοφυλάκων ἀντελήφθη τήν ἀπουσίαν μου. Ὅταν ἡ ἄνασσα ἐζήτησε τόν Ἀρχιμήδην, οὗτος εὐρίσκετο μακράν αὐτῆς.

Ἡ ἐν λόγω ἐφεύρεσις μέ ἐβοήθησεν εἰς πολλάς ἄλλας τῆς ζωῆς μου περιστάσεις. Ἐκεῖ εἰς τήν νέαν χώραν, συνεδέθημ μέ ὀλίγους σοφοὺς τῆς ἐποχῆς, οἱ ὅποιοι ἐπί ἔτη πολλά ἡσχολοῦντο μέ τοὺς ἀστέρας καί συνεζήτουν μεταξύ των, ἐάν ὑπάρχουν ἢ ὄχι ὄντα, ὡς ὁ ἄνθρωπος, εἰς τάς μακρυνάς τοῦ Οὐρανοῦ ἐκτάσεις, ἐφ' ὅσον ὑπῆρχον ἀστέρες. Ἡ ἀπάντησίς μου τοὺς κατέπληξε, διότι εἶπον εἰς αὐτούς, ὅτι ὁ ἄνθρωπος μόνον εἰς τήν Γῆν ὑπάρχει. Ἐκεῖ, εἰς τοὺς ἄλλους ἀστέρας, λόγω τοῦ ὅτι δέν εὐρίσκονται εἰς τό ἴδιον σημεῖον ὅπου εὐρίσκεται ἡ Γῆ, ἀποκλείεται νά εἶναι ἄνθρωποι, ἀλλά ἄλλα ὄντα, ἄγνωστα εἰς ἡμᾶς.

— Καί πόθεν συμπεραίνεις τοῦτο; εἶπον μερικοί.

— Διά τῶν μαθηματικῶν μου ὑπολογισμῶν. Ἐάν τά ἴδια χημικά στοιχεῖα ἀναμίξης ἐδῶ καί ὕστερον εἰς τά ὑπέρτατα ὕψη τοῦ Οὐρανοῦ, τά ἀποτελέσματα θά εἶναι διάφορα, διότι ὁ αἰθῆρ εἶναι βαρύτερος εἰς τήν Γῆν καί ἐλαφρότερος εἰς τά ὕψη.

Δέν ὠνόμασα τήν πόλιν εἰς ἣν εὐρισκόμην. Αὕτη ὠνομάζετο Ψιθύνια. Ἐκεῖ εἶχον φήμην μάγου. Ἡ ἤδη γνωστή ἐφεύρεσίς μου δέν ἐγένετο ἀντιληπτῆ, ὡς ἤρμοζεν ἀπό τοὺς σοφοὺς τῆς πόλεως, καί ἐζήτουν ἐξηγήσεις, τάς ὁποίας δέν ἔδωσα εἰς αὐτούς, ἵνα μή χρησιμοποιοῦσιν αὐτήν ἐπί κακῶ. Τότε συνέβη κάτι ἄλλο:

Ἐλαβε χώραν μεγάλη κλοπή θησαυροῦ ἐκ τοῦ θησαυροφυλακίου τῆς πόλεως. Οἱ κλέπται ἔμειναν ἄγνωστοι. Οὐδεῖς ἠδυνήθη νά ἀνεύρη αὐτούς. Οἱ φθονεροὶ ἔναντι τῆς ὑπεροχῆς μου, ἐπέρριψαν τήν κακὴν αὐτήν πράξιν ἐπ' ἐμοῦ. Εἶπον, ὅτι ἐβοήθησα τοὺς κλέπτας νά ἀπομακρυνθοῦν ἀπό τήν χώραν, χωρὶς οὐδεῖς των νά ἀντιληφθῆ τήν φυγὴν των. Ἐννοεῖτε, ὅτι

ἐγὼ οὐδεμίαν ἰδέαν εἶχον περὶ τῶν διατρεξάντων. Τό ἄδικον ἀπεχθανόμενην, ἀλλὰ δυστυχῶς, εἰς τοὺς χρόνους μου, πολλαὶ ἀδικίαι ἐλάμβανον χώραν, λόγω τῆς ἠθικῆς καταπτώσεως τῶν ἀνθρώπων καὶ τῆς αὐξανομένης διαφθορᾶς εἰς τὰ μεγάλα κέντρα τῆς ἀγορᾶς καὶ τοῦ πλοῦτου.

Ἐάν ἀφιέμην εἰς τὴν Δικαιοσύνην, ἔπρεπε ἢ ἐφεύρεσίς μου νὰ γίνῃ πασίγνωστος, πρὸς βλάβην τῶν ἀθῶων καὶ ἐπ' ὠφελεία τῶν κακοποιῶν. Τί ἔπρεπε νὰ πράξω; Νὰ ἀπομακρυνθῶ. Καὶ πῶς θὰ ἀπεμακρυνόμην ἀπὸ μίαν πόλιν, ὅπου οἱ περισσότεροὶ ἐγνώριζον ποῖος ἦτο ὁ Ἀρχιμήδης; Ἴδου καὶ πάλιν πῶς διεσώθην, χάρις εἰς τὴν ἐφεύρεσίν μου. Ἀλλά, ποῦ ἔπρεπε ἐπιτέλους νὰ ὑπάγω; Ἀπεφάσισα διὰ νυκτός νὰ διασχίσω τὰς πύλας τῆς πόλεως, χωρὶς οὐδεὶς νὰ μέ ἀντιληφθῆ, διὰ νὰ φθάσω εἰς μικρὸν χωρίον καὶ ἐκεῖθεν νὰ φύγω τὴν ἐπομένην πρὸς ἄλλην κατεύθυνσιν, ὅπου δέν ἤμουν γνωστός.

Εἰς τὴν νέαν πόλιν ἐγκατεστάθην ὡς ἀστρονόμος. Πρῶτον κατετοπίσθην καὶ ὕστερον ἐσιώπων περὶ τῆς εἰδικότητός μου. Εἰργάσθην κατ' ἀρχάς ὡς βοηθὸς ἐμπόρου, ὅστις, συμπαθήσας τὸν τρόπον τῆς ὁμιλίας μου, μέ ἐθαύμαζεν, ὡς νὰ εἶχον ἔλθει ἐξ Οὐρανοῦ.

Πλησίον τοῦ καλοῦ αὐτοῦ ἐμπόρου δέν παρέμεινον ἐπὶ πολὺ, διότι, ὡς ἀντιλαμβάνεσθε, αἱ ἰδικαί μου ἀσχολίαι ἦσαν ἄλλαι καὶ δέν ἠδυνάμην νὰ ἀπολέσω τὸν χρόνον μου εἰς τό ἐμπόριον.

Ἐξεμυστηρεύθην εἰς τὸν καλὸν μου ἀδελφόν, ὅτι ἤμουν ἀστρονόμος. Τότε ἐκεῖνος μέ ἐβοήθησεν, ὅπως ἀνεύρω ἄλλους συναδέλφους καὶ συνεργασθῶ μετ' αὐτῶν. Πράγματι, ἀντὶ νὰ μέ βοηθήσουν οἱ συνάδελφοι, ἐγὼ ἐβοήθησα αὐτοὺς εἰς τὰ δύσκολα προβλήματα, πού ὁ Οὐρανός τοὺς ἐπαρουσίαζε. Βεβαίως δέν ἤμουν ὑπεράνθρωπος, ἀλλ' ὅ,τι ἀνελάμβανα ἔπρεπε νὰ φέρω αὐτὸ εἰς πέρας.

Μέ τὴν συνεργασίαν τῶν βοηθῶν μου ἀνεκάλυψα νέους πλανήτας· ἐσχολιάσαμεν αὐτούς, διότι πολλοὶ ἐξ αὐτῶν εἶχον διάφορον λάμπσιν. Ἄραγε, τοῦτο ἦτο ἐκ τῆς μεγάλης ἀποστάσεως ἢ τοῦ ὄγκου τοῦ πλανήτου; Ποῖος θὰ ἔδιδε τὴν λύσιν; Ἐγκύψας εἰς τὴν μελέτην τοῦ προβλήματος, διὰ τῶν μαθηματικῶν ὑπολογισμῶν καὶ τῆς φαντασίας, ἀνεκάλυψα ὅτι οἱ φωτεινότεροι ἐκ τῶν ἀστέρων ἦσαν πλησιέστερον πρὸς τὴν Γῆν, μέ πολύ μικρότερον ὄγκον βάρους. Οἱ ὑπολογισμοί ἦσαν ὀρθοί, ἀλλὰ δίχως φαντασίαν ἦτο ἀδύνατον νὰ εὕρω τὴν λύσιν.

Ἡ φαντασία ὅμως δέν εἶναι πάντοτε ὀρθή καί ἔπρεπε νά ἀποδείξω τό ἀληθές μέ τόν λόγον τῆς πειθοῦς. Τοῦτο καί ἔπραξα, μετά μακράν μελέτην καί ἀφοσίωσιν εἰς τήν ἔρευναν τῆς ἀποδείξεως.

Δι' εἰδικοῦ μηχανήματος ἠδυνήθην νά καταμετρήσω ἐπακριθῶς τά ὅσα εἶπον. Τό μηχανήμα τοῦτο δέν δύναμαι νά περιγράψω εἶναι ἀπηγορευμένον. Ἦτο μᾶλλον μικρά συσκευή, λειτουργοῦσα μέ χημικήν ἐνέργειαν. Ποτέ ὁ ἄνθρωπος τῆς ἐποχῆς σας δέν ἐφαντάσθη τοιοῦτον τι.

Εἶπον καί ἄλλοτε, ὅτι ἡμεῖς κατ' ἄλλον τρόπον εἰργαζόμεθα ἀπό τούς σημερινούς σας ἐπιστήμονας.

Πολλοί ἐκ τῶν ἐπιστημόνων μας ἀνεζήτησαν νά εὔρουν πῶς διασπᾶται τό ἄτομον δῖς. Δηλαδή, τήν διάσπασιν τῆς διασπάσεως. Τοῦτο ἦτο μία φοβερά ἐνέργεια. Ἐάν ἐπετυγχάνετο, ἡδύνατο νά θρυμματίσῃ ὀλόκληρον τήν Γῆν. Οἱ σοφοί οὗτοι ἐγκέφαλοι περιωρίζοντο εἰς τά μυστήρια τῆς ὕλης καί μόνον. Ἐλέγοντο πολλά περί αὐτῶν, διότι ἐνόμιζον τόν ἑαυτόν των θεοῦς τῆς Ἀτλαντίδος.

Ἡ ἀσέβεια πρὸς τά Θεῖα, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, εἶναι ἐν ἀπό τά μέσα πού μᾶς ἐξοντώνει, χωρίς νά τό ἐννοήσωμεν. Εὐτυχῶς, διὰ τήν ἐποχήν μου, ἀκόμη δέν εἶχαν φθάσει εἰς τό ποθούμενον, ἀλλά ἔβαιναν πρὸς αὐτό τάχιστα.

Ἄντί λοιπόν οἱ μύσται νά αὐξάνουν, ὄλο καί ὀλιγώτεροι προσήρχοντο εἰς τάς τάξεις των ὀπαδοί. Προέβλεπον οἱ μύσται μίαν μεγάλην καταστροφὴν. Ὡμίλουν πρὸς τόν λαόν, ἀλλ' οὐδεὶς ἔδιδε προσοχὴν εἰς τούς λόγους των. Ἡ ἀνθρωπίνη συνείδησις ἤρχισε νά καταρρακοῦται. Ἡ τόλμη ἦτο πρωτοφανής καί ἡ κατάπτωσις τῶν ἠθῶν ἠυξάνετο, ἐνῶ ἡ ἀρετὴ ἐξηλείφετο. Ὁ πτωχός ἐν τῇ ἀπελπισίᾳ του ἐπεδίδετο, διὰ τῆς ἐξαγορᾶς του, εἰς ἀσελεγεῖς πράξεις. Ἦρχισεν ἤδη ὁ αἰὼν τῆς Δυναστείας τῶν γυναικῶν. Σχεδόν ὅλαι αἱ ἀνώτεραι ὑπηρεσίαι ἦσαν εἰς χεῖρας των. Ὁ ἀνὴρ ἦτο ὑποχείριον τῆς ἔλξεως των. Αἱ ἠθικαὶ ἀξίαι δέν εἶχον θέσιν. Ὅλα εἶχον λάβει ἄλλην τροπήν.

Θά διερωτηθῆτε: Πῶς τοιοῦτοι ἰσχυροὶ ἐγκέφαλοι ἀνδρῶν, ὑπετάχθησαν εἰς τήν θέλησιν τοῦ γυναικείου φύλου;

Ὅταν, ἀγαπητοί μου, ὁ ἄνθρωπος πωρωθῇ, δέν γνωρίζει πού θαίνει. Εἰργάζοντο οἱ σοφοὶ ἀνενόχλητοι, χωρίς νά ἐνδιαφέρωνται διὰ τό τί γίνεται εἰς τήν Κοινωνίαν! Ὅταν οἱ νόμοι παρέλυσαν, ἢ παράδοσίς των μόνον παρέμεινεν, δηλαδή οἱ νόμοι δέν εἶχον οὐδεμίαν ἰσχύν, καί ἐπόμενον ἦτο ἡ σύγχυσις

τῶν γνώσεων νά ἐπιφέρῃ εἰς τά κοινωνικά βάρη πρωτοφανῆ χαλάρωσιν. Ἐπί τῇ εὐκαιρίᾳ, θά ἀναφέρω ἕν περιστατικόν τῆς ἑλληνικῆς Μυθολογίας.

Αἱ Ἄμαζόνες ὑπῆρξαν πράγματι. Ἐνεφανίσθησαν εἰς τόν Πόντον τῆς Μικρᾶς Ἀσίας. Τί ὅμως ἦσαν αἱ Ἄμαζόνες;

Ἦσαν γυναῖκες πολεμοχαρεῖς, μέ ἔξοχα σώματα, ὡς πρός τήν διάπλασίν των, μέ ἀνεπτυγμένην πονηρίαν καί μέ ἐλαχίστας γνώσεις. Εἰς τό βασίλειόν των ἀπετέλουν ἰσχύν. Μεταξύ των βεβαίως ὑπῆρχον συνάδελφοί των, αἵτινες δέν ἐλάμβανον μέρος εἰς τάς ἐκδηλώσεις των, δηλαδή ἦσαν ὑποταγμένοι εἰς αὐτάς, ὡς καί οἱ ἄνδρες, τούς ὁποίους διετήρουν διά τόν πολλαπλασιασμόν των.

Εἰς τό σημεῖον τοῦτο ὀφείλω νά διευκρινήσω κάτι. Αἱ Ἄμαζόνες προὔπηρξαν ὡς γυναῖκες τῆς Ἀτλαντίδος. Ὄταν ἐνεσαρκώθησαν ἐκ δευτέρου, τό ὑποσυνεϊδητόν των ἐζήτηι ἀπό αὐτάς νά ὑπερέχουν παντός ἄλλου. Οὕτως, εἶχον ἐκλέξει καί βασίλισσαν. Ἦσαν τολμηραί, δέν ἐφοβοῦντο τόν θάνατον καί ἐμάχοντο ὡς τά ἄγρια θηρία. Ἡ πολιτεία των ἦτο καθυστερημένη χώρα, διότι ἡ πραγματική γνώσις εἶχεν ἐκλείψει παντελῶς ἀπό αὐτάς. Ὁ βίος τοῦ λαοῦ ἦτο σκληρός, μέχρι τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ λαοῦ, τόν ὁποῖον ἡ Μυθολογία ἀντικαθιστᾷ διά τοῦ Ἡρακλέους.

Πολλοί ἐκ τῶν ἱστορικῶν τῶν νεωτέρων χρόνων, τοποθετοῦν τάς Ἄμαζόνας εἰς διαφόρους ἄλλας περιοχάς. Ἡ ἀλήθεια εἶναι, ὅτι μερικοί ἐκ τῶν τότε λαῶν ἐμιμήθησαν τάς Ἄμαζόνας, ὅπως ἀκριβῶς σήμερον εἰς τήν ἐποχήν σας πολλάί γυναῖκες μιμοῦνται τούς ἄνδρας, ἐνώ ὁ προορισμός των εἶναι ἄλλος ἀπό τόν ἐπιδιωκόμενον.

Μέ τήν μικράν αὐτὴν περιγραφὴν θέλω νά εἶπω, ὅτι ἐνῶ ἡ γυναῖκα ἐμπνέει εἰς τούς ἄνδρας μεγάλα καί ἄξια θαυμασμοῦ ἔργα, ἡ ἰδία, εἰς τήν θέσιν τοῦ ἀνδρός, μόνον καταστροφάς ἐπιφέρει καί διαταραχάς εἰς τό ἀνθρώπινον γένος.

Ὄταν σεῖς, οἱ σημερινοί, ἀναφέρεσθε «στόν παληό ἐκεῖνο καλόν καιρόν», τοῦτο σημαίνει ὀλιγωτέραν ἀνάμειξιν τῆς γυναικός εἰς τήν τότε κοινωνικὴν ζωὴν. Ὅσον αἱ γυναῖκες καταλαμβάνουν θέσεις εἰς τόν κοινωνικόν βίον, χωρὶς αὐταὶ νά εἶναι προωρισμένοι δι' αὐτάς, ἡ κοινωνία αὕτη, ἀντὶ πνευματικῆς προόδου, ἀποκτᾷ ἐπιφανειακὴν πρόοδον καί προετοιμάζει τήν

πτῶσιν της, διά τῆς χαλαρώσεως τῆς ἠθικῆς καί τοῦ νόμου.

Ἡ θρησκεία διδάσκει, ἀλλά τί ἐν τῇ πράξει διδάσκει; Διδάσκει τήν τήρησιν τῆς ἠθικῆς ὑποστάσεως τοῦ ἀτόμου. Ἡ θρησκεία εἶναι τό μέσον, διά τοῦ ὁποίου ὁ ἄνθρωπος διατηρεῖ τό ἠθικόν κεφάλαιον τοῦ νόμου της. Ἡ διδασκαλία αὕτη δέν ἔχει ἀπήχησιν εἰς τό πνεῦμα τῶν γυναικῶν· διά τοῦτο ὁ Κύριος ὁμιλεῖ πρὸς αὐτάς διά τῆς καρδίας. Ἄρα, τήν τήρησιν τοῦ θρησκευτικοῦ νόμου, μόνον οἱ ἄνδρες δύνανται νά διατηροῦν· διά τοῦτο μόνον οὗτοι εἶναι ἐνδεδειγμένοι νά χειροτονοῦνται ἱερεῖς. Ἐκεῖ ὅπου ἀντεστράφησαν οἱ ὄροι, ἐκεῖ, λέγω, ὅτι θά ἀνατραποῦν ἐκ βάθρων τά πάντα, πρὸς ζημίαν αὐτῶν τούτων τῶν ἀνθρώπων.

Ἄγαπητοί μου, εἰς ὄλην τήν ἀφήγησίν μου περί τῆς Ἀτλαντίδος, δέν ἀνέφερον ὀνόματα εἰμῆ 2-3 πόλεων. Ὡς ἀντιλαμβάνεσθε, ἀπέφυγον νά κατονομάσω σοφούς τῆς ἐποχῆς μου καί βασιλίσσας, διότι, ἐξαφανισθείσης τῆς Ἀτλαντίδος, δέν θά σᾶς ἦτο δυνατόν νά ἐλέγξετε ὀνόματα καί πράγματα.

Ὅπως ἀνέφερον, τό ὄνομά μου ἦτο γνωστόν εἰς μέγα μέρος τῆς ἐπικρατείας. Ὅταν ἔμαθον ὅτι ἀνεζητούμην ἀπό τᾶς Ἀρχᾶς τῆς πρωτευούσης, ἠναγκάσθην πάλιν νά λάβω τά μέτρα μου, πρὸς ἀποφυγὴν ἐπεισοδίου εἰς βάρος μου. Ἀπεχαιρέτησα τόν καλόν μου φίλον καί ὀλίγους ἐκ τῶν συνεργατῶν μου καί νύκτωρ διέσχισα τᾶς πύλας τῆς πόλεως καί ἐγκατεστάθην εἰς σπήλαιον, ἐντός πυκνοῦ δάσους, ὅπου οὐδεὶς ἠδύνατο νά μέ ἀνεύρη. Μετ' ἐμοῦ εἶχον λάβει ὅ,τι ἦτο ἀναγκαῖον διά τήν διατροφήν μου καί τᾶς μελέτας μου. Μέ ἠκολούθει δέ καί εἰς πιστός θαυμαστής μου. Ἐκεῖ, εἰς τό δάσος τῆς Ἀζώφης, εὔρομεν τήν ἀνάπαυσιν καί τήν ἡρεμίαν, διά νά ἀνακαλύψω νέα μέσα πρὸς αὔξησιν τῶν γνώσεών μου.

Πάντα δέ ταῦτα εἰς τί θά μοῦ ἐχρησίμευον, ἀφοῦ ἐγώ εὐρισκόμην μακράν τῆς κοινωνικῆς ζωῆς; Οὕτως, ἀπεφασίσαμεν νά διασχίσωμεν τό δάσος καί ὕστερον ἀπό κοπιώδεις διαβάσεις καί ταλαιπωρίας νά φθάσωμεν εἰς μίαν ἄλλην πόλιν, ἄγνωστον εἰς ἡμᾶς, καί νά ζητήσωμεν τήν βοήθειαν τῶν πολιτῶν. Κατ' ἀρχᾶς ἐγκατεστάθην εἰς οἰκίσκον γεωργοῦ, ἔξω τῆς πόλεως, καί εἰργάσθην μετ' αὐτοῦ. Ἄλλ' ὅταν ἡ φύσις τοῦ ἀνθρώπου εἶναι ἄλλη ἀπό ὅ,τι οὗτος ἐξ ἀνάγκης ἐπιδιώκει καί ἡ ἐργασία γίνεται ἀτελῶς, ὁ ἄνθρωπος ἀναζητεῖ διά κάθε μέσου τόν προορισμόν του.

Ἐσχετίσθην μετ' ὀλίγων σοφῶν, συνεζητήσαμεν ἐπὶ πολλῶν θεμάτων, διεφώνησα μετ' αὐτῶν καὶ ἀνέπτυξα τὰς θεωρίας μου. Ἦτο πλέον ἀδύνατον νὰ μὴ ἀντιληφθοῦν ποῖος ἤμουν. Ἐκεῖ παρέμεινον ἐπὶ μακρὸν χρόνον, μέχρις ὅτου συνελήφθην καὶ ὠδηγήθην εἰς τὴν βασίλισσαν τῆς πρωτευούσης.

Ὅταν ἐπαρουσιάσθην ἐνώπιόν της, εἶδον ὅτι δέν ἦτο ἐκείνη, τὴν ὁποίαν εἶχον γνωρίσει πρό ἐτῶν, ἀλλὰ ἄλλη, μικροτέρα εἰς τὴν ἡλικίαν, ὠραιότερα καὶ πονηροτέρα τῆς πρώτης.

— Διατί, ἠρώτησα τὴν βασίλισσαν, συνελήφθην;

— Διότι, μοῦ ἀπήντησε, κατηγορεῖσαι ὅτι ἐβοήθησες εἰς τὴν ἐπικράτειάν μου κλέπτας νὰ ἀφαιρέσουν ἐκ τοῦ θησαυροφυλακίου τόν θησαυρὸν τῆς πόλεως, εἰς ἣν παρέμενες. Ἐάν ἦσο ἀθῶος δέν θὰ ἐδραπέτευες ἐξ αὐτῆς.

— Ἄνασσα, εἶπον εἰς τὴν νεαράν βασίλισσαν, ἐγὼ δέν ἔχω οὐδεμίαν ἀνάμιξιν μέ τὴν κλοπὴν. Ἡ θέσις μου εἶναι εἰς τὴν ἔρευναν τῶν φυσικῶν νόμων. Κακοὶ μόνον καὶ ὀλέθριοι ἄνθρωποι ἠδύναντο νὰ κατηγορήσουν τόν ἀθῶον, διότι δέν ἦσαν ἀξι-οὶ νὰ εὔρουν τόν ἔνοχον.

Ἡ βασίλισσα ἀπήντησε:

— Θὰ παραμείνης εἰς τό ἀνάκτορόν μου καὶ θὰ ἐξετάσω ἐγὼ ἢ ἰδία, ἐάν ψεύδεσαι ἢ ὄχι!

Οὕτω παρέμεινον πλησίον αὐτῆς ἐπὶ πολὺν χρόνον, χωρὶς νὰ δυνηθῶ νὰ δραπετεύσω.

Ἡ βασίλισσα δέν ἐνδιεφέρθη νὰ συντομεύσῃ τὴν ἐξέτασίν της. Ἦρκεῖτο νὰ μέ ἐπισκέπτεται καθημερινῶς, διὰ νὰ πεισθῇ ποῖος ἤμουν εἰς τό βάθος.

Ὅπως ἀνέφερον ἀνωτέρω, αἱ βασίλισσαι δέν ἠδύναντο νὰ ἐξακριβώσουν τὰ βάθη τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς, διότι αἱ ἴδιαι δέν εἶχον βάθος καὶ ἔπρεπε νὰ παραπεμφθῶ εἰς ἄλλους καταλλήλους, ἀλλ' αὕτη ἐθεώρει τόν ἑαυτὸν της κατάλληλον, διὰ νὰ μέ κρατῇ πλησίον της δέσμιον.

— Ἐάν, μοῦ εἶπεν ἡμέραν τινά, ἀπαντήσης εἰς δύο ἐκ τῶν ἐρωτήσεών μου καὶ αἱ ἀπαντήσεις εἶναι ὀρθαί, θὰ ἀφεθῆς ἐλεύθερος.

Ποίας ὅμως ἐρωτήσεις ἠδύνατο νὰ μοῦ ὑποβάλῃ αὕτη, ὅταν δέν εἶναι εἰς θέσιν νὰ διακρίνῃ τό ὀρθόν ἀπὸ τό ἐσφαλμένον; Ἐδέχθην τὴν πρότασίν της καὶ ἀνέμενον τὰς ἐρωτήσεις της.

Ἴδού πῶς ἐτέθησαν αὐταί:

— Δύνασαι, διὰ τῆς σοφίας σου, νὰ μοῦ ἐξηγήσης ποία εἶναι ἢ ἐν τῇ φύσει διαφορά τοῦ ἀνδρός ἀπὸ τῆς γυναίκος;

— "Ανασσα, ἀπήντησα, ἐάν δέν ὑπῆρχε διαφορά, ἡ ἐρώτησίς σου δέν θά ἐγένετο. Κατά τόν φυσικόν νόμον, ὡς γνωρίζεις, τό ἀσθενέστερον ἐλέγχεται ἀπό τό ἰσχυρότερον. Ἄρα ἡ γυνή, ὡς ἀσθενεστέρα, ὀφείλει νά ὑποτάσσεται εἰς τόν ἄνδρα, ἐκτός καί ἐάν οἱ ὄροι ἀντεστράφησαν καί τό ἀσθενέστερον γένος, διά τῆς ἔλξεώς του, πράγματι ἐπαγίδευσε τό ἰσχυρότερον ἐν στιγμῇ ἀδυναμίας τῆς πνευματικῆς αὐτοῦ ἰσχύος. Ἄξια καθ' ὅλα ἡ γυνή ἐν τῇ ἀναδείξει τῆς, ἀξιωτέρα ὁμως ἡ ἀλήθεια!

— Πόθεν συνεπέρανες πάντα ταῦτα;

— Ἐκ τῆς φυσικῆς ἐξελίξεως τῶν πάντων. Ὁ Οὐρανός ἐλέγχει τήν Γῆν καί οὐχί ἡ Γῆ τόν Οὐρανόν.

Ἡ βασίλισσα μή δυναμένη νά ἐννοήσῃ τήν αἰχμήν τοῦ λόγου μου προσέθεσεν:

— Ὡς ὑποθέτω, ἡ ἀπάντησίς σου φαίνεται ὀρθή. Προχωρῶ εἰς τήν δευτέραν ἐρώτησιν: Ποῖον εἶναι τό ὕψος καί ποῖον τό βάθος τῆς γνώσεως;

Ἴδού, ἐσκέφθην, ἐρώτησις ἀξία προσεκτικῆς ἀπαντήσεως. Ἄραγε θά ἐννοήσῃ ἡ βασίλισσα τήν ἐξήγησιν;

— "Ανασσα, ἡ ἀπάντησίς μου θά εἶναι ἀνταξία τῆς ἐρωτήσεώς σου. Ἡ γνώσις τῆς γυναικός εἶναι ἐπιφανειακή εἰς τό ὕψος τῆς ὅσον διά τό βάθος τῆς, τοιοῦτον τι δέν ὑφίσταται εἰς αὐτήν. Ἀντιθέτως, ὁ ἀνὴρ δύναται νά ἔχη τό πραγματικόν ὕψος τῆς γνώσεως, μέσφ δέ τῆς γυναικός νά ἀποκτήσῃ καί τό βάθος. Ὡστε ἐλέγχων τήν ἴσην ἀπόστασιν, μεταξύ ὕψους καί βάθους, νά ἀποκτᾷ στερεάν γνώσιν, ἐξουδετερώων τά ἄκρα. Ἡ γνώσις λοιπόν τοῦ ὕψους γίνεται ἀντιληπτῇ ἐκ τοῦ ἀντιστοίχου βάθους τῆς. Οἱ δύο πόλοι τῆς γνώσεως, ἐπεκτεινόμενοι μονοπλεύρως, γίνονται ἄρνησις διά τήν στερεάν γνώσιν.

Ἡ βασίλισσα δέν ἠδυνήθη νά ἀκολουθήσῃ τόν εἰρμόν τῆς σκέψεώς μου καί μειδιῶσα μέ διέκοψε:

— Σέ κρατῶ πλησίον μου ὡς συμβουλάτορα. Ἡ ἐλευθερία σου πιθανόν νά μή ἀποδώσῃ τό προσδοκώμενον. Ἐγώ ὁμως, μέσφ ἐσοῦ, δύναμαι νά δώσω τό ἀπροσδόκητον.

Ὅταν ἡ γυνή δέν πείθεται διά τῆς ἀληθείας, μοναδικός τρόπος νά πείσῃς αὐτήν εἶναι ὁ ἀληθοφανῆς μῦθος. Οὕτως, ἀπεφάσισα νά ψευσθῶ εἰς τήν ἄρνησιν, διά νά κερδίσω θέσιν εἰς τήν ἀλήθειαν.

Παρήλθον ὀλίγαι ἡμέραι ἀπό ἐκείνας τῶν ἐρωτήσεων, ὅτε εἰς ἐκ τῶν ἀγγελιαφόρων τῆς μέ εἰδοποίησεν, ὅτι ἡ βασίλισσα

μέ άνέμενεν εις τά ιδιαίτερα της δωμάτια. Συνηντήθημεν ώς ίσος πρὸς ίσον. Ἐντηλλάξαμεν σκέψεις ἐπὶ ὑποθέσεων τοῦ κράτους καὶ τέλος ἀπεδέχθη ἡ βασίλισσα τὰς λύσεις μου.

Καθ' ἣν στιγμὴν ἐδείκνυεν ἀπόλυτον συμπάθειαν πρὸς ἐμέ, εὔρον τὴν εὐκαιρίαν καὶ ἐπρότεινον εἰς αὐτὴν, ὅπως ἀποστειλῆ εἰς μακρυνὴν περιοχὴν τῆς ἐπικρατείας της ἐμπίστους, διὰ νὰ τῆς προμηθεύσουν, ἀπὸ εἰδικούς, ὑγρὸν τι κατασκευάσμα, τὸ ὁποῖον ἤθελον κατεργασθῆ καταλλήλως δι' ἄλλης συνθέσεως, ἰδικῆς μου ἐπινοήσεως, ἀρωματικοῦ ὑγροῦ, πρὸς διατήρησιν τῆς καλλονῆς της.

Δίς ἡ ἀποστολὴ ἐγένετο πρὸς ἀνεύρεσιν τοῦ ζητουμένου, ἀλλ' ἐπέστρεψεν ἄπρακτος, μὴ δυνηθεῖσα νὰ ἀνεύρῃ τοὺς εἰδικούς, τοὺς ὁποίους ἀνέφερον. Τότε, ἡ βασίλισσα μέ ἐπεσκέφθη εἰς τὸ δωμάτιόν μου, ὡς μικρὰ κορασίς, ἥτις ζητεῖ ἐν τῇ ἀπελπισίᾳ της τὴν προστασίαν τοῦ ἰσχυροτέρου. Μὲ ἀδικαιολόγητον ταπείνωσιν μέ παρεκάλει, ὅπως ἀνεύρω τρόπον καὶ προμηθεύσω εἰς αὐτὴν τὸ ὑγρὸν. Κατ' ἀρχὰς δὲν ἐνδιεδέφερθη δι' ὅ,τι μοῦ ἐζήτηι. Δακρῦουσα μοῦ ὑπεσχέθη τὴν ἐλευθερίαν μου, ἐάν προσεκόμιζον εἰς αὐτὴν τὸ θαυματουργόν ἐκεῖνο δέλεαρ.

— Ἄνασσα, τῆς εἶπον, οἱ εἰδικοί κατασκευασταί, τοὺς ὁποίους ἀνέφερον, κρατοῦν ὑπὸ ἐχεμύθειαν τὸ μυστικόν των. Δυσκόλως θὰ δυνηθῆ τις νὰ τοὺς ἀποσπάσῃ, ἔστω καὶ μικράν δόσιν αὐτοῦ. Εἰς ἐμέ ἀποκλείεται νὰ τοὺς πλησιάσω, ὡς πολέμιος τῶν ἰδεολογιῶν των.

— Ἄπαιτῶ, ἄρχοντά μου, ἀπὸ ἐσέ ὅπως, διὰ παντός μέσου, προσκομίσης τοῦτο εἰς ἐμέ.

— Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει θὰ ἀναχωρήσω εἰς τὴν ἐκεῖ πολιτείαν μετημφισμένος ὡς ἐπαίτης καὶ τίς γνωρίζει ὁποῖα νέαι περιπέτειαι μέ ἀναμένουν!

Τόσον ἡ ἀπόφασίς μου αὕτη ἐνεθάρρυνε τὴν βασίλισσαν, ὥστε μέ ἐνηγκαλίσθη περιπαθῶς καὶ μέ ἠσπάσθη ὡς θεόν της. Τὸ τέχνασμα ἐπέτυχε. Μετημφισμένος ἀνεχώρησα ἐκ τῆς πρωτευούσης πρὸς ἄγνωστον κατεύθυνσιν. Διέβην τὰς πύλας τῆς πόλεως καὶ ἐκεῖθεν ἠλλαξα πορείαν πρὸς Ἀνατολάς. Τὰς νύκτας διέμενον εἰς τὰ χωρία καὶ τὰς πρωΐας ἐβάδιζον, ὡς ἄγνωστος μεταξύ ἀγνώστων, διὰ νὰ φθάσω κατόπιν πολλῶν κακουχιῶν εἰς πόλιν μακράν ἀπὸ τὴν ἐπιρροὴν τῆς πρωτευούσης. Ἐκεῖ ἀνεπαύθην δι' ὀλίγας ἡμέρας καὶ ἔλαβον ἐνεργόν μέρος εἰς τὸ συμβούλιον τῶν σοφῶν.

Διασαφηνίζω τήν λέξιν «σοφός». Ἐννοῶ τοὺς ἐπιστήμονας ὄλων τῶν κλάδων. Εἰς τήν πόλιν, εἰς ἣν ἔμενον, εἰς παλαιότερους χρόνους ἔζων ἐν αὐτῇ δύο ἐπιφανεῖς ἄνδρες, οἵτινες εἶναι σήμερον γνωστοί εἰς ὑμᾶς μέ τὰ ὀνόματα τῶν ἐπανενοσάρκωσεών των. Οὗτοι ἦσαν ὁ Θωμᾶς Ἔδισσον καί ὁ Ἰούλιος Βέρν. Ἐζησαν εἰς τόν χρυσοῦν αἰῶνα τῆς Ἀτλαντίδος· καί μόνον τὰ ὑποτυπῶδη τῆς προόδου τῆς τότε ἐποχῆς των μετέδωσαν, ἐνσαρκωθέντες ἐκ δευτέρου, εἰς τόν σημερινόν σας πολιτισμόν, ἀλιεύοντες ἐκ τοῦ ὑποσυνειδήτου των τὰ ὑπολείμματα τῶν ἔργων τῆς μεμακρυσμένης ἐποχῆς τῆς δόξης των. Ἀναφέρω τοῦτο, διὰ νά ἀντιληφθῆτε τήν τεραστίαν διαφοράν τῆς προόδου μας ἀπό τήν σημερινήν σας.

Συντομεύων τήν προσωπικήν μου ζωήν ἐπί τῆς Ἀτλαντίδος, θεωρῶ καθῆκον μου νά κλείσω ταύτην μέ ὀλίγας ἀκόμη γραμμάς. Ἐνῶ ὡς ἐπιστήμων εἶχον τό ἐλεύθερον νά ζῶ ἀνενόχλητος, ἐξακολουθητικῶς ἀνέλπιστα ἐπεισόδια ἐτάραζον τοὺς κύκλους μου. Ἐζησα εἰς τήν ἐν λόγῳ πόλιν μέχρι βαθυτάτου γήρατος καί ἀνεκλήθην εἰς τοὺς Οὐρανοὺς, χωρίς νά ἤμουν βέβαιος περὶ τῆς ὑπάρξεως τῆς ψυχῆς μου.

Ἀνακληθεῖς, δέν ἀντελήφθην τήν μετάστασιν τῆς ζωῆς. Ὁμίλουν πρὸς τοὺς οἰκείους μου, ἀλλ' οὐδεὶς ἀντελαμβάνετο τήν προσπάθειάν μου ταύτην. Ὅταν εἶδον τήν σορόν μου ἀκίνητον ἐπί τοῦ ἐδάφους, ἠννόησα ὅτι ἀπεχαιρέτων τόν κόσμον τῆς φθορᾶς μέ λύπην, διότι δέν εἶχον ἀποτελειώσει τό ἔργον μου.

Εἰς τοὺς Οὐρανοὺς ἐκρίθην ὑπό τῆς συνειδήσεώς μου, ὡς ἀκατέργαστος ψυχικῶς. Ἐπόμενον λοιπόν ἦτο, ὅλη ἡ ἐπίγειος δόξα μου νά ἐκμηδενισθῆ. Ἐπὶ μακρόν χρονικόν διάστημα, γῆϊνης διαρκείας, παρηκολούθουν τὰς διδασκὰς τῶν Ἀγγέλων, διὰ νά ἀποκτήσω συνειδήσιν ἐπὶ τῆς πραγματικῆς γνώσεως. Ἐκ τοῦ Οὐρανοῦ παρηκολούθουν τήν ζωήν τῆς Ἀτλαντίδος, τήν ὁποίαν θά ἀφηγηθῶ ὡς συμπλήρωμα τοῦ ἔργου μου.

Ἡ φαντασία, ἀγαπητοί μου, εἶναι εἰκῶν τοῦ ὑποσυνειδήτου. Ἐκ τῆς αἰωνιότητος τῆς Ζωῆς ἀντανακλᾶται εἰς τήν πραγματικότητα τῆς Γῆς. Ἄρα, οὐδεμία φαντασία παραμένει νεκρά ὡς εἰκῶν. Ἴδού, πῶς οἱ μῦθοι καλύπτουν τό πικρόν μέρος τῆς ἀληθείας.

Ἔχει μέρος πικρόν ἢ Ἀλήθεια;

Ἔχει. Τοῦτο δέ εἶναι ἐκεῖνο τό ὅποσον δέν συμφέρει εἰς τούς ὑλόφρονας, διὰ νά ἐξαπατοῦν τούς ἀδελφούς αὐτῶν.

Ἐδῶ θά ἀναφερθῶ εἰς μίαν εἰκόνα, ἡ ὁποία πολλάκις ἐτάραξε τάς ψυχάς τῶν ἀνθρώπων. Ἀργότερον ὁμως οἱ ἄνθρωποι δέν ἔδιδον σημασίαν εἰς τήν εἰκόνα ταύτην. Πρόκειται περί τῆς εἰκόνας τῆς Κολάσεως. Οἱ μεταδῶσαντες τήν εἰκόνα ταύτην, ἐφαντάσθησαν τήν θείαν τιμωρίαν εἰς τούς Οὐρανοὺς κατὰ τήν ὑποκειμενικήν των ἀντίληψιν. Θεία τιμωρία πράγματι ὑπάρχει, ἀλλ' οὐχί ὅπως οἱ ἄνθρωποι περιέγραψαν αὐτήν μέ πυράς καί τά τοιαῦτα. Τήν εἰκόνα τῆς πυρᾶς καί τῶν βασανιστηρίων δι' ἀντανακλάσεως οἱ ἄνθρωποι ἐφαντάσθησαν εἶναι εἰκόνες ἀπό τήν καταστροφὴν τῆς Ἀτλαντίδος, προτοῦ αὕτη καταποντισθῆ. Κακῶς, λοιπόν, οἱ ἄνθρωποι ἐτοποθέτησαν τάς εἰκόνας αὐτάς εἰς τόν Οὐρανόν. Ὁ Οὐρανός δέν ἀποτελεῖται ἀπό ὕλην. Ἡ δέ ὕλη δέν δύναται νά ὑπάρξῃ εἰς τόν καθαρὸν αἰθέρα τῆς διαμονῆς τῶν ψυχοπνευματικῶν ὄντοτήτων πού ὑπεβλήθησαν εἰς τήν τιμωρίαν τοῦ Θείου.

Πολλοί ἐκ τῶν ψευδο-ιερέων ἐπωφελήθησαν, διαδίδοντες τοιαύτας εἰκόνας, πρὸς ἀπώτερον σκοπὸν τῶν συμφερόντων των. Τάς εἰκόνας ταύτας, ἦτοι τῆς ἀπολεσθείσης Ἀτλαντίδος, μεταδίδω κατωτέρω.

Εἶχον παρέλθει αἰῶνες ἀπὸ τήν ἡμέραν τῆς ἀνακλήσεώς μου. Ἡ Ἀτλαντίς εὐρίσκετο εἰς τό ἀπόγειον τῆς ἐξωτερικῆς τῆς προόδου. Οἱ μύσται συνεχῶς διεκήρυττον τήν ἀποστροφὴν τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τόν καταρρέοντα πολιτισμὸν τῆς χώρας των. Ἀδίκως ὁμως ἐλάλουν, διότι ὁ φραγμὸς τῆς ἠθικῆς ὑποστάσεως τοῦ ἀνθρώπου δέν ὑφίστατο. Ἡ μηχανικὴ πρόοδος διέψευδε τήν ἐσωτερικὴν τοιαύτην, χωρὶς νά ἔχη ποτέ ἐξετάσει τί εἶναι ἐσωτερικὴ μὀρφωσις καί ποῖον ρόλον προώρῃσται νά διαδραματίσῃ εἰς τόν ἄνθρωπον.

Ἡ Ἐπιστήμη ἐχλεύαζε τὰ πάντα, ἅτινα δέν εἶχον ἄμεσον σχέσιν μετ' αὐτῆς. Ἡ διάσπασις τοῦ ἀτόμου πρό πολλοῦ ἐχρησιμοποιεῖτο καί ἔβαινον μέ ταχύν ρυθμὸν αἰ ἔρευμαι πρὸς τήν διάσπασιν τῆς διασπάσεως, ὅπερ καί ἐσήμαινε τήν ἀνατίναξιν τῆς Γῆς, χωρὶς βεβαίως νά ὑπολογίζου, ὅτι οὐδέν δικαίωμα εἶχον νά πράξουν τοῦτο. Ὅταν ὁ ἄνθρωπος πωρωθῆ τελείως, δέν ἔχει οὔτε ἱερόν οὔτε ὄσιον. Ὡς ἐκ τούτου, ἀψηφᾷ καί τόν

θάνατον, ἀρκεῖ μόνον νά πράξη τό θέλημα αὐτοῦ. Ἦγνόουν, ὅτι ὑφίστατο λόγος τῆς ὑπάρξεως τῆς Γῆς.

Ἡ Θεία Ἀρχή, ἥτις τά πάντα μεριμνᾷ, ἦτο ἀποφασισμένη νά ἀποτρέψῃ τήν ἀνατίναξιν τοῦ κατωκημένου πλανήτου, καταστρέφουσα μόνον τό σύνολον τῆς Ἀτλαντίδος, ὡς πεπωρωμένον κόσμον, μή δυνάμενον νά ἐπανεύρῃ τήν τροχίαν του, ἀφοῦ ἡ ἔλξις του ἦτο μόνον ἡ γυναῖκα. Δίδω μικράν εἰκόνα τῆς ἐξελίξεως τοῦ βίου των, κατά τās ἐποχάς τῆς ὑπερβολικῆς θερμότητος, εἰς τās μεγάλας, ἀλλά καί μικράς πόλεις τῆς Ἀτλαντίδος.

Ἦτο συρμός αἱ γυναῖκες νά ἐξέρχωνται ἐντελῶς γυμναί εἰς περιπάτους καί νά ἐπιδεικνύουν τά εὐσταλῆ καί εὐλύγιστα αὐτῶν σώματα. Ἐκόσμου τήν κόμην των δι' ἀνθέων. Εἰς τήν μέσσην ἔφερον χρυσοῦν ζωστήρα καί εἰς τοὺς βραχίονας καί τās κνήμας των χρυσαῖα βραχιόνια.

Βαδίζουσαι διέχεον λεπτόν ἄρωμα, ἐξ ἄνθους ἀγνώστου εἰς ὑμᾶς, τό ὅποιον εἶχεν τήν ιδιότητα νά εὐχαριστῆ καί νά τέρπῃ τήν ὄσφρησιν. Ὁ συρμός οὗτος τῶν γυναικῶν ἦτο σύνηθες φαινόμενον. Ἐάν τις ἐκ τῶν μυστῶν ἔψεγεν αὐτάς, τότε τοῦ ἀπήντων, ὅτι ἐτήρουν τās διδασκᾶς των, παρουσιαζόμεναι ὡς ἄνθη τῆς γυμνῆς ἀληθείας, διὰ νά ἔλξουν πρὸς αὐτήν τοὺς παρραστράτησαντας!

Ἡ γυνή ἐν τῇ δόξῃ τῆς ἔλξεώς της ὠμολόγει, ὅτι ἀντιπροσωπεύει τήν ἀλήθειαν τῆς ὕλης, διότι αὐτήν μόνον ἀναγνωρίζει ὁ ἄνθρωπος, ὡς θετικὴν βάσιν τῆς ὑπάρξεως τοῦ ὠραίου, καί τό ὠραῖον ἐν τῇ ἐννοίᾳ του εἶναι εὐχάριστον εἰς τήν ὄρασιν καί τās αἰσθήσεις!

Μέ τοιαύτην, ἀγαπητοί μου, λογικὴν, ἐπόμενον ἦτο νά φθάσῃ ἡ μεγάλη ἐκείνη χώρα εἰς τόν καταποντισμόν της. Οἱ μύσται, ἀπολέσαντες κάθε ἐπαφήν μετὰ τοῦ κοινοῦ, ἀπεχώρουν καί συνεκεντροῦντο εἰς σημεῖον τι, διὰ νά ἀποχαιρετήσουν διὰ παντός τήν ὠραίαν καί μεγαλοπρεπεστάτην ἡπειρον τοῦ παλαιοῦ ἐκείνου καί λησμονημένου καιροῦ. Ὅταν ὄλοι οἱ μύσται διηλθον τά σύνορα τῆς Ἀτλαντίδος, φαντάζεσθε ὁ κόσμος τῆς χώρας ἐκείνης ποῦ εἶχε φθάσει!

Προτοῦ δοκιμασθῆ ἡ διάσπασις τῆς διασπάσεως, μέγας σεισμός ἐκλόνησεν ἐκ βάθρων τήν μεγάλην ἐκείνην περιοχὴν. Οἱ λαοὶ τῆς Ἀτλαντίδος ἐγέλων, διότι ἐνόμιζον, ὅτι ὁ κλονισμός ἦτο ἀπὸ τῆν διάσπασιν τῆς διασπάσεως καί ἐθαύμαζον τόν

ἄνθρωπον-θεόν καί τήν παντοδυναμίαν τῆς πνευματικῆς του ἰσχύος. Οἱ ὑπολογισμοί των διεψεύσθησαν, διότι ἄλλος σεισμός, τρομερώτερος τοῦ πρώτου, ἐρείπωσε τάς πόλεις καί τά χωρία. Ὁ οὐρανός ἐκαλύφθη διά νεφῶν, ἄπειροι κεραυνοί ἀκαταπαύστως ἐμάστιζον τά πλευρά τῆς τεραστίας ἐπικρατείας τῶν Ἀτλάντων. Ἦρχισαν ἐκ τῆς γῆς νά ἐξέρχονται ἀναθυμιάσεις. Σεισμοί κυματοειδεῖς καί συγχρόνως κυκλικοί ἤνοιγον βάραθρα, ἐκ τῶν ὁποίων ἐξήρχοντο κοχλάζουσαι λάβαι, αἵτινες κατεβρόχιζον τά ἀνθρώπινα ὄντα, τά ὁποῖα, διά σπαρακτικῶν φωνῶν καί ὄδυρμῶν, ἐζήτουν βοήθειαν. Ἄλλά ἀπό ποῖον;

Ὅροσειραί ἐκ βράχων ἀνετινάχθησαν εἰς δυσθεώρητα ὕψη καί ἡ βροχή ραγδαία ἐπλημμύρει τά κενά τῆς γῆς. Ὁ θαυμαστός ἐκεῖνος παράδεισος, ἐν μιᾷ στιγμῇ μετεβλήθη εἰς ζωντανήν κόλασιν. Καί ὅμως, οὐδεῖς των ἐσκέπτετο, ὅτι ὑπάρχει Θεός, δύναμις ἐλέγχουσα τά πάντα. Τά δάση ἐφλέγοντο καί οἱ ἀνεμοστρόβιλοι διηκόλυναν τό πῦρ νά καταστρέφῃ τά πάντα. Ἡ εἰκὼν τῆς καταστροφῆς τῆς Ἀτλαντίδος θά μείνῃ ἀλησμόνητος εἰς τό ὑποσυνειδητόν των τιμωρηθέντων ἐπί τόπου. Ἡ καταστροφή διήρκεσε πολλάς ἡμέρας καί τέλος τό μεγαλύτερον μέρος τῆς Ἀτλαντίδος κατεποντίσθη εἰς τόν Ἀτλαντικόν ὠκεανόν, ἐνῶ ἐν μέρος αὐτῆς ἐσχημάτισε βάραθρον τεράστιον, τό ὁποῖον ἀργότερον ἐπληρώθη διά τῆς ἄμμου, ἡ ὁποία ὡς βροχή ἐπιπτεν ἐπί ὀλοκλήρους ἡμέρας εἰς τόν χώρον τῆς σημερινῆς σας ἐρήμου Σαχάρας. Ἦτο κατάρα τοῦ Θεοῦ νά μή βλαστήσῃ οὐδέ χόρτον εἰς τόν ἐναπομείναντα τόπον, ὅστις θυμίζει τό ἄγονον, ὅταν τό πνεῦμα ἐκτροχιασθῇ καί πράττει τό ἀντίθετον, ἀπ' ὅ,τι εἶναι ὁ προορισμός τοῦ ἀνθρώπου νά πράττῃ. Ἐπιστῶντες ἀνεκτίμητοι ἐχάθησαν εἰς τά βάθη τῆς γῆς, ἥτις ὡς ἄνθρωπος ἠσχύνθη διά τάς πράξεις τῶν ἀνθρώπων καί ἔκρυσσε τά αἷσχη αὐτῶν εἰς τά ἐσώτερα βάθη της, ἵνα μή μολύνουν τήν ἀτμόσφαιραν τῶν ἐπερχομένων γενεῶν!

Μή, λοιπόν, ἀναζητεῖτε τά ἴχνη της· ἄς μείνουν αὐτά εἰς τήν ἀφάνειαν καί ζητήσατε μόνον νά μιμηθῆτε τήν ἐποχὴν τῶν πρώτων χρόνων τῶν Ἀτλάντων, ὅταν ἐπικρατοῦσαν οἱ Νόμοι τοῦ γηραιοῦ Σόλωνος.

Εὐτυχισμένοι, ὅσοι διά τῆς φαντασίας των θά δυνηθοῦν νά ἀντιγράψουν τό καλόν μέρος τοῦ πολιτισμοῦ αὐτῶν, ἐφ' ὅσον οὗτος ἀνύψωσε τήν στάθμην τοῦ λογικοῦ ἀνθρώπου τῆς ἐποχῆς.

Ἡ Ἀτλαντὶς ἔμεινεν εἰς τὴν Ἱστορίαν ὡς μῦθος· καὶ ἄς παραμείνῃ ὡς τοιοῦτος. Σεῖς οἱ νεώτεροι, τῆς σημερινῆς ἐποχῆς, σφυρηλατήσατε τὸν νέον πολιτισμόν, πού ὑπαγορεύει ὁ Οὐρανός, διὰ νὰ μὴ περιπέσητε εἰς τὰ σφάλματα τῶν ἀμαρτωλῶν ἐκείνων τῆς μεμακρυσμένης ἐποχῆς ἀνθρώπων.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΣΟΛΩΝΟΣ ΤΟΥ ΑΘΗΝΑΙΟΥ:

Η ΕΥΔΑΙΜΩΝ ΧΩΡΑ ΤΩΝ ΑΤΛΑΝΤΩΝ

(1967-1968)

Χάριτι θεία αναλαμβάνω νά περιγράψω τήν εὐδαίμονα χώραν τῶν Ἀτλάντων. Ὡς γνωρίζετε ἀπό ἄλλας ἐπικοινωνίας, ὑπῆρχε τό πάλαι ποτέ μία ἡπειρος ὀνομαζομένη «Ἀτλαντίς». Οὐδεῖς μέχρι στιγμῆς ἠδυνήθη νά ἀποκαλύψῃ τόν πολιτισμόν τῶν Ἀτλάντων, πλὴν ὀλίγων τινῶν σημείων, τά ὁποῖα μετέδωσαν ὁ ἀδελφός Ἀρχιμήδης.

Πρό 20.000 ἐτῶν, ἀπό τῆς σημερινῆς σας ἐποχῆς, ἡ Ἀτλαντίς ἦτο ἡ χώρα, ἣτις ἔχαιρεν ἐξαιρετικοῦ πολιτισμοῦ. Διά τοῦτο, τό ἔργον τοῦτο ὀνομάζω: «Ἡ Εὐδαίμων Χώρα τῶν Ἀτλάντων».

Τόσον ἐγώ, ὅσον καί ἄλλοι γνωστοί εἰς τήν Ἱστορίαν σοφοί, προϋπήξαμεν ὡς πολῖται τῆς Ἀτλαντίδος. Ἐγώ προηγοῦμαι κατὰ πολύ τοῦ ἀδελφοῦ Ἀρχιμήδους. Δέν θά περιαιτολογήσω θά ἀρκεσθῶ μόνον εἰς τάς περιγραφάς τοῦ τότε πολιτισμοῦ, διὰ νά λάβετε μίαν ἀμυδράν ἰδέαν τοῦ κόσμου ἐκείνης τῆς ἐποχῆς. Κατ' ἐκλογὴν τοῦ Κυρίου, δηλαδή τῆς Ἀνωτάτης Ἀρχῆς τοῦ Σύμπαντος Κόσμου, ἡμεῖς ἡμεθα ὁ περιούσιος λαός τῆς πνευματοψυχικῆς προόδου.

Πρωτεύουσα τῆς Ἀτλαντίδος ἦτο ἡ Ἀτλάντιος Πύλη. Εἶχομεν τεράστια Κέντρα Διδασκαλιῶν. Ἡ χώρα μας δέν ἠπειλεῖτο ἀπό ἐχθρούς, διότι οἱ κάτοικοι τῶν ἄλλων χωρῶν ἦσαν τόσον ὀπισθοδρομικοί, ὥστε ἐφοβοῦντο νά εἰσέλθουν εἰς τό ἔδαφος μας, τό ὁποῖον ἦτο καλῶς περιτειχισμένον ἀπό ἀκτίνας θανατηφόρους. Ἄλλωστε, ἡμεῖς εὐρισκόμεθα μακράν πάσης ἄλλης ἐπαφῆς μετά τῶν ἀνθρώπων τῆς ἐποχῆς ἐκείνης.

Εἰς τόν Κόσμον τοῦτον, ὅπου κατοικεῖτε, ἦλθον δύο φορές, οὐχί διὰ νά ἐκλεπυνθῶ, ἀλλά διὰ νά διδάξω. Ἦμουν ὁ πρῶτος,

ὅστις ἐσκέφθη νά κωδικοποιήσῃ Νόμους. Πρῶτον ἐμελέτησα τόν ἄνθρωπον καί ἐπ' αὐτοῦ ἐσχημάτισα μίαν ἀκαθόριστον ἰδέαν, τήν ὁποίαν ἀργότερον κατειργάσθην καί ἀπεκάλυψα, ὅτι ὁ ἄνθρωπος εἶναι πολυσύνθετος· ἄρα καί οἱ νόμοι ἔπρεπε, κατά τήν ἀντίληψίν μου, νά εἶναι εἰς σημεῖα τινά «ἐλαστικοί», ἵνα διά τῶν ἐρωτήσεων, ὡς νομοθέτης, νά ἀνακαλύπτω τά ἐσώτερα κίνητρα αὐτοῦ.

Ἐθέσπισα τούς νόμους, ἵνα θέσω τάς κοινωνίας τῆς Πολιτείας μου ἐν εἰρμῷ καί ἐπὶ τῇ βάσει ταύτῃ νά διδάσκωνται διά τά χρέη τῶν ἔναντι τῆς Ἀρχῆς τῶν. Τό πνεῦμα τῶν συμπατριωτῶν μου δέν ἦτο τότε τόσον ἐξελιγμένον καί εὐκόλως ἠδυνάμην νά δώσω κατευθύνσεις καί ὁδηγίας εἰς τά διάφορα Κέντρα τῆς πνευματικῆς ἀναδείξεως τοῦ λαοῦ.

Ἡ κατανομή τῶν ἀγαθῶν ἦτο δικαία. Ἐάν τις ἐκ τῶν πολιτῶν δέν ἠδύνατο, διά διαφόρους λόγους, νά ἀντεπεξέλθῃ εἰς τήν ζωήν, τότε ὁ νόμος ἔδιδε τό δικαίωμα εἰς τήν Πολιτείαν νά ἐξακριβώσῃ τί ἦτο ἐκεῖνο, τό ὁποῖον τόν παρημποδίζεν εἰς τήν ἀνάπτυξιν τῶν ὑλικῶν του ἀγαθῶν καί ἐβοήθει αὐτόν, ὡς μέλος τοῦ μεγάλου σώματος τῆς Πολιτείας. Διά τόν λόγον αὐτόν δέν ὑπῆρχον εἰς τήν ἐποχὴν μου πένητες. Ὅλοι εἰργάζοντο καί ἀπελάμβανον τά ἀγαθά, πού ἡ Φύσις ἐδῶριζεν εἰς τόν ἄνθρωπον. Ὅλοι ἐνδιεφέροντο διά τήν μονάδα· καί ἡ μονάς, χωρίς καμμίαν καταπίεσιν ἐκ μέρους τῆς Πολιτείας, ἐθυσιάζετο ὑπέρ τοῦ συνόλου.

Οἱ νόμοι μου ἦσαν ἐμπνευσμένοι ἀπό τήν Θεῖαν Ἀρχήν. Εἰς ἐκείνην ὅμως τήν ἐποχὴν δέν ἐγνωρίζαμεν ποία ἦτο ἡ Ἀρχή αὕτη. Καί ὅμως οἱ μύσται ἤρχοντο συνεχῶς εἰς ἐπαφήν μετά Πνευμάτων, τά ὁποῖα καθωδήγουν αὐτούς εἰς τό Ἱερόν Ἔργον.

Εἷς ἐκ τῶν πρώτων νόμων μου ἦτο: Ὁ κάθε πολίτης νά γνωρίζῃ τό τί πράττει καί τό διατί. Ἐπ' αὐτοῦ τοῦ σημείου ἐδίδοντο διαλέξεις, ἵνα κατατοπισθοῦν πάντες, διατί ἐζήτουν ἀπό τούς πολίτας νά γνωρίζουν τόν προορισμόν τῶν, ὡς μελῶν ἐνός σώματος, πού δέν ἦτο ἄλλο ἀπό τήν Πολιτείαν.

Ὁ νομοθέτης ἐθέσπιζε νόμους καί οἱ ἐκτελεσταί τῶν νόμων αὐτῶν ἦσαν οἱ νόμιμοι διοικηταί τῆς Ἐπικρατείας μας. Τό συμβούλιον αὐτῶν ἀπεφάσιζε καί συνάμα ἐξετέλει τήν ἀπόφασιν. Αἱ ἀποφάσεις μετεδίδοντο ἀπό τήν πρωτεύουσαν εἰς ὅλας τάς πόλεις τῶν Ἀτλάντων. Ἡ κάθε πόλις εἶχεν αὐτοδιοίκησιν· ἀλλ' ὅλαι ὁμοῦ ὑπήγοντο εἰς τήν πρωτεύουσαν. Δηλαδή ἡ πρω-

τεύουσα ἦτο ὁ κρίκος ὄλων τῶν ἄλλων πόλεων καὶ χωρίων τῆς χώρας μας.

Αἱ πόλεις τῆς Ἀτλαντίδος ἰδρύθησαν εἰς τὸ ἐσωτερικόν αὐτῆς. Αἱ πέντε κυριώτεραι διεσχίζοντο ἀπὸ τὸν ποταμὸν ὀνόματι Ροδόσιον –διότι κατὰ μῆκος τοῦ ποταμοῦ ἐφύοντο ρόδα πολλῶν ἀποχρώσεων–, ὅστις ἐχύνετο εἰς τὸν Ἀτλαντικόν. Ἡ βλάστησις τῶν φυτῶν ἦτο ποικίλη· θά ἀναφέρω τὴν ποικιλόχρωμον μαργαρίταν. Τὸ ἄνθος αὐτὸ ἦτο μεγάλου μεγέθους καὶ ἡ εὐωδία του λεπτή, ὥστε νά μεθύεται ἡ ὄσφρησις καὶ νά ναρκῶνται αἱ σκέψεις. Ἐπίσης θά ἀναφέρω καὶ ἓν εἶδος ἀπὸ τὰς ὀπώρας μας· ὠμοίαζε μὲ φοίνικα μεγέθους στρύχνου καὶ εἰς τὸ ἐσωτερικόν εἶχεν ὑγρὸν γαλακτώδες, καταπραῦντικόν τοῦ στομάχου.

Ἡ Ἀτλαντίς ἤρχιζεν ἀπὸ τὰ παράλια τῆς Μεσογείου, ἐπεξετείνετο εἰς τὴν ὀνομαζομένην σήμερον Σαχάραν καὶ πέραν αὐτῆς εἰς τὸν Ἀτλαντικόν Ὀκεανόν. Ὅταν κατεστράφη, τὸ ἡμῖς αὐτῆς κατεποντίσθη εἰς βάθη ἀνυπολόγιστα ἐντὸς τῆς Γῆς, τὸ δὲ ἄλλο ἡμῖς εἰς τὸν Ἀτλαντικόν Ὀκεανόν. Ἡμεῖς θά ἀναφερθῶμεν εἰς τὴν ἐποχὴν τῆς εὐδαίμονος χώρας, ὅταν οἱ πολῖται ἔζων ἐν εἰρήνῃ καὶ ἁρμονίᾳ.

Πρωτίστως ὀφείλω νά διευκρινήσω πολλὰ σημεῖα ἄγνωστα εἰς ὑμᾶς. Ὁ τεχνικός πολιτισμὸς μας ἰσοδυναμεῖ μὲ τὸν σημερινόν σας. Ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν ἡμεῖς εἶχομεν γνωρίσει τὸν ἠλεκτρισμόν, τὸν ὁποῖον μετεχειρίσθη ἡ ἐπιστήμη μὲ ἄλματα ὑπέροχα. Παραπλεύρως τῆς προόδου αὐτῆς ἐβάδιζε καὶ ἡ πρόοδος τῆς ἐσωτερικῆς μας μορφώσεως. Ἀπ' αὐτῆς τῆς ἀπόψεως, οὐδέποτε ὁ Κόσμος σας ἔφθασεν εἰς ἀνώτερον πολιτισμόν ἀπὸ ἡμᾶς.

Εἰς τοὺς χρόνους τοῦ Ἀρχιμήδους, ἡ τεχνικὴ πρόοδος ἐλύγισε τὴν ἐσωτερικὴν τοιαύτην, διότι τὸ πνεῦμα προοδεῦον λησμονεῖ, ὅτι τὰ πάντα χρεωστῆ εἰς τὸ ἐσώτερον βάθος τῆς Ὑπερκοσμίας Φωνῆς, ἣτις ὀνομάζεται «Συνείδησις». Καὶ ὅταν ἡ συνείδησις τοῦ ἀνθρώπου ναρκουταί, τὸ πνεῦμα διαστρέφεται καὶ ἡ πρόοδος μεταβάλλεται εἰς καταστροφικὴν ἐνέργειαν διὰ τὸ σύνολον.

Τὸ ἀλφάβητον περιεῖχε πολλὰ γράμματα (σύν τῇ προόδῳ τοῦ πνεύματος, ἀφηρέθησαν ἀρκετά ἐξ αὐτῶν), ἅτινα συμπεριελάμβανον ὅλας τὰς φωνητικὰς ἐκφράσεις τῶν λαῶν τῆς Γῆς. Τὸ ἀλφάβητον τῶν Ἀτλάντων ἦτο πηγὴ τοῦ ἐλληνικοῦ ἀλφαβήτου.

Εἰς τοὺς χρόνους μου ἤρχιζε μία νέα ἐποχὴ μὲ τὰ αἰθεριοκί-

νητα μέσα, ἅτινα ἐξελίχθησαν εἰς τὴν ἐποχὴν τοῦ Ἀρχιμήδους εἰς μέσα, τὰ ὁποῖα οὐδέποτε ἐφαντάσθητε.

Ἐπῆρχεν εἰς τὴν Ἀτλάντιον Πύλην ναὸς τις ἀφιερωμένος εἰς τὴν Ἀλήθειαν. Δηλαδὴ ἐπροσωποποιήθη ἡ Ἀλήθεια, διὰ νὰ ἔλξη, ὡς σεῖς ἔχετε σήμερον τὴν τοῦ Θεοῦ Σοφίαν. Ἡ Ἀλήθεια δὲν ἦτο θεὰ· ἀλλὰ ἔννοια ἀφηρημένη, τῆς ὁποίας τὸ βάθος εὐρίσκετο εἰς τὴν Παγκόσμιον Δύναμιν, μὴ δυνάμενοι νὰ ἐξηγήσωμεν αὐτήν. Ἀργότερον, διὰ τοῦ ἐσωτερικοῦ πολιτισμοῦ μας ἠδυνήθημεν νὰ ἐξακριβώσωμεν, ὅτι τὸ Σύμπαν κινεῖται ὑπὸ τῆς ἰδίας ἀναφερθείσης Δυνάμεως, τὴν ὁποίαν ὠνομάσαμεν Θεῖαν.

Ἐκεῖ, εἰς τὸν ναόν, συνεκεντροῦντο ὅλοι οἱ πιστοὶ καὶ ὁμοῦ ἔψαλλον ὕμνους πρὸς τὴν Θεῖαν Χάριτα τῆς Ἀγνώστου Δυνάμεως. Πάντα ταῦτα ἀναφέρω, διὰ νὰ κατατοπίσω τοὺς ἀδελφούς εἰς ποῖον σημεῖον πολιτισμοῦ εὐρισκόμεθα.

Ἡ ἀδικία δὲν ἦτο φαινόμενον σύνηθες, ἀλλὰ σπανιώτατον, διότι ὁ κάθε πολίτης εἶχε τὸ «Γνωθὶ σαυτὸν». Οἱ νόμοι καθωδήγουν τὰ πνεύματα τῆς ἐποχῆς μου καὶ τὸ χρέος τοῦ κάθε πολίτου ἦτο ἱερόν ἐναντι τῆς Πολιτείας, ὡς καὶ ἡ Πολιτεία ἐνδιεφέρετο διὰ τὴν ἀνάπτυξιν καὶ εὐημερίαν τοῦ κάθε πολίτου, ἦτοι τέκνου τῆς.

Ὀλίγαι σελίδες ἀπὸ τὴν ζωὴν τῶν Ἀτλάντων θὰ σᾶς εἶναι χρήσιμοι, ἵνα γνωρίσετε τὸν βίον καὶ τὴν πολιτείαν τῶν προπατόρων σας. Εἰς τὰς πολιτείας μας ὑπῆρχε τάξις· τὸ μέτρον ἦτο σύνηθες ἀξίωμα τῶν λαῶν. Διὰ τοῦτο ἡ ἄρμονία καὶ ἡ εὐδαιμονία τῶν λαῶν μας ἦτο τόσο προηγμένη, ὥστε σεῖς οἱ σημερινοὶ κάτοικοι τοῦ Κόσμου τούτου, νὰ εὐρίσκεσθε ὡς τυφλοὶ εἰς τὴν Γῆν, ἡ ὁποία ἔχει ὅλα τὰ ἐφόδια πρὸς καλλιτέρευσιν τῆς ζωῆς σας. Καὶ ὁμως, χωλαίνετε καὶ προσκόπτετε ἐπὶ τῶν μικροτέρων ἐμποδίων. Διατί;

Διότι δὲν καλλιεργεῖτε πλέον τὸν «ἐσωτερικόν» σας πολιτισμόν. Ἄλλ' οὔτε γνωρίζετε τί εἶναι πολιτισμὸς τοῦ ἐσωτερικοῦ σας κόσμου. Ἀπὸ αὐτῆς τῆς ἀπόψεως ἡμεῖς καυχόμεθα, ὅτι εἴμεθα οἱ πρῶτοι, οἵτινες ἤσκησαν ἐπιρροὴν ἐπὶ τοῦ πνεύματος καὶ εἰλκύσαμεν αὐτὸ ὡς ὑπόδουλον τῆς ψυχῆς.

Ἡ Γεωργία ἦτο τόσο ἀνεπτυγμένη, ὥστε ὁ γεωργὸς ἐγνώριζε πότε ὠφείλει νὰ σπεῖρη καὶ πότε νὰ θερίζη. Ἐπρολάμβανε τὰς καταιγίδας· ἀπέφευγε τὰς θεύλλας, διότι εἶχομεν μέσα μετεωρολογικά, τὰ ὁποῖα σεῖς, παρὰ τὴν τεραστίαν σας πρόοδον, δὲν ἠδυνήθητε νὰ ἀντιληφθῆτε αὐτά. Ἡ παρατηρητικότης καὶ

ἡ ἐμβάθυνσις ἐπὶ τῶν φαινομένων μᾶς ἔφερον πλησιέστερον πρὸς τὴν Φύσιν. Δηλαδή ἐγνωρίζαμεν τὰς μεταβολὰς τοῦ καιροῦ καὶ τὰς ἐπιδράσεις τῆς ἀτμοσφαιράς ἐπὶ τῆς γῆς καὶ τῶν ἀνθρώπων.

Ἐάν ὑπῆρξε ποτέ, εἰς τὴν Ἱστορίαν τῶν λαῶν, χώρα τῆς ὁποίας οἱ πολῖται νὰ εἶναι ἐγγράμματοι, ἢ χώρα αὕτη ἦτο τῶν Ἀτλάντων. Σήμερον, εἰς τὰς πλέον πολιτισμένας χώρας, ὑπάρχει ποσοστὸν τι ἀγραμμάτων. Ἀλλὰ καὶ ἀπαιδευτῶν ἀνθρώπων, οἱ ὅποιοι δὲν ἔχουν ἰδέαν τό τί ἐστὶ ἄνθρωπος καὶ τί ζῶον. Ἐπίσης, καὶ μεταξύ τῶν ἐγγραμμάτων καὶ ἀνθρώπων τῆς ἐπιστήμης, ὑπάρχουν πολλοί, οἱ ὅποιοι εὐρίσκονται ἐντὸς τοῦ σκοτους καὶ τῆς ἀμαθείας. Καὶ ἅς λέγωνται σοφοί. Θὰ ἦτο βεβαίως προτιμότερον νὰ ὠνομάζοντο μωροί.

Ἡ ἐργασία τῶν κατοίκων ἐποίκιλλεν εἰς διαφόρους τομεῖς. Εἰργάζοντο ἕξ ὥρας τὴν ἡμέραν· τὰς ἄλλας ὑπολοίπους ἡσχολοῦντο μέ τὴν μάθησιν, μόρφωσιν, κατατόπισιν, ἔρευναν κ.λπ. Εἶχον ἐπίσης ὥρας ἀρκετάς πρὸς ἀνάπαυσιν, παίζοντες διάφορα παίγνια πρὸς ὄξυνσιν τοῦ πνεύματος, παρακολουθοῦντες μουσικὰς συγκεντρώσεις, μέ ὄργανα, τὰ ὅποια εἶναι ἄγνωστα εἰς ὑμᾶς.

Τό σέβας πρὸς τοὺς μεγαλυτέρους τὴν ἡλικίαν ἦτο καθιερωμένον ἐξ ἑαυτῶν τῶν ἰδίων. Ἡ Πολιτεία ἔδιδε τὴν γραμμὴν, χωρὶς ἐξαναγκασμόν, καὶ οἱ πολῖται ὑπήκουον, διότι ἦσαν καλλιεργημένοι εἰς τὴν ψυχὴν.

Ἡ γυνὴ ἐνεφανίζετο ὡς κόσμημα ἐσωτερικόν καὶ ἐξωτερικόν. Δηλαδή ἦτο ἄφθαστος εἰς τὰς ἐξωτερικὰς περιποιήσεις καὶ φροντίδας· καὶ ἐσωτερικῶς προσεπάθει νὰ φανῆ ἀνωτέρα εἰς τὴν περίθαλψιν, ἀγάπην καὶ στοργήν. Ταῦτα εἶναι χαρίσματα, τὰ ὅποια ὑποκρίνονται αἱ σημεριναὶ σας γυναῖκες· ἐνῶ τότε ἦσαν αὐθόρμητα.

Οἱ γεωργοὶ δὲν ἦσαν ὑποδεέστεροι τῶν ἄλλων. Ἀπεναντίας, ἦσκουν μίαν τέχνην. Μέ τὴν ἀνατολήν τοῦ ἡλίου ὠδευον πρὸς τοὺς ἀγρούς καὶ μετὰ τὴν ἐργασίαν των ἄδοντες ἐπανήρχοντο εἰς τὰς οἰκίας των μετὰ χαρᾶς καὶ ἀγαλλιάσεως. Οὐδεὶς ἐσκέπτετο τὴν αὔριον. Δι' αὐτὴν ἐμερίμνα ἡ Πολιτεία, διότι ἀπετελεῖτο ἀπὸ χρηστοῦς ἄνδρας, οἵτινες πραγματικῶς ἐπόνουν τὰ μέλη τοῦ σώματος τῆς Πολιτείας, δηλαδή ἀκόμη καὶ τὴν μονάδα.

Ὁ νόμος, ἀγαπητοί μου, πρέπει νὰ εἶναι εὐεργετικὸς πρὸς ὄλους· καὶ οὐχὶ νὰ δίδῃ δίκαιον εἰς τὸν ἄδικον, διότι ἐψεύσθη ἡ

δι' ἄλλων μέσων κατώρθωσε νά παραπλανήσῃ τὴν Δικαιοσύνην. Διὰ νά εἶναι ὁ νόμος δίκαιος, ὀφείλουσαν πρωτίστως νά εἶναι δίκαιοι ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι ἀναλαμβάνουσαν νά διοικήσουσαν ἕνα λαόν καί νά μορφώσουσαν αὐτόν καταλλήλως, ὥστε εἰς τό μέλλον νά ἐμφανισθοῦσαν εἰς τόν πολιτικόν στίβον ἄνθρωποι χρηστοί, δίκαιοι καί ἀγαπητοί.

Σᾶς βεβαιῶ, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ὅτι πολιτισμός ἀνώτερος τῆς τότε ἐποχῆς μου δέν ἐνεφανίσθη εἰς τόν Κόσμον σας. Δέν ἐννοῶ τόν μηχανικόν πολιτισμόν, ἀλλά τόν ἐσωτερικόν, τὴν καλλιέργειαν τοῦ ψυχικοῦ κόσμου.

Ὅταν εἰς ἐκ τῶν πολιτῶν εὐρίσκετο ἐν ἁμαρτία, ἢ συνειδησίς του δέν ἠδύνατο νά ἀνθέξῃ τὴν τυραννίαν τοῦ πνεύματός του καί τότε εἰσῆρχετο εἰς εἰδικὴν αἵθουσαν τῶν μυστῶν καί ὁ ἀρχιερεὺς, ἤτοι ὁ μέγας ἱεροφάντης, ἐξωμολόγει αὐτόν καί κατὰ τὴν ὁδηγίαν τοῦ Πνεύματος - Ὁδηγοῦ, ἔλεγεν εἰς τόν ἁμαρτήσαντα τί ὄφειλε νά πράξῃ, ἵνα ἐξιλεωθῇ.

Ὁ μέγας ἱεροφάντης τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἦτο ὁ γνωστός εἰς ὑμᾶς Πυθαγόρας. Ὑπῆρχον καί ἄλλοι βοηθοί μέ ἀξιώματα, ἀλλά οὐδεὶς ἦτο εἰς θέσιν νά ἐξηγῇ τὰ πάντα ἐν ἀπλότητι καί νά διοχετεύῃ τὴν πίστιν εἰς τὰς καρδίας τῶν ἀνθρώπων. Ὅταν ὠμίλει ὁ μέγας ἱερεὺς, ὅλοι οἱ παρευρισκόμενοι ἐσέβοντο τόν λόγον του καί ἤκουον μετὰ προσοχῆς τὰ ἄγνωστα εἰς αὐτοὺς μυστήρια τῆς Θείας Ἐμπνεύσεως.

Ἐλεγεν ἐπὶ παραδείγματι ὁ μέγας μύστης (Πυθαγόρας): Δέν ὑπάρχουσαν ἀριθμοί, πλην τοῦ ἐνός (1). Ἐάν διπλασιάσετε τό ἐν (1) ἀποκτᾶτε τὴν δυάδα (2) καί οὕτω καθ' ἐξῆς. Ἄρα τό Ἐν (1) κινεῖ τὰ πάντα ἐν τῇ ἀγνωσίᾳ ἡμῶν. Τό Ἐν εἶναι διάχυτον ἐντός τοῦ Ἀπειροῦ· πληροὶ τὰ πάντα καί ὁμως εἶναι εἰς τούς ὀφθαλμούς μας ἀφανές. Προκαλεῖ ὁμως τὴν διαίσθησιν τῆς παρουσίας Του εἰς ὅσους ἀντιλαμβάνονταν τὴν ἰσχύν Του. Ἡ Ἀνυπαρξία σημειοῦται μέ τόν ἀριθμόν Μηδέν (0). Ἐάν προσθέσετε εἰς τό Ἐν (1) καί τό Μηδέν (0), ἀποτέλεσμα ἔχετε Ἐν (1), πού σημαίνει ὅτι τό Ἄπειρον εἶναι μεστόν ἀπό τό διάχυτον Ἐν (1). Ἀντιθέτως, ἐάν τοποθετήσετε πλησίον τοῦ ἀριθμοῦ τῆς μονάδος τό Μηδέν (0), τότε ἔχετε τὴν Δεκάδα (10)· τὴν συνεργασίαν τῶν Πνευμάτων ὑπό τὴν γενικὴν ἐποπτεῖαν τοῦ Ἐνός (1), τό ὁποῖον εἶναι Ἀμετάβλητον καί ὀνομάζεται: «Τό ὄντως ὄν». Ἰδοῦ, ποία εἶναι ἡ Ἀρχή. Ἀλλά διὰ νά ἐννοήσῃ ὁ πολίτης τὰς ἀφηρημένας ἐννοίας, ἐπροσωποποιήσαμεν διὰ τῶν ποιητῶν μας θεότηας, ὡς σεῖς σήμερον ἔχετε τούς Ἁγίους. Ἡ προ-

σωποποίησις ἔλκει, ὅταν ἡ πίστις ἐνδυναμῶνῃ ἐκ τοῦ Θεοῦ Λόγου.

«Μουσικαὶ ἐκφράσεις» ἔλεγοντο τὰ διάφορα ἄσματα, ἅτινα δέν εἶχον τόν ρυθμόν τῆς ἀρχαίας Ἑλληνικῆς ἐποχῆς, οὔτε τῆς Βυζαντινῆς. Οἱ ἤχοι εἶχον κάτι τό αἰθέριον καί ἠγγιζον τὰς χορδὰς τοῦ ψυχικοῦ κόσμου, ὥστε ὅλοι μετ' εὐχαριστήσεως ἤκουον καί ἱκανοποιοῦν τούς ἑαυτούς των, διὰ τοῦ εἴδους αὐτοῦ τῶν μουσικῶν συνθέσεων.

Ἡ ζωὴ ἐν τῇ χώρᾳ μου ἦτο ἡρεμος, γαλήνια καί πολιτισμένη, ὡς ἡ καλλιεργημένη ψυχὴ. Τὰ δικαστήρια δέν εἶχον τοσαύτας ὑποθέσεις, ὡς ἔχουν τὰ περίπλοκα συστήματα τῶν ἄλλων ἐποχῶν. Σπανίως ἐνεφανίζετο τίς εἰς τό δικαστήριον, ἵνα λάβῃ τὴν γνώμην τοῦ δικαστοῦ, ὅστις ἔκρινεν οὐχί ὡς ἀπλὸς πολίτης, ἀλλ' ὡς ἀδελφός ὑποστηρίζων τό ὀρθόν, τό δίκαιον, τό πρέπον.

Δέν εἶναι ἀνάγκη νά δώσω ὀνόματα γνωστῶν σας ἀνδρῶν, οἱ ὅποιοι προϋπήρξαν ὡς μέλη τῆς μεγάλης κοινωνικῆς τάξεως τῆς Ἐπικρατείας μας.

Ἡ Ἀστρονομία ἦτο μία ἐπιστὴμη προηγμένη πολὺ περισσό-τερον ἀπὸ ὅ,τι εἶναι σήμερον εἰς τόν πολιτισμόν σας. Τὰ μέσα τὰ ἰδικὰ μας ἦσαν διάφορα ἀπὸ τὰ ἰδικὰ σας, ἀλλὰ τελειότερα καί ἀκριβέστερα. Διὰ τῶν μαθηματικῶν ὑπολογισμῶν καί τῆς ἀπαραιτήτου φαντασίας, τὰ ἄλλα τῆς Ἀστρονομίας ἦσαν τοιαῦτα, ὥστε σεῖς νά μὴ δύνασθε νά ἀντιληφθῆτε, ποῦ οἱ ἐπιστήμονες ὄφειλον τὴν πρόοδόν των. Εἶναι ὅμως ἀνάγκη νά τό γνωρίσετε τοῦτο: ὄφειλον αὐτὴν εἰς τὴν καλλιέργειαν τοῦ ψυχικοῦ των κόσμου.

Ἡ Διοίκησις εἰς τὴν χώραν τῶν Ἀτλάντων ἦτο εἶδους ἀκραιφνοῦς Δημοκρατίας. Δηλαδή οἱ πολῖται ἐγνώριζον νά αὐτοδιοικοῦνται ὑπὸ τὴν ὑψηλὴν ἐποπτείαν μιᾶς συνετῆς Ἀρχῆς. Τό πολίτευμα δέν ἦτο ἀναρχικόν, διότι ὁ λαός εἶχεν ἐπίγνωσιν τῆς θέσεώς του ὡς μέλους τῆς μεγάλης κοινωνίας. Ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας ἡ χώρα προώδευεν εἰς τὴν ἐσωτερικότητα τοῦ ψυχικοῦ τῆς σθένους, παραλλήλως μέ τὴν πνευματικὴν πρόοδον τῆς παρατηρητικότητος καί τοῦ ἐλέγχου. Οὕτως εἶχομεν πολίτευμα, τοῦ ὁποίου ἡ εἰκὼν οὐδέποτε ἐνεφανίσθη εἰς τόν κόσμον σας.

Ὅταν ὁμως ὁ ἄνθρωπος παραμελήσῃ τὴν καλλιέργειαν τῆς ψυχῆς καί ἐπιδοθῇ μέ περισσότερον ζῆλον εἰς τὴν καλλιέργειαν τοῦ πνεύματος, τότε ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἀποναρκώνεται ἡ πρόοδος τῆς ψυχῆς καί τό πνεῦμα ἀναλαμβάνει τὴν καθοδήγη-

οιν τῆς ὄντοτης. Καί ὅσον ἡ πρόοδος τῆς μηχανῆς αὐξάνει, τόσον ὁ ἄνθρωπος ἀπομακρύνεται ἀπό τά ἱερά του καθήκοντα καί πλησιάζει πρὸς τόν ἀπηγορευμένον καρπὸν, δηλαδή τῆς Ὑπερτάτης Γνώσεως, ἡ ὁποία δέν δύναται νά γίνῃ νοητή εἰς τὴν ἀνθρωπίνην διάνοιαν καί τότε εὐκόλως παρασύρεται ἀπό τό Πνεῦμα τοῦ Κακοῦ.

Εἰς τὴν ἐποχὴν μου δέν συνέβη τοιοῦτον τι· μόνον ἐκ τοῦ Οὐρανοῦ παρηκολούθουν τὴν πῶσιν τοῦ ἀνθρώπου· καί ὕστερον τὴν κατάπτωσιν καί τόν καταποντισμόν τῆς ὠραίας καί ἀλησμονήτου Ἀτλαντίδος.

Ἡμεῖς ἀναφερόμεθα μόνον εἰς τὴν εὐδαίμονα ἐποχὴν τῆς μεγάλης ἐκείνης χώρας.

Μή νομίζετε, ὅτι εἰς τὴν ἐποχὴν μας δέν ὑπῆρχον τυπογραφεῖα· ἀλλά κατ' ἄλλον τρόπον, πολύ περισσότερον προηγμένα ἀπό τά ἰδικά σας.

Εἰς τὴν μηχανικὴν ἐπινόησιν εἶχομεν λαμπρούς ἀστέρας, ὥστε πάντα ταῦτα νά προωθήσουν γρηγορώτερον τόν πολιτισμόν τῶν Ἀτλάντων εἰς σημεῖα τά ὁποῖα οὐδεὶς σήμερον ἐκ τῶν συνανθρώπων σας θά ἐπίστευεν. Καί ὅμως τό πνεῦμα μετὰ τῆς ψυχῆς ἠμιλλῶντο· χωρὶς τοῦτο νά σημαίνει ὅτι ἀπό τὴν μίαν πλευράν ἢ τὴν ἄλλην ὑπῆρχε περισσοτέρα πρόοδος. Ἴδου ποῦ ὁ πολιτισμός μας ὤφειλε τὴν εὐδαιμονίαν του.

Συνεχίζοντας τὴν διδασκαλίαν, λέγω τά ἑξῆς: Εἰς τὴν Ἀτλαντίδα οἱ μαθηταί, προτοῦ εἰσελθῶν εἰς τὰς αἰθούσας των, εἰς τὴν μεγάλην κοσμικὴν αἴθουσαν ἐδέοντο ὅλοι ὁμοῦ πρὸς τὴν προσωποποιημένην Θεάν Ἀλήθειαν. Ἔρα, ἡ Θεά αὕτη δέν ἦτο ἄλλη ἀπό τόν ΑΝΑΡΧΟΝ. Διότι, Ἀγάπη, Ἀλήθεια καί Δικαιοσύνη, ἀποτελοῦν τό Πρόσωπον τῆς Ἀρχῆς τῶν Πάντων.

Ἡμεῖς εἰς τό ζήτημα τοῦτο τῆς Θεότητος, εἶχομεν φθάσει διὰ τῆς διανοίας μας καί εἶχομεν πίστιν ἀκράδαντον, ἐνῶ σεῖς διεφωτίσθητε ἀπό τόν Κύριον καί δέν ἔχετε τὴν πρέπουσαν πρὸς Αὐτόν πίστιν. Ἐνῶ ἡμεῖς εἴμεθα καθυστερημένοι ἀπό αὐτῆς τῆς ἀπόψεως, σεῖς βλέπετε Φῶς καί τό σκότος πιστεύετε. Ἔχετε ἀποδείξεις καί ὕλην ζητεῖτε. Καί εἶπέτε μου, ποῖα ἀπό τὰς δύο ἐποχάς, τῆς ἰδικῆς μας ἢ τῆς ἰδικῆς σας, εἶναι ἡ πλεον ἀνεπτυγμένη εἰς «ψυχικόν σθένος»; Διατί δέν πιστεύετε τὴν Ἀλήθειαν, ὅταν τό ψεῦδος γνωρίζετε ὅτι σὰς ἔλκει καί διαστρέφει τά πάντα; Ἴδου, διατί ὁ πραγματικός ἐν τῇ Γῆ Παράδεισος ἦτο ἡ χώρα μας.

Εἰς ὅλας τὰς οἰκίας τῶν μεγάλων πόλεων ὑπῆρχον λου-

τρά*, μέ ὕδωρ θερμόν καί ψυχρόν ἐκ φύσεως, τό ὁποῖον διωχέ-
τευον οἱ ἐργάται εἰς πλείστας συνοικίας. Ὅσοι ἐκ τῶν πολιτῶν
δέν εἶχον λουτρόν ἐπεσκέπτοντο τά κοινά λουτρά, τά ὁποῖα
ὠνομάζοντο «ἐξωτερικά καθαριστήρια». Οἱ πολῖται ἦσαν ὀλο-
κάθαροι, διότι ἐγνώριζον ὅτι ἡ καθαριότης τοῦ σώματος γίνε-
ται ἐπ' ὠφελεία καί τῆς ψυχῆς. Ἐπεβάλλετο ἡ καθαριότης, ἀλλ'
οὐδεῖς ἐξηνάγκαζε τόν πολίτην νά λουσθῆ, ἐάν οὗτος ἀπέφευ-
γε τοῦτο.

Οἱ ἄνδρες κατά τάς ψυχράς ἐποχάς ἐφόρουσαν εἰς τήν κεφα-
λήν πῖλον σχήματος κωνικοῦ. Τά πρόσωπα τά ὁποῖα εἶχον εἰδι-
κὴν μόρφωσιν, ἔφερον ἐπὶ τοῦ πύλου ταινίας ἐγχρώμους πρὸς
διάκρισιν τῶν ἐπαγγελεμάτων των. Εἰς τοὺς πόδας ἐφόρουσαν
σάνδαλα καλαίσθητα, τά ὁποῖα ἀπετελοῦντο ἀπὸ δέρμα ζώου
καί ἄλλην πλαστικὴν ὕλην τῆς βιομηχανίας τῆς ἐποχῆς ἐκεῖ-
νης. Ἦσαν τόσον κομψά, ὥστε καί σήμερον εἰς τήν ἐποχὴν σας
νά ἐθαύμαζον τό σχῆμα των, ἐάν εἶχον δεῖγμα τούτων. Τά αὐτά
ἐφόρουσαν καί αἱ γυναῖκες. Ὁ χιτῶν τοῦ ἀνδρός ἔφθανε μέχρι
τοῦ ἀστραγάλου· τῆς γυναικὸς ἦτο διάφορος, μέχρι τό γόνυ
καί ἐνίοτε ἀρκετά ἀνοικτός εἰς τό στήθος καί εἰς τήν ράχιν. Αἱ
γυναῖκες ἔφερον εἰς τήν κόμην ταινίαν ἐκ χρυσοῦ ἢ πορφυράν.
Ἄλλοτε τό σχῆμα τῆς κόμης των ἦτο ἀνάλογον μέ τήν μορφήν,
ὥστε νά μή ἀκολουθοῦν τόν συρμόν, ἀλλά τήν καλαισθησίαν.
Ὁ συρμός εἶναι ἀσθένεια τῶν ἰδικῶν σας ἐποχῶν, ἐνῶ ἡ ἀσθέ-
νεια τῆς ἰδικῆς μας ἐποχῆς ἦτο ἡ καλαισθησία.

Ἐδίδοντο ὑπαίθρια μουσικά γεύματα, ὅπου εἰς ἐκ τῶν παρι-
σταμένων σοφῶν ἐδίδασκε, κατ' ἐντολήν τοῦ μύστου, ὁδηγίας
περὶ συμπεριφορᾶς τοῦ πολίτου πρὸς τόν πολίτην μέ τερπνά
καί εὐχάριστα παραδείγματα, ὥστε νά μή εἶναι ἡ ὁμιλία μονό-
τονος καί κουραστικὴ διὰ τόν ἀκροατήν. Ἐδίδασκε κατ'
ἀπλοῦν τρόπον τά φυσικά φαινόμενα, ὥστε ὅλοι νά ἔχουν μι-
κράς ποικίλας γνώσεις ἐφ' ὄλων αὐτῶν τῶν φαινομένων.

Ὁ χορός δέν ἦτο ἄγνωστος εἰς ἡμᾶς· ἀλλά αἰθέριος, ἐλκυ-
στικός μέ σκοπόν τά ἀντίθετα γένη νά γνωρίζωνται, νά ἐκτιμᾶ

* **Θαλῆς ὁ Μιλήσιος:** Θά μοῦ ἐπιτρέψετε νά προσθέσω ὀλίγας γραμμᾶς
εἰς τήν ὁμιλίαν τοῦ Σόλωνος. Τά λουτρά ἦσαν μεγάλοι κάδοι κυκλικοὶ ἐκ
μαρμάρου ἢ ἄλλου παρομοίου λίθου. Τό σχῆμα τοῦτο εἶναι τό πλέον
ὀρθόν, λόγω ὅμως οἰκονομίας χώρου σήμερον δίδεται διάφορον σχῆμα
εἰς τόν λουτήρα. Ὁ κυκλικὸς εἶναι ὁ πλέον εὐχρηστος καί ἀπὸ ὑγιεινῆς
ἀπόψεως καταλληλότερος.

τό ἔν τó ἄλλο, νά κρίνουν ἀπό τάς ἀποκτηθείσας γνώσεις των καί ὕστερον νά ἀποφασίζου.

Τά γεύματα δέν εἶχον τοσαύτην ποικιλίαν, ὡς εἰς τοὺς χρόνους τῆς Ρωμαϊκῆς ἐποχῆς· ἦσαν ὅμως εὐγευστα καί συνήθη, μαγειρευμένα κατὰ τόν τρόπον τῆς ἐποχῆς μας.

Εἶχομεν παρελάσεις, οὐχί μόνον στρατιωτικὰς, ἀλλά καί πολιτικὰς. Δηλαδή παρελάσεις μαθητευομένων, ἐργαζομένων καί ἄλλων πολλῶν.

Ἐπὶ τῆς οδοῦ αἱ λóγοι συνέδεον τὴν μίαν πόλιν μέ τὴν ἄλλην. Ἐπίσης εἰς τὰς μεγάλας πόλεις ὑπῆρχον πλατεῖαι μέ πανύψηλα δένδρα καί ἀνθῶνας. Αἱ οἰκίαι ἦσαν τριώροφοι. Ὅχι ὄλαι, ἀλλά αἱ περισσότεραι. Ἡ κάθε μία ἀπὸ αὐτὰς εἶχε κῆπον μέ ποικίλα ἄνθη, πολλά τῶν ὁποίων εἶναι γνωστὰ εἰς ὑμᾶς, πλὴν ἄλλων τῶν ὁποίων τόσον ἡ εἰκὼν ὅσον καί τó ἄρωμα, δέν ὑφίστανται πλέον. Ἦσαν ἄνθη τῆς περιοχῆς μόνον ἐκείνης.

Μία ἐκ τῶν μεγίστων ἐορτῶν ἦτο ἡ τῆς Ἀνοιξέως. Αἱ νεανίδες ἐφόρου ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἄνθη λευκά καί οἱ νεανία ἐκράτουν εἰς τὴν χεῖρα των ἄνθος ἐρυθροῦ χρώματος. Οὕτω καθ' ὁμάδας διημύνοντο πρὸς ἀνοικτόν χωρὸν καί ἐκεῖ ὅλοι ὁμοῦ ὑμνοῦσαν τὴν Θεῖαν Ἀρχὴν τῶν Πάντων, ἣτις ἦτο βεβαίως Ἄγνωστος, ἀλλά ἀντεπροσωπεύετο διὰ τῆς προσωποποιημένης Ἀληθείας. Οὐδέποτε ὁ σημερινὸς σας κόσμος ἐξῆσε ζωὴν τόσον εὐδαίμονα, ὅσον ἦτο αὕτη εἰς τοὺς χρόνους τῆς ἐποχῆς μου.

Εἶπον καί ἄλλοτε, ὅτι αἱ δικαστικὰ ὑποθέσεις ἦσαν σπανιώταται. Εἶναι ὅμως ἀνάγκη νά τονίσω ὅτι ὁ δικαστὴς δέν ἦτο ἄνθρωπος μόνον τοῦ νόμου, ἀλλά καί ἄνθρωπος μέ βαθεῖαν τὴν πίστιν του πρὸς τὰς Ἀρχὰς τοῦ Θεοῦ. Θά ἀναφέρω μίαν μικρὰν εἰκόνα, τὴν ὁποίαν σεῖς θά παραβάτετε μέ μίαν ἄλλην τοιαύτην εἰς τὴν ἐποχὴν τοῦ σοφοῦ Σολομῶντος. Καί τοῦτο διὰ νά ἴδῃτε ὁποῖα διαφορά κρίσεως ὑπῆρχε μεταξύ ἑνὸς λεγομένου σοφοῦ ἀνθρώπου καί ἑνὸς ἀπλοῦ δικαστικοῦ τῆς ἐποχῆς μας.

Ἡ περίπτωσις τῆς εἰκόνας εἶναι ἡ ἴδια: Μία γυνὴ ὑποφέρουσα ἀπὸ ὑστερισμόν, διότι δέν ἀπέκτα τέκνα, δολίως ἔκλεψε τὸ βρέφος μιᾶς ἄλλης γυναικός, ἡ ὁποία, ὡς μαινὰς, διέτρεχε τὰς ὁδοὺς καί ἀνεζήτει τὸ ἀπολεσθὲν βρέφος τῆς.

Δέν θά ἀφηγηθῶ, ὑπὸ ποίας συνθήκας ἡ δυστυχὴς μήτηρ ἀνεῦρε τὸ ζητούμενον τέκνον. Ἄλλ' ἡ ἄλλη γυνὴ ἤρνεῖτο νά τῆς τὸ ἀποδώσῃ. Τότε ἀπεφάσισαν νά ζητήσουν τὴν συνδρομὴν τῆς δικαιοσύνης καί ἀνεχώρησαν διὰ τὴν πόλιν ὅπου εὐρίσκετο τὸ μέγαρον τοῦ Νόμου. Σημειώσατε, παρακαλῶ, ὅτι καί

αί δύο γυναίκες είχαν έλθει από μακρινήν χώραν τῆς ἰδίας Ἐπικρατείας μας, διότι δέν ἦσαν εὐχαριστημένοι ἀπό τήν ὑγρασίαν.

Ὁ δικαστής ἠρώτησε καί ἔμαθεν ἐξ αὐτῶν τῶν ἰδίων ποία ἦτο ἡ διένεξις των. Ἐσκέφθη ὁ δικαστής, ὅτι δέν εἶναι δυνατόν νά υπάρξουν δύο μητέρες συγχρόνως ἐπί ἐνός τέκνου· ὥστε ἡ μία ἔπρεπε νά ἦτο ἡ πραγματική μήτηρ καί ἡ ἄλλη ἡ ψευδής, ἢ μάλλον ἡ ἀσθενής. Ἀλλά πῶς θά ἠδύνατο νά ἀνακαλύψῃ τήν ἀλήθειαν;

Ἀποτεινόμενος πρός τάς δύο γυναίκας εἶπε τά ἑξῆς:

— Ἐπειδή εἶναι δύσκολον νά ἀποφανθῇ τις ὑπέρ τῆς Ἀληθείας καί νά ἀπονείμῃ Δικαιοσύνην, ἀποφασίζω, κατὰ τήν ὀρθότητα τῆς κρίσεως, νά παραδώσω τό βρέφος εἰς τήν περίθαλψιν τῆς Πολιτείας. Ὁ ἀγών σας ἔληξεν. Ἀπό τοῦδε ἡ Πολιτεία εἶναι ἡ μήτηρ τοῦ βρέφους.

— Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, εἶπεν ἡ πρώτη γυνή, ἡ Πολιτεία μέ ἐξαναγκάζει νά ἀπομακρυνθῶ ἐξ αὐτοῦ καί διὰ τῆς ἀδίκου ἀποφάσεώς της νά στερηθῶ τοῦ καρποῦ τῆς κοιλίας μου. Ἴδου τό ἀδίκημα τῆς Δικαιοσύνης!

Ἐρωτηθεῖσα, ἡ δευτέρα γυνή, τί ἔχει νά εἶπῃ, ἀπήντησεν:

— Οὐδέποτε ἡ Δικαιοσύνη θά ἔπραττεν ἀδίκημά τι, ἐάν ἐγνώριζε τήν ἀλήθειαν. Ἡ ἀπόφασίς σας εἶναι δικαία, ἐν τῇ ἀκουσίᾳ ἀδικία τῆς περιπτώσεως. Πράξατε τά ὑπό τοῦ νόμου νενομισμένα. Ἡ ζωή μου δέν ἔχει πλέον νόημα.

Λέγουσα ταῦτα, ἐξήγαγεν ἐκ τοῦ στήθους της ἐγχειρίδιον καί ἐπεχείρησε νά βυθίσῃ αὐτό εἰς τήν καρδίαν της. Συνεκρατήθη πάραυτα ἀπό τοὺς φύλακας, ἐνῶ ὁ δικαστής τῆς ἀπέδιδε τό βρέφος. Στραφεῖς δέ πρός τήν πρώτην γυναῖκα εἶπεν:

— Ὑπαγε εἰς τόν Ναόν τῆς Ἀληθείας καί ἐκεῖ, ἀφοῦ ἀποβάλλῃς τό ἔνδυμα τοῦ ψεύδους, ὁμολόγησον εἰς τόν ἱερέα τήν πλάνην σου, ἵνα ἐπιστρέψῃς ὑγιῆς εἰς τοὺς κόλπους τῆς οἰκογενείας μας.

Οὐδέν ἔξοδον ἐπεβλήθη εἰς τήν διένεξιν τῶν δύο γυναικῶν. Ἡ Πολιτεία ἐνήργησεν ὡς ὤφειλε καί συνάμα ἔδωσε διδαχὴν τοῦ ἱεροῦ της χρέους ἐναντι τῆς συνειδήσεως. Ὡς ἀντιλαμβάνεσθε, ἡ διαφορά τῆς κρίσεως τῆς ἐποχῆς τοῦ Σολομῶντος καί τῆς κρίσεως τοῦ δικαστοῦ τῆς ἰδικῆς μας ἐποχῆς εἶναι τεραστία.

Μόνοι σας δύνασθε νά κρίνετε κατὰ ποῖον τρόπον ἐρευνᾶται ἡ Ἀλήθεια. Ὅταν δέν δύνασθε νά ἐρευνήσετε αὐτήν,

προτιμότερον είναι νά απομακρυνθῆτε ἀπό τά τεχνάσματα τοῦ λόγου καί νά ἀναλάβῃ ἄλλος τήν ἔρευναν.

Εἶναι ἀνάγκη νά ἀναφέρω τό κυριώτερον σημεῖον τοῦ πολιτισμοῦ μας. Τοῦτο ὠφείλετο εἰς τό Κέντρον τῶν Πνευματιστῶν, οἱ ὅποιοι ἔδιδον ὁδηγίας εἰς ἡμᾶς τοὺς γηῖνους, ὥστε νά προσεγγίζωμεν κάπως τήν Διάταξιν τοῦ Οὐρανοῦ. Ἡ ὀνομασία «Δημοκρατία» δέν ὑπῆρχε κατά τοὺς χρόνους μου. Τό πολίτευμα ἦτο ἀνθρωπιστικόν. Καί τοῦτο ἀργότερον ἔλαβε τήν ἐν λόγῳ ὀνομασίαν, ἥτοι «Δημοκρατία».

Ὁ ὑπνωτισμός ἦτο γνωστός εἰς ἡμᾶς. Ὅταν ὁ μεσάζων εὐρίσκετο ἐν ὑπνώσει, ἔκαιον φύλλα ἐκ δάφνης ἢ σμύρνας, καί τοῦτο, διά νά ἀπολέσῃ τὰς αἰσθήσεις του καί νά εἶναι ἐλεύθερος πρὸς συνεννόησιν μετὰ τοῦ Οὐρανοῦ Πνεύματος, μακράν τῶν κακῶν πνευμάτων. Ἡ καθοδήγησις ἐγένετο ὑπὸ Ἀγγέλων, οἱ ὅποιοι οὐδέποτε εἶχον ἐπισκεφθῆ τήν Γῆν. Καί τοῦτο ἐδυσχέρανε κάπως τήν ἀκραιφνῆ βούλησιν τοῦ Κυρίου. Ἐδιδον ὀνόματα θεῶν τῆς ἐποχῆς καί οὐχί ὀνόματα ἄγνωστα εἰς αὐτούς, διά νά ληφθοῦν ὑπ' ὄψιν των τά κείμενα τοῦ Οὐρανοῦ.

Ἡ μεγίστη Θεότης, ἥτοι ἡ Ἀλήθεια, δέν ἐλάμβανε μέρος εἰς τὰς ἐπικοινωνίας, διότι ἦτο Διάπειρος καί Ἄγνωστος ὡς Ὀντότης. Καί ὁμως αὕτη ἦτο ἡ πρώτη Ἄγνωστος Ἀρχή Ἀπάντων, δηλαδή ὁ Θεός, ἡ ἠ Θετική Ἐνέργεια τῶν Πάντων. Οἱ πιστοί παρέμενον εὐσεβεῖς εἰς τὰς ἀρχάς μας· διά τοῦτο εὐημέρει ἡ μεγάλη αὕτη χώρα τῶν Ἀτλάντων. Αἱ συνεδριάσεις τῶν μυστῶν δέν ἐγένοντο δι' ὅλους παρά μόνον διά τοὺς μεμνημένους. Καί οὗτοι μετέδιδον τά νέα εἰς τοὺς λοιπούς.

Διά νά εἰσαχθῆ τις ὡς μύστης εἰς τό Κέντρον τῶν εὐσεβῶν ἐκείνων ἀνθρώπων, ὠφείλε νά προπαρασκευασθῆ· νά γνωρίσῃ τά καθήκοντά του, τόσον ὡς ἄνθρωπος ὅσον καί ὡς μέλος τῆς μεγάλης αὐτῆς ἀδελφότητος. Ἐάν δέν ἐγένετο τοῦτο καί ἡ ἀδελφότης ἐθεώρει ὅλους τοὺς ἀδελφούς ἴσους πρὸς τήν μυσταγωγίαν, τότε οἱ ὀλίγοι βέβηλοι θά κατέστρεφον τόν πυρῆνα τοῦτον καί ἡ ἠθική γνῶσις τοῦ ἀνθρώπου θά διελύετο διά τῆς κακῆς πίστεως καί ἐνεργείας τοῦ Κακοῦ Πνεύματος.

Οἱ μεμνημένοι δέν ἐφρόντιζον μόνον δι' αὐτούς τοὺς ἰδίους· ὄχι. Πρῶτον διά τοὺς ἔξω τοῦ κύκλου των ἀδελφούς καί ὕστερον διά τοὺς ἑαυτοὺς των. Ἰδοῦ, ποῦ ἔγκειται ἡ διαφορά πολλῶν σημερινῶν σας Κέντρων ἢ Ἀδελφάτων. Εὐλογοῦν τοὺς ἑαυτοὺς των καί ὕστερον, ἐάν ἔχουν τά μέσα, φροντίζουν, διά τά ὄμματα τῶν ἄλλων, ἐλαχίστους ἐκ τῶν ἀδελφῶν των. Καί οὗτοι λέγονται

«μύσται»! Ποῖος ἔδωσεν εἰς αὐτούς τὴν ὀνομασίαν ταύτην; Καὶ διατί τὴν ἀπεδέχθησαν; Διὰ νὰ διαχωρίσουν τὴν ποιότητά των ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν των; Ἴσως οἱ μὴ μύσται νὰ εἶναι εἰς αἰσθήματα κατὰ πολὺ ἀνώτεροι τῶν ἐχόντων τὸ ἀξίωμα τοῦτο.

Ἐπαναλαμβάνω εἰς δύο λέξεις, ὅτι ἡ εὐδαιμονία τῶν Ἀτλάτων ὠφείλετο εἰς τὸ κῦρος τῶν μυστῶν τῆς ἐποχῆς μου.

Ἡ Ἐπικράτειά μας δέν ἦτο ἀπέραντος πεδιάς, ὡς λέγουν ὀλίγοι τινές ἐκ τῶν λογίων σας. Ὅρη πανύψηλα διεχώριζον τὴν χώραν μας εἰς πολλὰς πολιτείας καὶ ἄπειρα χωρία. Ἡ ὑψηλότερα κορυφή τοῦ ὄρους Λήθη ἔφθανε μέχρις ἑπτὰ χιλιάδων μέτρων (7.000) ἀπὸ τῆς θαλάσσης. Αἱ πεδιάδες ἦσαν εὐφοροὶ καὶ ὁ πλοῦτος εὐκόλος, διότι τὸ ἐμπόριον ἦνθει, ὠργανωμένον τελείως. Τὰ ἐμπορεύματα ἀπεστέλλοντο εἰς ὅλην τὴν χώραν, διότι ἡ κάθε περιοχὴ εἶχεν ἄλλα προϊόντα τῶν ἄλλων καὶ τὰ περισσεύματα διωχέτευε τὸ ἐμπόριον εἰς τὰς μακρὰν τῆς χώρας μας ξένας πόλεις.

Ἡ μεταφορὰ ἐγένετο διὰ πλοίων· οὐχὶ ὡς τὰ ἰδικά σας, ἅτινα εἰς τὰς θυέλλας πολλάκις κινδυνεύουν. Ἡμεῖς εἶχομεν προῖδει τὴν ἀτέλειαν ταύτην τῆς σημερινῆς σας ναυπηγήσεως, ὥστε νὰ μὴ κινδυνεύομεν ἀπὸ θαλάσσης. Δι' εἰδικῶν μέσων, μηχανικῶν, ἐκαθορίζαμεν τὴν στάθμην τοῦ ἐκτοπίσματος. Δηλαδή, ὅσον σφοδρὸς καὶ ἂν ἦτο ὁ ἄνεμος, τὸ πλοῖον μας διέσχισε τὰ κύματα μετὰ ταχύτητος ἀνωτέρας τῶν τῆς σημερινῆς σας ἐποχῆς πλοίων. Τὸ μυστικόν τοῦτο δέν ἐγένετο γνωστόν εἰς οὐδένα. Φαντασθεῖτε ὁποῖαν πρόοδον εἶχομεν, ἀπὸ τεχνικῆς πλευρᾶς, εἰς τοὺς αἰῶνας τοῦ Ἀρχιμήδους, ὅταν οὗτος περιέγραφε τὴν Ἀτλαντίδα τῆς ἐποχῆς του.

Παραθαλασσίως ὑπῆρχον μικραὶ πόλεις ἢ κωμοπόλεις. Οὐδέποτε ἐσκέφθημεν νὰ ἀνεγείρωμεν μεγαλοπρεπεστάτην πόλιν εἰς τὰ παραθαλάσσια κτίσματα τῆς χώρας μας, καθοδηγούμενοι ἀπὸ τὰς θείας δυνάμεις τῶν μυστῶν.

Δέν δύναμαι νὰ σᾶς περιγράψω τὰ μουσικὰ τεμάχια τοῦ αἰῶνος μου. Δέν ἐκφράζονται διὰ τοῦ λόγου. Ἡ Μουσικὴ ἔχει ἄλλην διάλεκτον, τὴν ὁποῖαν ἐννοεῖ μόνον ὁ μουσικός ὡς Πνεῦμα. Διότι ὡς ἄνθρωπος ἔχει τὰς προτιμήσεις του. Ἐμπνέεται, ἀλλὰ δέν ἀντιλαμβάνεται τὸ βαθύ νόημα τῶν κραδασμῶν τοῦ ἤχου, ὅστις ἔτερπε οὐχὶ μόνον τὴν ψυχὴν, ἀλλὰ καὶ τὸ πνεῦμα τῶν ἀκροατῶν μας.

Ἐπὶ τοῦ ὄρους Λήθη καὶ σχεδὸν εἰς σημεῖον ἀπότομον ἐκ βράχων, ὑπῆρχε μοναστήριόν τι. Μία στενὴ στοὰ ὠδήγει εἰς τὸ

ἔσωτερικόν τοῦ Κέντρου· ἐκεῖ ὑπῆρχεν αἴθουσα μεγάλη, γυμνή ὅμως ἀπό διακοσμῆσεις καί ἔπιπλα. Εἰς τό μέσον ἔκαιε τό λεγόμενον «αἰώνιον πῦρ», μέ εἰδικόν ἄρωμα, πού κατεσκεύαζον οἱ ἄρωματοποιοί τῆς ἐποχῆς ἐκείνης.

Ἡ αἴθουσα ἦτο πλήρης καπνοῦ· δέν ἠνώχλει ὁ καπνός τούς ἐλαχίστους παρευρισκομένους εἰς τάς μυσταγωγίας των. Μία νεάνις ἐκάθητο ἐπί καθέκλας μέ δεμένους τούς ὀφθαλμούς καί ἔναντι αὐτῆς ὁ μέγας Μύστης ἢ Ἱεροφάντης Πυθαγόρας (τό ὄνομά του δέν ἦτο αὐτό). Ἡρώτα ὁ Πυθαγόρας καί ἐλάμβανε ἀπάντησιν ἐκ τοῦ Ὑπερπέραν. Ἐάν ἡ ἀπάντησις δέν ἱκανοποιεῖ τόν μέγαν Ἱεροφάντην, τότε οὗτος ἀνέβαλλε τάς ἐρωτήσεις του δι' ἄλλην φοράν.

Ὁ Πυθαγόρας ἦτο μέγας μαθηματικός, εἶχε διάνοιαν ὑπεράνθρωπον καί πάντοτε διεχώριζε τό ἐσφαλμένον ἀπό τό ὀρθόν. Ὁ ἔλεγχος εἰς τάς προρρήσεις τῆς Πυθίας ἐγένετο μέ τούς μαθηματικούς ὑπολογισμούς καί πάντοτε ἐπετύγγανε εἰς τήν ἐργασίαν του. Αὐτός ἔδιδε τάς κατευθύνσεις εἰς τήν Πολιτείαν. Ἐγνώριζε πλεῖστα μυστικά τῆς Φύσεως καί τοῦ Ὑπερπέραν· ἐγνώριζεν, ὅτι ὅλα τά ἐν τῇ Φύσει εὕρισκόμενα ἔμψυχα καί ἄψυχα ἦσαν δημιουργήματα Μιᾶς καί μόνης Μονάδος, ἣτις ἦτο τό ἄθροισμα ἀπείρων μονάδων εἰς Ἔν Ἀδιάσπαστον Ὄν, Ἄγνωστον καί Ἀκαθόριστον!

Ὁ Πυθαγόρας πρῶτος ἐδημιούργησε τό ἀλφάβητον τῆς Μουσικῆς. Ἐμελέτησε τούς ἤχους καί ἀνέλυσεν αὐτούς διά τῆς θείας αὐτοῦ ἐμπνεύσεως. Ἐάν εἰς τήν μετέπειτα ζωὴν του, ὅταν ἦτο Ἕλλην σοφός, δέν ἐκαίοντο τά συγγράμματά του, ἢ Ἐπιστήμη σήμερον θά εἶχε κάνει ἄλματα. Οὐδεὶς ἐγνώρισεν, ἀπό τῆς ἐποχῆς ἐκείνης μέχρι σήμερον, τόν μέγαν τοῦτον νοῦν. Καί βεβαίως εἶναι δύσκολον νά εἶπη τις ὀλίγα περί αὐτοῦ.

Ὁ Πυθαγόρας εἶναι ὁ πρῶτος ἡλίος τῶν σοφῶν τῆς Ἑλλάδος. Ἐδίδαξεν, ἀλλ' αἱ γνώσεις του ἦσαν ἀκόμη περισσότεραι καί αὗται δέν ἔπρεπε νά φθάσουν μέχρι τῆς ἀνθρωπίνου γνώσεως. Διά τοῦτο ὁ Κύριος ἠθέλησε νά ἀπολεσθῶν. Εἰς τήν Αἰωνιότητα ὅμως οὐδέν ἀπόλλυται· καί οὕτως ὁ μέγας οὗτος σοφός εὕρισκεται εἰς τούς Οὐρανοὺς ὡς Μέγας Ἱεροφάντης τῆς μεταδόσεως τοῦ Φωτός εἰς ἐλαχίστους Ἐπιστήμονας, οἵτινες ἀναγνωρίζουν τό κῦρος τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου.

Ἡ εὐδαίμων ἐποχὴ τῶν Ἀτλάντων χρεωστει πολλά εἰς τόν Πυθαγόραν. Διότι, μετὰ τήν ἀποδημίαν του, αἱ πτέρυγες τῶν μυστῶν ἐκόπησαν, ὡς διά μαγείας, καί ἤρχισαν νά κατέρχων-

ται, από απόψεως ἠθους, καί, ἀργότερον, ἠθικῆς διαπλάσεως. Εἰς τοὺς χρόνους ἐκείνους οἱ Νόμοι μου ἐθεμελίωνον τὰς ἀρχάς τοῦ Ὑπερτάτου ὄντος. Μετά τὴν ἀπομάκρυνσίν μου ἐκ τῆς Γῆς, τὰ πάντα, ὀλίγον κατ' ὀλίγον, ἐχαλαροῦντο· καὶ ὅταν ἐπανῆλθον ὡς Σόλων, δέν ἐγνώριζον οὐδέν περί τῆς προτέρας ζωῆς μου. Τό ὑποσυνειδητόν μου μοῦ ὑπηγόρευσε, θεσπίζοντας τοὺς Νόμους, νά ὀρκίσω τοὺς πολίτας νά διατηρήσουν αὐτούς καί πέραν τοῦ θανάτου μου. Ἄλλά αὕτη εἶναι ἄλλη ὑπόθεσις, ἣτις δέν μᾶς ἐνδιαφέρει εἰς τὴν παρούσαν ἀφήγησιν.

Ὁμίλησα περί τοῦ Πυθαγόρα, ὡς Μεγάλου Ἱεροφάντου τῶν Ἀτλάντων. Ἄλλ' εἶναι ἀνάγκη νά μάθετε ἐξ ἰδίων μου χειλέων καί ἐν σύμβολον, τηρούμενον ἐν πλήρει μυστικότητι εἰς τὰ ἄδυτα τῆς Μεγάλῃς Στοᾶς τῶν μυστῶν τῆς ἐποχῆς μας.

Τοῦ συμβόλου τούτου οὐδεὶς μας ἐγνώρισε τὴν προέλευσίν του. Ἦτο ὁ Σταυρός. Βεβαίως εἰς τὴν ἐποχὴν μας δέν ὑπῆρξεν ὁ Κύριος ὡς Υἱὸς τοῦ Ἀνάρχου, ἦτοι Θεάνθρωπος. Διότι ἐγεννήθη ὡς ἄνθρωπος μέ τὴν Πνοήν τοῦ Θείου, ἀλλά καί τὴν Ἐπιταγὴν τοῦ Πατρὸς Αὐτοῦ, ὅπως σῶσῃ τὴν Ἀνθρωπότητα. Ἡμεῖς δέν εἶχομεν ἰδέαν περί τοῦ Κυρίου. Οἱ μύσται ἔλεγον, ὅτι μία ὑπέροχος Ψυχὴ θά ἀποσταλῇ εἰς τόν κόσμον τῆς ὕλης, διὰ νά διδάξῃ τὰ τοῦ Οὐρανοῦ καί τὰ χρεῖα τοῦ ἀνθρώπου πρὸς τὴν Θεῖαν Δικαιοσύνην τῆς Ἀγνώστου Δυνάμεως. Καί ὅτι ὁ Σταυρὸς εἰκονίζει τὰ πάθη τοῦ ἀνθρώπου· καί διὰ νά σῶσῃ ὁ Κύριος τόν ἄνθρωπον, ἐπ' Αὐτοῦ θά ἐπικαθῆσῃ ὁ μέλλων νά ἔλθῃ ἐπὶ τῆς Γῆς Σωτὴρ τῶν Ψυχῶν.

Ὅπως ἀντιλαμβάνεσθε, οὐδέν τό θετικόν ἐγνώριζον οἱ μύσται. Διὰ τοῦτο ἐτίμων μέ εὐλάβειαν καί ἐδόξαζον τό σημεῖον τοῦτο τοῦ Σταυροῦ, τό ὁποῖον ἐθεώρουν ὡς Ἱερὸν Σύμβολον τοῦ Ἀγνώστου Θεοῦ. Οὐδεὶς ἐκ τῶν μὴ μεμημένων εἰσῆρχετο ἐντός τῶν ἀδύτων τῆς Στοᾶς, διὰ νά γνωρίσῃ τί ἦτο καί ποῖον σκοπὸν εἶχεν ὁ Σταυρός. Ὅσοι ἐξ ἡμῶν τῶν μεμημένων προσήυχοντο πρὸς τό σημεῖον τοῦτο καί ἐζήτησαν ἀπὸ Αὐτοῦ φώτισιν καί καθοδήγησιν, ἐλάμβανον αὐτὴν ὡς διὰ μαγείας· ἠσθάνοντο τόν ἑαυτὸν των ἐλαφρότερον, καί ἐντός τῆς καρδίας των ἐβασίλευεν ἡ ἡρεμία τοῦ Οὐρανοῦ.

Πῶς λοιπόν ἡμεῖς οἱ ἐλάχιστοι, νά μὴ δίδωμεν πίστιν εἰς τό σύμβολον τοῦ φωτισμοῦ μας; Παρ' ὅτι εὐρισκόμεθα πολὺ μακρὰν ἀπὸ τόν αἰῶνα τῆς ἐμφανίσεως τοῦ Κυρίου ἐπὶ τῆς Γῆς, ἐν τούτοις ὁ συμβολισμὸς καθωδήγει ἡμᾶς πρὸς τὰ πεπωμένα τῆς ἀνθρωπίνης φυλῆς.

Ἐλάχιστοι ἐκ τῶν μυστῶν, οἵτινες διέφυγον τόν κατακλυσμόν (ὅταν ἡ Ἄτλαντις εὐρίσκετο εἰς τό ἄνθος αὐτῆς καί ἡ τεχνική ἐπιστήμη ἐθριάμβευε), διαφυγόντες πρός Ἀνατολάς, ἐσχημάτισαν λαόν, ὅστις ὑπερέβη εἰς τάς γνώσεις τοῦς ἀσιατικούς λαούς τῆς ἐποχῆς ἐκείνης· τοῦς Χαλδαίους. Διά τοῦτο οἱ Χαλδαῖοι, ἐξ ἐκείνων οἱ ὅποιοι ἐξηκολούθουν νά εἶναι μύσται, ἐλάτρευον τό σύμβολον τοῦ Σταυροῦ, ἀναμένοντες ὅτι μίαν ἡμέραν, ἐνσαρκούμενοι ἐκ νέου εἰς τόν κόσμον σας, θά ἦσαν ἐκ τῶν πρώτων οἱ ὅποιοι θά ἠκολούθουν τόν Σωτῆρα τῶν Ψυχῶν. Τά σημεῖα ταῦτα εἶναι ἀνάγκη νά γνωρίζετε καλῶς, διότι ὁ Σταυρός προηγήθη τοῦ Σταυρωθέντος πολλούς αἰῶνας προηγουμένως.

Σήμερον γνωρίζω πόθεν ἐνεπνεύσθησαν οἱ πῶτοι μύσται μιᾶς πολύ ἀρχαίας ἐποχῆς ἀπό τήν ἰδικήν μας τῆς Ἀτλαντίδος τό Σύμβολον τοῦτο. Ἀλλά εἰς τί ὠφελεῖ νά δώσω ἐξηγήσεις, ὅταν σεῖς ἔχετε ἔμπροσθέν σας τόν Θεάνθρωπον ἐπί τοῦ ξύλου καί ἀδιαφορεῖτε διά τήν ζωήν τῶν ἀδελφῶν σας; Ὅταν, παρά τάς τόσας διδαχάς τοῦ Οὐρανοῦ, ἀδιαφορεῖτε καί δι' αὐτήν ἀκόμη τήν Θεῖαν Ἐπικοινωνίαν, νομίζοντες ὅτι ἐμπαίζεσθε ἀπό ἄλλην δύναμιν, ὑλικήν ἢ πονηράν, ζητῶντας τήν βοήθειαν τῆς ἐπιστήμης, ἣτις μή γνωρίζουσα τόν θεῖον σκοπόν τοῦ Κυρίου, περιπλανᾶται εἰς τά σκότη τῆς γνώσεως τοῦ κακοῦ πνεύματος, μακράν παντός Καλοῦ καί Ἀγαθοῦ; Ζητεῖτε τήν βοήθειαν τοῦ Σκότους, ἐνῶ ὠφείλεν ἡ ἐπιστήμη νά ζητήσῃ τήν βοήθειαν τοῦ Φωτός!

Ἀπό γενικῆς ἀπόψεως παρατηροῦντες τήν χώραν μας, ὁ ἄνθρωπος τῆς ἐποχῆς μου ἔλεγεν: «Ὅποια θαυμασία εἰκῶν τῆς φύσεως, ἀξία ὑπερτάτης ἐμπνεύσεως καί θαυμασμοῦ! Ἄραγε, εἰς ἄλλας χώρας θά ἠδύνατο νά εὔρη τις μίαν τοιαύτην ἀπέραντον, καλλιεργημένην, εὐκρατον καί εὐφορον χώραν;»

Οἱ ποιηταί τῆς ἐποχῆς μου ἔψαλλον παντοιοτρόπως τήν Ἀτλαντίδα ὡς πρώτην θυγατέρα τοῦ Ἀγνώστου Θεοῦ. Καί ὁ μῦθος ἔλεγεν, ὅτι ὁ Ἄγνωστος Πατήρ τῆς Δημιουργίας ἀπέστειλε τήν θυγατέρα Αὐτοῦ εἰς τήν χώραν μας, ἣτις μέχρι τῆς ἐμφανίσεώς της ἦτο βραχῶδης καί ἄγονος, καί τήν μετέτρεψεν εἰς πάγκαλον κόρην μέ τοῦς μυρίους αὐτῆς πλοκάμους, ξανθοῦς ὡς αἱ ἀκτίνες τοῦ ἡλίου.

Τά ὠραιότερα ἄνθη τά ὅποια ἐβλάστησαν ποτέ ἐπί τῆς Γῆς, ἐνεφανίσθησαν εἰς τήν Ἀτλαντίδα. Αἱ κρυστάλλιναι πηγαί ἐδρόσιζον τοῦς ὁδοιποροῦντας καί αἱ ὀπῶραι ἐκορέννουον τήν δίψαν καί τήν πείναν αὐτῶν, μέχρις ὅτου φθάσουν εἰς τά πρῶ-

τα πανδοχεῖα τῆς ἐποχῆς μας. Ἡ ἀσφάλεια διὰ τὴν ζωὴν τῶν πολιτῶν ἦτο πλήρης. Οὐδεὶς ἐσκέπτετο νὰ ἀφαιρέσῃ τὴν ζωὴν τοῦ ἄλλου, λόγῳ προσωπικοῦ του συμφέροντος. Τοῦτο ἐθεωρεῖτο βλασφημία πρὸς τὸν Θεόν.

Αἱ τέσσαρες ἐποχαὶ τοῦ ἔτους ἦσαν ἐντονώτεραι ἀπὸ ὅ,τι σήμερον εἶναι εἰς τὰ ἰδικὰ σας κλίματα. Ὑπῆρχον ζῶα ὅμοια σχεδόν μετὰ τοῦ ἵππου, ἀλλὰ πολὺ μεγαλύτερα εἰς μέγεθος, ἅτινα ἐξηφανίσθησαν. Ἦσαν ζῶα νοήμονα καὶ ἠδύναντο νὰ φέρουν ἐπὶ τῆς ράχεώς των φορτίον τετραπλάσιον τοῦ ἵππου. Πρόβατα μέ ἐρυθρόν ἔριον· διπλάσια τῶν σημερινῶν σας· καὶ τοῦτο, διότι τὸ κλίμα ἦτο τοιοῦτον, ὥστε ἡ διάπλασις των νὰ εἶναι μεγαλυτέρα. Ἐπίσης ἐν εἶδος πιθήκου, ὅστις ἦτο ἐνδιάμεσος μετὰ τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ σημερινοῦ σας οὐραγκοτάγκου, χωρὶς νὰ προέρχεται ὁ ἄνθρωπος ἐξ αὐτοῦ, ὡς λέγουν τινές τῶν σοφῶν σας, οἵτινες ἀπώλεσαν τὸν προσανατολισμόν των καὶ λέγουν ὅ,τι ἡ φαντασία των συλλάβῃ. Ἐνα εἶδος γαλῆς, μεγέθους λεοπαρδάλεως· ἔζη ὡς οἰκιακόν ζῶον, ἡμερον καὶ χρήσιμον διὰ τοὺς ἀνθρώπους· ἐκυνήγει διάφορα ἔντομα μεγάλου μεγέθους, τὰ ὅποια σήμερον δέν ὑφίστανται.

Ὅλος ὁ βίος τῶν Ἀτλάντων ὑπῆρξε παραδειγματικὸς εἰς τὴν Ἱστορίαν ὄλων τῶν λαῶν μέχρι τῆς ἐποχῆς σας. Οὐδέποτε ἐνεφανίσθη Πολιτεία ἀρεστὴ εἰς τοὺς πολίτας καὶ ἀξία νὰ διαχειρίζεται τὰ συμφέροντα τῆς ὀλότητος, ὡς ἐάν ἦσαν ἰδικὰ της.

Ἡ γυνὴ ἀπετέλει τὸ κόσμημα τῆς ἐποχῆς ἐκείνης. Εἰς τὸ πλευρόν τοῦ ἀνδρός ἐμάχετο ὡς σύντροφος αὐτοῦ. Οὐδέποτε ἡ γυνὴ ἔχει φθάσει τὸ μεγαλεῖον τῆς ἀρετῆς, ὅσον εἰς τὴν Πολιτείαν μας.

Ὅταν ὅμως ὀλίγοι τινές ἠθέλησαν νὰ δώσουν περισσοτέρας ἐλευθερίας εἰς τὴν γυναῖκα, τότε αὕτη, ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἐζήτει ἀπὸ τὸ ἕτερον φύλον τὴν ἀναγνώρισιν τῆς ἰσοπαλίας· καὶ πολλοὶ ἐκ τῶν πολιτῶν, μὴ σκεπτόμενοι τὰς συνεπείας, ἔδωσαν εἰς τὰς γυναῖκας των ὅ,τι αὐταὶ ἐζήτουν. Ἦτο τὸ πρῶτον ὀλισθημα τοῦ ἀνδρός, ἀπατηθέντος ἐκ τοῦ θήλεος· καὶ ἐπανελήφθη ἐκεῖνο τὸ ὅποῖον ἔλαβε χώραν πρὸ τῆς δημιουργίας τῶν Κόσμων. Δηλαδὴ ἡ ὕλη ἐμώρανε τὴν γυναῖκα καὶ αὕτη ἠπάτησε τὸν ἄνδρα, ὥστε ἤρχισεν ἡ ἀφετηρία τῆς καταπτώσεως τοῦ γένους. Μέχρι στιγμῆς ὠμίλησα γενικά. Ὑπῆρχον βεβαίως καὶ ἐξαιρέσεις, ἀλλ' αὐταὶ ἦσαν ἀσήμαντοι.

Μετὰ τὴν ἀνάκλησιν τοῦ ὑποφαινομένου καὶ ἄλλων ἐπιφανῶν ἀνδρῶν τῆς ἐποχῆς μου, ἡ ἐξωτερικὴ πρόοδος ηὐξάνε-

το άλματῶδως. Αἱ γυναῖκες ἐλάμβανον μέρος ὡς ὑποκρίτριαι εἰς τοὺς τότε θιάσους καὶ τὰ ἤθη ἤρχισαν νὰ λαμβάνουν τὴν κάτω τροπὴν. Οἱ νόμοι τοῦ Σόλωνος ἐχαλαρώθησαν. Οἱ πολῖται δὲν ἔδιδον τόσῃν σημασίαν εἰς τὸν ἐσωτερικόν πολιτισμόν τοῦ ἀτόμου. Νέαι θεωρίαι συνεκρούοντο μέ τὸ παλαιόν σύστημα καὶ ὅλον ἐν ἡ ζωῇ ἔβαινε ὀλοταχῶς πρὸς ἓνα νέον κόσμον ἀνάξιον τῆς ὀνομασίας τοῦ ἀνθρώπου.

Ἡ ἀλλαγὴ αὕτη ἔδωσε τοὺς καρπούς της ἐντὸς ὀλίγων ἑκατονταετηρίδων, ὥστε ἡ ὠραία ἐκείνη καὶ ἀπαράμιλλος εἰς εὐδαιμονίαν ἐποχὴ τῶν χρόνων μου, νὰ λάβῃ ὄψιν τελείως διάφορον, βαίνουσα πρὸς τὴν κακὴν καὶ ἐλκυστικὴν φθοράν τοῦ ἀνθρωπίνου γένους.

Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο ὑφίσταται μία ἐποχὴ στασιμότητος. Τὸ κακὸν κατειργάζεται τὴν συνειδήσιν καὶ ἡ συνειδήσις ὑπεδουλοῦτο εἰς τὸ ἔξαλλον πνεῦμα. Ἡ Ἄτλαντις εὐρίσκετο ἤδη εἰς τὴν ὁδὸν τῆς ἀπωλείας της. Πολύ ἀργότερον ἐνεφανίσθη εἰς τὴν ἡπειρον ταύτην ὁ Ἀρχιμήδης, ὅστις δὲν ἐμυήθη εἰς τὰ Μυστήρια, ἀλλὰ ἀφωσιώθη εἰς τὴν ὑλικὴν πρόοδον καὶ ὡς πνεῦμα δυναμικόν ἦτο ἐγώϊσθης καὶ περιεφρόνει πολλοὺς ἐκ τῶν συγχρόνων του σοφῶν. Ὁ ἴδιος ἐξέθεσε τὴν ζωὴν του ὡς περιπλανώμενος μύστης τῆς ἐπιστήμης καὶ τοῦ ἔρωτος. Διὰ τοῦτο ἐπανῆλθεν εἰς τὴν γῆϊνον ζωὴν καὶ εἶχεν οἰκτρὸν τέλος. Δὲν ἐσυνετίσθη, διότι τὸ πνεῦμα του ἦτο ἰσχυρόν ἐναντι τῆς ψυχῆς. Ἰδοὺ, διατὶ ἐπὶ αἰῶνας παρέμεινε τιμωρημένος, διὰ νὰ ἀνακτήσῃ τὴν εὐνοιαν τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου καὶ νὰ εἰσχωρήσῃ ὕστερον ἐντὸς τῶν τάξεων τῶν Διδασκάλων.

Εὐχομαι ἐξ ὅλης ψυχῆς, ὅπως ρίψετε καὶ σεῖς τὸν λίθον τῆς οἰκοδομήσεως ἐνός νέου πολιτισμοῦ, καλλιεργοῦντες τὸν ἐσωτερικόν σας κόσμον καὶ ἀδιαφοροῦντες διὰ τὸν ἐξωτερικόν. Βεβαίως, ὁ ἄνθρωπος ἔχει ἀνάγκην καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ κόσμου, ἀλλὰ νὰ μὴ παραβαίνετε τὸ μέτρον καὶ νὰ προτιμᾶτε τὴν ἄνοδον τῆς ψυχῆς πρὸς τὸν Πνευματικόν Κόσμον καὶ οὐχὶ τὴν ἄνοδον τοῦ πνεύματος πρὸς τὸν ἐξωτερικόν κόσμον.

Λάβετε παράδειγμα ἀπὸ τὴν ἀπολεσθεῖσαν Ἄτλαντίδα. Συσχετίσατε τὰς δύο ἐποχάς. Ἐγκύψατε εἰς τὸ Καλόν καὶ ἀπωθήσατε τὸ Κακόν, διὰ νὰ ἴδητε ἓνα νέον καὶ εὐγενῆ πολιτισμόν εἰς τοὺς χρόνους σας.

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ

ΑΡΧΙΜΗΔΟΥΣ:

Ο ΑΠΟΛΕΣΘΕΙΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΑΤΛΑΝΤΩΝ

Β'

(1970-1971)

21 - 7 - 1970

Εισήγησις

ΑΡΧΙΜΗΔΗΣ: Κάποτε σās ώμίλησα διά τήν προϋπαρξίν μου εις τήν απολεσθεισαν Άτλαντίδα. Έχω σκοπόν, κατόπιν άδειας του Κυρίου, να συνεχίσω τόν βίον τών πολιτών της Άτλαντίδος. Διότι έφθασεν ή στιγμή νά μάθετε τά όσα ούδέποτε θά ήδύνασθο νά ανακαλύψετε ύπέρ της καταποντισθείσης αύτης Ήπειρου. Θά παρακαλέσω μόνον, εάν θά έχετε άπορίας τινάς καθ' ήν στιγμήν θά ύπαγορεύω μετά συνεχείας, νά τās ύποβάλλετε εις τό τέλος της κάθε όμιλίας μου, ώστε νά διευκρινίζετε τά πάντα εις τούς άδελφούς σας. Μόνον αί έρωτήσεις σας νά εϋσταθοϋν, νά είναι βραχεΐαι, εϋκρινεΐς καί λογικαί, καί εγώ θά φανώ συνεπής.

Ίσως εις έξ ύμών έρωτήση, διατί ό Πνευματικός Κόσμος σās δίδει περιγραφήν της ζωής τών ανθρώπων της Άτλαντίδος. Σās άπαντώ: διά νά συγκρίνετε τήν ζωήν εκείνων μετά της ιδιικής σας καί νά άποφεύγετε τά σφάλματα εκείνων, διά νά κερδίσετε τήν Άλήθειαν του Ούρανοϋ.

Άρχιμήδης

Πρόκειται, αδελφοί μου, εντός ολίγου χρόνου, νά σās μεταδώσω σελίδας από τήν χώραν καί τόν βίον τῆς Ἀτλαντίδος. Ἡ μία σελίς θά εἶναι ἄσχετος μέ τήν ἄλλην, δηλαδή θά μεταδώσω ἐν ἀπάνθισμα τῆς παλαιότερας καί νεωτέρας ζωῆς τῶν κατοίκων της, ἔστω καί ἂν εἰς τά παλαιότερα ἔτη τῆς προόδου της ἐγώ δέν εἶχον ἀκόμη γεννηθῆ. Ἔζησα εἰς τήν ἐποχὴν τῆς παρακμῆς της, ὅταν οἱ κάτοικοι ὠλισθαινον πρός τήν ἁμαρτίαν, τήν ἀθεΐαν καί τόν ὑλισμόν. Ὅ,τι ἦτο δι' αὐτούς ὁρατόν καί αἰσθητόν, ἀνεγνωρίζετο ὡς ὕλη χονδρῆ καί ὕλη αἰθερία. Δέν ἤθελον νά παραδεχθοῦν τήν διά τῆς διαισθήσεως συλλαβανομένην ὑπάρχουσαν δύναμιν τοῦ Σύμπαντος Κόσμου. Καί ὅταν αἱ βλαβεραί αὐται εἰκασίαι των ἐγίνοντο κτῆμα τῶν γυναικῶν, τότε ἡ διαφθορά ἀνεπτερώνετο εἰς αὐτάς, ὡς ἀνάγκη καί διασκέδασις τῆς ἐν τῇ Γῆ ζωῆς των.

Τόν παράδεισον τοῦτον τῆς Ἀτλαντίδος κατέστρεψεν ὀλοκληρωτικῶς ὁ Ἐωσφόρος. Καί οὕτω δέν παρέμεινεν ἵχνος τῆς μηχανικῆς ζωῆς τοῦ πολιτισμοῦ της. Ἡ σημερινή ἀνθρωπότης οὐδέν γνωρίζει περί τῆς Ἀτλαντίδος. Τά ὅσα ἐγράφησαν εἶναι μυθεύματα τῆς φαντασίας τῶν παραπλανώντων τούς ἀδελφούς των. Μεταδίδονται ἐλάχιστα ἀπό πνεύματα κακόπιστα, τά ὅποια ζητοῦν νά ἐμπλέξουν τήν φαντασίαν τῶν ἀνθρώπων καί νά τούς ὀδηγήσουν εἰς τό σκότος τῆς γηΐνης των προόδου.

Ὁ Πνευματικός Κόσμος ἀφῆκε μίαν μικράν ὀπήν, ἐκ τῆς ὁποίας σεις ἀντλεῖτε σήμερον τās εἰκόνας τῆς πραγματικῆς Ἀτλαντίδος, διά νά φωτίσετε τούς ἀδελφούς σας καί νά φωτισθῆτε οἱ ἴδιοι. Μέχρι πρό ολίγου ἦτο ἀπηγορευμένον νά μάθῃ ὁ ἄνθρωπος ἐάν ὄντως ὑπῆρξεν ἢ ὄχι ἡ Ἀτλαντίς. Καί ἂν ὁ Πλάτων δέν ἀνέφερεν εἰς τά ἔργα του τό ὄνομα τῆς Ἀτλαντίδος, ἡμεῖς ἐκτελοῦντες τό ἔργον τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου, θά σās ἀπεκαλύπταμεν τήν ὑπαρξίν της μέ περισσοτέρας περιγραφάς ἐπί τῆς ζωῆς καί τῆς ἐξαφανίσεώς της, ὡς ἐπράξαμεν ἤδη.

Ὁ παράδεισος τῆς ὠραιότητας Ἀτλαντίδος μετετράπη, ἀπό αἰώνας, εἰς πραγματικὴν κόλασιν. Διότι ὁ λαός τῆς ἀπεράντου αὐτῆς καί πολιτισμένης ἠπείρου, ἀπώλεσε τό πηδάλιον τοῦ πνεύματος καί ὠδήγησε τό ἀνθρώπινον σκάφος εἰς τό ἀνεπανόρθωτον, τήν φρικτὴν καί παραδειγματικὴν τιμωρίαν τοῦ. Διότι ἡ παρακοή εἰς τά κελεύσματα τοῦ Οὐρανοῦ εἶναι ἀποστασία ἀπό τόν Θεόν καί ἐνίσχυσις τοῦ Ἐωσφόρου.

Ἰδοῦ διατί τονίζομεν συνεχῶς, ὅτι ὁ Ἐωσφόρος εἶναι εὐφυέστατος ἀπάντων. Τήν εὐφυΐαν ὁμως τοῦ Ἐωσφόρου θά ἐκ-

μηδενίση ἡ Ἀγάπη τοῦ Κυρίου μας πρὸς τὸν ἄνθρωπον. Ἡ Ἀγάπη ἔχει ἐν ἑαυτῇ τὴν εὐφυΐαν ἐπὶ τοῦ Καλοῦ καὶ Ἀγαθοῦ καὶ οὐχὶ τῆς ἀπάτης, ἣτις ὀνομάζεται καὶ πονηρία. Ἡ πονηρία εἶναι εὐφυΐα ἐπὶ κακῷ. Διὰ τοῦτο τοὺς πονηροὺς ὁ ἄνθρωπος, πολλακίς ὀνομάζει εὐφυεῖς.

Κατόπιν Συμβουλίου, ἀπεφάνθησαν οἱ ἀνώτεροι Διδάσκαλοι νὰ δώσουν τὴν ἄδειαν εἰς ἐμέ, τὸν μικρόν ἀδελφόν των, ὅπως ἐπανέλθω εἰς τὴν ἀφήγησίν μου ἐπὶ τῆς Ἀτλαντίδος.

Πρῶτον θὰ ἀναφέρω τὴν παλαιάν ἐποχὴν, ἐκείνην ἡ ὁποία ὠνομάσθη εἰς τὴν Ἱστορίαν τῶν Ἀτλάντων «Εὐδαίμων Ἐποχὴ». Κατ' ἐκείνην λοιπὸν τὴν ἐποχὴν, νομοθέτης τῆς ἀπεράντου χώρας ἦτο ὁ γνωστός σας Σόλων. Ἴσως, εἰς ἐξ ὑμῶν νὰ ἐρωτήση ποία ἦτο ἡ ὀνομασία τοῦ Σόλωνος κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην, ἐφ' ὅσον τό ὄνομά του εἶναι γνωστόν ὡς ἀρχαίου Ἑλληνος. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, εἰς τί θὰ σὰς χρησιμεύσουν τὰ ὀνόματα τῶν πόλεων, τῶν χωρίων καὶ τῶν ἀνθρώπων, ὅταν πάντα ταῦτα ἐξηφανίσθησαν διὰ παντός;

Σεῖς γνωρίζετε, ὅτι ὑπῆρξε καὶ μία πόλις Πομπηῖα, διότι ὁ ἄνθρωπος κατῶρθωσε, διὰ τῆς ἐσκαφῆς, νὰ φέρῃ εἰς φῶς τὴν ἀπολεσθεῖσαν ταύτην πόλιν. Τὴν Ἀτλαντίδα ὁμως οὐδεὶς θὰ δυνηθῆ νὰ φέρῃ εἰς τό φῶς. Ὅταν τὰ ὄρη τῆς μετετράπησαν εἰς κόκκους ἄμμου, πῶς θέλετε νὰ ὑπάρξῃ κάτι τό ὀρθόν ἐκ τῆς μεγάλης πολιτείας, τὴν πρωτεύουσαν τῆς ὁποίας γνωρίζετε μέ τὴν ὀνομασίαν «Ἀτλάντειος Πύλη»;

Δέν ὠμίλησα προηγουμένως ἐπὶ τῆς Πύλης ταύτης. Ἡ Πύλη αὕτη εἶχεν ὕψος 100 μέτρων, μέ 4 πύλας πρὸς τὰ τέσσερα σημεῖα τοῦ ὀρίζοντος. Ἐντὸς τῆς Πύλης, ἐκατοίκουν μέλη τῆς Διοικούσης Ἀρχῆς. Γύρωθεν αὐτῆς εἰς τεράστιος ἀνθῶν, μέ ποικιλίαν ἀνθέων, ἐσκόρπα τό λαμπρόν ἄρωμά του. Οἱ διαβάται ἐμέθυον ἐκ τῆς λεπτῆς ἀρωματικῆς ἀτμοσφαίρας. Τὰ μέγαρα τῶν πολιτῶν ἢ καὶ αἱ μικραὶ ὠραιόταται οἰκίαι των, εἶχον ἀρχιτεκτονικὴν ἀρίστην, ὥστε, ἐάν σήμερον ἐσῶζοντο ὀλίγα ἐξ αὐτῶν, ἡ Ἐπιστήμη θὰ ἐθαύμαζε τὴν τέχνην των.

Ἡ Ἀτλαντίς, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ὡς γνωρίζετε, ὑπῆρξε μία ἀπὸ τὰς μεγαλυτέρας ἠπειροὺς τοῦ Κόσμου. Διὰ τὴν ὠνομάσθη Ἀτλαντίς; Διότι εὐρίσκετο πλησιέστερα πρὸς τὸν Ἀτλαντικόν Ὠκεανόν καὶ οὐχὶ εἰς τὴν Μεσόγειον, ὡς διατείνονται οἱ δῆθεν γνῶσται τῆς εἰδικότητος. Ὡς γνωρίζετε, ἤρχιζεν ἀπὸ τὰ

παράλια της Μεσογείου, αλλά τά παράλια ταῦτα ἦσαν τά πρῶτα τείχη τῆς Ἐπιφανείας. Ἡ χώρα, ὡς καί αἱ κυριώτεραι πόλεις τῆς Ἐπιφανείας, εὐρίσκοντο εἰς τό κέντρον τῆς σημερινῆς σας Σαχάρας καί διεσχίζοντο ἀπό τόν Ροδόνιον ποταμόν, ὅστις ἦτο πλωτός μέχρι τοῦ Ἀτλαντικοῦ Ὠκεανοῦ.

Μεγάλα καί μικρά πλοῖα, πλήρη ἐμπορευμάτων, διέσχίζον αὐτόν, διότι οἱ Ἐπιφανεῖς συνειργάζοντο μέ ἄλλας χώρας τῆς Νοτίου Ἀμερικῆς καί τοῦ σημερινοῦ σας Μεξικοῦ. Βεβαίως, αἱ χώραι τās ὁποίας ἀνέφερον, δέν ἦσαν τόσον προοδευμένα, ὅσον οἱ Ἐπιφανεῖς (καί οὐχί Ἐπιφανεῖς). Ἠγόραζον ἀπό τās μακρυνάς ἐκεῖνας χώρας τās πρῶτας ὕλας, τās ὁποίας εἶχον ἀνάγκην διά τήν Βιομηχανίαν των, καί ἐχρησιμοποιοῦν ἐν εἶδος κόνεως μέ χάλυβα. Ὁ χάλυψ δέν ἦτο ὡς εἶναι σήμερον αὐτός τόν ὁποῖον ἔχετε, ὥστε διά τῆς κόνεως ταύτης (εἰς τήν θέσιν τοῦ τσιμέντου) κατεργάζοντο τās γεφύρας, αἵτινες ἦσαν τόσον ἀνθεκτικά εἰς βάρος, ὅσον δέν εἶναι αἱ σημερινά σας!

Τό ὑψηλότερον ὄρος, ἤ μάλλον ἡ ὄροσειρά τῆς Ἐπιφανείας, ὑπερέβαινε τά 6.500 μέτρα εἰς ὕψος. Περίφημοι πεδιάδες ἐστόλιζαν τήν περιοχήν τῆς δυτικῆς τῆς πλευρᾶς. Ὁ πληθυσμός τῆς ἀπεράντου αὐτῆς ἠπείρου ἦτο ἤρεμος, καλοκάγαθος καί ἐργατικός. Διά νά μή ὑπάρξουν ἀδικαίαι μεταξύ τῶν πολιτῶν, ὁ σοφός Σόλων ἐθέσπισε νόμους, οἱ ὁποῖοι ἀπέδωσαν λαμπρούς καρπούς. Ἡ εὐδαιμών ἐποχή τῆς ἠπείρου ταύτης πολλά χρεωστῆ εἰς τόν μέγαν νομοθέτην Σόλωνα.

Φίλοι μου, οὐδεῖς ἐκ τῶν ἀνθρώπων, ὄσσην καί ἂν ἔχη φαντασίαν, εἶναι εἰς θέσιν νά περιγράψῃ τήν ζωήν καί τόν πολιτισμόν τῶν ἀρχαίων Ἐπιφανεῖς. Εἶπομεν ὅτι διαιρῶ εἰς δύο μέρη τήν ἱστορίαν τῆς ἀπολεσθείσης ἠπείρου, ἦτοι τῆς Ἐπιφανείας. Εἰς τήν παλαιάν καί τήν νεωτέραν. Ἐγώ, ὁ Ἀρχιμήδης, ἔζησα εἰς τήν νεωτέραν ἐποχήν. Τήν παλαιάν γνωρίζει, κάλλιον ἐμοῦ, ὁ ἀδελφός Σόλων. Ἐπειδή ὑπεσχέθη νά ἀναφέρω σελίδας ἀπό τήν ἐν γένει ζωήν τῶν Ἐπιφανεῖς, ἤνοιξα τό Βιβλίον τοῦ Οὐρανοῦ* καί ἐξ αὐτοῦ βλέπω τās εἰκόνας, τās ὁποίας καί περιγράψω.

* Κατά τήν κυριολεξίαν τῶν λέξεων «Βιβλίον τοῦ Οὐρανοῦ», ὅπως ἐξηγεῖ ὁ Πνευματικός Κόσμος, δέν ὑφίσταται. Τοῦτο εἶναι τό Ἄπειρον ἢ ὁ Αἰώνιος Φακός τοῦ Θεοῦ, ἐντός τοῦ ὁποίου ἐνυπάρχουν ὅλαι αἱ εἰκόνας καί αἱ κινήσεις τοῦ Παρελθόντος, τοῦ Παρόντος καί τοῦ Μέλλοντος. Εἰδικός Φύλαξ τοῦ Βιβλίου τούτου εἶναι ὁ Ἀρχηγός καί Διδάσκαλος Εὐκλείδης.

Οἱ πύργοι τῶν μεγάλων πόλεων ἦσαν ὀκταγωνικοί. Διατί σᾶς τό ἀναφέρω; Διότι οἱ μηχανικοί τῆς ἐποχῆς ἐκείνης εὕρισκον, ὅτι τό σχῆμα τοῦτο ἦτο ἀνθεκτικόν εἰς τοὺς σεισμούς. Σεῖς, σήμερον, μεταχειρίζεσθε ἄλλα σχήματα, τά ὁποῖα, σᾶς διαβεβαιῶ, δέν εἶναι ἀνθεκτικά εἰς πολύ μεγάλους σεισμούς.

Τό ὕψος τοῦ κάθε πύργου ἦτο μέχρις 150 μέτρα. Ἡ διάμετρος 30-35 μέτρα. Ὁ ὑπολογισμός τῶν μηχανικῶν ἦτο ὀρθότατος. Ἐάν εἰς ἐκ τῶν πύργων κατέρρευε (κάτι τό ἀδύνατον), ὁ πύργος ὡς στήλη ἐκ λίθου θά ἐπιπτεν μονοκόμματος. Τοῦτο σημαίνει τό πόσον στερεοί ἦσαν οἱ πύργοι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης.

Τό παράξενον εἶναι, ὅτι ὁ Ροδόγιος ποταμός διέσχιζε καί τās πέντε μεγάλας πόλεις τῆς Ἀτλαντίδος. Ἦρχιζεν ἀπό τά ὄρη, τά ὁποῖα εὕρισκοντο εἰς τās ἀρχάς τῆς Σαχάρας, καί κατέληγεν εἰς τόν Ἀτλαντικόν Ὠκεανόν. Ἡ ἀπόστασις ἀπό τήν Ἀτλαντίδα μέχρι τῆς Νέας Γῆς (Παταγωνίας) δέν ἦτο μεγάλη. Διά τοῦτο οἱ πολῖται εἶχον τακτικήν ἐπικοινωνίαν μέ ἄλλους λαούς, ὡς οἱ λαοί τῶν Ἰνκας καί ἄλλους πολλούς, τῶν ὁποίων τά ὀνόματα εἶναι ἄγνωστα εἰς τήν Ἱστορίαν σας.

Ἐκ τῆς ξένης ἡγόραζον πολλάκις πρῶτας ὕλας, τās ὁποίας δέν εἶχεν ἡ ἀπέραντος ἐπικράτεια τῆς Ἀτλαντίδος. Καί τās ὕλας αὐτάς ἐχρησιμοποιοῦν διά τήν Βιομηχανίαν. Πολλά εἶδη τροφῶν εἰς τήν χώραν των, εἶναι ἄγνωστα εἰς τόν σημερινόν σας κόσμον. Διότι τό ἔδαφος τῆς Ἀτλαντίδος ἦτο κάπως διάφορον ἀπό τά ἐδάφη τοῦ ἄλλου κόσμου, ἦτοι ἡ γῆ, ἦτο πλουσιωτέρα εἰς οὐσίας ἀγνώστους εἰς ὑμᾶς. Καί οὕτως ἀντιλαμβανέσθε, ὅτι ὁ σίτος δέν ἐγένετο τόσον λεπτός, ὡς ὁ ἰδικός σας. Ἀλλά μέ ὀλίγους κόκκους σίτου, ἡδύνασθε νά ἔχετε ἐπαρκῆ τροφήν. Τό μέγεθος τοῦ σίτου, ἦτο ὡς τῆς βαλάνου.

Δέν εἰσχωρῶ ἀκόμη εἰς τά ἐνδότερα τοῦ πολιτισμοῦ μας, διότι ὀφείλω νά σᾶς γνωρίσω πρῶτον τήν χώραν· πῶς ἐκαλλιεργεῖτο καί τί ἀπέδιδεν. Πάντα ταῦτα, συνέβαινον κατά τήν εὐδαίμονα ἐποχήν τοῦ Σόλωνος. Ἐάν μοῦ ἐπιτρέψουν, θά σᾶς εἴπω πῶς ὠνομάζετο ὁ Σόλων τήν ἐποχήν ἐκείνην.

Σήμερον ὑπάρχουν πολλοί ἐκ τῶν ἀνθρώπων, οἱ ὁποῖοι ὑπῆρξαν τήν ἐποχήν ἐκείνην καί εἶναι οἱ πλέον ἀνεπτυγμένοι ἐσωτερικῶς. Οἱ πολλοί οὗτοι εἶναι ἐλάχιστοι, ἐν μέσῳ τοῦ ὠκεανοῦ τῶν ἀνθρώπων. Ἐπίσης ὑπάρχουν καί ἄλλοι, οἱ ὁποῖοι ἐζησαν εἰς τήν Νέαν Ἐποχήν τῆς Ἀτλαντίδος. Οὗτοι εἶναι οἱ χειρότεροι πάντων. Ἀκόμη δέν ἔχουν σωφρονισθῆ, παρ' ὅτι ἔχουν

διέλθει τόσοι αἰῶνες! Ἄναφέρω τοῦτο ἀπό ἄλλης ἀπόψεως: Ὅτι, δηλαδή, μία κακή ὄντοτης εἶναι δυνατόν ἐπὶ ἀόριστον χρονικόν διάστημα νά πλανᾶται! Νά ἔρχεται εἰς τήν Γῆν καί νά ἐπιστρέφῃ ὡς ἦλθεν. Ἄμετανόητος. Τά πνεύματα ταῦτα, σημειώσατε, εἶναι ἐκεῖνα τά ὁποῖα δέν ὑπακούουν εὐκόλως εἰς τήν Θεῖαν Ἀρχήν, διότι εἶναι δεσμευμένα εἰς τό ἄρμα τοῦ Ἐωσφόρου. Καί διὰ νά ἀποδείξῃ τήν ἀπέραντον Ἀγάπην τοῦ Κυρίου πρὸς τόν ἄνθρωπον, ὁ Δημιουργός τά ἀποστέλλει εἰς τήν Γῆν, μέχρις ὅτου σωφρονισθοῦν. Πολλά ἐξ αὐτῶν ὑπετάχθησαν εἰς τήν Θεῖαν Βούλησιν, φωτοδοτούμενα ἀπό ἀξίους ἀντιπροσώπους μας ἐπὶ τῆς Γῆς. (Δέν ἐννοῶ τούς κληρικούς).

Εἰς τὰς παλαιάς ἡμέρας τῆς ἠπείρου ταύτης, ἦτοι τῆς Ἀτλαντίδος, οἱ ἐπιστήμονες εἰργάζοντο διὰ νά ἐφεύρουν τούς «μικροὺς ἡλίους». Τί ἦσαν οἱ μικροὶ οὗτοι ἡλιοί; Ἦσαν αἰωρούμενα μηχανήματα, τά ὁποῖα ἀπέστελλον εἰς τήν χώραν τῶν Ἀτλάντων τό τεχνητόν ἡλιακόν φῶς! Ἡ ἐφεύρεσις αὕτη ἔλαβε χώραν εἰς τήν ἰδικήν μου ἐποχὴν. Ἦτοι, ἐπὶ πολλά ἔτη εἰργάσθησαν μέ ἀποτυχίας οἱ εἰδικοί ἐπιστήμονες. Διὰ τοῦτο περὶ τοῦ φωτός αὐτοῦ θά ὀμιλήσω ὅταν φθάσω εἰς τήν ἐποχὴν μου.

Ἐγνώριζον καλῶς, οἱ ἐργάται τοῦ πνεύματος τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, τὰς συνθετικὰς οὐσίας καί τὰς ἐχρησιμοποιοῦν καταλλήλως. Ἡ μηχανή εἰργάζετο ἐκ δύο δυνάμεων: τοῦ ἠλεκτρικοῦ ρεύματος καί τῆς χημικῆς συνθέσεως, μιᾶς ἄλλης δυνάμεως, ἀγνώστου εἰς ὑμᾶς σήμερον. Διὰ τοῦτο εἶχομεν φθάσει εἰς τό ἀπόγειον τῆς ταχύτητος.

Ἐάν σεῖς, οἱ σημερινοὶ ἀδελφοί μου, εἶχατε γνῶσιν τοῦ χιλιοστοῦ τῶν ὄσων ἡμεῖς ἐγνωρίσαμεν, δέν θά εὐρίσκεσθo εἰς τήν σημερινήν θλιβεράν κατάστασιν, ἐάν βεβαίως δέν σᾶς ἔλειπε καί τό ἀγνόν φῶς. Διότι οἱ κάτοικοι τῆς Ἀτλαντίδος (ὀμιλῶ διὰ τούς περισσοτέρους), ἠγνόησαν τό Θεῖον Φῶς καί εὐρέθησαν εἰς τό σκότος τῆς ἀπογνώσεως, ὥστε νά ἐπιταχύνουν τήν καταπόντισιν τῆς ὠραιότητος ἐκείνης χώρας, τήν ὁποίαν θά ἐφθόνουν σήμερον τά πλέον προωδευμένα ἔθνη τῆς Γῆς σας.

Ἀπό τό ἐσωτερικόν τῆς χώρας μας, ἠδύνασθo νά ταξιδεύσετε μακράν, ἀπό τόν Ἀτλαντικόν Ὠκεανόν μέχρι καί αὐτοῦ τοῦ Εἰρηνικοῦ. Τά πλοῖα μας εἶχον διάφορον σχῆμα ἀπό ὅ,τι εἶναι σήμερον τά ἰδικά σας καί ἦσαν ἀνθεκτικά εἰς τά κύματα,

στερεά καί ταχύτατα. Ἄλλ' αὐτή εἶναι ἄλλη σελίς τῆς ἀφηγήσεώς μου.

Οὐδέποτε εἰς τόν κόσμον σας νομοθέτης εἶχε θεσπίσει νόμους τοιούτους, ὡς τοῦ γηραιοῦ Σόλωνος. Εἴσθε περίεργοι νά μάθετε τήν ὀνομασίαν του εἰς τήν προϋπαρξίν του ταύτην. Θά σᾶς τήν εἶπω ἀργότερον, ὅταν συμπληρώσω τό κεφάλαιο τοῦτο.

Παρ' ὅτι ἡ πρόοδος τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἦτο ἀνωτέρα τῆς σημερινῆς σας, ἀκόμη δέν εἶχομεν φθάσει εἰς τήν δευτέραν ἐποχήν τῆς πραγματικῆς προόδου. Ἐννοῶ τῆς μηχανικῆς. Διότι, ἐν συγκρίσει, ἡ πρώτη περίοδος ἦτο ἀνωτέρα διά τήν ἐσωτερικήν πρόοδον τοῦ ἀνθρώπου, ἐνῶ ἡ δευτέρα ἦτο ἀνωτέρα εἰς τήν μηχανικήν καί ἔβαινε πρὸς τήν κατάπτωσίν τῆς.

Ἦς καί ἄλλοτε ἐτόνισα, οἱ σημερινοί σας ἀριθμοί, οἱ λεγόμενοι ἀραβικοί, δέν εἶναι τῶν Ἀράβων, ἀλλά ἰδιοί μας. Οἱ δέ μαθηματικοί, ἔπρεπε νά γνωρίζουν δύο ἐπιστήμας: Τήν Μηχανικήν καί τήν Χημείαν. Ὁ συνδυασμός οὗτος ἔφερε τήν Ἀτλαντίδα εἰς ὕψος πολιτισμοῦ ἀφθάστου.

Ἐάν κατορθώσω νά σᾶς περιγράψω τά τοπία τῆς ἀπεράντου αὐτῆς χώρας, δέν θά εἶχατε ἀνάγκην νά ἐξερευνησετε ἄλλας χώρας, πολύ κατωτέρας τῆς ἰδικῆς μας. Εἰς τήν χώραν μας ὑπῆρχον πολλά ζῶα, τά ὅποια σήμερον δέν ὑφίστανται. Παρόμοια μέ τά πρόβατα, τούς ἵππους καί ἄλλα, τά ὅποια εἶχον διάφορον σχῆμα ἀπό τά κοινά σημερινά σας ζῶα. Ἴσως θά ἠθέλατε νά σᾶς ὀνομάσω αὐτά, ἀλλά πρὸς τί; Ὅταν δέν πρόκειται πλέον ἡ Ἀτλαντίς νά ἴδῃ τό φῶς; Ἀπωλέσθη διά παντός.

Ὁ σοφός Μήκων, ὅστις δέν ἦτο ἄλλος ἀπό τόν Σόλωνα τόν Ἀθηναῖον, εἶχεν, ὡς εἶπον, θεσπίσει τούς νόμους τῆς Ἀτλαντίδος, οἱ ὅποιοι νόμοι ἐβασίσθησαν ἐπὶ 10 ἄρθρων καί δέν ἀπείχον πολύ, εἰς τήν ἔννοιάν των, ἀπό τὰς Δέκα Ἐντολάς τοῦ Μωϋσέως, μέ τήν διαφοράν, ὅτι τοῦ Μωϋσέως αἱ Ἐντολαί εἶναι ἡμιτελεῖς. Τόν λόγον γνωρίζετε*. Τοῦ Σόλωνος οἱ νόμοι ἦσαν ἄρτιοι, διότι ὁ σοφός οὗτος ἐμελέτησε πρῶτον τήν Φύσιν καί ὕστερον τόν ἄνθρωπον, ὡς ἐσωτερικήν ὄντοτητα. Διά τούς νόμους τούτους, θά ἀσχοληθῶμεν τήν προσεχῆ φοράν. Εἶναι

* Βλ. τό ἔργον τοῦ Μωϋσέως «Ἡ σοφία τοῦ Ὁφειως», στό βιβλίον «Μεταθανάτια Ἔργα Ἀρχηγῶν τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου», σελ. 143-150 (Ἐκδοσίς Π.Ο.Α.).

ανάγκη νά τούς γνωρίσετε, διότι ἐπ' αὐτῶν ἐβασίσθη ὅλον τό οἰκοδόμημα τοῦ πολιτισμοῦ τῶν Ἀτλάντων.

Διά τήν παλαιάν ἐποχήν τῆς Ἀτλαντίδος, δέν θά ἀναφέρω περισσότερα. Εἰς τό κείμενόν μου τοῦτο κλείει ἡ πρώτη περίοδος, διά νά ἀνοίξω τήν δευτέραν περίοδον.

Εἰς τήν πρωτεύουσαν τῆς Ἀτλαντίδος ὑπῆρχεν εἰς μέγας ναός, ὅπου οἱ μύσται προσηύχοντο πρός τήν Ἀνωτάτην Ἀρχήν, δηλαδή εἰς τό Ἀπρόσωπον Πρόσωπον τοῦ Θεοῦ, τό Ὅποιον ὠνόμαζον, κατά τήν ἰδικήν των φώτισιν, «Ἀλήθειαν». Ἡ Ἀλήθεια διεχώριζε τό Καλόν ἀπό τό Κακόν, τό Ἀγαθόν ἀπό τό Βλαβερόν, καί εἰς τήν ἔννοιάν της ἐβασίλευε μόνον τό Καλόν καί Ἀγαθόν ἄρα ἡ Δικαιοσύνη.

Ἐπί τῇ βάσει αὐτῆς τῆς ἐννοίας, ὁ νομοθέτης ἐθέσπισε τούς νόμους τῆς πρώτης περιόδου τῶν Ἀτλάντων. Εἶπον, ὅτι θά δώσω τούς δέκα πρώτους νόμους του, ἤτοι τάς Ἐντολάς. Ἀλλά ὁ Νομοθέτης ἀπηγόρευσε νά ἀναφέρω ποιοί ἦσαν οὗτοι, διότι πρόκειται, μετ' ἄλλων Πνευμάτων, νά δώσῃ εἰς τήν σημερινήν σας κοινωνίαν, ἐπί τῇ βάσει αὐτῶν, νέους νόμους, τῶν ὁποίων τάς διακλαδώσεις θά ἐπεξεργασθῇ ὁ ἄνθρωπος τῆς Θείας Φωτίσεως. Πιστός, ὡς ἀδελφός τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου, ὑπεσχέθη εἰς τόν μέγαν σοφόν τῆς ἐποχῆς ἐκείνης Μήκωνα καί μετέπειτα Σόλωνα, νά κρατήσω ἐν πλήρει μυστικότητι τάς νέας του Ἐντολάς ἢ Νόμους.

Δέν διαφέρουν πολύ ἀπό αὐτάς τοῦ μεγάλου εἰς τούς Οὐρανοῦς ρήτορος, ὅστις δέν παρέδωσε τάς Ἐντολάς τοῦ Κυρίου πλήρεις, ἀλλά ἡμιτελεῖς, λόγῳ ἀπατήσεώς του ἀπό τόν Ἐωσφόρον.

Ἡ Ἀτλαντίς, ὡς χώρα πολυκατωκημένη, εἶχε 15.000.000 κατοίκους. Δέν εἶχον ἀνάγκην ἀπό οὐδένα ἄλλον λαόν τοῦ κόσμου σας. Ἦσαν ὑπερήφανοι, διότι εἶχον φθάσει εἰς τό σημεῖον τῆς ἀνωτάτης ἐσωτερικῆς των προόδου καί ἔζων ὡς ὁ πλέον προηγμένος λαός τῆς Ὑφηλίου. Ἐκράτουν τοιαύτην τάξιν εἰς ὅλα, ὥστε νά μή παραπλανῶνται ἀπό ὀλίγους ἀνοήτους τῆς ἐποχῆς των. Ὁ πραγματικός παράδεισος τῆς Γῆς ἐκεῖ ἐνεφανίσθη, κατόπιν τοῦ Οὐρανοῦ τοιοῦτου.

Ἐν ὀλίγοις, αὐτή αὕτη ἦτο ἡ ζωὴ τῶν ἀνθρώπων ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι διά τῆς πονηρᾶς γνώσεως ἐφθασαν εἰς τόν τεχνικόν πολιτισμόν τῆς μηχανῆς καί κατέστρεψαν πᾶν τό εὐγενές καί ἠθικοπλαστικόν τῆς ἀνθρωπίνου γνώσεως.

Θά ἦτο εὐχῆς ἔργον, ἀγαπητοί μου, ἐάν ἡδυνάμην νά σᾶς μεταδώσω τάς Δέκα Ἐντολάς ἢ Νόμους τοῦ Σόλωνος, ἐπί τῆς δυναστείας τῶν Ἀτλάντων. Ἄλλά μοῦ τό ἀπηγόρευσαν, διότι βάσει αὐτῶν θά δώσουν οἱ εἰδικοί ἐξ Οὐρανοῦ τούς νέους Νόμους τῆς Χρυσῆς Πολιτείας*. Οὗτοι θά τύχουν ἐπεξεργασίας ἀπό τούς νομικούς τοῦ κόσμου σας.

Κλειώ τήν πρώτην περίοδον τῆς ἀπεράντου χώρας τῶν Ἀτλάντων καί εἰσέρχομαι εἰς τήν δευτέραν καί τελικήν ἐποχὴν τῆς προόδου, τῆς παρακμῆς καί τῆς καταπτώσεώς της. Ὅπως εἶπον, θά δίδω κεφάλαια ἄσχετα τό ἓν μέ τό ἄλλο.

Ἡ ἐποχὴ, εἰς ἣν ἀναφέρομαι, εἶναι ἀρχή μιᾶς νέας δημιουργίας: τῆς μηχανικῆς προόδου. Καθημερινῶς εἶχομεν καί νέας ἐφευρέσεις σοφῶν ἀνθρώπων. Ἡ γνῶσις ἐλάμβανε νέας κατευθύνσεις, ὥστε ὁ σοφός πολλάκις διηρωτᾶτο, ἐάν ὄντως εἶναι ἢ δέν εἶναι μικρός θεός. Ὡς βλέπετε, δέν ἐτόλμων οἱ ἄνθρωποι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης νά θεωρήσουν τόν ἑαυτόν των, ὡς ἀνώτερον Θεόν.

Εἶμεθα εἰς τάς ἀρχάς ἀκόμη τοῦ πολιτισμοῦ τῆς Ἀτλαντίδος. Ἡ χώρα ἦτο πλουσιωτάτη. Δέν ὑπῆρχον ἐπαῖται, οὔτε ἄνθρωποι, πού νά μὴν ἐνδιαφέρονται διὰ τήν μόρφωσίν των.

Ἡ Μουσική, ὡς ἐτόνισα ἀλλαχοῦ, ἦτο τόσον προοδευμένη, ὥστε πολλά τεμάχια αὐτῆς νά εἶναι ἀπαράμιλλα τῶν ἰδικῶν σας. Οἱ μουσουργοί εἶχον ἐμπνεύσεις καί ἀπέδιδον εἰς τά ὄργανά των τούς γλυκεῖς ἤχους τῶν ἀσμάτων των. Τά μουσικά ὄργανα διέφερον πολὺ ἀπό τά σημερινά ἰδικά σας. Μέ ἄλλους, διαφορετικούς τρόπους, κατεσκεύαζον τά ὄργανά των καί τά ἐτελειοποιοῦν, ὥστε νά ἐνθουσιάζουν τόν λαόν τῆς ἐποχῆς ἐκείνης. Πάντα ταῦτα περιγράφω οὐχί ὡς μάρτυς πόλιτς τῆς Ἀτλαντίδος, ἀλλά ὡς Οὐρανία ψυχὴ. Δέν εἶχον ἀκόμη γεννηθῆ.

Ἐρχόμεθα, ἀγαπητοί μου, εἰς τήν δευτέραν περίοδον τῶν Ἀτλάντων, δηλαδή τήν ἐποχὴν πού ἤρχισε νά ἀκμάζη ἡ ἐπιστήμη καί ἡ ἀνθρώπινος γνῶσις. Μή, σᾶς παρακαλῶ, συγχέετε τήν γνῶσιν μέ τήν ἐπιστήμην. Βεβαίως, καί ἡ ἐπιστήμη εἶναι καί

* Βλ. τό ἔργον τοῦ Πλουτάρχου: «Ἡ Χρυσὴ Πολιτεία», στο βιβλίον «Μεταθανάτια Ἔργα Ἀρχηγῶν τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου», σελ. 209-234 (Ἐκδοσις Π.Ο.Α.).

αὐτὴ γνῶσις, ἀλλὰ ἀνήκει εἰς ἄλλον κλάδον, κατώτερον τῆς ἀληθοῦς Γνώσεως τῶν πάντων.

Ἡ Γνώσις ἀσχολεῖται μὲ τὸ ἀφηρημένον, ὡς λέγετε σεῖς οἱ θνητοί, ἐκ τοῦ ὁποῖου ἀφηρημένου κατατάσσετε τὰς γνώσεις αὐτάς καὶ θεωρίας, αἱ ὁποῖαι δὲν ἔχουν οὐδεμίαν σχέσιν μὲ τὴν μηχανικὴν. Οὕτω λοιπόν οἱ ἄνθρωποι, οἱ ὁποῖοι ἐκαλλιέργησαν μὲ πίστιν καὶ ὑπεράνθρωπον θέλησιν τὴν γνῶσιν αὐτὴν, ἦσαν οἱ μύσται, οἱ ὁποῖοι ἐγνώριζον πολλὰ ἀπὸ τὰ μυστήρια τῆς Φύσεως, ἀλλὰ δὲν ἐχρησιμοποιοῦν αὐτὰ πρὸς βλάβην τῶν συνανθρώπων των.

Ἀπὸ τὴν ἄλλην πλευράν, οἱ ἐπιστήμονες εἶχον ἐπιρροὴν εἰς τοὺς πολίτας τῶν πόλεων, διότι κάθε τόσο ἐφεύρισκον καὶ κάτι τὸ νέον, πρὸς διευκόλυνσιν τῶν ἀποστάσεων ἢ ἀκόμη καὶ τῆς ναυσιπλοΐας. Δηλαδή τὰ πλοῖα των ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν μετεβάλλοντο εἰς ταχύτερα, ὥστε νὰ δύνανται νὰ μεταφέρουν ἐμπορεύματα ἀπὸ τὴν μίαν ἄκρην τῆς χώρας των εἰς τὴν ἄλλην καὶ εἰς μακρυνὰς ἄλλας χώρας τῆς ἐποχῆς ἐκείνης.

Εἶχομεν καὶ ζωολογικοὺς κήπους, τοὺς ὁποῖους ὠνόμαζον οἱ πολῖται «Κήπους Ζωολογικῶν εἰδῶν». Τὰ ζῶα, τὰ ὁποῖα ἐνέκλειον ἐντὸς αὐτῶν τῶν κήπων, ἦσαν πολὺ διάφορα ἀπὸ αὐτὰ τὰ ὁποῖα γνωρίζετε. Ὑπῆρχον ζῶα, ποῦ ἡ Ζωολογία δὲν ἀνεκάλυπεν ἀκόμη. Τεράστιοι ὄφεις 15-20 μέτρων, τῶν ὁποίων τὸ σίελον προεκάλει ἐγκαύματα, καὶ μὲ πτέρυγας· τούτους διετήρουν ἐντὸς κλωθῶν. Εἶδος ἐλάφων σαρκοβόρων. Τὸ τετράποδον τοῦτο εἶχε χαίτην. Οἱ πόδες τους ἦσαν χονδροί. Εἶχον δύο κέρατα εἰς τὴν κεφαλὴν, ἐνός μέτρου. Ἄρκτοι χρώματος ἐρυθροῦ, μὲ τεραστίαν κεφαλὴν, τρεῖς φορές μεγαλυτέραν τῶν σημερινῶν σας ἄρκτων. Τὰ ζῶα ταῦτα δὲν ἀνήκον εἰς τὴν αὐτὴν τάξιν τῶν ἤδη γνωστῶν. Εἶχον διάφορα ἄλλα ὀνόματα, τὰ ὁποῖα εἶναι ἄσκοπον νὰ ἀναφέρω. Ἀπλῶς, δίδω ἀμυδρὰν εἰκόνα ὀλίγων ἐξ αὐτῶν καὶ μὲ τί ὁμοιάζον.

Ὁμίλησα περὶ τοῦ Ζωολογικοῦ Κήπου καὶ ἔδωσα μίαν πενιχρὰν ἰδέαν αὐτοῦ. Εἰς τὰς μεγάλας πόλεις καὶ κωμοπόλεις εἶχομεν πλατείας μὲ ἄνθη καὶ δένδρα τεράστια, ὅπου οἱ πολῖται ἤρχοντο καὶ ἀπελάμβανον τὴν ὠραιότητά των. Διώρυγας, τὰς ὁποίας διήνοιγον αὐτόματοι μηχαναί. Ἐδῶ πρέπει νὰ σᾶς εἶπω καὶ κάτι ἄλλο, τὸ ὁποῖον δὲν γνωρίζει ἡ σημερινὴ σας τεχνικὴ πρόοδος: Αἱ μηχαναὶ μας ἐκινουῦντο μὲ δύο διαφορετικὰς δυνάμεις. Μὲ τὴν Χημικὴν καὶ Ἡλεκτρικὴν. Ὁ συνδυασμὸς αὐ-

τός αποδίδει πολύ περισσότερο από κάθε άλλον. Διά τουτο ή μηχανική πρόοδος, εις τήν Ἀτλαντίδα, ἦτο τεραστία. Τοῦτο ἦτο τό μουσικόν τῶν ἐπιστημόνων τῆς ἐποχῆς ἐκείνης. Ἡ συνθετική αὐτῆ δύναμις τῆς κινήσεως εἶναι ἄφθαστος.

Ἔδει: Μή νομίζετε, ὅτι δέν ὑπῆρχον εἰς τήν ἐποχήν τῶν Ἀτλάντων ὠδεῖα, ὡς εἶναι σήμερον τά ἰδικά σας. Μάλιστα τά τῶν πόλεων μας, ἐν συγκρίσει μέ τά σημερινά σας ὠδεῖα, ἦσαν κατά πολύ ἀνώτερα τῶν καλυτέρων ἰδικῶν σας. Πρῶτον, οἱ μαθηταί ὑπεχρεοῦντο εἰς ἀσκήσεις γυμναστικῆς πρός ἐνδυνάμωσιν τῶν πνευμόνων των. Μέτρον εἰς ὅλα. Ἐξέτασίς των ἀπό εἰδικούς ἰατρούς εἰς τόν τομέα τοῦτον, καί συνεχῆς παρακολούθησίς των. Βεβαίως, εἰς τά ὠδεῖα δέν ὑπῆρχε τό σημερινόν σας κλειδοκύμβαλον, ἀλλά ἄλλο παρεμφερές ὄργανον. Ὡς καί τά ἄλλα ὄργανα –ἐννοεῖται μουσικά– διέφερον ἀπό τά ἰδικά σας. Εἶχομεν καί ἓν εἶδος ὄργάνου, πού ἀπέδιδε τόν ἦχον τῆς ὑάλου εἰς κλίμακας. Δέν τό ἔχετε τοῦτο. Ὡστε ἐκ τοῦ μακρόθεν ἀπέδιδε τόσον γλυκεῖαν καί οὐρανίαν μελωδίαν, ὥστε ὁ ἀκροατής νά καθηλῶνεται, παρακολουθῶν τούς ἐναρμονισμένους ἦχους τοῦ ὄργάνου τούτου.

Ἀπό τās ἀπλᾶς ταύτας σελίδας περί Ἀτλαντίδος, μή ἀναμένετε νά σᾶς ἀφηγηθῶ τόν ἔκλυτον βίον τῶν Ἀτλάντων, τά ἐγῶστικά κίνητρα τῶν σοφῶν τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, τήν διαφθοράν τῆς γυναικός, τόν πλοῦτον καί τήν πενίαν τῆς χώρας. Πάντα ταῦτα συνέβησαν, διότι οἱ νόμοι τοῦ γηραιοῦ Σόλωνος εἶχον πλεον καταργηθῆ ἀπό τούς νέους νομοθέτας καί σοφούς τοῦ καιροῦ ἐκείνου. Ἦτο ἡ ἐποχή, πού ἐγῶ ἐλάμβανον μέρος εἰς τήν κοινωσίαν τῆς μεγάλης καί σπουδαίας χώρας τῶν Ἀτλάντων.

Ἐπειδή ἔδωσα ἀφήγησιν ἐν συντομίᾳ τῆς ζωῆς μου, ὀφείλω νά δώσω καί τά χαρακτηριστικά ἔθιμα καί ἐνδυμασίας τῆς Ἀτλαντίδος. Ἀντί ὑποδημάτων ἐφόρουσαν ὅλοι σάνδαλα κομψά, τόσον οἱ ἄνδρες ὅσον καί αἱ γυναῖκες. Τά χιτῶνια τῶν ἀνδρῶν διέφερον ἀπό αὐτά τῶν γυναικῶν. Οἱ ἄνδρες ἐφόρουσαν χιτῶνιον μέχρι τῶν ποδῶν των. Τῶν γυναικῶν ἦσαν μέχρι τῶν γονάτων των, μέ ζωστήρα χρυσοῦν εἰς τό μέσον. Οἱ πῖλοι τῶν ἀνδρῶν ἦσαν πλατύγουροι καί μυτεροί εἰς τό μέσον. Τῶν γυναικῶν πλατύγουροι, μέ εἶδους τρούλου ρωσικῆς ἐκκλησίας, μέ ταινίας ἐγχρώμους. Εἰς τήν βαφήν (μακιγιάζ) ἐπεδίδοντο αἱ γυναῖκες, αἵτινες ἐχρησιμοποιοῦν καί ἀρώματα, τά ὅποια εἶχον πολύ διάφορον καί εὐχάριστον ὄσμήν ἀπό τά ἰδικά σας.

Είμεθα πολύ προοδευμένοι εις τὰς χημικὰς συνθέσεις ἀρωμάτων ἀπὸ οἶνον καὶ χυμούς φυτῶν, τὰ ὅποια δὲν ὑφίστανται σήμερον. Ἡ ζωγραφικὴ ἦτο πολὺ προοδευμένη. Δύναμαι νὰ σὰς διαβεβαιώσω, ὅτι ἦτο τελειότερα ἀπ' ὅ,τι εἶναι ἡ σημερινή σας. Ἀπέδιδον οἱ ζωγράφοι τὰ τοπία μὲ ἔκφρασιν ζωντανήν. Εἶχον ἀσκηθῆ πολὺ εἰς τὴν ἐντύπωσιν τοῦ πίνακος, ὥστε ἐάν ὑπῆρχεν εἰς καὶ μόνον πίναξ τῆς ἐποχῆς μου θὰ τὸν ἐθαυμάζατε ὡς ἀριστοῦργημα τῶν ἀριστουργημάτων. Παρίστανον τὸ τοπίον μὲ τόσῃν ἔκφρασιν ζωηρότητος, ὥστε θὰ ἐνόμιζε τίς ὅτι πράγματι εἶναι μέρος τῆς φύσεως.

Θὰ ἀναφέρω, ἐντὸς ὀλίγου, ἓν ἐπεισόδιον, πού συνέβη εἰς τὴν μεγάλην χώραν μου, τὴν Ἀτλαντίδα. Ὅταν, φίλοι μου, τὸ ἔργον τῆς Ἀτλαντίδος, ὡς ἔχει μεταδοθῆ ὑπ' ἐμοῦ, λάβῃ εἰκόνας γηϊνῆς ἀναπαραστάσεως, τότε οἱ ἐνδιαφερόμενοι ἄς ἀποταθοῦν εἰς ἐμέ, διὰ νὰ τοὺς δώσω λεπτομερείας, ἐπὶ σημείων τινῶν, τῶν ἐθίμων καὶ τῆς ζωῆς τῶν τότε συμπατριωτῶν μου.

Οἱ πρῶτοι πταῖκται τῆς καταρρεύσεως τοῦ πολιτισμοῦ τῶν Ἀτλάντων, ὑπῆρξαν οἱ σοφοὶ καὶ ἐπιστήμονες τῆς ἐποχῆς ἐκείνης. Διότι ἐθεώρουν τὸν ἑαυτὸν των ὡς μέλη τῆς θεότητος καὶ δὲν ἔδιδον οὐδεμίαν σημασίαν εἰς τὴν κοινωνίαν των. Ὅ,τι ἐζήτουν τὸ εἶχον. Καὶ ἐπειδὴ, ὡς προνομιοῦχοι εἰς τὸ πνεῦμα, ἐφεύρισκον νέας μηχανὰς καὶ τρόπους ἐκμεταλλεύσεως τῶν ἀγαθῶν τῆς γῆς, οὐδεὶς ἠδύνατο νὰ τοὺς πλησιάσῃ· καὶ οὕτως αἱ ἐξουσίαι ὀλίγον κατ' ὀλίγον περιῆλθον εἰς χεῖρας τῶν γυναικῶν. Τὸ Κέντρον τῆς ἠθικῆς ὑποστάσεως τοῦ ἀνθρώπου, τὸ ὅποῖον ἐκράτουν εἰς χεῖρας των οἱ μύσται, καθημερινῶς ἤλαττοῦτο εἰς ἰσχύν. Οἱ νόμοι δὲν εἶχον πλέον κύρος. Καὶ ἐκ τῆς ἀπολύτου ἐλευθερίας τῶν γυναικῶν, ὠγκοῦτο ἡ διαφθορά, ἡ ὅποια ὑπενόμειε τὰς μεγάλας πόλεις τῆς χώρας ἐκείνης, αἷτινες, ὡς ἀνέφερον, ἦσαν 40, ἐκ τῶν ὁποίων αἱ πέντε ἔκτειντο ἐπὶ τοῦ μεγάλου πλωτοῦ ποταμοῦ.

Ἦμουν, ἀγαπητοί μου, γνωστός πλέον ἐπιστήμων εἰς τὴν χώραν μου. Ἐπεσκέφθην τὴν πόλιν Θηβείαν. Ἦτο μία ἐκ τῶν πέντε μεγάλων πόλεων τῆς Ἀτλαντίδος, κειμένη παρά τὰς δύο ὄχθας τοῦ ποταμοῦ Ροδονίου. Ἐκεῖ, τῇ συστάσει φίλων, κατέληξα εἰς πανδοχεῖον, ὀλίγον τι ἔξωθεν τῆς πόλεως. Ἠρώτησα τὸν ἰδιοκτῆτην τοῦ πανδοχείου, ἐάν ἐγνώριζε ποῦ συνε-

κεντρούντο οί διάφοροι ἐπιστήμονες τῆς πόλεως. Ὁ καλός οὗτος ἄνθρωπος μέ κατετόπισε ποῦ ὤφειλον νά ἀποταθῶ καί ἀφοῦ τόν ἠύχαρίστησα, ἐξῆλθον πρός ἀναζήτησιν τοῦ Μεγάλου Πληροφοριῶν.

Ἐξῶθι ὁμως ἐνός κτιρίου εἶδον πληθος κόσμου νά φωνασκή καί νά ἀναζητῆ κάτι. Ἠρώτησα ὀλίγους τινάς, ἵνα μοῦ εἶπουν τί συμβαίνει.

— Ζητοῦν, μοῦ ἀπήντησαν, τήν σύλληψιν ἐνός παράφρονος ἐπιστήμονος, ὅστις πρό ὀλίγου χρόνου εἶχεν ἀνατινάξει τό Διοικητήριον μιάς ἄλλης πόλεως.

— Καί πῶς, ἠρώτησα, ἤδυνήθη νά πράξῃ τοιοῦτον τί;

— Ἀφοῦ ἦτο παράφρων, τίς θά τόν ἠμποδίζει; Εἶναι ὁμως ἐπικίνδυνος, διότι κρατεῖ εἰς χεῖρας του σχέδια πρός ἔρευναν ἐκρηκτικῆς ὕλης μεγίστης σημασίας, καί πρέπει νά συλληφθῆ.

Ἐνῶ τά ὄργανα τῆς τάξεως ἠρεῦνουν τά πλήθη, ὁ παράφρων εἶχεν ἐξαφανισθῆ. Μερικοί οἱ ὅποιοι εὐρίσκοντο πλησίον μου, μέ ἠτένιζον μέ ὑποψίαν. Εἷς μάλιστα ἐκ τῶν πολλῶν μοῦ εἶπεν, ὅτι ὠμοίαζον καταπληκτικά μέ τόν ἐξαφανισθέντα παράφρονα. Ἦναγκάσθην ἀθορύβως νά ἐπιστρέψω εἰς τό πανδοχεῖον, ἵνα μή γίνω ἀντιληπτός ἀπό τούς γνωρίσαντας τόν παράφρονα ἐπιστήμονα. Καθ' ὁδόν ἐσκεπτόμην, διατί μέχρι σήμερον εὐρισκόμην περιπεπλεγμένος εἰς ὑποθέσεις, αἱ ὅποια εἶναι ἄσχετοι μέ τό ἄτομόν μου; Ἐάν ὑπάγω εἰς τό Κέντρον τῶν ἐπιστημόνων, διόλου ἀπίθανον πολλοί ἐξ αὐτῶν οἱ ὅποιοι ἐφθόνουν τόν παράφρονα, νά μέ ἐκλάβουν ὡς ἐκεῖνον! Καί ποῖος μέ διαβεβαιοῖ, ὅτι ἦτο παράφρων ὁ ἐπιστήμων, ὁ ἀνατινάξας τό Διοικητήριον; Πῶς θά ἠδυνάμην νά διαπιστώσω τήν ἀλήθειαν; Καί διατί νά ἐμπλέξω τόν ἑαυτόν μου εἰς τοιαύτας θλιβεράς καταστάσεις;

Ἐφθασα εἰς τό πανδοχεῖον μέ τήν ἀπόφασιν νά παραμείνω ἐκεῖ μέχρι τῆς νυκτός, καί ὕστερον νά ἀναχωρήσω δι' ἄλλην πόλιν, ἀφοῦ δέν κατώρθωσα νά φέρω εἰς αἴσιον πέρας τόν λόγον τῆς παρουσίας μου εἰς τήν πόλιν ταύτην.

Ἐκεῖ, εἰς τόν προθάλαμον τοῦ πανδοχείου, ἐγνώρισα τήν θυγατέρα τοῦ ἰδιοκτήτου. Κόρην ἀφθάστου καλλονῆς μέ εὐρύ πνεῦμα. Συνωμίλου μετ' αὐτῆς ἐπ' ἄρκετόν χρόνον καί ἐξήγησα τήν περίπτωσίν μου. Ὄταν, λοιπόν, πράκτορες τῆς Τάξεως εἰσῆλθον εἰς τό πανδοχεῖον, εἰδοποιήθην ἀπό τήν κόρην, ἣτις ὠνομάζετο Νηρία, καί μέ ὠδήγησε διὰ μέσου κρύπτῆς εἰς τήν ὀπισθεν τοῦ πανδοχείου πάροδον. Μοῦ ὑπέδειξε τήν κατεύ-

θυνσιν καί οὕτως ἐχωρίσθημεν, ἀφοῦ ἠὲ χαρίστησα τὴν νεαράν διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῆς πρὸς ἐμέ. Ἐσώθην!

Ἐφθασα, ἀγαπητοί μου, εἰς κωμόπολιν τινά, εἰς τὰ ἐνδότερα τῆς χώρας, ἥτοι νοτιοδυτικῶς τῆς Ἀτλαντίδος, καὶ μάλιστα εἰς γῆν ἢ ὁποία εἰς τοὺς κατοπινοὺς χρόνους ἐβυθίσθη εἰς τὸν Ὠκεανόν. Ἐκεῖ, ἀφοῦ ἐγκατεστάθην εἰς οἶκον, ἀνεζήτησα καὶ εὖρον γεωλόγον, ὅστις ἐφημίζετο διὰ τὸ ἔργον του. Ἦλθον εἰς ἐπαφήν μετ' αὐτοῦ καὶ συνεζητήσαμεν διάφορα προβλήματα τῆς ἐπιστήμης. Ἐξήγησα εἰς τὸν γεωλόγον τὸν λόγον διὰ τὸν ὁποῖον ἦλθον εἰς τὴν κωμόπολιν, καὶ τοῦ ἐζήτησα νά μου ὑποδείξῃ ποία εἶναι ἡ περιοχή, ἥτις ἔχει τόσα κοιτάσματα διὰ τὰ ὁποία, ὡς εἰδικός, ἦλθον πρὸς ἔρευναν. Ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος μετὰ μεγάλης του προθυμίας μου ἔδωκε τὰς ἀπαιτούμενας πληροφορίας καὶ οὕτω παρέμεινον εἰς τὴν κωμόπολιν ἐπὶ πολὺ χρονικόν διάστημα.

Τὰς νύκτας, ὅταν ἐπέστρεφον εἰς τὸν οἶκον μου, εἰργαζόμενην, καὶ διὰ τῶν μαθηματικῶν καὶ μιᾶς μηχανικῆς συσκευῆς, ἰδικῆς μου κατασκευῆς, ὡς καὶ μέ τὰς οὐσίας πού ἀνεκάλυψα, ἐφεῦρον μίαν ἠλεκτροχημικὴν ἐνέργειαν, ἢ ὁποία ἐχρησιμοποιήθη εὐρέως εἰς τὴν ἐπιστήμην. Τὸ ὄνομά μου ἦτο πλέον γνωστόν οὐχὶ μόνον εἰς περιοχὰς τῆς χώρας, ἀλλὰ εἰς ὁλόκληρον τὴν Ἐπικράτειαν.

Εἰς τὸν αὐτὸν οἶκον παρέμενε καὶ εἰς μύστης, ὅστις προωρίζετο διὰ τὴν πρωτεύουσαν. Πολλάκις συνεζήτουν μετ' αὐτοῦ ἐπὶ θεμάτων περιπλόκων. Οὐδέποτε ὅμως ἠδυνήθημεν νά συμφωνήσωμεν, ἔστω καὶ ἐπὶ ἐνὸς σημείου.

— Ἐγώ, εἶπον εἰς τὸν μύστην, ἐργάζομαι ὑπὲρ τῆς εὐημερίας τοῦ λαοῦ. Σὺ τί προσφέρεις εἰς ἡμᾶς, διὰ τῆς ἀναζητήσεως τῆς οὐσίας τοῦ πνεύματος;

— Ἐγώ, φίλε μου, ἀπήντησεν ὁ μύστης, δέν ἐξετάζω τὴν ὕλην. Δέν θέλω ἀκουσίως ἐμοῦ νά δηλητηριάσω τὴν κοινωνίαν, ἀλλὰ νά ὑπενθυμίζω εἰς αὐτήν, ὅτι πέραν τῆς ἐπιστήμης ὑπάρχει τὸ ἀμετάβλητον καὶ ἄφθαρτον, ὥστε νά ὑποδεικνύω εἰς τοὺς ἀνθρώπους ποία εἶναι ἡ ζωὴ των ἐν τῇ Γῆ καὶ ποία θά εἶναι πέραν αὐτῆς, ἐάν οὗτοι ἀκολουθήσουν τὰς ὁδηγίας τοῦ Θείου.

Ὡς ἀντιλαμβάνεσθε ἦτο ἀδύνατος ἡ συνεννόησις μετ' αὐτοῦ, ἐφ' ὅσον ἐγώ ἐκ τῆς ὕλης προσεπάθουν νά ἐξαγάγω ἐνεργείας χρησίμους εἰς πάντας, ἐνῶ διὰ τῆς νεφελώδους γνώσεως

του μύστου δέν άντελαμβανόμεν, ότι πέραν τής γηϊνης ζωής ύφίσταται καί άλλη ύπό τό Φώς τής Άληθείας. Ή ύλη εΐναι πονηρά. Έχει μυρίας μορφάς καί όταν έμπλέξη τις εις τά δίκτυα αΐτης, εΐναι αδύνατον νά έννοήση τό βάθος μιās άλλης άνωτέρας γνώσεως.

Εις τήν κωμόπολιν ύπήρχε μικρόν τι κέντρον διασκεδάσεως. Δέν ήθέλησα νά στερηθώ τήν έπαφήν μου μέ τήν κοινωνίαν τής μικράς ταύτης χώρας. Έκει, εις τό έν λόγω κέντρον, τό βλέμμα μου προσηλώθη εις μίαν νέαν, ή όποία μέ ήτένιζε μέ ύφος έκπληκτον. Ή έμφάνισίς της, ώς καί τό όλον της, μου έπροξένησαν περιέργειαν. «Ποία νά εΐναι;», διηρωτήθην. Καί γνωστή καί άγνωστος! Άλλά καθ' ήν στιγμήν διηρωτώμεν, ή νέα κόρη έσηκώθη εκ τής θέσεώς της, μέ ένηγκαλίσθη, ώς νά ήμουν γνωστόν της πρόσωπον, παραμένουσα άφωνος.

— Νηρία, είπον εις τήν νεαράν, τί ζητεΐς έδω;

— Εΐναι αλήθεια ότι σύ εΐσαι ό ένοχος τής ανατινάξεως του Διοικητηρίου; Αυτό θέλω νά εξακριβώσω. Άν καί δέν τό πιστεύω, έν τούτοις σέ άνεζήτησα παντου, διά νά σέ ειδοποιήσω νά μη έπανέλθης εις τήν Θηβείαν, όπου λέγεται ότι σύ εΐσαι ό παράφρων. Μάλιστα, ύπήρχον καί ύποψίαί έναντι έμου, ότι ήμουν συνένοχος σου!

— Ή αλήθεια, Νηρία, του δικαίου πάντα συκοφαντεΐται από τήν άδικίαν του ψεύδους. Έάν δέν έχης αντίρρην, νά υπάγωμεν εις τήν Άτλάντειον Πύλην καί εκει, εις τό Κέντρον των Έπιστημόνων, νά εξακριβώσωμεν τήν αλήθειαν περι του παράφρονος, ώς καί επί τής συκοφαντίας έμου.

— Ούδεμίαν αντίρρην φέρω. Προτείνω όπως αναχωρήσωμεν άμέσως, διότι τις γνωρίζει τί μάς επιφυλάσσει ή τύχη!

Ή Νηρία, ώς είπον, ήτο πνευμα εύρύ. Εΐχε μόρφωσιν σπανίαν. Ήτο ανεξάρτητος εις τήν έν γένει ζωήν της. Μέσω αΐτης ήδυνάμην νά άντεπεξέλθω έστω καί εις τά πλέον όχληρά έμπόδια.

Όταν εύρέθημεν εις τήν Θηβείαν, έπεσκεφθημεν τό Μέγαρον ή Κέντρον των Έπιστημόνων. Καί εκει μάς έπληροφόρησαν, ότι ούδεις έπιστήμων παράφρων ύπήρξεν. Ή ανατίναξις του Διοικητηρίου έγένετο όλως τυχαίως, από άπεσταλμένον μέ δείγμα έκρηκτικης ύλης, ίνα δείξη αυτό εις τας Άρχάς, ώς εϋρημα μεγάλων έργων διά τήν χώραν. Από άπροσεξίαν αυτού, ή έκρηξις του έστέρησε τήν ζωήν. Θύματα άλλα δέν ύπήρξαν καί αί ζημίαι δέν ήσαν μεγάλαι.

Εὐχαριστημένοι διὰ τὰ ὅσα ἐγνωρίσαμεν, ἀπηθύνθημεν εἰς τόν οἶκον γνωστοῦ μου συναδέλφου. Ἐκεῖ ὅμως μέ ἀνέμενε κάτι τό ἀνέλπιστον: Ἡ Βασιλική φρουρά! Ἦλθε διὰ νά μέ ὀδηγήσῃ εἰς τήν βασιλίσσαν. Ἠρώτησα διὰ ποῖον λόγον, ἀλλ' οὔτοι δέν ἐγνώριζον τούς λόγους. Καί ὁ λόγος τῆς βασιλίσσης ἦτο νόμος. Μοῦ ἦτο ἀδύνατον νά ἐπικοινωνήσω μετά τῆς Νηρίας. Ἐκρατήθην ὡς αἰχμάλωτος τῆς βασιλίσσης. Δέν θά ἀναφερθῶ εἰς τὰ περαιτέρω, διότι ἤδη εἶναι γνωστά.

Ὅταν κατώρθωσα νά ἐλευθερωθῶ ἀπό τόν δεσμόν τοῦτον, ἀνεζήτησα τήν Νηρίαν, ἀλλ' οὔδαμοῦ εὔρον αὐτήν. Τυχαίως ὅμως, ἀπό φίλους, ἔμαθον ὅτι ἡ Νηρία ἀφιερῶθη ὡς ἰέρεια εἰς τόν Ναόν τῆς Ἀληθείας, χωρίς νά μάθω διὰ ποῖον λόγον καί ὑπό ποίας συνθήκας εὐρέθη διὰ νά τό ἀποφασίσῃ.

Ὁ εἰσερχόμενος εἰς τόν Ναόν τῆς Ἀληθείας, παρέμενεν ἐκπληκτος ἀπό τήν μεγαλοπρέπειάν του. Τό μήκος τοῦ Ναοῦ τούτου ἦτο 200 μ. καί τό πλάτος του 150 μ. Ἐβασίζετο ἐπί 500 κολωνῶν. Αἱ κολῶναι ἦσαν ἐκ μαρμάρου μέ διαφόρους ἀποχρώσεις, ὡς καί χρυσοῦ. Τά μάρμαρα ταῦτα δέν ὑφίστανται σήμερον. Εἰς τήν ἐποχὴν ἐκείνην τά μετέφερον ἀπό μεμακρυσμένην περιοχὴν τοῦ ἐσωτερικοῦ τῆς Ἀτλαντίδος. Τό βάθος τοῦ Ναοῦ, ἐκεῖ ὅπου ὑφίσταται συνήθως τό Ἱερόν, τό ὠνόμαζον «Τά Ἄδυτα τῶν Ἀδύτων». Εἰς τήν θύραν τοῦ Ἀδύτου καί ἄνωθεν αὐτῆς ὑπῆρχεν ἐπιγραφή μέ χρυσᾶ γράμματα. Ἔλεγε δέ τά ἑξῆς:

«**Η ΑΛΗΘΕΙΑ ΟΔΗΓΕΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΗΓΗΝ ΤΟΥ ΑΙΩΝΙΟΥ ΦΩΤΟΣ**»

Οἱ μύσται ἦσαν 60, ἐφόρουν δέ χιτώνιον μέχρι τῶν ἀστραγάλων. Διηροῦντο δέ εἰς δύο παρατάξεις: τοῦ ΝΑΙ καί τοῦ ΟΧΙ. Καί οἱ μέν τοῦ ΝΑΙ παρετάσσοντο κατὰ μήκος τοῦ ναοῦ εἰς τήν δεξιάν πλευράν, οἱ δέ ἄλλοι εἰς τήν ἀριστεράν. Ὅταν ὁ Μέγας Μύστης ἢ Ἀρχιερεὺς ἀπήγγελλε πρότασιν τινά, ὅσοι ἀπεδέχοντο αὐτήν ἀνύψουν τὰς χεῖρας των. Ἐάν εἰς τήν ἀριστεράν πτέρυγα ὑπῆρχον πολλοί ἢ ὀλίγοι, πού ἀνύψωνον τήν χεῖρα των, ἀθορύβως ἠλλαζον θέσιν. Τό αὐτό ἐγένετο καί μέ τούς ἐκ δεξιῶν μύστας. Ὅταν ἔληγεν ἡ τελετὴ αὕτη, ὁ Ἀρχιερεὺς ἐκτύπα τρίς τὰς παλάμας του, ἀφοῦ ἤδη εἶχε λάβει τήν ἀπόφασίν του, καί ὅλοι ὁμοῦ ἔψαλλον τόν Ὑμνον τῆς Ἐνώσεως τῶν Ἀδελφῶν.

Οὐδεὶς ἐξ ὅλων τῶν μυστῶν συνεζήτει ἀσκόπως, ἐάν ἔπρε-

πε νά γίνη τοῦτο ἢ ἐκεῖνο. Ὅταν ὁ Μέγας Ἱερεὺς ἀπεφαίνετο, τά πάντα εἶχον λήξει. Ἡ σιωπή εἰς τόν ναόν τοῦτον ἦτο χρυσός ἀόρατος εἰς τās καρδίας πάντων.

Αἱ ἱέρειαι ἦσαν τόν ἀριθμόν 13. Μετά μίαν ἐπίσημον τελετήν, ἐχώρευον τόν χορόν τῆς θρησκείας των, ἤτοι τόν αἰσιόδοξον χορόν τῶν ἀνθρώπων ἐπὶ τῆς Γῆς.

Ὅταν δι' ἓνα λόγον ἢ ἄλλον, ἐχίρρευεν ἡ θέσις μιᾶς ἱερείας, ἀντικαθίστατο δι' ἄλλης. Ἦτο πολύ δύσκολον νά εἰσέλθῃ μία νεαρά κόρη ὡς ἱέρεια εἰς τόν ναόν τοῦτον. Ἀπητοῦντο χάριτες καί προσόντα. Πρῶτον, ἔπρεπε νά εἶναι ἐξαιρετική καλλονή, διὰ νά ἐνθυμίζῃ εἰς ὄλους ὅτι ἡ ὕλη ἔχει τεραστίαν ἔλξιν. Ἀκολουθῶς, ἔπρεπε νά εἶναι ψυχικῶς ἀνωτέρα πάσης ἄλλης κόρης τῆς χώρας. Νά ἔχῃ καρδίαν καθαρὰν καί ὅλως καλωσύνην. Νά εἶναι χαρίεσσα, εὐφυής, εὐσεβής, πειθαρχική, ἄοκνος καί νά μεταβάλλεται εἰς θάλαμον ἐναντι τοῦ πονοῦντος καί δυστυχοῦντος.

Αἱ ἱέρειαι ἔδιδον ὄρκον, προτοῦ ἐνταχθοῦν εἰς τήν ὑπηρεσίαν τοῦ ναοῦ, μέχρι 5 ἐτῶν. Ἐκείθεν ἦσαν ἐλεύθεραι νά ἀκολουθήσουν τήν ὁδόν πρός τήν οἰκογενειακὴν των ζωὴν ἢ εἰς ἄλλα θρησκευτικὰ Κέντρα.

Ἐναντι τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀληθείας ὑπῆρχεν οἴκημα τι. Εἰς αὐτό παρέμενον αἱ ἱέρειαι. Ἡ κάθε ἱέρεια εἶχεν ἴδιον δῶμα, ἤτοι κελλῖον εὐρύχωρον μέ ἀπλῆν ἐπίπλωσιν. Οὐδέποτε ἡ μία ἀδελφή ἠσχολεῖτο μέ τήν ἄλλην. Κάθε νύκτα αἱ ἱέρειαι αὐτοσυγκεντροῦντο, ἤτοι ἠλεγχον τās πράξεις των. Αὐτά τά ὀλίγα ἐγνώριζον περί τῆς ζωῆς των. Ἐμέ δέν ἐνδιέφερον οἱ κανόνες καί ἡ πειθαρχία τῶν ἱερειῶν, διότι ἐθεώρουν πάντα ταῦτα ὡς σκοτεινά τῆς ζωῆς ἐπαγγέλματα. Καί ἂν περιγράψω ἐλάχιστα, τοῦτο ὀφείλεται εἰς τās πληροφορίας μου, πού ἐλάμβανον μετά τήν προσχώρησιν τῆς Νηρίας μεταξύ αὐτῶν.

Διατί, διηρωτώμην, ἐγκατέλειψε τόν κόσμον τῆς ζωῆς καί εἰσεχώρησεν εἰς τό Τάγμα τοῦτο τῆς σκοτεινῆς συνειδήσεως; Ποτέ δέν ἤμουν ὑπέρ τῶν μυστῶν, λόγῳ ἀφοσιώσεώς μου εἰς τήν ἔρευναν τῆς ὕλης. Τί ὤθησε τήν Νηρίαν, ἐν ἀγνοίᾳ μου, νά γίνη ἱέρεια; Ὅταν ὁ ἄνθρωπος κρατῇ εἰς τās χεῖρας του θησαυρόν εἰς τόν ὁποῖον δέν δίδει σημασίαν, καί ὕστερον ἀπολέσῃ αὐτόν, τότε ἀναζητεῖ τό ἀπολεσθέν. Ἦθελον πολύ νά ἐγνώριζον τόν χαρακτήρα τῆς Νηρίας, ἀλλά ὡς ἀντελήφθην, ἡ γυναικεία ψυχὴ εἶναι σκοτεινότερα καί τοῦ σκότους. Ἀδίκως

θά ἐζήτουν τήν Ἀλήθειαν, ἔστω καί ἂν αὕτη εὕρισκετο εἰς τόν ναόν αὐτῆς.

Ἐν ἄλλο σημαντικώτατον σημεῖον, τό ὅποιον δέν ἐγνώριζον, παρά μόνον ὅταν ἀνεκλήθην εἰς τοὺς Οὐρανοὺς, εἶναι ὅτι ὁ Μέγας Μύστης καί ὀλίγοι ἐξ αὐτῶν ἐκράτουν μυστικόν τόν συμβολισμόν τοῦ Σταυροῦ. Διὰ τὸν Σταυρόν ἦτο σύμβολον τοῦ μυστικισμοῦ των; Διότι κατ' ἔννοιαν ἤνωνε τήν ἀνθρώπινον φύσιν μετά τοῦ Ὑπερτάτου ὄντος. Ὁ ἄνθρωπος εἶχεν ἐντός αὐτοῦ καί ἔχει τόν Θεῖον σπινθηρα τοῦ Φωτός. Ἐάν τόν καλλιεργήσῃ καταλλήλως, τότε ἀνέρχεται τὰς βαθμίδας καί φθάνει μέχρι τοῦ ὀρίου τῆς μετουσιώσεώς του μετά τοῦ Θείου. Καί τότε ὁ μύστης οὗτος αὐτομάτως εἶναι πομπός καί δέκτης τῶν Μεγάλων Πνευμάτων τῆς ἀγγελικῆς μορφῆς.

Παρήλαθε πολὺς χρόνος καί ἐγὼ ἀόκνως εἰργαζόμενη μέ τοὺς κύκλους μου. Τέλος, κατόπιν πολλῶν περιπετειῶν καί μόχθων, κατώρθωσα νά ἐφεύρω συσκευὴν ἠλεκτροχημικήν, διὰ τῆς ὁποίας, ἐναποθέτων τὰς χεῖρας μου ἐπὶ δύο πόλων, ἡδυνάμην διὰ τῆς διαισθήσεως νά γνωρίζω ὅ,τι διὰ τῶν ὀφθαλμῶν μου δέν ἡδυνάμην νά συλλάβω. Ἡ συσκευή αὕτη ἀντικαθίστα τήν ὄρασιν καί τὰ συναισθήματα αὐτῆς, διὰ τῆς διαισθήσεως. Ἐθεώρουν τόν ἑαυτόν μου πολὺ ἱκανοποιημένον. Ἀλλά πῶς ἡδυνήθην νά φθάσω μέχρι τοῦ σημείου τούτου, νά διανοηθῶ τὴν αὐτὴν συσκευὴν; Οὐδένα βοηθόν εἶχον μετ' ἐμοῦ. Τότε ἐνεθυμήθην τοὺς μύστας, οἵτινες, ὡς ἔλεγον, συνειργάζοντο μετά τῶν Οὐρανίων Πνευμάτων. Μήπως Πνεῦμα τι συνειργάζετο μετ' ἐμοῦ; Δέν τό ἀποκλείω.

Διηρωτήθην, ἐάν ἔπρεπε ἢ ὄχι νά ἐμφανίσω τήν συσκευὴν μου εἰς τοὺς ἐπιστήμονας τῆς ἐποχῆς. Ἐδίσταζον. Ἐάν τήν χρησιμοποιήσουν ἐπὶ κακῷ, διὰ τὴν νά γίνω ἐγὼ ὁ αἴτιος; Ὅχι! Καλύτερον νά τήν καταστρέψω. Ἀλλά καί εἰς αὐτό τό σημεῖον δέν ἐτόλμων νά προχωρήσω. Κάτι τό ἀκαθόριστον ὑπῆρχεν ἐντός μου. Καί ἔπρεπε νά ἀναμένω, ὅπως λάμψη φαινή ἰδέα εἰς τόν ἐγκέφαλόν μου καί μέ καθοδηγήσῃ.

Ἐν τῷ μεταξύ οἱ ἐπιστήμονες ἀνεκάλυψαν μίαν νέαν ἐκρηκτικὴν ὕλην, τήν γνωστήν σας διάσπασιν τοῦ ἀτόμου, καί θά ἐγίνοντο αἱ δοκιμαίαι, διὰ τὴν νά ὑπολογίσουν ὁποῖαν ἀξίαν, εἰς βάθος καί ὕψος, εἶχεν ἡ νέα αὕτη ὕλη. Οἱ σοφοὶ καί ἐπιστήμονες ὄλων τῶν κλάδων δέν ἐνδιεφέροντο, ὡς μικροὶ θεοί, διὰ τήν διακυβέρνησιν τῆς χώρας των. Τὰ ἡνία ταῦτα εἶχον ἀναλάβει αἱ

γυναίκες, αἱ ὁποῖαι ἐν πλήρει ἐλευθερίᾳ ἤσκουν μεγάλην ἔλξιν ἐπὶ τῶν ἀνδρῶν.

Ὁ ἔκλυτος βίος τῶν γυναικῶν, ὡς πάθος ἀθεράπευτον, κατέκτησεν ὀλόκληρον τὴν χώραν. Ἦτο ἀδύνατον νὰ ὑπάρξῃ μέτρον. Ἐγὼ ἀπέφευγον τὰς συγκεντρώσεις καὶ διασκεδάσεις τῆς διεφθαρμένης μερίδος τῆς κοινωνίας. Διησθανόμην, ὅτι βαίνομεν πρὸς τὴν καταστροφὴν. Δέν μοῦ ἐπιτρέπεται νὰ ἀναφέρω ὀλίγας εἰκόνας τῆς διαφθορᾶς, διότι θὰ παρανομήσω ἔναντι τῆς ἐλευθερίας μου εἰς τοὺς Οὐρανοὺς. Θὰ ἀρκεσθῶ ὁμως νὰ δώσω ἀκόμη μίαν εἰκόνα τῆς ζωῆς μου, διὰ νὰ γίνω ἔτι περισσότερο νοητός, ποῖος εἶναι ὁ σκοπὸς διὰ τὸν ὁποῖον ἀναφέρομαι εἰς τὴν Ἄτλαντίδα, ὡς πολιτισμένην χώραν, ἢ ὁποῖα ὀλοταχῶς ἐβάδιζε πρὸς τὴν ἄβυσσον.

Εἶναι χρέος μου νὰ προσθέσω, ὅτι αἱ γυναῖκες τῆς ἐποχῆς μου ἦσαν ὠραιόταται, κομψαί, καὶ δυναμικαί ὡς ὁ Πονηρός. Ἡ ἀφέλειά των ἦτο παροιμιώδης. Ἡ εὐφυΐα των ἔλκυστική. Κατεῖχον τὰς ὑψηλοτέρας θέσεις εἰς τὰ ἀνώτερα τοῦ Κράτους ἰδρύματα. Εἴλκυον τοὺς ἄνδρας, ὡς ὁ μαγνήτης τὴν βελόνην. Εἶναι ἀδύνατον νὰ ἀναφέρω τὸν τρόπον διὰ τοῦ ὁποῖου κατέκτων μέ πονηρίας τὰς θέσεις των, καὶ ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἐξηρθρώνετο ὁ οἰκογενειακὸς θεσμὸς τῶν ἐστιῶν.

Ἐν τῷ μεταξύ, ἐκλήθην εἰς μίαν κωμόπολιν πολὺ ἀνθηρὰν, ἣτις ὠνομάζετο Ζέμπρα. Ἐκεῖ ὑπῆρχε Λέσχη τῶν Ἐπιστημόνων. Ὅταν λοιπὸν μοῦ ἀνέθεσαν νὰ ὁμιλήσω περὶ τῆς Ἀστρονομίας, δέν ἐδίστασα νὰ τοὺς εἶπω τὰ ἑξῆς:

— Ἀγαπητοί μου συνάδελφοι, ἐγὼ δέν ἀσχολοῦμαι μέ τὴν Ἀστρονομίαν, διότι ἔχω ἄλλον προορισμόν. Μελετῶ τὴν φύσιν καὶ τὸν ὑλικόν αὐτῆς πλοῦτον. Αἱ ἀστρονομικαὶ θεωρίαι, δι' ἐμέ δέν ἔχουν βάσιν πραγματικὴν. Ἀλλὰ διὰ νὰ μὴ σᾶς δυσαρεστήσω, χωρὶς νὰ εἶμαι εἰδικός, θὰ σᾶς εἶπω τὰ ἑξῆς: Ἐάν εὐρεθῶ εἰς ἄλλον ἀστέρα, τότε θὰ εἶμαι εἰς θέσιν νὰ ὁμιλήσω θετικά.

Εἷς ἐκ τῶν παρευρισκομένων διέκοψε τὴν ὁμιλίαν μου καὶ ἠρώτησε:

— Καί πῶς, φίλτατε Φίλων, θὰ μᾶς δώσης ἐξηγήσεις ἐξ ἐνός ἄλλου ἀστέρος;

— Ἀπλούστατον, ἀπήντησα. Γνωρίζω καλῶς τὰς συνθήκας τῆς γηϊνῆς ἀτμοσφαιράς. Εἰς τὸν νέον ἀστέρα, ὅπου ὑποτίθεται ὅτι θὰ εὐρίσκωμαι, θὰ μελετήσω καὶ τὰς ἐκεῖ συνθήκας τῆς ἀτμοσφαιράς του, ὥστε μεταξύ τῶν δύο ἀστέρων καὶ τῶν δια-

στάσεων αὐτῶν, ὡς καί τās ἐπιδράσεις τοῦ ἡλιακοῦ συστήματος ἐπ' αὐτῶν, διὰ τῆς Φυσικομαθηματικῆς, θά δύνamai νά ἐξετάζω καί ἄλλους ἀστέρας, ὥστε νά ἀποκτήσωμεν νέας γνώσεις ἐπ' αὐτῶν. Ὁ Οὐράνιος θόλος εἶναι, ἀγαπητοί μου συνάδελφοι, κοῖλος. Καί ἐντός τῆς κοιλότητος αὐτῆς δέν εἶναι δυνατόν νά βλέπωμεν τήν πραγματικὴν ὄψιν τοῦ σώματος εἰς σχῆμα καί μορφήν.

Οὐδεὶς ἐκ τῶν παρευρισκομένων ἔλαβε τόν λόγον. Ὅλοι ἀνέμενον νά δώσω ἐγὼ ἐξήγησιν τινά. Ἐγὼ ὁμως δέν ἠδυνάμην νά ἐπεκταθῶ πέραν τοῦ ὀρίου τῆς γνώσεώς μου. Εὐρον πρόφασιν καί ἐξήγησα, ὅτι δυστυχῶς δέν εἶμαι ὁ κατάλληλος δι' ἐν θέμα τό ὁποῖον δέν ἦτο τῆς εἰδικότητός μου. Κατόπιν ἐμοῦ ἀνήλθεν εἰς τό θῆμα εἰς ἕτερος σοφός, διὰ νά ὁμιλήσῃ. Τότε εὐρον κατάλληλον τήν εὐκαιρίαν νά ἀποσυρθῶ, χωρίς νά τό ἀντιληφθοῦν, καί νά ὑπάγω εἰς τόν οἶκον μου. Ἐκεῖ εἶχον συνέντευξιν μέ φίλον μου, ὅστις ἠκολουθεῖτο ἀπό ἀδελφικόν του φίλον, ὁ ὁποῖος ἐφημίζετο διὰ τās ὑπερφυσικὰς του δυνάμεις. Πράγματι, ὅταν ἔφθασα εἰς τόν οἶκον μου, ἐντός ὀλίγου ἐφάνησαν οἱ δύο ἄνδρες. Συνωμιλήσαμεν ἀρκετά ἐπί θεμάτων, τά ὁποῖα ἐγὼ δέν ἐγνώριζον. Ἦμουν ὁμως πολύ περίεργος νά διαπιστώσω, ἐάν τά ὅσα ἐλέγοντο περὶ αὐτοῦ ἦσαν ἀληθῆ.

— Φίλε, εἶπον εἰς τόν ἄγνωστόν μου, ἔμαθον ὅτι δύνασαι νά ἀποκαλύπτῃς τās σκέψεις τῶν ἀνθρώπων, ἔστω καί ἐξ ἀποστάσεως. Δύνασαι, ἐπὶ τῇ θάσει αὐτῇ, νά εὐρῆς κατεύθυνσιν, τήν ὁποῖαν δέν ὁμολογῶ, καί νά μοῦ εἴπῃς τί συμβαίνει, ὥστε νά λύσω τās ἀπορίας μου;

Ὁ ξένος ἐμειδίασεν. Ἐλαβε τήν δεξιάν μου χεῖρα ἐντός τῶν ἰδικῶν του χειρῶν καί ὕστερον ἐπλανήθη, ὡσάν νά εὐρίσκετο εἰς τό Ἄπειρον. Ἡ φωνή του ἠκούετο ὡς ἀπόκοσμος.

— Ἀγαπητέ, ἔχεις πολλά προσκόμματα ἐν τῇ ζωῇ σου. Ἐκεῖνο ὁμως πού περισσότερον σέ ἀνησυχεῖ, εἶναι ὁ πόθος. Ὅποιοσδήποτε καί ἐάν εἶναι ὁ πόθος εἰς τόν ἄνθρωπον, δεσμεύει αὐτόν εἰς ὅλην του τήν ζωήν. Διὰ τοῦτο εἶναι ἀνάγκη νά ἀπελευθερωθῆς ἀπό αὐτόν. Ὁ πόθος εἶναι δέσμευσις αἰώνιος, ἐάν δέν ἐξουδετερωθῆ, διὰ νά δυνῆθῃ ἡ ψυχὴ νά εὐρίσκεται ἐν πλήρει ἐλευθερίᾳ. Ἀσφαλῶς ἐνδιεφέρεσο διὰ μίαν γυνήν, ἢ ὁποῖα ἦτο ἀξία νά ὀνομασθῆ βασίλισσα. Ἀλλά ἀπέφυγε τούς τίτλους, διότι δέν τῆς ἐπέτρεπεν ἡ ἀνάπτυξις τῆς νά προδώσῃ τόν γυναικεῖον προορισμόν τῆς. Σὺ δέν ἠκολούθησες εἰς τήν περίπτωσιν ταύτην τήν φωνήν τῆς συνειδήσεώς σου.

— Καί πῶς, ἠρώτησα, νά τήν ἀκολουθήσω, ἀφοῦ δέν ἐγνώριζον ἐάν αὕτη πράγματι ἐνδιεφέρετο δι' ἐμέ;

— Φίλε, ἐνδιεφέρετο περισσότερο παντός ἄλλου. Εἰς τό σημεῖον τοῦτο προσθέτω, ὅτι εἰς πολύ παλαιούς χρόνους ἠράσθης τήν γυναῖκα ταύτην, ἡ ὁποία δέν ἔδειξεν ἐνδιαφέρον καί ἐγένετο αἰτία νά ἀπολέσης τήν ζωήν σου. Ἴδού διατί σήμερον ὑπῆρξε μία ἀνεξήγητος ἔλξις μεταξύ σας, χωρίς νά γνωρίζετε τό αἴτιον.

Τότε ἐγώ ἠρώτησα ἐκ νέου:

— Θά τήν ἀπολέσω ἐκ τῆς ζωῆς μου;

— "Ὁχι, ἐάν ἐπισπεύσης νά τήν συναντήσης. Πρόσεχε ὁμως. Ἐχεις ἐμπόδια νά ὑπερπηδήσης. Ἰσχυρόν πρόσωπον καί φιλόδοξον, τό ὁποῖον δέν γνωρίζεις, θά γίνη ἐμπόδιον τῆς συναντήσεώς σου. Διά τοῦτο συνιστῶ εἰς σέ ἐχεμύθειαν, προσανατολισμόν καί ταχεῖαν ἐνέργειαν.

Αὐτά ἐλέχθησαν μεταξύ ἐμοῦ καί τοῦ νέου ἐκείνου μάντεως. Ὄταν παρέμεινα μόνος ἐν τῷ δωματίῳ μου, διηρωτήθην: Εἶναι ἄρα γε, ὀρθά τά ὅσα μοῦ εἶπεν ἡ ὄχι; Πῶς ἐγνώριζε γεγονότα, τά ὁποῖα ἀκόμη δέν ἔλαβον χώραν; Καί ποῖος εἶχεν εἶπει εἰς αὐτόν τά ὅσα ἐγνώριζον; Ἡμεῖς, οἱ ἀσχολούμενοι μέ τήν ἐπιστημονικήν ἔρευναν ἐπί τῆς ὕλης, δέν εἴμεθα προδιατεθειμένοι νά πιστεύωμεν εἰς τοὺς λόγους τῶν τυχόντων. Ἄλλ' ἐάν πάντα ταῦτα ἐπηγήθειον, τί ἔπρεπε νά ἐρευνήσω, ἀφοῦ ἡ ὕλη δέν εἶναι δυνατόν νά ικανοποιήσῃ τήν ἔρευνάν μου ἐπί τοῦ σημείου τῆς ἐπιθυμίας μου; Ἐάν πράγματι ἐνεργήσω πάραυτα καί εὔρω τό ἀπολεσθέν, τότε θά στραφῶ καί πρός αὐτήν τήν κατεύθυνσιν. Θά ἐρευνῶ κατά τόν τρόπον μου τά ὑπερβατικά. Ἀδιάφορον ἐάν μέχρι στιγμῆς δέν ἔδιδον σημασίαν εἰς ὅ,τι δέν ἦτο ὑλικόν.

Ἐφημιζόμενην ὡς εἰς ἐκ τῶν μεγαλυτέρων ἐπιστημόνων τῆς ἐποχῆς ἐκείνης. Καί ὁμως, παρά τās γνώσεις μου, εἶπον καθ' ἑαυτόν: Ποῖος γνωρίζει ὁποίας ἄλλας γνώσεις τεραστίας κρύπτει ἡ ὕλη! Διότι αὐτήν ἐρευνῶ. Καί ἂν ἡ ἄλλη πλευρά ἔχη ἄλλας γνώσεις, τās ὁποίας ἐγώ δέν ἐγνώρισα, διατί νά τās ἀποκρούσω, ἐφ' ὅσον δύναμαι καί ἐπ' αὐτοῦ τοῦ σημείου νά ἐρευνήσω;

Εὐρισκόμην εἰς πολύ δύσκολον θέσιν. Ἀμφιταλαντευόμενην, ποῦ εὐρίσκεται τό ὀρθόν. Ἀλλά καλύτερον παντός ἄλλου εἶναι νά μή κωλυσιεργῶ.

Ἐκείνην τὴν νύκτα ἦτο ἀδύνατον νὰ κλείσω μάτι. Ἐφιάλται διετάρασσον τὸν ὕπνον μου. Εἶδον ὄναρ. Σκιά λευκὴ ἀνδρὸς ἀγνώστου μὲ ἐπλησίασε καὶ μοῦ ἐψιθύρισεν εἰς τὸ οὖς: «Ἐάν δέν σπεύσης ἐγκαίρως, θά ἀπολέσης τὸν θησαυρόν σου». Ἀφυπνίσθη ἐντρομος καὶ δέν ἠδυνήθη μέχρι πρωΐας νὰ ἐπανεύρω καὶ πάλιν τὸν ὕπνον μου.

Ἴσως, ἀγαπητοί μου, εἰς ἐξ ὑμῶν ἐρωτήση: «Σύ, Ἀρχιμήδη, ἀνέλαβες νὰ μᾶς ἐξιστορήσης τὴν Ἀτλαντίδα. Διατί ἐπὶ τόσον χρόνον περιαιτολογεῖς;».

Ἐγὼ σᾶς παρουσιάζω τὸν ἑαυτόν μου, ὡς παράδειγμα τῶν ἀνθρώπων τῆς ἐποχῆς ἐκείνης. Ἴσως, ἄλλος ἐξ ὑμῶν ἐρωτήση: «Καὶ πῶς ἦσαν οἱ ἀνθρωποὶ τῆς ἐποχῆς σου;».

Ἦσαν, ἀγαπητοί μου, πολὺ ἐγωῖσταί. Ἐθεώρουν τοὺς ἑαυτοὺς τῶν ὡς θεϊκοὺς ἤρωας. Τό διατί, εἶναι γνωστόν! Ἦσαν τόσον συνδεδεμένοι μὲ τὴν ὕλην, ὥστε δέν ἠδύναντο νὰ ἀποχωρισθοῦν ἐξ αὐτῆς. Ἠγάπων τὴν ὕλην εἰς τὰς ποικίλας μορφὰς αὐτῆς. Δέν ἠκολούθουν τὰς συμβουλὰς, τὰς ὁδηγίας καὶ τὰς ὑψηλὰς γνώσεις τῶν μυστῶν τῆς ἐποχῆς. Δέν τοὺς εἴλκυεν ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον δέν ἦτο γνωστόν εἰς αὐτοὺς, ἀλλὰ ἠρέσκοντο εἰς τὰ θεάματα καὶ εἰς τὰς ἀπολαύσεις τῆς γῆϊνης καὶ μόνον ζωῆς. Ποτέ δέν ἐφαντάζοντο τί εἶναι ὁ θάνατος καὶ διατί ὑφίσταται ζωή.

Εἰς, λοιπόν, ἐξ ὅλων τούτων ἦτο καὶ ὁ ὑποφαινόμενος. Ἐάν εἶπω πολλὰ περὶ Ἀτλαντίδος καὶ αὕτη ἦτο ἀκατοίκητος, οὐδέν θά ἔλεγον. Πρώτιστον, λοιπόν, καθῆκον ἐνός συζητητοῦ εἶναι νὰ δώσῃ ἰδέαν τινὰ περὶ τῶν ἀνθρώπων τῆς ἐποχῆς· τὸν τρόπον τοῦ σκέπτεσθαι, τὰς κλίσεις τῶν, τί ἐπεδίωκον καὶ πῶς ἔζων. Ἐν μιᾷ λέξει, τὸν πολιτισμὸν τῶν.

Χωρὶς, λοιπόν, νὰ εἰδοποιήσω τοὺς γνωστούς μου, ἀπεφάσισα νὰ ὑπάγω εἰς τὴν πρωτεύουσαν, ὡς καὶ ἐγένετο. Δέν ἐγνώριζον πῶς ἡ ἀφιξίς μου ἐγένετο γνωστὴ εἰς τὴν βασιλίσσαν τῆς πρωτευούσης. Ἐκεῖ, εἰς τὴν πρωτεύουσαν, ἐπεσκέφθη τὸ Κέντρον τῶν Ἐπιστημόνων καὶ κατέθεσα σχέδια ὑψίστης σημασίας. Ἦτοι, ἐτριπλασίασα τὴν ἐνέργειαν τῶν στροφῶν διὰ τὰς μηχανάς. Εἶχον θριαμβεύσει.

Ὅταν ἐπέστρεψα εἰς τὸ οἶκμά μου, ἤμουν ἀποφασισμένος τὴν ἐπαύριον νὰ ἐπισκεφθῶ τὸν Ναόν τῆς Ἀληθείας. Εἶχον χρέος νὰ ὑπάγω ἐκεῖ. Ἀλλὰ προτοῦ ἐξέλθω τῆς θύρας, δύο ἐκ τῶν ἀξιωματούχων τῆς βασιλείσης μοὶ ἀνήγγειλαν, ὅτι αὕτη

έζητει έπειγόντως νά μέ ἴδῃ. Ἐκπληκτος διά τήν έπιθυμίαν ταύτην, ήκολούθησα τούς άπεσταλμένους, διότι δέν ήδυνάμην νά άντιταχθῶ εἰς τήν θέλησιν τῆς βασιλίσης. Ἦτο νόμος εἰς τούς πολίτας ή θέλησίς της.

Εἰς τό Ἄνάκτορόν της έδεσμεύθην διά πολύν χρόνον. Ἡ βασίλισσα ήτο ώραιοτάτη, μικρᾶς σχετικῶς ήλικίας αλλά καί πονηροτάτη. Ὅταν παγιδευθῇ τις άπό γυναίκα πονηράν, πού έχει τόν λόγον εϋκολον, καί θέλει τήν έλευθερίαν του διά τό ἱερόν του καθήκον, όφείλει νά άντιτάξῃ τήν λεπτήν καί ψευδή γλώσσαν, διά νά καθυποτάξῃ τήν θέλησίν της εἰς τήν θέλησίν του.

Ἦτο πολύ δύσκολον δι' έμέ, αγαπητοί μου, νά εκφύγω έκ τῶν όνύχων τῆς βασιλίσης. Ἐκρατούμην ώς ένοχος καί όμως ήμουν συμβουλάτορας τῆς άνάσης. Κατόπιν πολλοϋ χρόνου ήναγκάσθην νά εκφύγω μέ τέχνασμα. Τήν φάσιν αϋτήν τῆς ἱστορίας μου γνωρίζετε. Μετεμφιεσμένος κατευθύνθην άμέσως εἰς τόν Ναόν τῆς Ἄληθείας. Ἐκεἰ παρέμεινα επί πολύ. Ὅταν εξήλθον έξ αϋτοϋ αἱ ἱέρειαι, προσεπάθουν νά άνεύρω τήν Νηρίαν, αλλά δέν τήν άνεκάλυψα. Τότε ήκολούθησα τήν τελευταίαν έξ αϋτῶν καί τήν ήρώτησα εάν εγνωρίζε τήν Νηρίαν.

— Ναί, μοϋ άπήντησεν. Ἦτο άρίστη εἰς όλα. Δι' εἰδικῆς άδειάς τοϋ Ἄρχιερέως άπεχώρησεν, αλλά δέν γνωρίζομεν έπακριβῶς πρὸς ποίαν κατεύθυνσιν.

Ἡρώτησα τότε, κατά ποῖον χρόνον άνεχώρησεν. Καί εϋρον ὅτι συνέπιπτεν ὁ χρόνος οϋτος μέ τήν εμφάνισίν μου εἰς τό Ἄνάκτορον τῆς βασιλίσης. Δηλαδή, εάν δέν εγενόμην αιχμάλωτος αϋτῆς, θά εἶχον τόν χρόνον νά τήν συναντήσω. Ἄρα ὁ μάντης εκείνος, ὅ,τι άνέφερεν εἰς έμέ επηλήθευσεν. Ἦναγκάσθην νά έπιστρέψω εἰς τόν τόπον πού εγκατέλειψα. Εϋρον εκεί τόν φίλον καί μετ' αϋτοϋ εςυνήνησα εκ νέου τόν μάτην.

— Ἦλθον, αγαπητέ, εἶπον εἰς αϋτόν, διά νά άνεύρω τό άπολεσθέν.

— Μή τό άναζητήσης άδίκως, μοϋ άπήντησεν. Ἡ καθυστέρησίς σου εγένετο άφορμή νά μή τήν ἴδῃς πλέον. Τοϋτο εἶναι γεγραμμένον.

Ἦς φαίνεται, ὁ μάντης μέ έλυπήθη καί έξηκολούθησεν:

— Ἐάν σοϋ εἶπω πού εύρίσκεται, μόλις φθάσης εκεί, εκείνη θά εχη ἤδη άναχωρήσει. Ἄντιλαμβάνομαι τό μέγεθος τοϋ πό-

νου σου. "Υπαγε εἰς τόν Ἀρχιερέα τῶν μυστῶν, ἐκεῖ εἰς τόν Ναόν τῆς Ἀληθείας, καί οὗτος μόνον δύναται νά σέ βοηθήσῃ. Αἱ δυνάμεις μου μέχρι αὐτοῦ τοῦ σημείου φθάνουν. Ἐνῶ αἱ ἰδικαί του εἶναι ἀνεξάντλητοι. Ἀρκεῖ νά τοῦ εἴπῃς τήν ἀλήθειαν, καί οὗτος θά σοῦ ἀπαντήσῃ διὰ τῆς ἀληθείας.

Ἐπέστρεψα καί πάλιν εἰς τήν πρωτεύουσαν. Ἔλαβον τά μέτρα μου, ἵνα μή γίνω γνωστός εἰς οὐδένα. Εὐρον τόν Μέγαν Μύστην τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀληθείας. Τοῦ ἐξήγησα διὰ ποῖον λόγον εὕρισκόμην πλησίον του. Μέ ἤκουσε, καί ὕστερον μέ ὠδήγησεν εἰς μικρόν τι δωμάτιον, πλησίον τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ. Τό δωμάτιον τοῦτο ἦτο τόσον ἀπλοῦν, ὡς καί ἡ ψυχή τοῦ Ἱερέως του. Τά μόνα ἔπιπλα ἦσαν μία τράπεζα καί τρία καθίσματα. Τοῦ ἔδωσα περισσοτέρας ἐξηγήσεις ἐπί τοῦ ζητήματός μου. Δέν ἀπήντησεν. Ἐσηκώθη ἐκ τῆς θέσεώς του καί ὁμοῦ, διὰ μιᾶς ἀφανοῦς θύρας, ἐκ τοῦ δωματίου εἰσήλθομεν εἰς στενόν σκοτεινόν χῶρον, εἶδους στοᾶς. Κατήλθομεν εἰς τό κάτω μέρος τοῦ Ναοῦ, ὅπου εὕρισκετο μία πελωρία αἴθουσα. Ἐλάχιστα κανδήλια ἐκόσμουν αὐτήν, ὡς καί ἀρωματικά θυμιάματα. Διήλθομεν ἔμπροσθεν μικροῦ χώρου, ὅπου ἐκεῖ ὁ Ἀρχιερεὺς μέ ὠθησεν ἐλαφρῶς καί ὀλισθήσας ἔπεσα χάμω, κτυπήσας τό γόνη μου. Δέν ἠδυνάμην νά σηκωθῶ. Ὁ Μύστης ὄρθιος μέ τάς χεῖρας ἐσταυρωμένας, σχεδόν ἐμειδία. Καί τότε ἐγὼ ἀπετάθην πρὸς αὐτόν:

— Μεγάλε ἀδελφέ, τί πρόκειται νά γίνῃ; Δέν δύναμαι νά περιπατήσω. Ὁ πόνος εἶναι ἰσχυρός εἰς τό γόνη μου!

Τότε ἐκεῖνος διὰ τοῦ δείκτου ἔδειξε τόν Οὐρανόν, καί ἐγὼ ἐπανάλαβον:

— Ἐχω καί ἄλλας ἀτυχίας εἰς τήν ζωὴν μου;

— Ὅχι, μοῦ ἀπήντησεν. Ἐκέρδισες τήν νίκην. Ἦλλαξεν ἡ τροχιά τοῦ πεπρωμένου σου. Θά ἀνεύρῃς τό ἀπολεσθέν.

Ἦς ἐκ θαύματος ἀπό χαράν ἐσηκώθην, ὡς μία νέα δύναμις νά μέ ἐβοήθει, καί ἠκολούθησα τόν Μύστην.

Ἐπανήλθομεν εἰς τό αὐτό μικρόν δωμάτιον. Ὁ Μέγας Ἀδελφός μοῦ ὑπέδειξε διὰ τῆς χειρός του νά καθίσω. Ἐκάθησα, ἐνῶ ὁ ἴδιος ὄρθιος, διὰ τοῦ δακτύλου του ἔδειξε μικράν ἡμισκότεινον γωνίαν, ὅπου παρετήρησα λευκόν καί ἰσχυρόν φῶς, τό ὅποιον μοῦ ἦτο ἀδύνατον νά ἐννοήσω πόθεν προήρχετο. Καί οἱ δύο προσηλώθημεν πρὸς ἐκείνην τήν γωνίαν σιωπηλοί. Τό φῶς ἐκεῖνο ἐλάμβανε σχῆμα ὁμίχλης καί τέλος μᾶς ἐνεφα-

νίσθη εικών άνδρός, άγνώστου εις έμέ, μέ λευκόν γένειον. Κά-
τι έψιθύρισεν ό Άρχιερεύς και τό φάσμα, κλίνοντας τήν κεφα-
λήν του, κατένευσε καταφατικώς και έξηφανίσθη.

— Τέκνον μου, ειπε τότε εις έμέ ό Μύστης, ή επιθυμία σου
έξεπληρώθη και επί πλέον δέν θά χωλαίνης, χάριτι Θεία. Ό
προκάτοχός μου Μέγας Διδάσκαλος έπέτυχε τήν άλλαγήν του
πεπρωμένου σου, ένώ σύ εύρίσκεσαι έν πλήρει άγνοία τής Θεία
Δυνάμεως τών άγνων ψυχών. Θά υπάγης εις τό όρος Ναγίρ.
Έκει, εις τούς πρόποδάς του, έχομεν παράρτημα του Ναου
τούτου. Μαθητεύουν τά καλύτερα στελέχη μας, τά έχοντα
έξαγνισμένην ψυχήν, και μανθάνουν τόν λόγον τής υπάρξεώς
των έν τῷ Κόσμῳ τούτῳ, ως και τά διάφορα στάδια έκ τών οποί-
ων θά διέλθη ό άνθρωπος, και άλλα πολλά. Η είσοδος εις τό
Κέντρον τούτο είναι άπηγορευμένη εις πάντα μή μεμυημένον.
Λάβε τό σημείωμα τούτο, ίνα εισέλθης εύκόλως, και ζήτησον
τόν αδελφόν Ρήγον. Ούτος είναι ή κεφαλή του Ίδρύματος. Θά
σε βοηθήση εις ό,τι του ζητήσεις. Άρκει νά αντιληφθής ότι
ύφίσταται και κόσμος άόρατος, μέ ψυχικήν και ανάλογον πνευ-
ματικήν εκπαίδευσιν...

Έδίστασα νά άσπασθῶ τάς λευκάς χείρας του Μεγάλου
Άδελφου. Η χαρά μου όμως ήτο τόση, ώστε τό άπεφάσισα και
του υπεσχέθην, ότι εις τό έξής θά συγκατελεγόμην και έγώ με-
ταξύ τών όπαδών του Τάγματός του. Μοί έδωσε τήν εύχήν του
και έπρόσθεσεν:

— Σέ πιστεύω. Η ίερεία θά σου διδάξη τά πρώτα βήματα τής
Άρχής μας. Μάθε, ότι τήν έχομεν προσλάβει δοκιμαστικώς και
ούχι δι' όρκου, ως μοί ανέφερες, επειδή ήτο έν από τά πλέον
ισχυρά μεσάζοντα, μέ γνώσεις άρκετάς. Άπεστάλη εις τό όρος
Ναγίρ, ίνα επανέλθη άργότερον εις τόν Ναόν μας, ως μόνιμος
συνεργάτρια. Είναι έλευθέρα νά ακολουθήση τήν όδόν σου,
άλλά και σύ, τέκνον μου, όφείλεις νά φανής πρός αύτήν αντί-
ξιος τής προσφοράς της.

— Τό υπόσχομαι, ειπον και έλαβον και πάλιν τήν εύχήν του.

Όταν έξηλθον του Ναου, ήσθάνθην νά δέχωμαι ισχυρόν
ρευμα δυνάμεως εις τήν όντότητά μου. Δέν έχώλαινον πλέον
ήμουν πολύ ισχυρότερος εις τήν θέλησιν και τήν αποφασιστι-
κότητά μου. Χωρίς καμμίαν χρονοτριβήν ανεχώρησα πάραυτα
διά τό όρος, τό όποιον ήτο γνωστόν εις όλην τήν επικράτειαν,
πλήν έμου. Δυνάμει Θεία, ούδέν έμπόδιον μέ καθυστέρησεν
εις τήν όδόν μου.

“Όταν ἔφθασα εἰς τό ἀναζητούμενον σημεῖον, ἔθαύμασα τήν τοποθεσίαν τοῦ Ἰδρύματος. Ἦτο κάτι τό μαγευτικόν. Εἰς τούς πρόποδας τοῦ ὄρους ὑπῆρχε λίμνη, εἰς τό μέσον τῆς ὁποίας ὡς κόσμημα ἔκειτο νησίς μέ ἀρωματικά ἄνθη, τῶν ὁποίων ἡ εὐωδία διεχέετο μέχρι τῶν ὄχθων τῆς. Ἦρχισα τήν ἀνάβασιν, ἥτις ὠδήγει εἰς τό μορφωτικόν ἐκεῖνο Ἰδρυμα, περιφραγμένον ἀπό ποικίλα ὀπωροφόρα δένδρα. Ἐξ ἐκείνου τοῦ μικροῦ ὕψους ὅπου εὕρισκόμην, ἠτένιζον τήν ὠραιότατην καί ἀπερίγραπτον θέαν του. Διά πρώτην φοράν ἠσθάνθην τήν ψυχὴν μου ἐλαφράν, οὐχί τόσον ἐκ τοῦ μεγαλείου τῆς φύσεως, ὅσον τοῦ Ἀρχιτέκτονός τῆς. Εἶχον τήν ἐντύπωσιν, ὅτι αἰωρούμην εἰς τόν Οὐρανόν καί παραπλεύρως μου εἶχον τήν σκιάν τῆς ἀναζητουμένης!

Μόλις ἔφθασα εἰς τήν μεγάλην πύλην τοῦ Ἰδρύματος ἔκρουσα αὐτήν, ἐνῶ δύο πελώριοι κύνες - φύλακες ὑλάκτιζον καί εἰς ἀνὴρ ἐνδεδυμένος εἰς τά λευκά, ἤνοιξε τήν πύλην καί μέ ἠρώτησε τί ἐζήτουν.

— Τόν ἀδελφόν Ρῆγον. Ἐρχομαι ἐκ μέρους τοῦ Ἀρχιερέως τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀληθείας.

Ὁ παρουσιασθεὶς ἀνὴρ μέ εἰσήγαγεν εἰς τήν αἴθουσαν ἀναμονῆς. Δέν ἤργησε νά ἐμφανισθῇ εἰς μεσηλιξ, συμπαθῆς καί γλυκομίλητος.

— Εἶμαι, μοῦ εἶπεν, ὁ ἀδελφός Ρῆγος.

Τοῦ ἐπέδωσα ἀμέσως τό σημεῖωμα πού ἐκράτουν. Τό ἀνέγνωσε καί ἐλαφρῶς ἐμειδίασε, προφέρων τήν λέξιν «περιεργον». Τόν ἠρώτησα τί ἐσήμαινε τοῦτο καί μοῦ ἀπήντησεν, ὅτι ἡ Νηρία τοῦ ἐνεπιστεύθη ὅτι σήμερον θά εἶχε τήν ἐπίσκεψίν σου. «Θά ἔλθῃ», ἐπρόσθεσε καί ἐξηφανίσθη ἐκ τῆς αἰθούσης.

Μετά τήν ἀποχώρησιν τοῦ ἀδελφοῦ Ρῆγου, εἰσῆλθεν εἰς τήν αἴθουσαν ἡ Νηρία μέ τήν ἐνδυμασίαν τῆς μαθητευομένης. Μέ ἀπερίγραπτον χαράν ἐνηγκαλίσθημεν καί ἀντηλλάξαμεν ἀσπασμόν, ὡς νά ἦτο τοῦτο ἐπιβεβλημένον ἀπό μίαν ἀόρατον Ἀρχήν. Ἦκουσα τήν γλυκύτητα τῆς φωνῆς τῆς νά μέ ἔρωτᾷ:

— Ποῖος σέ ὠδήγησε μέχρις ἐδῶ; Ὁ ἔρωσ ἦ ἡ ἐκτίμησις;

— Οὔτε τό ἐν οὔτε τό ἄλλο. Ἐάν τόσον ἐπιθυμῆς νά μάθῃς τήν ἀλήθειαν, τοῦτο ὀφείλεται εἰς τήν ἀμοιβαίαν εὐσυνειδησίαν τοῦ καθήκοντος.

— Σοῦ δίδει ἡ εὐσυνειδησία αὐτῆ πλήρη ἱκανοποίησιν;

— Μοῦ δίδει κάτι τό ἀνέκφραστον. Δέν γνωρίζω πῶς νά τό

ονομάσω, διά νά διαφέρη από τά κοινά συναισθήματα τῆς ζωῆς μας.

— Περιέργον, πολύ περίεργον, νά συμβαίνη τό αὐτό καί εἰς ἐμέ!

Ἐκράτει ἐντός τῶν χειρῶν τῆς τᾶς χεῖρας μου, ὡς αὐται νά ἦσαν θησαυροί πού ἀπώλεσε καί ἐπανεῦρεν. Ἡ στάσις τῆς αὐτῆ μέ συνεκίνει. Τέλος, δέν ἐκρατήθην καί τῆς εἶπον:

— Νηρία, εἰς τό ἐξῆς ὁ εἰς θά εἶναι διά τόν ἄλλον. Θά συνεχίσωμεν ὁμοῦ τήν ζωὴν, καί πάλιν ὁμοῦ θά ἀναζητήσωμεν τά ὑψηλά ἰδανικά.

Ἡ Νηρία ἔγειρε τήν κεφαλὴν τῆς εἰς τό στήθος μου καί ἐψιθύρισε:

— Θά σέ ἀκολουθήσω, ἀγαπητέ μου Φίλτων, ὅπου δήποτε. Μία ἐσωτέρα φωνή μοῦ λέγει νά ἔχω ἐμπιστοσύνην εἰς σέ, διότι ἀποτελοῦμε τόν συνδυασμόν τῆς ἁρμονίας.

Καθ' ἣν στιγμήν εἶχομεν τακτοποιήσει τά πάντα καί ἐξερχόμεθα ἐκ τοῦ μορφωτικοῦ ἐκείνου Ἰδρύματος, μία φοβερὰ ἔκρηξις, εἰς τεραστίαν ἀπόστασιν ἀπό τοὺς πρόποδας τοῦ ὄρους, ἐδόνησεν ὀλόκληρον τήν περιοχὴν. Ἀργότερον εἶχον μάθει, ὅτι ἐπρόκειτο περὶ δοκιμῶν τῆς ἀτομικῆς διασπάσεως. Τά συνθετικά ὑλικά τῶν στοιχείων πού ἐχρησιμοποιοῦν οἱ ἀτομικοὶ ἐπιστήμονες, ἦσαν πολύ διάφορα ἀπὸ τά ἤδη γνωστά στοιχεῖα τῆς ἐποχῆς σας. Τὴν ἔκρηξιν ἐκείνην διεδέχθησαν καί ἄλλαι δύο ἐκρήξεις, τὴν φοράν αὐτὴν ἀντιατομικῶν ἐνεργειῶν, δηλαδὴ ἐξουδετέρωνον τό βλαβερόν μέρος τῆς πρώτης ἐκρήξεως, διά τὴν ὑγείαν τῶν πολιτῶν. Αὐτά καί πολλά ἄλλα διεδίδοντο διά νά καθησυχάσουν τά πνεύματα.

Τά ὅσα ἐξ ἀνάγκης ἐξιστορῶ, εἶναι διά νά ἀποδείξω, ὅτι ὁ ἄνθρωπος εἰς τά αἰσθήματα, συναισθήματα κ.λπ., παρ' ὅσα στάδια διά μέσου τῶν αἰώνων διέρχεται, θά παραμένῃ κατὰ βάθος ὁ αὐτός, ὁ ἄγνωστος εἰς τόν ἑαυτὸν του καί ἀστοιχείωτος πέραν τοῦ Κόσμου του. Ὅσας γνώσεις καί ἐάν ἀποθηκεύσῃ εἰς τόν ἐγκέφαλόν του καί ὅσας ἐπιστήμας ἐκμάθῃ, ἡ διάνοιά του δέν θά δυνηθῇ νά εἰσέλθῃ εἰς τά ἄδυστα μυστήρια τοῦ Ἀγνώστου.

Σεῖς, οἱ σημερινοὶ πολῖται τοῦ Κόσμου σας, δίδετε διαφόρους εἰκόνας διὰ τό Ἄγνωστον. Ὅταν ὁμως εὐρεθῆτε ἐδῶ, θά ἴδητε τελείως ἄλλην εἰκόνα ἀπὸ ὅσας ἢ φαντασία σας συνέλαβεν. Τότε μόνον θά ἐμφανισθῇ ἡ πραγματικὴ πρόοδος εἰς τόν Κόσμον σας, ὅταν ἐργασθῆτε σκληρὰ ὑπὲρ τῆς ἐσωτερικῆς

σας ἀναπτύξεως καί διὰ τῶν ἰδίων σας μέσων μάθετε τόν σκοπόν τῆς ζωῆς καί τήν προπαρασκευήν σας πρὸς τήν Ἄθανασίαν. Ἐάν κάτι ὠφελήθην ὡς ὄντότης, τοῦτο τό ὀφείλω ἀποκλειστικῶς καί μόνον εἰς τήν σύζυγόν μου Νηρίαν, μετά τῆς ὁποίας ἐπειραματιζόμεθα, διὰ νά αὐξήσωμεν τήν πίστιν μας πρὸς τήν κατεύθυνσιν τοῦ Ἀοράτου Κόσμου.

Ἔχω τήν ἐντύπωσιν, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ὅτι ἀρκετά ὠμίλησα ὑπέρ τοῦ ἑαυτοῦ μου. Τοῦτο δέν τό ἐπραξα σκοπίμως, διὰ νά ἀποδείξω ὅτι ἤμουν μέγας ἐπιστήμων, ἀλλά διὰ νά σᾶς δώσω τήν εὐκαιρίαν νά συγκρίνετε τήν ζωήν μου μέ αὐτήν τήν ἰδικήν σας. Δέν θά ἀναφερθῶ πλέον εἰς τά τῆς οἰκογενείας μου, ἀλλά εἰς τό σύνολον.

Δυστυχῶς, εἰς τοὺς χρόνους ἐκείνους ἐδόθη μεγάλη ἐλευθερία εἰς ὅλους τοὺς πολίτας. Καί, ὡς ἀντιλαμβάνεσθε, ἡ ἐλευθερία εἰς τὰς γυναῖκας γίνεται κακός σύμβουλος. Διότι ἡ γυνή ὑπερβάλλει εἰς ὅλα. Ὅταν εἶναι καλή, ὑπερβαίνει τήν καλωσύνην. Ὅταν δέ εἶναι κακή, ὑπερβαίνει καί αὐτήν τήν κακίαν. Διὰ τοῦτο πρέπει νά ὑπάρξη εἰς φραγμός εἰς τὰς ἐλευθέρας κινήσεις της. Εἰδ' ἄλλως θά καταστρέψῃ τόν πολιτισμόν σας, ἐάν ἔχετε τοιοῦτον! Ἐδῶ εἰς τήν Ἀτλαντίδα, αὐτό συνέβη. Ἡ γυνή ὤθησε τά πάντα εἰς τό ἀδιέξοδον, τό ἄγχος, καί τήν διαφθοράν πρῶτον τοῦ πνεύματος καί ὕστερον τῆς συνειδήσεως.

Οὐδέποτε θά ὑπάρξη ἐξίσωσις τῶν δύο φύλων. Μεταβάλλεται ἡ γυνή εἰς ἄνδρα καί ὁ ἀνὴρ εἰς γυναῖκα; Διατί λοιπόν νά ὑπάρξη ἐξίσωσις, ἐφ' ὅσον ὁ Νόμος τῆς Φύσεως εἶναι διάφορος τοῦ ἀνθρωπίνου;

Ἡ Ἀτλαντίς ἐκυβερνᾶτο ἀπό τὰς γυναῖκας. Οἱ σοφοί τῆς ἐποχῆς της ἠδιαφόρου, διότι ἐθεώρουσαν τοὺς ἑαυτοὺς των θεοὺς! Κατ' αὐτόν τόν τρόπον ἔβαινον ὀλοταχῶς πρὸς τήν καταστροφήν. Ποτέ εἰς τόν Κόσμον σας δέν ἐνεφανίσθησαν τόσαι σπουδαῖαι ἐφευρέσεις, ὅσον αἱ ἰδικαί μας. Δέν θέλω σήμερον νά ἀπασχοληθῶ μέ τά εἶδη τῶν ἐφευρέσεων. Πρέπει ὅμως νά ἔχετε καί μίαν ἰδέαν. Δέν θά παραλείψω νά σᾶς φωτίσω ἐπ' αὐτοῦ τοῦ σημείου.

Μία ἀπό τὰς ἐφευρέσεις τοῦ ἀνθρώπου τῆς ἐποχῆς μου, ἦτο καί ἡ ἐξῆς, τήν ὁποίαν οἱ σοφοί ἠθέλησαν νά ἐκμηδενίσουν. Εἰς τήν ἐφεύρεσιν αὐτήν συνειργαζόμενη καί ἐγώ μετ' ἄλλων ἐπιστημόνων.

Ἡ φοίτησις διὰ μίαν ἐπιστήμην ὀλκῆς, ἡξίου τέσσερα ἔτη μαθήσεως. Δέν ἦτο δυνατόν ὁ φοιτητής νά ἐξέλθῃ ὡς ἄρτιος ἐπιστήμων, ἐάν δέν συνεπλήρωνε τό διάστημα τοῦτο. Τότε ἐσκέφθημεν μίαν συσκευήν μέ ἀκτίνας ἀφανείς, αἱ ὁποῖαι δι-εἰσδουον ἐντός τοῦ σώματος τοῦ φοιτητοῦ. Ἐν συνεργασίᾳ εἶ-χομεν καί τούς ἐκ φύσεως ἀνθρώπους πού εἶχον φυσικάς δυ-νάμεις. Οὗτοι διὰ τῶν χειρῶν των ἐξεπεμπον εἶδος ἀκτίνων, πού συνελάμβανον ἀπό τήν φύσιν. Διά καλωδίων ὁ ἀστρονό-μος ἢ ἰατρός ἢ ἄλλος τις ἐπιστήμων συνεδέετο μέ τόν μηχανι-σμόν τῆς συσκευῆς καί μετέδιδε τήν ἐιδικότητά του εἰς τόν φοιτητήν. Μετά ἡμίσειαν ὥραν ὁ φοιτητής ἦτο ἐπιστήμων! Ἐγνώριζε τά πάντα εἰς τόν κλάδον του καί ἐθαύμαζε πῶς ἦτο δυνατόν νά ἐπιτύχῃ τοιοῦτον ἐπίτευγμα!

Εἰς ἐξ αὐτῶν τῶν μαθητῶν ὑπῆρξε καί ἐκεῖνος, ὅστις ἐφεῦ-ρε πῶς ἔπρεπε νά γίνῃ ἡ διάσπασις τῆς διασπάσεως. Ἀνεζήτηι ἐπίσης καί τήν διάσπασιν τοῦ ἠλεκτρονίου. Μόλις ἔμαθον οἱ λοιποὶ ἐπιστήμονες τί συνέβαινε εἰς τόν μικρόν μας ὄμιλον, διὰ παντοίων μέσων κατώρθωσαν νά σταματήσουν τό εἶδος αὐτό τῶν ἐπιστημόνων καί μάλιστα ἐπί ποινη θανάτου. Διά τοῦ-το οἱ νέοι οὗτοι ἐπιστήμονες ἐφοβοῦντο νά ἐργασθοῦν ἐλευ-θέρως εἰς τάς μεγάλας αἰθούσας τῶν Ἐπιστημόνων. Εἰργάζον-το κρυφά.

Ὡς ἀνέφερον, εἰργαζόμεθα μερικοὶ ἐπιστήμονες κρυφίως, ἵνα μή προκαλέσωμεν τήν ἐπέμβασιν τοῦ κράτους καί ἐμποδι-σθῶμεν εἰς τήν ἐργασίαν μας. Ἦμουν τακτικός θαμών τοῦ Κέν-τρου τῶν Μυστῶν. Συνειργαζόμεν μετ' αὐτῶν, ἦτοι διὰ ἐπιβο-λῆς τοῦ μύστου καί τῆς φυσικῆς δυνάμεως, τῆς ὁποίας εἶμεθα ἐργάται, κατωρθώσαμεν νά εὐρωμεν συσκευήν, διὰ τῆς ὁποίας ἡδυνάμεθα νά παρακολουθῶμεν τό ἄτομον τό ὁποῖον ἠθελεν ἡ ὁμάς μας νά ἐξετάσῃ κατά βάθος. Δηλαδή, διὰ τῆς ἐπιβολῆς τοῦ μύστου ἐπί ἀτόμου τό ὁποῖον ἔπιπτεν εἰς ὕπνον καί διὰ τῆς συσκευῆς ἣτις ἐβοήθει τό ἄτομον τοῦτο, ἡδυνάμεθα νά γνωρίζωμεν τάς προθέσεις τοῦ ἀτόμου τῆς ἐρεύνης μας. Εἶχο-μεν δώσει ὄρκον νά μή διαδοθῇ ἡ ἐφεύρεσις αὕτη, ἣτις διέσω-σε πολύ ἀργότερον τούς μύστας ἀπό τήν Ἀτλαντίδα, ἦτοι ἐγνώρισαμεν μυστικά, τά ὁποῖα ἐκράτουν μερικοὶ ἐκ τῶν με-γάλων ἐπιστημόνων τῆς ἐποχῆς, ἐκ τῶν ὁποίων εἶχομεν ἀπο-σπασθῇ.

Μία ἐκρηξις ἡ ὁποία ἐσχεδιάζετο νά γίνῃ, οὐχί πολύ μακράν

τῆς πόλεως ὅπου κατώκουν, ἠδυνήθημεν νά τήν ἐξουδετερώσωμεν, διότι ἡ πρόβλεψίς μας μᾶς ἠνάγκασε νά σώσωμεν τόν πληθυσμόν τῆς χώρας μας, χωρίς βεβαίως νά εἴπωμεν εἰς οὐδένα τί εἴχομεν πράξει. Τοῦτο ἦτο ἀποτυχία τῶν ἐπιστημόνων καί ἐπιτυχία ἰδική μας.

Ἐν τῷ μεταξύ, ἡ διαφθορά τῶν ἠθῶν καί τοῦ πνεύματος εἶχε φθάσει εἰς τό κορύφωμά της. Δέν ὑπῆρχε συμπάθεια, ἔρως, ἀγάπη, ἀλλά πάθος, ἐκφυλισμός καί πορνεία. Ἡ Ἄτλαντίς ἔβαινε πρὸς τόν κρημνόν. Ἡμεῖς οἱ ὀλίγοι δέν ἠδυνάμεθα νά γίνωμεν τό ἐμπόδιον τῆς διαφθορᾶς αὐτῆς. Μετά τῶν μυστῶν ἐσχεδιάζαμεν ἐκ ποίων σημείων τῆς χώρας ἔπρεπε οἱ μύσται νά ἐξέλθουν πρὸς νέας καί ἀκατοικήτους χώρας, διὰ νά σώσουν ἓν μέρος τοῦ πολιτισμοῦ των, ὅταν οὗτος εἶχε φθάσει εἰς τό ἀποκορύφωμά του.

Εὐτυχῶς, ἀγαπητοί μου, ὅταν συνέβη αὐτό τό ὁποῖον ἐπροβλέψαμεν, ἐγὼ δέν ὑπῆρχον. Εἶχον ἀνακληθῆ εἰς τοὺς Οὐρανοὺς. Ἦργησε νά συμβῆ, ἀλλά συνέβη ὅταν ἐγὼ δέν παρηκολούθουν ἐκ τοῦ σύνεγγυς τήν καταστροφὴν τῆς Ἄτλαντίδος. Προτοῦ ὁμιλήσω διὰ τήν ἀνάκλησίν μου, ἔχω ἀκόμη νά εἴπω ὀλίγα περὶ τῆς ζωῆς τῆς Ἄτλαντίδος.

Ἐπαναλαμβάνω, ἀγαπητοί μου, ὅτι τά ὅσα μετέδωσα μέχρι στιγμῆς εἶναι σελίδες ἀπὸ τήν ζωὴν τῆς Ἄτλαντίδος, καί ἐν μέρει καί τῆς ἰδικῆς μου ζωῆς. Αἱ σελίδες αὐταὶ δέν ἀποτελοῦν μέρος τῆς πρώτης ἀφηγήσεώς μου περὶ Ἄτλαντίδος.

Ὡς γνωρίζετε, ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τοῦ γηραιοῦ Σόλωνος ἡ Ἄτλαντίς εὐρίσκετο εἰς τό ἀπόγειον τῆς δόξης της. Ἐκεῖθεν, μετὰ τόν θάνατον τοῦ Σόλωνος καί ἀφοῦ παρήλθον πολλοὶ χρόνοι, ἡ ἀνάπτυξις καί ἡ τεραστία πρόοδος τῶν ἐπιστημόνων, ὀλίγον κατ' ὀλίγον κατήργησαν τοὺς πρώτους ἐκείνους χρηστοὺς νόμους καί ἡ Ἄτλαντίς, ναί μὲν εἶχεν ἀλματώδεις προόδους εἰς τά μηχανικά μέσα καί ἐπιτεύγματά της, ἀλλά ἤρχισε τότε καί ἡ παρακμὴ της. Εἰς αὐτὴν τήν παρακμὴν ἔζησα καί μάλιστα ἤμουν καί ἐγὼ εἰς ἐκ τῶν πολλῶν ἀμαρτωλῶν, μέχρις ὅτου ἤνοιξαν οἱ ὀφθαλμοί μου καί εἶδον ποία ἦτο ἡ Ἀλήθεια. Διὰ τῆς θελήσεως καί τῆς πίστεώς μου πρὸς Αὐτήν, ἀφωσιώθην εἰς ἄλλον τομέα καί συνειργάσθην μέ τοὺς μύστας τῆς ἐποχῆς.

Κατὰ τήν ἐποχὴν μου ὁ κόσμος διηρεῖτο εἰς δύο μέρη: Εἰς τοὺς πλουσίους καί πτωχοὺς. Οἱ πτωχοὶ διεφθείροντο ἀπὸ τοὺς πλουσίους διὰ τοῦ χρήματος, ὥστε ἡ διαφθορά νά υπάρ-

χη εἰς τὰ ἄνω καὶ τὰ κάτω στρώματα. Ἐβλεπον τότε νά πλησιάσῃ ἡ καταστροφή, διότι αἱ ἠθικαὶ βάσεις δέν ὑφίσταντο πλέον καὶ ἡ κατάπτωσις τοῦ πνεύματος ἦτο μεγίστη. Παραδόξως, ἡ ἐφευρετικότης τῶν ἐπιστημόνων ἦτο μεγίστη. Δέν θέλω νά σᾶς δώσω εἰκόνας τῆς διεφθαρμένης ἐκείνης ἐποχῆς. Οὐδέποτε εἰς τὰς σελίδας τῆς Ἱστορίας ἐνεφανίσθη τοιαύτη διαφθορά. Δέν μοῦ εἶναι ἐπιτετραμμένον, διότι θά ἐνισχύσω διὰ τοῦ λόγου μου πολλούς, οἱ ὅποιοι κλίνουν πρὸς αὐτὴν τὴν κατευθυνσιν μέ σοφίσματα ἀληθοφανῆ, ἀλλὰ καταστρεπτικώτατα διὰ τὴν κοινωνίαν.

Ἀπὸ αὐτὴν τὴν πλευρὰν τῆς διαφθορᾶς ἐκείνης τῆς ἐποχῆς, κάτι γνωρίζουν μερικοὶ ἐκ τῶν ἐκμεταλλευτῶν τῶν ἀνθρώπων καὶ δροῦν κρυφίως. Καὶ ταῦτα ἐγνώρισαν ἀπὸ παλαιὰ συγγράμματα Αἰγυπτίων μοναχῶν.

Ὅλοι σήμερον ἔχουν τὴν γνώμην, ὅτι ἡ Αἴγυπτος ἐφώτισεν εἰς τὴν ἐποχὴν τῆς τόν Κόσμον τοῦ Πνεύματος. Δέν εἶναι οἱ Αἰγύπτιοι, ἀλλὰ οἱ ἱερεῖς τῆς Ἀτλαντίδος, οἱ μύσται, οἱ ὅποιοι ἐγκαίρως κατέφυγον εἰς τὰ τέσσαρα σημεῖα τοῦ Κόσμου. Μία μερὶς αὐτῶν ἀνήκει εἰς τόν ἑλληνικόν λαόν. Πρῶτοι κατέκτησαν τὴν χώραν σᾶς, ἀπὸ τρεῖς κατευθύνσεις. Ἄλλωστε καὶ ἡ γλῶσσα τῶν Ἀτλάντων εἶχε τὰ ψηφία τοῦ ἑλληνικοῦ ἀλφαβήτου. Ὅχι ὅσα εἶναι σήμερον· πολὺ περισσότερα. Καὶ λέξεις πολλαὶ τῆς γλώσσης των ἀναφέρονται εἰς παλαιὰς βίβλους ἀπολεσθείσας, τῶν Χαλδαίων καὶ ἄλλων λαῶν.

Θά ἤθελον, ἀγαπητοὶ μου νά σᾶς γνωρίσω πολλὰ ἐκ τῆς ἀγνώστου εἰς ὑμᾶς Ἀτλαντίδος. Ἐπειδὴ ὅμως δέν εἶναι ἐπιτετραμμένον νά ἐπεκταθῶ εἰς λεπτομερείας, διὰ τοῦτο σᾶς ἀναφέρω ὅτι τοὺς ὑπολοίπους χρόνους τῆς ζωῆς μου διήλθον εὐχάριστα, μέχρι τῆς στιγμῆς πού ὁ Κύριος μέ ἐκάλεσεν εἰς τοὺς Οὐρανοὺς.

Ὅταν ἐκεῖ ἐλειτούργησεν ὁ τρίτος ὀφθαλμὸς μου, παρηκολούθουν τόν βίον καὶ τὴν κατάπτωσιν τῶν Ἀτλάντων. Ἦθελον νά σώσω τοὺς ἀλλόφρονες ἐκείνους συμπολίτας μου, ἀλλὰ δέν ἠδυνάμην. Δέν εἶχον τό σθένος τοιοῦτον, ὥστε νά δύναμαι νά καθοδηγῶ αὐτοὺς ἔστω καὶ ἐν τῇ ὑπνώσει των.

Κατόπιν πολλῶν ἐτῶν ἡ ὅλη ζωὴ τοῦ λαοῦ εἰκονίσθη εἰς τό Μέγα Βιβλίον τοῦ Οὐρανοῦ, ὡς ἡ πραγματικὴ Κόλασις. Αἱ εἰκόνες αὗται παραμένουν ἀνεξίτηλοι εἰς τό Βιβλίον τοῦτο. Κατ' ἀντανάκλασιν, εἰς τοὺς Χριστιανικοὺς χρόνους, πολλοὶ ἐκ τῶν

Πατέρων συνέλαβον τὰς εἰκόνας τῆς Κολάσεως. Ἄλλ' ὡς τὰς συνέλαβον, τὰς ἐπίστευσαν, διότι αἱ εἰκόνες αὐταὶ δὲν εἶναι τοῦ Οὐρανοῦ, ἀλλὰ τῆς Γῆς. Ἄλλαι εἶναι αἱ τιμωρίαι τῶν ἀνθρώπων καὶ ἄλλαι αἱ τοῦ Θεοῦ εἰς τὸν ἄνθρωπον.

Εἰς τὴν Ἄτλαντίδα ἐδημιουργήθησαν πολλὰ σφάλματα, τὰ ὅποια κατέληξαν εἰς τὸν καταποντισμὸν αὐτῆς. Ἐνήργησαν τότε οἱ ἀμετάβλητοι Νόμοι τοῦ ΑΝΑΡΧΟΥ καὶ κατέστρεψαν ὅλην τὴν περιοχὴν, τὴν ὁποίαν μετέτρεψαν εἰς κόνιν ἄμμου.

Τὴν Ἄτλαντίδα μὴ τὴν ζητῆτε εἰς τὴν Μεσόγειον, ἀλλὰ εἰς τὴν Σαχάραν καὶ πρό τοῦ Ἄτλαντικοῦ Ὠκεανοῦ, ὅπου μέγα μέρος αὐτῆς ἐβυθίσθη εἰς τεράστια βάθη. Ἐάν, ἀγαπητοί μου, θελήσῃ ὁ Πνευματικὸς Κόσμος, θά σᾶς εἴπῃ πῶς δύνασθε νὰ διακρίνετε ἀσήμαντα ἀντικείμενα, τὰ ὅποια ἀνήκουν εἰς τὴν ἀπολεσθεῖσαν διὰ παντός Ἄτλαντίδα! Ἀδίκως ζητεῖτε νὰ εὔρητε αὐτὴν. Ἄς ἔχετε μόνον ὡς παράδειγμα τὴν κακὴν χρῆσιν τοῦ πνεύματός των, ἵνα μὴ καὶ σεῖς περιπέσητε εἰς τὰ αὐτὰ σφάλματα τῶν προπατόρων σας, διότι εἴσθε τέκνα αὐτῶν.

Δέν θά συνεχίσω πλέον νὰ δίδω εἰκόνας αἱ ὁποῖαι δέν θά σᾶς χρησιμεύσουν εἰς οὐδέν.

Τ Ε Λ Ο Σ

**ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΑ ΚΕΙΜΕΝΑ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΤΛΑΝΤΙΔΑ,
ΤΟΥΣ ΑΡΧΑΙΟΥΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥΣ
ΚΑΙ ΤΑ ΓΗΪΝΑ ΜΥΣΤΗΡΙΑ**

Περί τῆς Ἀτλαντίδος

ΦΑΡΑΧ: Σήμερον θά ὁμιλήσω διά κάτι πού μόνον τόν μῦθον γνωρίζετε. Ὑπῆρχε ἄρα γε ἡ Ἡπειρος τῆς Ἀτλαντίδος;

Ὑπῆρξε. Ἦτο ἐκτεταμένη χώρα, ὄχι μακράν τῆς Μεσογειακῆς Θαλάσσης. Οἱ ἄνθρωποι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἦσαν οἱ πλέον προοδευμένοι τῆς ὑψηλίου. Διά συνθετικῶν στοιχείων κατάρθωσαν νά δυναμοποιήσουν τήν ἀπλήν ἐνέργειαν εἰς βαθμόν ὥστε νά θεωροῦνται περισσότερον προοδευμένοι ἀπό τούς σημερινούς σας ἐπιστήμονας, τῶν ὁποίων τά ἐπιτεύγματα εἶναι γελοῖα ἔναντι ἐκείνων.

Παράλληλα μέ τήν πρόοδόν των ηὔξανετο καί ἡ ἀσέβεια πρὸς τήν Θεῖαν Ἀρχήν, εἰς σημεῖον νά ἀποδίδουν τά πάντα εἰς τό ἀνθρώπινον πνεῦμα. Καί ὁμως, οἱ ἄνθρωποι αὐτοί ἐγνώριζον ἐξ ἐνστίκτου ὅτι ὑπάρχει Θεός, ὅστις τά πάντα κινεῖ. Ὀλίγοι μόνον ἐξ αὐτῶν ἐπεκοινῶνουν μετά τῆς Θεῖας Ἀρχῆς· δυστυχῶς, δέν εἰσηκούοντο.

Ἐάν ἡ σημερινή ἀνθρωπότης ἐγνώριζε ἔστω καί κάτι ἀπό τήν μηχανικήν των πρόοδον, θά ἔμενεν ἀναυδος. Πρέπει νά παρέλθουν αἰῶνες διά νά τούς φθάσετε· τόσον ἦσαν προοδευμένοι. Εἰς τί ἐχρησίμευσε εἰς αὐτούς ἡ τοσαύτη πρόοδος, ὅταν τό κυριώτερον πάντων ἐλησμόνησαν; Εἶχον γίνει ἐπιβλαβεῖς πρὸς τούς συνανθρώπους των, ὥστε νά τιμωρηθοῦν, εἰδάλλως θά διέλυον τόν Σταθμόν σας (Γῆν) χάριν περιεργείας· τόσον εἶχον πωρωθῆ. Οἱ ὀλίγοι μεμυημένοι διεσώθησαν ὡς ἐκ θαύματος καί κατέφυγον εἰς τούς τέσσαρας ὀρίζοντας. Ὅλοι οἱ ἄλλοι κατεποντίσθησαν.

Αἱ ἡμέραι τῆς καταστροφῆς των εἶναι ἐκεῖναι τὰς ὁποίας περιγράφει κατὰ ἀντίκτυπον ἡ Βίβλος, τήν ὁποίαν συνέγραψαν κατὰ φαντασίαν τινές τῶν ἱερέων τῆς ἐποχῆς. Γεγονότα ἀληθῆ μὲν, διασκευασμένα δέ. Οὕτω οὐδέν διεσώθη ἐκ τῆς Ἀτλαντίδος· ἐτάφη διά παντός. Ἀπό φήμης μόνον γνωρίζουν ὅτι ὑπῆρξε πολιτισμός τοῦ ὁποίου τήν σύνθεσιν δέν θά μάθητε ποτέ.

Ἀδίκως ἀναζητοῦν σήμερον οἱ ἐξερευνηταί σας τά ἴχνη τῆς κολασμένης πολιτείας ὅλων τῶν αἰώνων. Ἀδύνατον νά συλλάβῃ ὁ νοῦς τοῦ ἀνθρώπου τά αἴσχη των. Εἶχον ἐπινοηθεῖ ἐιδικά κατασκευάσματα ποικίλων αἰσθησιακῶν ἀπολαύσεων. Ὑπῆρ-

χε τόσος πλοῦτος, ὥστε νά μή ὑπῆρχον πτωχοί καί ὄμως οἱ περισσότεροί ἐπένοντο μέσα εἰς τήν διαφθοράν καί τήν ἀσέβειαν.

Εἶναι καλλίτερον δι' ἐσᾶς νά μή γνωρίσετε ποτέ τόν τρόπον ζωῆς των. Οἱ ἀναζητοῦντες τά ἴχνη τῆς Ἀτλαντίδος, εἰς τὰς περιπετείας των μόνον συμφοράς δύνανται νά εὔρουν. Ἄς μείνῃ, λοιπόν, ἡ Ἀτλαντίς μῦθος καί ἡ φαντασία σας ἄς πλέξῃ γύρω ἀπό αὐτήν ἱστορίας μέ ἀνθρώπινον βάθος. Πιστεύω νά ἱκανοποιήσα ὅσους ἤθελον νά μάθουν ὀλίγα τινά ἐπί τῆς ἀπολεσθεισῆς χώρας.

Φαράχ

5 - 10 - 1961

Τό Ἀρχαῖον Ἑλληνικόν Πνεῦμα

ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΟΣ: Ὑπέβαλα τήν ἐξῆς ἐρώτησιν: Ἄρχοντά μου, ἐάν δύνασθε νά μοῦ ἐξηγήσετε, ποῖον ρόλον διεδραμάτισεν ἡ ἀρχαία ἑλληνική γνῶσις εἰς τόν παγκόσμιον στίβον τῆς ζωῆς καί τοῦ θανάτου;

ΦΑΡΑΧ: Τό ἀρχαῖον ἑλληνικόν πνεῦμα ἦτο ὁ φάρος, ὁ ὁποῖος ἐφώτιζεν τήν λεωφόρον τῆς ἐλεύσεως τοῦ Κυρίου. Ἦτο πνεῦμα μυσταγωγικόν, τοῦ ὁποίου αἱ ἔννοιαι ἐπήγαζον ἀπό τήν Ἀνωτάτην Ἀρχήν, διά τοῦτο παραμένει ἀθάνατον καί καθοδηγεῖ ὅσους ἐπιθυμοῦν νά διεισδύσουν εἰς τὰ βάθη τῆς ἀνθρωπίνου ὑπάρξεως. Ἐπιφανειακῶς δίδει ἄλλην ἐξήγησιν, διά λόγους τοῦ ρεύματος τῆς ἐποχῆς· ἀντιθέτως εἰς τό βάθος εἶναι ἀφθαστον, διότι ἡ ἀνθρωπίνη ἀντίληψις ἀδυνατεῖ νά ἐννοήσῃ τήν πραγματικὴν δύναμιν τῆς γνώσεως. Τό πνεῦμα αὐτό ἐβοήθησεν εἰς τήν μετάδοσιν τῆς μετέπειτα Χριστιανικῆς Διδασκαλίας.

Τό πνεῦμα αὐτό ἐξουδετέρωσεν τόν θάνατον, διά νά δείξῃ τήν ἀληθινήν καί αἰώνιον ζωήν, εἰς χρόνους δυσκόλους νά ἐννοηθῇ ἡ Μία καί Μόνη Ἀρχή τῆς Δημιουργίας. Τό πνεῦμα αὐτό διωχέτευσεν εἰς τούς ἐγκεφάλους πολλῶν τήν ἔρευναν καί ἀπεκάλυψεν τήν Ἄγνωστον Δύναμιν, ἡ ὁποία τὰ πάντα κυβερνᾷ. Ἡ πνευματικὴ αὐτῆ εὐσέβεια τῶν ἀρχαίων Ἑλλή-

ων οὐχί τυχαίως ἐτίμησεν τὴν Ἄγνωστον Ἀρχὴν τῶν Πάντων (Ἄναρχον) διὰ τῆς ὀνομασίας «τῷ Ἀγνώστῳ Θεῷ», δηλαδή τὴν πραγματικὴν Αὐτοῦ ὀνομασίαν.

Τό ἀρχαῖον τῶν Ἑλλήνων πνεῦμα ἦτο ἰσάξιον τοῦ Δημιουργοῦ του. Ἐδόξασαν Αὐτόν μὴ γνωρίσαντές Τον ἀλλὰ μόνον διὰ τῆς πνευματικῆς τῶν ὀξυνοίας καὶ εὐσεβείας· διὰ τοῦτο ἐτιμήθησαν παρὰ τοῦ Πλάστου ὡς Ἀνώτεροι Ἀρχηγοὶ τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου. Ἔδωσαν φῶς πνευματικόν καὶ σήμερον δίδουν φῶς ἀληθινόν.

Δέν ὑποτιμοῦμεν οὐδένα λαόν, ὅλοι εἶναι πλάσματα τοῦ Αὐτοῦ Πατρός, οὐδεὶς ὅμως ἐξ ὅλων αὐτῶν ἀνύψωσεν τό πνεῦμα διὰ τῆς ἀρετῆς, ὅσον οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες, οἱ ὅποιοι ἐγνώριζον ὅτι τό πνεῦμα καὶ ἡ ἀρετὴ ἀπετέλουν τό ἅπαν τῆς ἠθικῆς τῶν ὑποστάσεως.

Τὴν μηχανικὴν πρόοδον ἀπεχθάνοντο ὡς πρόοδον κακοδαιμονίας, διότι ἀπὸ αὐτὴν κάτι ἐγνώριζον ἐκ φήμης, ὡς αἰτίαν καταστροφῆς πολιτισμένης Ἠπειροῦ. Ἐάν κατεγίνοντο μέ τὴν μηχανικὴν ἐπιστήμην, τό φωτεινόν ἄστρον τοῦ πνεύματός τῶν θά εἶχεν ἐκλείψει. Ὁ ἄθλος εἰς τὴν μηχανικὴν πρόοδον δέν τιμᾶται διὰ δάφνης καὶ κισσοῦ ἀλλὰ δι' ἀργυρίων, ἐπαυξάνων οὗτος τὸν ἐγωϊσμόν καὶ τὴν περιφρόνησιν πρὸς τοὺς ἀδελφούς.

Φαράχ

17 - 10 - 1961

Οἱ μύστες τῆς Ἀτλαντίδος

ΦΑΡΑΧ: Οἱ μύστες τῆς Ἀτλαντίδος ἦσαν προπάτορες τῶν Ἀρχαίων Ἑλλήνων. Αὐτοὶ ἐκληροδότησαν εἰς τοὺς ἀπογόνους τῶν, μέχρι τῆς ἐμφανισθείσης γενεᾶς τῶν Ἀρχαίων Ἑλλήνων, τό μυσταγωγικόν τῆς γνώσεως πνεῦμα. Ἡ καταγωγή τῶν ἔλκει ἀπὸ ἐκεῖ. Ἄλλωστε τοῦτο φαίνεται καὶ ἀπὸ τὴν μυσταγωγικὴν τῶν εὐσέβειαν ὡς καὶ τὴν ἀπέχθειάν τῶν πρὸς τὴν μηχανικὴν πρόοδον.

Οἱ ἐλάχιστοι τῶν μυστῶν, ὡς ὁμάς ηὑξήθησαν μετὰ πάροδον χιλιετηρίδων καὶ κατέκλυσαν τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τρεῖς κυρίως περιοχάς, ὡς ἄσχετοι μετὰ τῶν φυλαί· εἶχον ὅμως τὴν

αυτήν προέλευσιν. Ἀπόδειξις τούτου εἶναι τό δαιμόνιον τῆς γνώσεώς των, τό ὅποιον μετέφερον ἀπό κληρονομικότητα καί διετήρησαν κατά Θεῖαν βούλησιν μέχρι τῆς ἐποχῆς τῆς λάμπειας τοῦ ἑλληνικοῦ πνεύματος.

Παραλλήλως πρὸς αὐτοὺς ὑπῆρξαν μερικοί, οἱ ὅποιοι ἔφερον μεθ' ἑαυτῶν τόν ἄλλον παράγοντα τῆς γνώσεως διὰ μέσου τῆς μηχανικῆς προόδου. Οἱ τελευταῖοι οὗτοι διὰ τῆς θεωρίας ἠθέλον νά ἀποδείξουν ὅ,τι δέν ἠδύναντο νά φθάσουν. Τά συγγράμματα τούτων δέν διεσώθησαν, εἰδάλλως θά ἐποίουν ζημίας εἰς τό ὅλον οἰκοδόμημα τῆς γνώσεως τῶν Ἀρχαίων Ἑλλήνων. Πολλοί ἀπό αὐτοὺς παραμένουν εἰσέτι τιμωρημένοι ἀπό τήν Ἀνωτάτην Ἀρχήν.

Οἱ Αἰγύπτιοι ἦσαν μαθηταί τῶν προπατόρων τῶν Ἀρχαίων Ἑλλήνων. Τό Ἀρχαῖον Ἑλληνικόν πνεῦμα ἐδόξασε τόν Κύριον διὰ τῆς ἀθανασίας του. Εἶναι καί θά παραμείνη τό πνεῦμα τοῦτο ὡς ἄσβεστος φάρος διὰ τήν ἀνθρωπότητα.

Φαράχ

ΠΛΑΤΩΝ: Αἱ γνώσεις πού σοῦ δίδομεν εἶναι πολύ χρήσιμοι διὰ τό ἔργον μας. Πολλάς φορές σέ ὑποκινουμέν νά μᾶς ὑποβάλης ἐρωτήσεις, εἰς τάς ὁποίας ἀπαντῶμεν καταλλήλως καί τοῦτο διὰ νά γνωρίζετε πῶς νά ὑποβάλετε τάς ἐρωτήσεις σας εἰς τούς πιστούς, ὥστε νά ἀπαντᾶτε διδάσκοντας αὐτούς.

Κι' ἐγώ κάτι ἐγνώριζον περὶ Ἀτλαντίδος, ὅταν ἀνέφερον αὐτήν, ὄχι ὅμως τόσα ὅσα γνωρίζεις σήμερον ἐσύ χάρις εἰς τόν Πνευματικόν Κόσμον. Βλέπεις πόσον ὠφελεῖται κανεὶς, ὅταν ἔχη πίστιν καί εὐσέθειαν πρὸς τήν Θεῖαν Ἀρχήν; Καί ἀκόμα δέν σοῦ ἔχομεν δώσει τά κυριότερα, τά ὅποια θά ἀποτελέσουν διὰ τούς μύστας διδάγματα ὑψίστης σημασίας, διὰ νά τά μεταδίδετε μέ ἄλλα λόγια πρὸς τούς πιστούς.

Ἡ τροφή τῶν πιστῶν πρέπει νά εἶναι εὐκολοχώνευτος, διὰ νά μή πάθουν πνευματικὴν συγκοπὴν. Ἡ ὑπερτροφία βλάπτει, ὅταν ὁ στόμαχος δέν σηκώνει περισσοτέραν τροφήν τοῦ δέοντος. Διὰ τοῦτο θά θεωρῆτε τούς διδασκομένους ὡς νήπια καί θά φέρεσθε εἰς αὐτούς ὡς φέρεσθε εἰς νήπια. Ἡ ἀποστολή σας ὅλα πρέπει νά τά λάβῃ ὑπ' ὄψιν της καί ἀνάλογα νά φέρεσθε. Διὰ σήμερον αὐτά τά ὀλίγα.

Πλάτων

Ἡ καταγωγή τοῦ Μινωϊκοῦ πολιτισμοῦ

ΕΡΩΤΗΣΙΣ: Ὁ λαός τῆς Μινωικῆς ἐποχῆς ἦτο ἑλληνικός;
Ἐάν ὄχι, εἰς ποίαν φυλὴν ἀνήκεν;

ΦΑΡΑΧ: Θά σοῦ ἐξηγήσωμεν ὅ,τι ζητεῖς νά μάθης.

Ὁ Μινωικός πολιτισμός εἶναι πολύ ἀρχαῖος. Εἶναι λαός πού ἦλθεν καί κατώκησεν τήν νῆσον πρό χιλιετηρίδων. Δέν ἔχει καμμίαν συγγένειαν μέ τούς ἄλλους γειτονικούς λαούς. Ἡ ἔλευσις του παραμένει ἀγνωστος, διότι ἡ φυλὴ αὐτὴ ἐξηφανίσθη ὀλοκληρωτικά. Οἱ ἐναπομείναντες ἀγνωστοί, διὰ μέσου ἀγνώστων φυλῶν ἦλθον καί κατώκησαν ὡς ἀγνωστοί τήν ἔρημον νῆσον τῆς Κρήτης. Μεθ' ἑαυτῶν ἔφερον καί ἴχνη τοῦ πολιτισμοῦ των.

Ζητεῖς νά μάθης τήν προέλευσίν των· αὕτη εἶναι Μικρασιατική. Ξεκίνησαν ἀπό τὰς ὄρεινὰς περιοχάς, ἔφθασαν εἰς τὰς παραθαλασσίους ἀκτάς, ἐκεῖ ἐγκατεστάθησαν διὰ μίαν χρονικὴν περίοδον καί μετέπειτα ὁμαδικῶς διέσχισαν τόν πόντον καί ἔφθασαν κατόπιν περιπετειῶν εἰς τήν νῆσον Κρήτην. Ἐφυγον ἀπό τό πάτριον ἔδαφος των λόγω καταποντισμῶν. Τοιοῦτος ἦτο ὁ φόβος των, ὥστε ἡ ἐπιθυμία των ἦτο νά ἀπομακρυνθοῦν ὅσο τό δυνατόν περισσότερον ἀπό τόν τόπον τῆς καταστροφῆς. Τινές ἐξ αὐτῶν προωθήθησαν πέραν τῆς Κρήτης καί ἐγκατεστάθησαν εἰς τήν σημερινήν σας Ἰσπανίαν.

Οἱ τῆς Κρήτης νέοι κάτοικοι εἶχον ἐπαφήν μέ τὰς παραλίας τῆς Μικρᾶς Ἀσίας. Ὁ Ποντιακός λαός εἶναι ἀπόγονοι αὐτῶν ἐξελληνίσθησαν πολύ ἀργότερον, ὅταν οἱ Ἕλληνες κατέκτησαν τὰ μέρη ἐκεῖνα. Διὰ νά ἐννοήσετε καλλίτερον τί συνέβη εἰς αὐτούς σᾶς γνωρίζομεν ὅτι ἦσαν οἱ Ἀτλαντες τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, ἃν καί δέν εἶχον τήν τεχνικὴν πρόοδον ἐκείνων. Διεσώθησαν οἱ μετανοήσαντες.

Ὁ πολιτισμός των ἀνθισεν πάλιν ἐπὶ Μινωικῆς ἐποχῆς. Τό πνεῦμα των δέν ἦτο ὀξύ, ἡ διαίθησις ἐλλιπής, ὁ φόβος μόνον ἐνήργει ὡς δύναμις διατηροῦσα κάποιαν τάξιν, μέχρι βασιλέως τινός ὀνόματι «ΖΕΥΣ», σύνθετον ἐκ τοῦ ζεῖν καί εὔ, ὅστις ἐθέσπισεν νόμους καί ἐτιμήθη ἀργότερον ὡς θεός. Οὕτω ἀπέκτησαν τόν πρῶτον θεόν των κατ' ἀνάγκην. Ἀπό τότε χρονολο-

γείται ἡ πίστις τῶν πρὸς τὸν Ἀνώτερον Ἄρχοντα, ὅστις ἦτο καὶ ἀντιπρόσωπος τοῦ Διός.

Περὶσσοτέρας ἐξηγήσεις θά σᾶς δώσωμεν ἐν καιρῷ.

Φαράχ

16 - 4 - 1962

Ἡ τεχνική πρόοδος τῶν Ἀτλάντων

ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΟΣ: Ἄρχοντά μου, ἡμεῖς γνωρίζομεν, ὅτι ἐξωγή-
ῖνα ὄντα, ὅπως τὰ παρουσιάζουν οἱ ἐπιστήμονές μας δέν υπάρ-
χουν. Τί εἶναι, λοιπόν, αὐτά τὰ ἴχνη καὶ τὰ μηχανήματα πού
εὐρέθησαν καὶ εἰς ποίους ἀνήκουν;

ΦΑΡΑΧ: Τά εὐρήματα τῶν ἐπιστημόνων ἀνήκουν εἰς γηϊ-
νους. Ὁ πολιτισμός τῶν γηϊνῶν αὐτῶν ὄντων ἀνέρχεται εἰς
πολλούς αἰῶνας. Τά ἐναπομείναντα ἴχνη τῶν εἶναι τῶν Ἀτλάν-
των.

Οὗτοι ἦσαν μεγαλόσωμοι, ρωμαλέοι καὶ πολύ προοδευμέ-
νοι εἰς τὴν ὑλικὴν ἔρευναν· μαθηματικοὶ καὶ μηχανικοὶ ἀφθα-
στοί. Δυστυχῶς δέν εἶχον καλλιιεργήσει τὸν ἐσωτερικόν των
ἄνθρωπον καὶ ὡς ἐκ τούτου ἦσαν καθυστερημένοι ψυχικῶς.
Τοῦτο σημαίνει, ὅτι δέν ἐπίστευον εἰς οὐδεμίαν ἀνωτέραν δύ-
ναμιν· ὥστε ἡ γνῶσις των, συμβολικῶς, εἶναι ὁ Πύργος τῆς Βα-
βέλ, πού ἀναφέρει ἡ Βίβλος. Ὅλιγοὶ ἀπὸ αὐτοὺς ἐξηρεύνησαν
τά τέσσαρα σημεῖα τοῦ ὀρίζοντός σας. Διότι εἰς λαός τοσοῦ-
τον προοδευμένος ὑλικῶς, δέν ἠδύνατο βέβαια νά περιορισθῇ
ἐντός τῆς χώρας του.

Εἶχον τὰ μέσα νά ἵπτανται καὶ νά διασχίζουν ἀποστάσεις
ἐντός μικροῦ χρονικοῦ διαστήματος. Αἱ συσκευαί των ἦσαν πο-
λύ διαφορετικαί τῶν ἰδικῶν σας. Οὗτοι ἐχρησιμοποιοῦν τὴν μη-
χανὴν ἐν συνδυασμῷ μετὰ τῶν χημικῶν οὐσιῶν. Ἀδύνατον νά
τό φαντασθῆτε. Ὅσοι ἐκ τῶν ἐξερευνητῶν, ἐξ ἀπρονοησίας,
ἐπαγιδεύθησαν εἰς ἐρήμους χώρας, μὴ δυνάμενοι νά ἐπιστρέ-
ψουν, ἀφοῦ ἐξήντλουν κάθε προσπάθειαν, ἔπινον ὑγρὸν τι, τό
ὅποιον ἔφερον μεθ' ἑαυτῶν καὶ ἀπελιθοῦντο· δηλαδή ἀπέθνη-
σκον, ἀλλὰ τό σῶμα των ἔμενεν ἄτρωτον.

Ὅταν, λοιπόν, κατεστράφησαν τελείως (οἱ Ἄτλαντες) καὶ

μόνον οί μύσται διεσώθησαν, οί τελευταίοι οὔτοι, ἄν καί ὀλίγοι, ἠκολούθησαν τήν πορείαν τοῦ Ἄρεως, καθ' ὑπόδειξιν τῆς Θείας Ἀρχῆς. Ἀναφέρονται εἰς τήν Ἱστορίαν σας ὡς Ἀρείας φυλῆς, διά τήν εὐρωστίαν των καί τό ασύνηθες τῆς ψυχικῆς αὐτῶν ἀνωτερότητος. Ἀποδείξεις τῆς γενεᾶς αὐτῶν ἔχετε εἰς τάς Ἰνδίας, ὅπου ἐκαλλιεργεῖτο ἡ ἐσωτερικότητος, καί εἰς τήν Ἀρχαίαν Ἑλλάδα, ὅπου οί μύσται ἐδόξαζον τόν Ἐνα καί Μόνον Δημιουργόν τοῦ Σύμπαντος.

Οἱ Ἰνδοί, πού ἠσχολήθησαν μέ τήν ἐσωτερικήν ἔρευναν, ἦσαν κλειστοί εἰς τόν χαρακτήρα καί ἀπεμονοῦντο, ἐνῶ οἱ Ἕλληνες ἦσαν ἀνοικτοῦ χαρακτήρος καί εἰργάζοντο διά νά φωτίσουν πάντας.

Λοιπόν, ἀπό τά ἀπομεινάρια τῶν Ἀτλάντων τίποτε δέν πρόκειται νά εὐρεθῆ. Ἡ χώρα αὕτη θά ἦτο παράδεισος καί ἔγινε κόλασις. Δι' αὐτό καί ἐτάφη διά παντός!

Φαράχ

4 - 3 - 1963

Ὁ διαχωρισμός τῶν ἠπείρων καί ἡ Ἀτλαντίς

ΘΑΛΗΣ Ο ΜΙΛΗΣΙΟΣ: Ὅταν εἰς μεγάλας ἐκτάσεις γῆς δέν ὑπάρχει ὕδωρ, αἱ ἐκτάσεις ἐκεῖναι θά παραμείνουν χέρσοι. Ὁ ἄνθρωπος ὅμως διά τῶν κόπων του ἐμερίμνησεν καί διά τῶν τεχνικῶν καναλιῶν διωχέτευσεν τό ὕδωρ, τό ὅποιον ἐτροποποίησεν τάς ἐκτάσεις ἐκεῖνας, οὕτως ὥστε σήμερον νά δίδουν καρπούς. Τοῦτο, ἦτο τό ἔργον τοῦ ἀνθρωπίνου πολιτισμοῦ, δηλαδή ἐκαλλιτέρευσεν τάς συνθήκας ζωῆς.

Οὕτω καί ἡ Θεία Πρόνοια διά τῶν σεισμῶν, βροχῶν καί ἀκαταπαύστων κεραυνῶν, διήνοιξεν διόδους ἐντός τῆς γῆς, χωρίζουσα αὐτήν εἰς ἠπείρους, δηλαδή μέσα ἐκπολιτιστικά. Οὕτω οἱ ἄνθρωποι τῆς μιᾶς ἠπείρου, ἀναπτυσσόμενοι ἐδημιούργησαν ἴδιον πολιτισμόν· καί ὅταν ἀπό ἄλλην ἠπειρον, μέσω τῶν θαλασσίων ὁδῶν συνηντήθησαν, ἀντήλλαξαν οἱ ἄνθρωποι σκέψεις καί τρόπους προόδου. Ἰδού, διατί ἡ Θεία Πρόνοια ἐχώρισεν εἰς ἐπτὰ ἠπείρους τήν χέρσον γῆν, διά νά διευκολύνῃ τήν ἀνθρώπινον πρόοδον.

Ὅταν διεσπάζοντο αἱ ἀπέραντοι αὐται ἐκτάσεις, τοῦτο δέν

συνέβη τήν ἰδίαν ἡμέραν, ἀλλά ὕστερον ἀπό πολλούς αἰῶνας. Οὕτω ὁ ἄνθρωπος ἐσημείωσε εἰς τὰς γνώσεις του, ὅτι ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ ὑπάρχουν πέντε ἠπειροί. Εἶπον, ὅτι εἶναι ἑπτά. Θά τὰς ὀνομάσω: Ἀσία, Ἀφρική, Ἀμερική, Εὐρώπη, Αὐστραλία, Γροιλανδία, καί μία λησμονημένη, Ἀτλαντίς. Δι' αὐτήν θά ὁμιλήσω:

Οὐδεὶς δύναται νά φαντασθῇ ποῦ ἡ Ἀτλαντίς αὕτη κεῖται ἢ μᾶλλον ποῦ ἀκριβῶς ἦτο ἡ τοποθέτησίς της. Τότε ἡ Μεσόγειος ἦτο λίμνη καί ἡ Ἀτλαντίς ἤρχιζεν ἀπό τὰς ἀκτὰς τῆς Ἀφρικῆς ἔναντι τοῦ σημερινοῦ Γιβραλτάρ. Ἡ ἔρημος ἦτο μία περίφημος χώρα, δύναμαι νά εἶπω ἡ ὠραιότερα. Οὕτω ἡ Ἀτλαντίς ἐπεξετείνετο πέραν τοῦ Ἀτλαντικοῦ Ὤκεανοῦ, ὅστις ἐκαλύπτετο δι' ἀπεράντου γῆς καί εἰς τό κέντρον εὐρίσκοντο αἱ ὠραιότεραι πόλεις τῆς σημερινῆς προϊστορικῆς ἐποχῆς. Καί ὅμως οἱ ἄνθρωποι ἐκεῖνοι ἦσαν τόσοσ προοδευμένοι, ὥστε ἡ σημερινή σας ἐποχή νά ὠχριᾷ ἔναντι τῶν τεχνικῶν της προόδων. Διά μέσου μηχανημάτων, ποῦ ἐκινουῦντο μέ χημικάς οὐσίας, διέσχιζον τὰς ἀποστάσεις καί ἐγνώριζον χώρας τὰς ὁποίας σεῖς οὐδέποτε ἐφαντάσθητε ὅτι ὑπῆρξαν.

Εἰς τούς χρόνους ἐκεῖνους ἡ Μεσόγειος ἦτο ἀκατοίκητος. Οἱ Ἀτλαντες εἶχον ἀλφάβητον διὰ νά ἐνθυμοῦνται τὰς γνώσεις των. Τά περισσότερα γράμματα τοῦ Ἑλληνικοῦ ἀλφαβήτου ἦσαν ἰδικά των, μέ τήν διαφοράν, ὅτι τό ἀλφάβητον τοῦτο εἶχεν 28 γράμματα. Οἱ Ἕλληνες ἀφήρσαν ἀπό αὐτό τά 4 ὡς ἄχρηστα, διότι τό κάθε γράμμα ἔχει καί μίαν ἔννοιαν φιλοσοφικήν, πού ἀνταποκρίνεται εἰς τό μυστήριον τοῦ ἀνθρώπου.

Ὅταν ὁ πλοῦτος καί ἡ κραιπάλη ἔφερον τούς Ἀτλαντας εἰς τό σημεῖον νά λησμονήσουν τόν Θεόν καί νά ἀναζητήσουν Αὐτόν εἰς τόν ἑαυτόν των, τότε ἡ πρόοδος των ὀλοταχῶς τούς ὤθει εἰς τήν ἄβυσσον. Οὐδεὶς ἐκ τοῦ μεγάλου πληθυσμοῦ ἐσώθη, πλην μόνον οἱ μύσται, πού ἐν μεγάλο μέρος αὐτῶν ἐγκαίρως ἐγκατέλειπεν τήν ἠπειρον καί ἐγκατεστάθη κατόπιν πολλῶν περιπλανήσεων εἰς τήν Ἑλλάδα.

Δέν θά ἀναφερθῶ ἐδῶ τό πῶς ἐγκατεστάθησαν καί πολλές ἄλλας λεπτομερείας, ἐνδιαφερούσας, ἀλλ' οὐχί διὰ τήν ἐξηγησίμ μου. Ἡ ἠπειρος αὕτη κατεποντίσθη, εἰς σημερινόν σας χρόνον μετρήσεως, πρό δεκαπέντε χιλιάδων ἐτῶν. Ἐξηφανίσθη εἰς τόν Ἀτλαντικόν καί ἐν μέρος της εἰς τήν ἔρημον. Ποτέ ὁ ἄνθρωπος δέν θά δυνηθῇ νά ἀνακαλύψῃ τόν πολιτισμόν της, διότι οὗτος εὐρίσκεται εἰς βάθη ἀνυπολόγιστα.

Οἱ Αἰγύπτιοι, οἵτινες χρεωστοῦν πολλά εἰς αὐτούς, ἐγνώρι-

ζον ποῦ ἀκριβῶς κατεποντίσθη. Διά τοῦτο ὅταν ἀνήγειρον τήν μεγάλην πυραμίδα, διά μαθηματικῶν τύπων, τῶν ὁποίων τήν λύσιν οὐδεὶς ἔδωσεν, περιελάμβανε τήν ἕκτασιν τῆς χώρας ἣτις δέν ὑφίσταται πλέον.

Εὐτυχεῖς ὅσοι δέν ἐδιδάχθησαν ἀπό τά ἔργα τῶν μεγάλων ἐκείνων Ἀτλάντων καί δυστυχεῖς ὅσοι δέν θέλουν νά διδαχθοῦν ἀπό τά ἔργα τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων σοφῶν. Εἰς τοὺς πρώτους ἡ πρόοδος ἔφερεν τό σκότος· εἰς τοὺς δευτέρους τό φῶς ἔφερε τήν πρόοδον.

Θαλῆς

10 - 4 - 1963

Οἱ πρόγονοι τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων

ΦΑΡΑΧ: Θά ἀπαντήσω εἰς τόν νεοελθόντα ἀδελφόν ... Ἀδελφέ, οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες εἶχον προγόνους. Μήπως γνωρίζεις ποῖοι ἦσαν αὐτοί; Διότι ὅλοι κατάγεσθε ἀπό μίαν καί μόνην οἰκογένειαν. Θά ἀπαντήσω Ἐγώ.

Οἱ πρόγονοι τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων ἦσαν μύσται τῶν Ἀτλάντων, διότι τήν ἐποχὴν ἐκείνην δέν ἦτο κατωκημένη ἡ Μεσόγειος. Κατόπιν πολλῶν περιπλανήσεων οἱ μύσται, ἡ καλλίτερον τό μέρος τῶν μυστῶν ποῦ ἐγκατεστάθη εἰς τήν Ἑλληνικὴν γῆν, διηρέθησαν εἰς τρία μέρη καί κατέκτησαν τήν περιοχὴν ταύτην μέ διαφόρους ὀνομασίας. Ἦσαν ὅμως οἱ αὐτοί.

Οἱ Αἰγύπτιοι εἰς αὐτούς τοὺς μύστας χρεωστοῦν τόν πολιτισμόν των καί ὄχι, ὅτι οἱ Αἰγύπτιοι εἶχον ἰδικόν των πολιτισμόν.

Ὅταν ἀνεπτύχθη ὁ Ἑλληνικὸς Πολιτισμὸς, οἱ Ἕλληνες ἀπεχθάνοντο τήν μηχανικὴν πρόοδον. Διατί;

Διότι ἐγνώριζον ἐνοστικτωδῶς ὅτι αὐτὴ θά τοὺς κατέστρεφεν, ὅπως κατέστρεψεν καί τοὺς Ἀτλαντας.

Ἡ μεγάλη ἀξία τοῦ Ἀρχαίου Ἑλληνικοῦ Πνεύματος ἔγκειται εἰς τήν ἀναγνώρισιν τῆς Μιᾶς καί μόνης Ἀρχῆς τοῦ Σύμπαντος Κόσμου. Εἰς τοῦτο ἔφθασαν διά τῆς φαντασίας· διά τοῦτο καί ἡμεῖφθησαν ἀπό τόν Ἄναρχον ὡς μόνοι ἄξιοι διαχειρισταὶ τοῦ Καθαροῦ Πνεύματος, μέ τό ὅποῖον ἐφώτισαν τόν Κόσμον τόν φθαρτόν, καί θά φωτίσουν καί πάλιν τό ἀνθρώπινον γένος διά τοῦ Φωτός τῆς Ἀληθείας.

Μή ὅμως προτρέχετε, καί ὅ,τι τό καλόν προσθέτετε εἰς τούς Ἑλληνας. Σεῖς ὡς ἄνθρωποι τοῦ πνεύματος ὀφείλετε νά φέρεσθε μέ τόν αὐτόν τρόπον εἰς ὅλους ἐν γένει τούς ἀνθρώπους, διότι ὅλοι εἴσθε ἀδελφοί.

Φαράχ

16 - 10 - 1963

Τό πνεῦμα τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων εἰσκλείει ἀξίας τοῦ Οὐρανοῦ

ΑΡΧΙΜΗΔΗΣ: Ἔρχομαι διά πρώτην φοράν. Ὁ ἐσωτερικός κόσμος τοῦ ἀνθρώπου, μοῦ ἦτο ἄγνωστος. Ἐδῶ ἐμαθήτευσα πλησίον τῶν Ἐπιφανῶν Πνευμάτων τοῦ Οὐρανίου Παρνασσοῦ καί ἐφωτίσθην ἀρκετά, ὥστε νέος κόσμος νά ἐμφανίζεται εἰς τόν ψυχικόν μου ὀφθαλμόν.

Ὅταν, ἀδελφοί, οἱ προπάτορές μας ἔλεγον ὅτι ὁ Κόσμος ἀποτελεῖται ἀπό 4 στοιχεῖα, εἶχον ἀπόλυτον δίκαιον. Ἀκόμα καί σήμερον ἡ Ἐπιστήμη δέν παραδέχεται τήν ρῆσιν αὐτήν, διότι εἶναι τυφλή.

Ἐάν οἱ ἄνθρωποι ἐσυμμορφοῦντο μέ τάς διατάξεις, πού ὁ Οὐρανός διδαι εἰς πάντας, τότε δι' αὐτῆς τῆς ὁδοῦ, θά ἐλύοντο πάμπολλα ἄλυτα προβλήματα.

Τό πῦρ εἶναι οὐσιώδες στοιχεῖον δι' αὐτοῦ δημιουργεῖται ἡ κίνησις εἰς ὀλόκληρον τό Σύμπαν. Τά στοιχεῖα τά ὅποια ἔδωσαν οἱ μακρυνοί πρόγονοι τῶν Ἑλλήνων εἶναι ἀξία τοῦ Οὐρανοῦ. Αἱ ἔννοιαί των εἶναι ἐνέργειαι καί χωρίς ἐνέργειαν τίποτε δέν κινεῖται τίποτε δέν θά ὑπῆρχε.

Σχολιάζουν οἱ ἀμαθεῖς τούς σοφούς καί περιπίπτουν εἰς διπλήν ἀμάθειαν.

Ὅταν ὁ Προμηθεύς ἐκλεψεν τόν σπινθῆρα, τί ἐσήμαινεν τοῦτο;

Τήν Ζωήν.

Ἐάν λοιπόν, δέν ὑπῆρχεν πῦρ, δέν θά ἠδύναντο οἱ σημερινοί σας σοφοί νά σχολιάζουν ὅ,τι σαθρόν ἐμπνέει εἰς αὐτούς τό Πνεῦμα τό Πονηρόν.

Εἶναι ἀφάνταστος ἡ γνῶσις τῶν παλαιῶν. Οὐδεῖς μέχρι στιγμῆς εἰσέδυσεν εἰς τό βάθος τῶν ἐννοιῶν των. Ὅλοι περιπλα-

νώνται καί ζητοῦν τήν σοφίαν εἰς τήν ὕλην, ἀλλ' ἡ ὕλη πρὸς συμφέρον των, ἐτύφλωσεν αὐτούς. Διὰ τοῦτο ἡ πρόοδος ἡ μηχανική ἐγινε ὁ τάφος τῶν γνώσεών των.

Εἶμαι εἰδικός εἰς τὰ ζητήματα τῆς μηχανικῆς, τὰ ὅποια συνδράζω μέ τήν ὑπερκόσμιον γνῶσιν καί οὕτω κατανοῶ τό βάθος τῆς ψυχῆς, δηλαδή τῆς ἐσωτερικότητος τοῦ ἀνθρώπου.

Ἄλλην φοράν θά σᾶς διηγηθῶ τὰ πάθη μου εἰς τήν Χώραν τῶν Ἀτλάντων, διότι ὡς γνωρίζετε, προϋπήρξα καί ἤμουν εἰς τῶν μεγαλυτέρων σοφῶν τῆς ἐποχῆς ἐκείνης. Οὐδεὶς ἄλλος πλὴν ἐμοῦ δύναται νά ἐκφέρῃ γνώμην σαφῆ ἐπὶ τῆς καταποντισθείσης ἠπείρου. Ἐγὼ θά σᾶς φωτίσω ἐπὶ αὐτοῦ τοῦ ζητήματος.

Ἄρχιμήδης

3 - 11 - 1963

Τό ἀγνόν φῶς τῆς γνώσεως

ΦΑΡΑΧ: Ὁ ρόλος τῶν Ἑβραίων εἰς τήν παγκόσμιον Ἱστορίαν εἶναι ὁ ἐξῆς: Αὐτοὶ πρῶτοι ὠμίλησαν περὶ ἑνός καί μόνου Θεοῦ, ἀναμένοντες τὰ δείγματα τῆς Παντοδυναμίας Του διὰ τῆς ἐμφανίσεως τοῦ Μεσίου. Αὐτό τοὺς ἀνύψωσεν πνευματικῶς, ἀλλ' ὅταν ὁ Κύριος ἐνεφανίσθη, τό πνεῦμα των ἦτο ἰσχυρότερον ἀπὸ τήν ψυχὴν των καί ἐπολέμησαν τήν ἰδέαν τοῦ Μεσσία καί οὕτω ἔχασαν τήν ἀγάπην τοῦ Κυρίου.

Ὁ Κύριος καί Πατήρ πάντων, πρῶτον ἠγάπησεν τόν λαόν τῶν Ἀτλάντων, δεύτερον τόν Ἑβραϊκόν λαόν καί τρίτον τόν Ἑλληνικόν. Ὁ τρίτος λαός ἐξύψωσεν Αὐτόν καί σήμερον εἶναι ὁ πλέον προσφιλῆς Του, διότι παρά τήν πνευματικὴν του ἄνοδον δέν Τόν λησμονεῖ. Καί διὰ νά μή καταστραφῇ ὁ λαός οὗτος ἀπὸ τὰς πονηράς θεωρίας τῶν ἀνθρώπων, ὁ Κύριος ἀποστέλλει τό Ἀληθινόν Φῶς, τό ὅποῖον ἀπὸ τήν Ἑλληνικὴν χώραν θά φωτίσῃ τόν κόσμον τῆς ἀνομίας, τοῦ φθόνου καί τῆς κακίας.

Ἡ πίστις τῶν Ἑλλήνων εἰς κλίμακα ἀναλογικὴν εἶναι μεγαλυτέρα ἀπὸ ὅ,τι εἶναι εἰς ἄλλας χώρας Χριστιανικάς. Ἐπὶ πλέον ὁ Κύριος φωτίζει καί ἐπὶ ἄλλων ζητημάτων τῆς γνώσεως, ὡς εἶναι τῆς ψυχῆς καί τοῦ πνεύματος.

Πολλά θά ἴδουν οἱ ὀφθαλμοὶ τῶν ἀνθρώπων, διὰ νά ἐννοή-

σουν ὅτι τό Φῶς τῆς Ἄληθείας ἀφειδῶς ἀποστέλλει δυνάμεις εἰς τήν Γῆν πρός φωτισμόν τοῦ σκότους, πού ἐπικρατεῖ. Νέα φάσις τῆς ἱστορίας τῶν ἀνθρώπων θά ἐκκηδήσῃ ἀπό τά κείμενα τοῦ Οὐρανοῦ. Θά ἀνατραποῦν ὄλαι αἱ θεωρίαι καί θά μείνῃ τό ἀγνόν φῶς τῆς γνώσεως ὡς καθοδηγητικός ἀστήρ τοῦ Πνεύματος.

Φαράχ

29 - 1 - 1964

Ὁ πολιτισμός τῶν Ἀτλάντων ἐπί Σόλωνος

ΣΟΛΩΝ: Ἦλθον διά νά συμπληρώσω κενόν τι. Εἰς τήν ἀφήγησιν τοῦ Ἀρχιμήδους, πολλοί θά διερωτηθοῦν: Ποῖος ἦτο ὁ περίφημος πολιτισμός τῶν Ἀτλάντων ἐπί τῆς ἐποχῆς τοῦ νομοθέτου Σόλωνος;

Τό ὠραῖον, τό ἀγαθόν καί τό καλόν, δύνασθε νά συλλάβετε διά τῆς φαντασίας σας. Τό ἔργον τοῦ Ἀρχιμήδους σκοπόν εἶχεν νά ὑποδείξῃ ἐλάχιστα ἐκ τῆς ζωῆς τῶν Ἀτλάντων καί διατί ἔφθασαν εἰς τόν καταποντισμόν. Εἰς τήν ἐποχήν μου, ὡς Ἀτλαντος, ἡ ζωή ἔρρεεν εὐχάριστα. Οἱ ἄνθρωποι ἦσαν συνδεδεμένοι μεταξύ των διά μιᾶς Θείας πνοῆς, ὥστε δικαίως ἡ Ἀτλαντίς ἦτο ὁ ἐπίγειος παράδεισος τῶν χρόνων ἐκείνων.

Οἱ νόμοι μου ἐτηροῦντο μέ αὐστηρότητα. Οὐδεῖς ἐκ τῶν πολιτῶν διενοεῖτο νά ὑπερβῆ αὐτούς. Αἱ συζητήσεις, τά σχόλια καί τά συμπεράσματα ἦσαν πολύ εὐχάριστα, ὅταν οἱ ἄνθρωποι ἔχουν κατανόησιν. Ἀνοίξαμεν εὐρύτατον πεδῖον γνώσεως, χωρίς νά ἀπομακρυνόμεθα ἀπό τήν Θεότητα, ἥτις διά τοῦ φωτισμοῦ Της μᾶς ἐβοήθει εἰς τό ἐκπολιτιστικόν ἔργον τῆς ἐποχῆς μας. Σᾶς βεβαιῶ, ὅτι τό ὠραιότερον γήινον κράτος ἦτο ἡ Ἀτλαντίς. Μέ συγχωρεῖτε διά τήν διακοπήν τῶν διδασκαλιῶν σας, ἀλλά ἔπρεπε νά προσθέσω δύο γραμμάς συμπληρώρων ἕνα κενόν. Εὐχαριστῶ.

Ἐρώτησις Σωτηρίου: Τά ὅσα ἀναφέρει ὁ Πλάτων περί Ἀτλαντίδος πού ἤκουσεν ἀπό ἱερεῖς τοῦ Ἀμμωνος εἶναι ἀληθῆ;

Ἀπάντησις: Τά ὅσα ἤκουσα ἀπό τόν Ἀρχιερέα εἶναι μικρόν μέρος τοῦ ὅλου πολιτισμοῦ. Ἐπληροφόρησα εἰς τούς Ἀθηναί-

ους καὶ ἄλλα πολλά, τὰ ὅποια ὁ Πλάτων ἀμφισβήτησεν καὶ δὲν ἀνέφερον αὐτὰ εἰς τὸ ἔργον του. Ἐμέ κάτι μέ εἶλκυε πρὸς τὰ μέρη ἐκεῖνα, ἀλλὰ τότε δὲν ἐφантаζόμην ὅτι εἶχον προϋπάρξει. Εἶχον καὶ ἐγὼ διέλθει ἀπὸ τὸ Φράγμα τῆς λήθης.

Σήμερον, ἀγαπητοὶ μου ἀδελφοί, χαλκεύομεν τοὺς νόμους τῆς Νέας Πολιτείας καὶ ὀφείλω νά συναντήσω τοὺς ἀδελφούς μετὰ τῶν ὁποίων συνεργάζομαι. Ἄλλην φοράν θά σᾶς εἴπω περισσότερα.

Σόλων ὁ Ἀθηναῖος

5 - 2 - 1964

Ἡ προέλευσις τῶν Ἐλευσινίων Μυστηρίων

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΣ: Ἦλθον δι' ὀλίγον νά ἀπαντήσω εἰς μίαν σας ἐρώτησιν.

Ἐρώτησις: Συμπίπτει ἡ ἔννοια «Πυθία» μέ τήν ἔννοιαν «Ἐλευσίνιον Μυστήριον»;

Ἀπάντησις: Ἀδελφέ Ἀλκαῖο, συμπίπτει, διότι τό ἔν ἄνευ τοῦ ἄλλου δὲν δύναται νά λειτουργήσῃ.

Τά Ἐλευσίνια Μυστήρια γνωρίζεις πόθεν ἢ προέλευσις των; Οὐχί ἀπό τήν Αἴγυπτον, οὔτε ἀπό τήν Ἀσσυρίαν ἢ Βαβυλωνίαν, ἀλλά ἀπό τήν Ἀτλαντίδα. Ἀπό τότε ὑπῆρχον.

Πυθίαι ὑπῆρχον πολλαί καί εἰς ἄλλας χώρας, ἀλλά αἱ κυριώτεραι αὐτῶν ἦσαν εἰς τοὺς πρώτους χρόνους εἰς τὸ Μαντεῖον τῶν Δελφῶν. Μετέπειτα δὲν εἶχον καί τὴν ἰσχύν. Τοῦτο ἐξηρτᾶτο ἀπό τήν ἰδιοσυστασίαν τῆς Πυθίας. Ὅπως καί σήμερον ὑπάρχουν ἄνθρωποι μέ ὑπνωτιστικᾶς ιδιότητος· δὲν εἶναι πολλοί οὔτοι. Τά φωτίζοντα τότε πνεύματα δὲν εἶχον θέσεις ὡς σήμερον. Ὑπῆρχον καί τὰ ἄστατα· τοῦτο ἠννόησαν οἱ ἱερεῖς καί ἐξήγουν τὰς προφητείας μέ δύο ἀντιθέτους ἐξηγήσεις διὰ νά μή λανθάνουν ποτέ.

Ἐρώτησις Σωτηρίου: Ἐφ' ὅσον διετελέσατε ἱεροφάντης εἰς τὸ Μαντεῖον τῶν Δελφῶν, ποία εἶναι ἡ γνώμη σας περὶ τῆς παρακμῆς τῶν Μαντείων;

Ἀπάντησις: Τὸ ἱερατεῖον διεδραμάτισεν μέγαν ρόλον γε-

νικῶς, ἀλλὰ ἀργότερον, ἐφ' ὅσον ἐξεμεταλλεύθη τά πάντα, τόσον ἡ ἠθικὴ ὅσον καὶ τὸ Ἄγαθόν ἐξέλιπον τελείως ἀπὸ αὐτό, διὰ τοῦτο καὶ δέν ἠδυνήθη νά συγκρατηθῆ ἐπὶ πολλὰ ἀκόμη ἔτη. Εἶναι τοῦτο ἴδιον τοῦ ἀνθρώπου, ὅστις διαφθείρεται ἀπὸ τὰ ὑλικά ἀγαθὰ καὶ πωλεῖ τὴν ἠθικὴν μέ τὸ ἐμπορικόν μέτρον.

Πλούταρχος

28 - 8 - 64

Πῶς θά ἐπανεύρετε τὸν ἀπολεσθέντα Παράδεισον*

ΜΙΛΤΩΝ: Ἐξέλεξα τὸν τίτλον τοῦτον, διότι ἐπὶ τοῦ Παραδείσου ὠμίλησα, ὅταν εὐρισκόμην μεταξύ σας. Εἶναι ἀνάγκη, ὅπως δώσω τὴν ἀληθῆ εἰκόνα αὐτοῦ ἐκ τοῦ Οὐρανοῦ.

Παράδεισος, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, εἰς καὶ μόνον ὑφίσταται, ὅστις εἶναι ὁ τελευταῖος Σταθμός, ὁ διακρινόμενος διὰ τοῦ ψηφίου τοῦ ἐλληνικοῦ ἀλφαβήτου Ω, τὸν ὅποιον ἡμεῖς οἱ ἀθάνατοι, τὸν ὀνομάζομεν «Σταθμόν Ἀναπαύσεως».

Πρὸ τῆς Δημιουργίας τῶν Κόσμων, ὅλαι αἱ ψυχαὶ ἐκεῖ ἦσαν συγκεντρωμέναι καὶ ἔζων μίαν ζωὴν εὐχάριστον, ἀνενόχλητον καὶ ὑπερκόσμιον. Ὄταν, λοιπόν, ἡ ἀνταρσία τοῦ Κακοῦ Πνεύματος ἐπέδρασεν ἐπὶ τῶν ψυχῶν καὶ ἠπάτησεν αὐτάς, διὰ τῆς ἀνυπακοῆς των εἰς τὸν Δημιουργόν (τὴν ἀνυπακοὴν θά ἐξηγήσῃ ὁ ἀδελφός Ὁμηρος), τότε ἐξεδιώχθησαν ἀπὸ τὸν ἀληθῆ Παράδεισον· καὶ κατ' ἀντανάκλασιν τοῦ Παραδείσου ἐνεφανίσθησαν εἰς τὸν ἐπίγειον Παράδεισον τῆς ὠραιότητος εἰς φυσικὰς καλλονὰς ἀπολεσθείσης Ἀτλαντίδος. Ἐκεῖ, κατὰ τὰς πρώτας περιόδους τῆς ὑπῆρξεν ὁ ἐπίγειος Παράδεισος.

Μετὰ τὸν καταποντισμὸν τῆς Ἀτλαντίδος, ἀναζητῶν ὁ ἄνθρωπος τὸν χῶρον τοῦ ἐπιγείου Παραδείσου καὶ μὴ εὐρίσκων ἀπὸ αἰῶνας αὐτόν, τὸν ἐτοποθέτησεν διὰ τῆς φαντασίας του εἰς διαφόρους χῶρας.

* Τό κείμενον τοῦτο τοῦ Μίλτωνος, καθὼς καὶ τό μεθεπόμενον τοῦ Ἐμπεδοκλέους, εἶναι ἀποσπάσματα ἐκ τῶν ὀμιλιῶν των, οἱ ὁποῖες εἶναι δημοσιευμέναι ἐν τῷ συλλογικῷ ἔργῳ «Ἀφθαρτοὶ Ὁμιλῖαι (Ὁ Ἀντίλαλος)», μέ αὐξοῦντα ἀριθμὸν 12 καὶ 33 ἀντιστοιχῶς. (Ἐκδοσις Π.Ο.Α.).

“Ο,τι απόλλυται δέν ἐπανευρίσκειται, εἰμή μόνον, ὅταν ἀποχωρήσετε ἐκ τῆς ἐφημέρου ζωῆς σας καί διέλθετε τήν μακράν ὁδόν τῆς κατεργασίας τῶν ψυχῶν, διά μέσου τῶν διαφόρων Σταθμῶν τῆς τελειοποιήσεως καί ἀγνοποιήσεως τῶν ὄντοτήτων σας. Τότε, θά ἐπανεύρετε τό ἀπολεσθέν.

Εἰς τόν γήϊνον κόσμον ὑπάρχει χρόνος, δι’ ὅσους ἔχουν ἀνεπτυγμένην τήν ἀντίληψιν καί θέλουν νά κερδίσουν τάς ἀποστάσεις τῶν διαφόρων Σταθμῶν, διά νά εἰσέλθουν τό συντομώτερον εἰς τόν Παράδεισον, διά νά ἀκούσουν τά ἄσματα τῶν Ἀγγέλων καί τάς δοξολογίας των, πρὸς τόν Μέγαν Πλάστην τοῦ ἀτελευτήτου Οὐρανοῦ, ἐκ τοῦ ὁποίου ἐδημιούργησεν κόσμους ἀγνώστους καί εἰδικόν ἐργαστήριον, διά τήν κατεργασίαν τῆς ψυχῆς, τήν Γῆν σας.

Τόν Παράδεισον, ὅπως τόν περιγράφει ἡ Βίβλος, δέν θά τόν εὔρητε οὐδαμοῦ. Ἡ Βίβλος δίδει εἰκόνας γῆνας πρὸς κατανόησιν τοῦ ἀνθρώπου, ἀλλά αἱ εἰκόνες αὗται εἶναι συμβολικαί, δηλαδή κρύπτουν ἓν μέρος τῆς ἀληθείας. Οἱ γράψαντες τήν Βίβλον ἢ καλλίτερον τήν Παλαιάν Διαθήκην, ἦσαν ἐμπνευσμένοι ἱερεῖς τοῦ ἐβραϊκοῦ γένους. Ἐπέτυχον ὡς ἓν σημεῖον νά ἀποδώσουν τοὺς συμβολισμούς, οἵτινες ὑπῆρξαν καί οἱ σπουδαιότεροι κατά τήν ἐποχὴν ἐκείνην. Σήμερον, ἀπογυμνώνοντας τήν Ἀλήθειαν, ἀντιλαμβάνεσθε, ὅτι ἡ Παλαιά Διαθήκη ἀποτελεῖ μυθολογικόν ἔργον, μέ ἐννοίας κεκαλυμμένας, διά νά μὴ βεβηλωθῇ ἡ ἀλήθεια ἐκ τῶν βεβήλων.

.....
Μίλων

11 - 10 - 1964

Ὁ Παράδεισος τῆς ἐπιγείου ζωῆς μετεβλήθη εἰς ἄβυσσον

ΑΡΧΙΜΗΔΗΣ: Ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, ἀνέλαβον καί ὑπηγόρευσα τόν πολιτισμόν τῆς ἀπολεσθείσης Ἀτλαντίδος. Βεβαίως εἰς τήν ἀφήγησίν μου δέν περιέγραψα πολλά, τά ὅποια θά ἐνδιέφερον τάς γνώσεις σας. Ἀπλῶς ἔδωσα ἀμυδράν εἰκόνα τῆς ἠπείρου καί τήν δρᾶσιν μου, ὡς ἀνθρώπου τῆς τότε ἐποχῆς, δηλαδή περιωρίσθην εἰς τό νά ἀναλύσω μικρόν μέρος τῆς τρεχούσης ζωῆς μου.

Τό ἔργον τοῦτο, δύνασθε νά ἐμφανίσετε εἰς τά ὄμματα τῶν ἀδελφῶν σας, διά νά ἴδουν εἰς ποίαν κατάστασιν δύνανται νά φθάσουν οἱ ἄνθρωποι, ὅταν δέν ἔχουν φραγμόν εἰς τήν φαντασίαν τοῦ πνεύματός των. Ἔχετε μόνον ὑπόψιν σας, ὅτι κατά τούς πρώτους χρόνους τῆς Ἄτλαντίδος, ὅταν ἐλειτούργουν οἱ σοφοί Νόμοι τοῦ νομοθέτου Σόλωνος, ἡ ζωή ἐκύλει ἤρεμος, εὐχάριστος, ἀπολαυστική, καί κάθε τόσον οἱ Μύσται, διωργάνων ὁμίλους διά νά ὑμνοῦν τήν Παντοδυναμίαν τοῦ Σύμπαντος Κόσμου, ἣτις ἐδημιούργησεν ἐκ τοῦ μηδενός τά πάντα, χωρίς νά ἔχουν ἰδέαν περί τῆς ὀνομασίας τοῦ Ἀνάρχου καί ποῖος ἦτο οὗτος, ὅστις δέν ἀνελύετο.

Ἡ εὐσέβεια καί τά καθήκοντα τοῦ κάθε πολίτου ἦσαν καταφανῆ εἰς πάντας. Ἡ ἐλευθερία ὅμως τοῦ πνεύματος ἔδωσεν εἰς τόν ἄνθρωπον τόν σπόρον τοῦ «ἐγῳΐσμου» καί ὁ ἐγῳΐσμός μέ τούς κλάδους του κατέλαβεν ἐντός τοῦ ἀνθρώπου ὅλας τάς κατευθύνσεις τῆς πνευματικῆς του ἰσχύος καί ὑπέσκαψε τήν ὄντοτητα τοῦ χρέους καί τῆς εὐσεβείας, καί οὕτω μετέβαλε αὐτήν εἰς ἀσεβῆ καί ἀτίθασον.

Κατά τόν Νόμον τοῦ Ἀνάρχου, ὑπάρχουν δύο ποιότητες ὄντοτήτων. Ἡ πρώτη καί ἡ δευτέρα. Ἡ πρώτη εἶναι τό «ἄρρεν» καί ἡ δευτέρα τό «θηλυ». Ἐάν εἰς τάς διαχειρίσεις τῶν πάντων, ὅπου θέσιν εἶχεν ἡ πρώτη ποιότης ἀπεβάλετο αὐτή καί ἀντικαθίστατο διά τῆς δευτέρας, ἐπόμενον ἦτο ἡ δευτέρα ποιότης νά μή ἀποδώσῃ τό προσδοκώμενον. Ὅταν ἀπολύσετε ἕναν ἐργάτην εἰδικόν καί τόν ἀντικαταστήσετε δι' ἄλλου μή εἰδικοῦ, τί θά ἀποδώσῃ; Τό αὐτό συνέβη καί μέ τάς ποιότητας.

Ἐπειδῆ τό πνεῦμα τῶν Ἀτλάντων μέ τήν πάροδον τῶν χρόνων εἶχε πωρωθῆ, ἔδωσε τήν πρωτεύουσαν θέσιν εἰς τήν δευτερεύουσαν ὄντοτητα καί ἀπό ἐκεῖ προῆλθεν ἡ καταστροφή τῆς τότε ἀνθρωπότητος. Πάντα ταῦτα εἶναι λεπτά ζητήματα, τά ὅποια ὁ ἄνθρωπος δέν δύναται νά ἀναλύσῃ, ἐάν δέν ἔχη τήν φώτισιν Ἐνωθεν. Μόνον τό Θεῖον Πνεῦμα τῆς Ἐπουρανίου Διοικούσης Ἀρχῆς, εἶναι εἰς θέσιν νά σᾶς λύσῃ τάς ἀπορίας σας, ἀνατρέπον τά ὅσα σεῖς διά τῆς γνώσεώς σας συλλαμβάνετε ὡς ὀρθά.

Ἐάν τά ὅσα διδάσκετε, εἶναι πράγματι ὀρθά, ὡς ἰσχυρίζεσθε, τότε ὁ Κόσμος σας θά ἦτο παράδεισος. Ἐφ' ὅσον ὅμως εἶναι κόλασις, τοῦτο σημαίνει ὅτι οὐδέν ὀρθόν ὑφίσταται, παρά τήν ὀρθότητα τοῦ λόγου σας. Τό Φῶς τῆς κακῆς καί μαύρης

φωτίσεως εισέδυσσε βαθέως ἐντός τοῦ πνεύματός σας. Ἐνδυναμώσατε τὴν ψυχὴν, διὰ νὰ ἀπαλλαχθῆτε ἀπὸ τὸ βάρος τοῦ πνεύματος καὶ ἐπανεύρετε τὴν ὁδὸν τῆς λευκότητος.

Ἡ Ἄτλαντις ἄς μείνη παράδειγμα καὶ ἄς συζητηθῆ με ἐλεύθερον τὸ πνεῦμα, ἀλλὰ καὶ με ὀλίγην λευκὴν φώτισιν, διὰ νὰ ἐννοήσετε τὸ μέγεθος τῆς ὑπάρξεως μιᾶς τοῦ πάλαι ποτέ χώρας, ἡ ὁποία ἐκτροχιασθεῖσα μετεβλήθη εἰς ἄβυσσον. Οὐδέποτε εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων, οἱ ἄνθρωποι τῆς ἐρεύνης θὰ εὔρουν τὰ ἴχνη τῆς ἀπωλεσθείσης Ἄτλαντίδος. Ἀδίκως βαδίζουν δὴθεν ἐπὶ τῶν πορισμάτων των. Ἡ Ἄτλαντις ἔσβυσε διὰ παντός. Ἐάν θελήσετε νὰ τὴν ἀνακαλύψετε, δημιουργήσατε ἓνα νέον Κόσμον με ἀρχὰς βασιζομένας ἐπὶ τῶν διδασκαλιῶν μας, ὥστε ἡ νέα Ἄτλαντις νὰ γίνῃ οὐχὶ ἄβυσσος, ἀλλὰ φάρος τῆς ἀνθρωπότητος καὶ ἄς ἀρχίσῃ ἀπὸ μικρὰ νὰ μεγενθύνεται διὰ νὰ καταλάβῃ, οὐχὶ ἀπὸ ἀπόψεως στρατοκρατίας, ἀλλὰ ἀνθρωπισμοῦ, ὅλην τὴν Γῆν, διὰ τοῦ φωτός της.

Οὐδέποτε ὁ ἄνθρωπος ἐσκέφθη ὅτι ἡ θεία Δύναμις τοῦ Ἀπειροῦ ἐνεργεῖ ἀοράτως ἐπὶ ὅλων τῶν φυσικῶν φαινομένων τῆς Γῆς καὶ τοῦ Οὐρανοῦ. Ἡ ἐπιστήμη ἀνακαλύπτει τὴν αἰτίαν, δὲν γνωρίζει ὅμως τὰ αἰτιατά. Καὶ ἡ αἰτία, προερχομένη ἐκ τῆς ἀνθρωπίνου γνώσεως, εἶναι ὅλως διάφορος ἀπὸ τὰ αἰτιατά, προερχόμενα ἀπὸ τὴν βούλησιν τοῦ Θείου.

Ἡ Ἄτλαντις λοιπόν, ἄς μείνη ὡς εἰκὼν τῆς φαντασίας σας καὶ προσπαθήσατε διὰ τῶν ἔργων νὰ ἀναδείξετε μίαν νέαν Ἄτλαντίδα, Πηγὴν Φωτός καὶ εὐσεβείας πρὸς τὸν Δημιουργόν, ὅστις σὰς δίδει τὴν εὐκαιρίαν μέσω τοῦ φωτός Του, νὰ φωτίσετε τὰς ἐκτάσεις τῆς ἀπεράντου Γῆς, σπεύροντες τὸν σπόρον τοῦ Θείου λόγου καὶ καλλιεργοῦντες αὐτόν διὰ τῆς συνεχοῦς φωτίσεως τοῦ Οὐρανοῦ.

Ὅταν εἰς χεῖρας σας κρατῆτε πορτοκάλιον, τοῦτο εὐρίσκειται εἰς τὴν θέλησίν σας. Οὕτω καὶ ἡ Ἄτλαντις.

Ὁ μυθολογικὸς Ἄτλας ἐβάσταζεν ὀλόκληρον τὴν Γῆν εἰς τοὺς ὤμους του. Ὁ συμβολισμὸς εἶναι ὅτι ἡ γνώσις τῆς Ἄτλαντίδος ἐδέσποζε τῆς Γῆς. Καὶ ἐάν ἡ Ἄτλαντις κατεποντίσθη, ὁ λόγος ὁ ἱερός τῶν μυστῶν ἐσώθη καὶ ἐδίδαξε, διὰ νὰ ἐπανεέλθῃ μίαν ἡμέραν ἡ Ἄτλάντειος ἰσχύς τοῦ πεφωτισμένου πλέον λόγου ἐπὶ τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, πρὸς ἐκπλήρωσιν μιᾶς ὑποσχέσεως τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸν ἄνθρωπον.

Ἄρχιμήδης

Ἡ θάλασσα κρύπτει ἀγνώστους θησαυρούς

ΕΜΠΕΔΟΚΛΗΣ: Τό πάλαι, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, εἶχον τήν ἐντύπωσιν, ὅτι εἰς προγενεστέραν μου ζωὴν ἤμουν ἰχθύς. Πόθεν ὅμως ἡ ἰδέα αὕτη ἐνεφανίσθη εἰς τήν ἀντίληψίν μου; Τοῦτο δέν ἠδυνήθην νά ἐξηγήσω. Μετά τόν θάνατόν μου, ὅταν ἀπελευθερώθην ἀπό τά δεσμά τῆς Γῆς καί ἀνέκτησα τήν καθαράν ὄντότητά μου, ἡ ὑπερμνήμη μου ἔλυσεν τήν ἀπορίαν.

Προϋπῆρξα εἰς τήν χώραν τῶν Ἀτλάντων, ὡς ἄρχων τῆς θαλάσσης. Οὕτω, τῇ συνοδείᾳ πάντα τῶν φίλων μου, ἐμελέτων τούς βυθοὺς τῆς θαλάσσης καί τά ἐντός αὐτῆς κινούμενα. Ἀνεκάλυψα ἰχθύς, τούς ὁποίους σήμερον σεῖς μέ πάντα τά μέσα, τά ὁποῖα διαθέτετε, δέν ἠδυνήθητε νά ἀνακαλύψετε.

Τόση ἦτο ἡ ἀφοσίωσίς μου εἰς τήν ἔρευναν ταύτην τῶν ἰχθύων καί τοσαύτην ἔτρεφον ἀγάπην πρός αὐτούς, θεωρῶντας τήν ζωὴν των ἐλευθέραν, ὥστε ἡ ἐντύπωσις αὕτη ἀπετυπώθη εἰς τήν μνήμην μου καί δι' ἀντανακλάσεως παρέμεινεν εἰς τό ὑποσυνείδητον. Ἐπανερχόμενος εἰς τήν Γῆν, κάτι μου ἔλεγεν, ὅτι εἶχον τί τό κοινόν μετά τῶν ἰχθύων. Ἄρα ἀπό ἰχθύς, ἐσκέφθην, ἐξειλίχθην εἰς ἀνθρώπινον ὄντότητα.

Βεβαίως, ἡ ἀντίληψίς μου αὕτη ἦτο ἐσφαλμένη. Μόλις τώρα δύναμαι, κατόπιν ἀδείας τοῦ Κυρίου, νά ἐξηγήσω εἰς τούς ἀδελφούς τῆς σήμερον, ὅτι τότε ἔσφαλον. Ἐπειδή εἶχον μεγάλην πείραν τῶν θαλασσίων ὁδῶν εἰς τήν προὔπαρξίν μου, διὰ τοῦτο ἀνέθεσαν εἰς ἐμέ, ὅπως δώσω μικράν περιγραφὴν τῶν ἀγνῶστων θησαυρῶν τῆς θαλάσσης.

.....
Ἐμπεδοκλῆς

3 - 3 - 1965

Τά μηχανικά μέσα τῶν Ἀτλάντων

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΛΑΖΑΡΟΥ ΠΙΖΑΝΗ:

- 1ον) Οἱ Ἄτλαντες, οἱ τόσο προωδευμένοι εἰς τήν Ἐπιστήμην, ἐπεχείρησαν ποτέ νά στείλουν πυραύλους εἰς ἄλλους Πλανήτας;
- 2ον) Εἶχον εἰς τήν διάθεσίν των ραδιόφωνα ἢ τηλεόρασιν;

ΦΑΡΑΧ: Οἱ Ἄτλαντες δέν πολυενδιεφέροντο διά τούς ἄλλους κόσμους, ἀλλά διά τά ἔγκατα τῆς Γῆς, διότι ἐθεώρουν τόν ἑαυτόν των ἀνωτέρους παντός ἄλλου ὄντος ἐν τῷ Σύμπαντι.

Ραδιόφωνα ἢ τηλεοράσεις δέν εἶχον. Μετεχειρίζοντο ἄλλα μέσα ἄγνωστα, τά ὅποια καί νά περιγράψω δέν θά δυνηθῆτε νά τά πιστέψετε! Πολύ ἀνώτερα ἀπό τά σημερινά σας μέσα!

Φαράχ

8 - 5 - 1965

Διευκρίνησις περὶ τοῦ Ἀτλαντικοῦ ἀλφαθήτου*

ΦΑΡΑΧ: Προτοῦ ὁμιλήσω ἔχω νά ἐπιστήσω τήν προσοχήν σας, εἰς μίαν παλαιάν ἐπικοινωνίαν, ὅπου ὁ ὁμιλητής ἀνέφερεν, ὅτι τά γράμματα τοῦ Ἀτλαντικοῦ ἀλφαθήτου ἦσαν 33. Ἄλλος ὁμιλητής ἀνεβίβασεν αὐτά εἰς 28. Ποῖος ἀπό τούς δύο λέγει τήν ἀλήθειαν;

Καί οἱ δύο. Ἦσαν 33 καί μέ τήν πάροδον τοῦ χρόνου ὑπεβιβάσθησαν εἰς 28. Ἀχρηστεύθησαν 5.

Φαράχ

* Περὶ τοῦ θέματος τοῦ ἀλφαθήτου τῶν Ἀτλάντων, βλέπε στίς σελ. 14, 37, 94 καί 109 τοῦ παρόντος βιβλίου. Ἡ «παλαιά ἐπικοινωνία» εἰς τήν ὁποίαν ἀνεφέρετο ὁ ἀριθμός τῶν 33 γραμμάτων, δέν ἔχει ληφθῆ ὑπό τοῦ Γ. Πιζάνη, ἀλλά ἀπό ἄλλον προγενέστερον Ἐπικοινωνιόν.

Ὁ Ποντιακός καί ὁ Μινωϊκός λαός

ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΟΣ: Ἄρχοντά μου, εἶναι ἄρα γε ἀληθές, ὅτι ὁ Μινωϊκός πολιτισμός ἔχει σχέσιν μέ τούς Ποντιακούς λαούς καί ὅτι ὁ λαός τῶν μικρῶν Ἀτλάντων κατερχόμενος πρός τά παράλια τοῦ Εὐξείνου Πόντου, ἔδωσεν ὀνομασίας εἰς πόλεις, τῶν ὁποίων τό ὄνομα ἔδωσαν ἐπίσης καί εἰς πόλεις τῆς Κρήτης;

ΦΑΡΑΧ: Τόσον ὁ Μινωϊκός λαός, ὅσον καί ὁ Ποντιακός, ἀποτελοῦν ἓνα καί τόν αὐτόν λαόν. Κατήλθον ἀπό τό ἐσωτερικόν τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, κατόπιν ἰσχυροτάτης σεισμικῆς δονήσεως, εἰς τά παράλια τοῦ Πόντου, ἅτινα τότε ἦσαν ἀκατοίκητα καί ἀφοῦ ἐγκατεστάθησαν ἐκεῖ, ἀνεζήτησαν νά μεταφέρουν τόν λαόν εἰς ἄλλην χώραν, πλησιέστερον πρός τήν ἐξαφανισθεῖσαν Ἀτλαντίδα.

Ἐγνώριζον ποῦ ἀκριβῶς ἐπρόκειτο νά μεταβοῦν, ἀπό τās ἀφηγήσεις τῶν ἱπταμένων Ἀτλάντων. Ὁ τότε ἀρχηγός τῆς φυλῆς των δέν ἦτο ὁ Μίνως. Δείγματα τοῦ πολιτισμοῦ των ὑπάρχουν ἄθικτα ὑπό τήν γῆν, εἰς τό ἐσωτερικόν τοῦ Πόντου. Ὁ ἐρευνητής διά τῶν σκαπανέων θά εὔρη στοάς καί ἀγάλματα, ὡς καί διάφορα κοσμήματα τοῦ λαοῦ αὐτοῦ καί τήν γραφήν των, ἥτις εἶναι ἡ αὐτή μέ τήν Μινωϊκῆν. Ἡ συνταύτισις αὐτῆ θά δώσῃ νέον φῶς εἰς τούς Ἀρχαιολόγους.

Πολλά ὀνομασίαι τῶν κατοικηθέντων χώρων τοῦ Πόντου ἐδόθησαν ἀπό τόν ἄγνωστον εἰς τήν ἱστορίαν σας λαόν, προμινωϊκόν. Ἡ Ἀμισός ὠνομάζετο Ἀμνισός, ὡς καί σήμερον καλεῖται εἰς Κρήτην ἀπό τῆς Μινωϊκῆς ἐποχῆς ἡ ὁμώνυμος πόλις τῆς εἰσόδου τῶν Μινωϊκῶν. Ἀνέπτυξαν πολιτισμόν ἰσάξιον τοῦ πνεύματός των. Ἐδόξασαν θεότηας μέ ὑπερφυσικάς δυνάμεις. Παραλλήλως πρός αὐτούς καί οἱ Ἑλληνικοὶ λαοὶ ἐκαλλιέργουν τό πνεῦμα καί πρό παντός τόν ἐσωτερισμόν, καί κατάρθωσαν νά καταλάβουν τήν σπουδαιότεραν θέσιν εἰς τήν Μεσογειακῆν Λεκάνην.

Ὡς ὀξυδερκῆς πολιτικός ὁ Μίνως ἔκρινε καλόν, διά μέσου τῆς ἰσχύος του, νά ἀφομοιώσῃ τόν λαόν του μετά τοῦ Ἑλληνικοῦ καί ἐπενόησε τότε νά τούς ἐξαναγκάσῃ νά τοῦ στέλλουν ὡς φόρον νεαρὰς ὑπάρξεις, διά τόν σκοπόν του αὐτόν. Οὕτω, ὀλίγον κατ' ὀλίγον, οἱ θεοὶ τῶν Ἑλλήνων καί τοῦ Μινωϊκοῦ πο-

λιτισμοῦ συνεταυτίσθησαν. Ὁ Μίνως ἐξετίμα πολύ τούς Ἑλληνικούς λαούς, γνωρίζων ἀπό παλαιά κείμενα ὅτι οὗτοι ἦσαν ἀπόγονοι τῶν πάλαι ποτέ ὑπαρξάντων Ἀτλάντων. Πάντα ταῦτα συνέβησαν εἰς μακρυνούς καί σκοτεινούς αἰῶνας, ἀναγομένους εἰς τήν πρό-ἱστορίαν σας.

Αἱ ἀπολεσθεῖσαι γραφαί τῶν συμβάντων κατὰ τούς χρόνους ἐκείνους πολλά θά σας διευκρίνιζον. Διά λόγους ὅμως τῆς Θείας Βουλῆσεως, τά πάντα ἔπρεπε νά μείνουν εἰς τήν λήθην, ἐάν ὄχι εἰς σκοτεινούς τῆς Ἱστορίας μύθους.

Οἱ τοῦ πρό-Μινωϊκοῦ πολιτισμοῦ λαοί, οἵτινες παρέμεινον εἰς τάς ἀκτάς τοῦ Εὐξεινοῦ Πόντου, ἐξελληνίσθησαν τελείως ἀπό τούς ἐπιδρομεῖς τοῦ Βυζαντίου. Ταυτοχρόνως τά δύο κλιμάκια τοῦ μεγάλου αὐτοῦ λαοῦ συνεχωνεύθησαν μέ τήν Ἑλληνικήν φυλήν, πρὸς ἀναζωπύρωσιν τοῦ πνεύματός των. Ἡ Θεότης γνωρίζει πῶς νά μεταφυτεύῃ λαούς καί νά συγχωνεύῃ αὐτούς μετ' ἄλλων, διὰ νά ἀποδώσουν καρπούς ἀξίους τῆς Φωτίσεως τοῦ Οὐρανοῦ.

Φαράχ

12 - 6 - 1965

Περί Ἀστρονομίας

ΦΑΡΑΧ: Σήμερον θά ὁμιλήσω ἐπὶ τῆς Ἀστρονομίας.

Ἡ Ἀστρονομία εἶναι μία ἐπιστήμη πού ἤρχισεν ἀπό πανάρχαια ἔτη: πρὸ τῆς ἐλεύσεως τῶν Ἑλλήνων εἰς τήν χώραν, ἣν κατοικοῦν. Αὕτη ἐνεφανίσθη πρὸ 30.000 ἐτῶν.

Καί ποῖοι ἦσαν οἱ πρῶτοι Ἀστρονόμοι τῆς τότε ἐποχῆς;

Οἱ Ἀτλαντες. Ἡ μόνη κοιτίς τοῦ πολιτισμοῦ, ἣτις ἐνεφανίσθη εἰς τήν Γῆν, εἶναι ἡ χώρα αὕτη, ἡ ὁποία ἐξιχνίασεν ὅλους τούς ἐν τῇ Γῇ τομεῖς καί ἤρχετο εἰς ἐπαφήν μετὰ τῶν πλέον ἀνεπτυγμένων λαῶν. Οἱ Ἀτλαντες εἶχον τά μέσα νά διασχίζουν τούς αἰθέρας καί νά ἐντοπίζουν τούς εἰδικούς, πού εὐρίσκεται ἡ κάθε χώρα, πού εἶχε προοδεύσει κάπως ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς πνευματικῆς ἀξίας.

Εἰς τήν Παλαιστίνην ὑπάρχουν στοαί πανάρχαιαι, ὅπου εἰς τά τοιχώματα ἀπετυπώθησαν σχέδια καί εἰκόνες ἀνθρώπων, τούς ὁποίους ἡ νέα ἡ ἰδική σας ἐπιστήμη, λέγει ὅτι προῆλθον

ἀπό ἄλλους ἀστέρας. *Οὐδείς ἐκ τῶν ἀνθρώπων ἔχει τὴν ἔλευσίν του ἀπὸ ἄλλον Πλανήτην ἢ Ἀστέρα!* Τὰ ἀποτυπώματα αὐτὰ ἦσαν τῶν Ἀτλάντων καὶ ὁ πολιτισμὸς τῶν Αἰγυπτίων δὲν εἶναι ἄλλος ἀπὸ αὐτόν, τὸν ὅποιον ἐδίδαξαν οἱ Μύσται τῶν Ἀτλάντων εἰς αὐτούς, ἀκολουθήσαντες τὴν ὁδὸν πρὸς τὴν ἔρημον τότε ἑλληνικὴν γῆν.

Διὰ τοῦτο ὁ ἱερεὺς τῶν ἀρχαίων Αἰγυπτίων εἶπεν εἰς τὸν Νομοθέτην Σόλωνα, ὅτι οἱ Αἰγύπτιοι χρεωστοῦν πολλὰ εἰς τοὺς Ἕλληνας. Προτοῦ λάβουν τὴν ὀνομασίαν τοῦ Ἕλληνος, ἦσαν Ἀτλαντες...

Φαράχ

12 - 6 - 1965

Οἱ ἱπτάμενοι Ἀτλαντες

ΟΡΦΕΥΣ: Τὰ πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησεν ὁ Μέγας Δημιουργός. Ὁ ἄνθρωπος, ἀδελφοί μου, προῆλθεν ἀπὸ εἰδικὴν Πνοήν τοῦ Θείου. Τὰ ζῶα, ἅτινα εἶχον σχετικὴν ὁμοιότητα μεταξὺ των, δηλαδὴ συγγενικά, διὰ τοῦ πολλαπλασιασμοῦ των εἶδον τό φῶς νέα ζῶα, ἀναλόγως τῆς θέσεως, τῶν κλιματικῶν συνθηκῶν τῆς περιοχῆς κ.τ.λ.

Ὁ ἄνθρωπος μόνον δὲν ἐσυγγένευσε μετ' αὐτῶν· ἄλλαι φυλαὶ ἀνθρώπων ἐδημιούργησαν νέαν φυλὴν. Ὁ πρῶτος πολιτισμὸς, ὡς ἀνέφερεν ὁ ἀδελφός Φαράχ, πρὸ ἀμνημονεύτων χρόνων, ἦτο ὁ τῆς Ἀτλαντίδος· κατὰ δεύτερον οἱ Μικρασιατικοὶ Λαοί, ἦτοι οἱ μικροὶ Ἀτλαντες, ἐκ τῶν ὁποίων ἐπήγασεν ὁ Μινωϊκὸς Πολιτισμὸς.

Ἄλλοι κατώτεροι λαοὶ τῆς Νέας Γῆς, ἐκεῖ ἔμαθον πολλὰ ἀπὸ τοὺς πρωτοπόρους Ἀτλαντας. Διὰ τοῦτο αἱ μακρυναὶ ἀποστάσεις τῆς Γῆς, εἰς τὴν ἐποχὴν ἐκείνην, σὰς φέρουν εἰς δύσκολον θέσιν: Πῶς ἦτο δυνατόν νά υπάρχουν καὶ εἰς τοὺς μὲν καὶ εἰς τοὺς δέ, σχετικὴ πρόοδος καὶ ἀντικείμενα, τὰ ὅποια παραβαλλόμενα μεταξὺ των νά ὁμοιάζουν; Εἶπον, ὁ σύνδεσμος αὐτῶν ὄλων ἦσαν οἱ Ἀτλαντες! Οὐδείς ἄλλος τὴν ἐποχὴν ἐκείνην, ἢ ὅποια ὀνομάζεται προϊστορικὴ, ἢ μᾶλλον σκοτεινὴ, εἶχε τὰ μέσα τῆς πτήσεως.

Ὀρφεύς

Τό Ἑλληνικόν ἀλφάβητον

ΗΡΟΔΟΤΟΣ: Τά γράμματα τοῦ Ἑλληνικοῦ ἀλφαβήτου προέρχονται οὐχί ἀπό τοὺς Φοίνικας, ὡς λέγει ἡ Ἱστορία, ἀλλὰ ἀπό τοὺς Ἄτλαντας.

Κάθε γράμμα ἔχει καί μίαν ἔννοιαν. Ἀναλόγως τῆς τοποθετήσεως τῶν γραμμάτων σχηματίζεται μία λέξις. Ἡ λέξις αὕτη ἔχει πολλαπλὰς ἐννοίας, πηγαζούσας ἀπὸ τὰ ψηφία τῆς. Μία καλή τοποθέτησις τῶν λέξεων σχηματίζει φράσιν μέ δυναμικότητα καί ἡ φράσις αὕτη ὀνομάζεται ἰδέα.

Αἱ ἰδέαι ἔχουν ἐνέργειαν ἀσύλληπτον, διότι ὅταν εἶναι ἱεροῦ περιεχομένου, τροφοδοτοῦνται ἐκ τῆς Πηγῆς τοῦ Ἀνάρχου.

Πολλὰ τοιαῦτα ἰδέαι σχηματίζουν κείμενον θείας φωτίσεως καί τοιοῦτον μικρόν κείμενον, δύνανται οἱ ἄνθρωποι νά ἀναπτύξουν εἰς χιλιάδας ὀγκώδη βιβλία. Ἰδοῦ, πῶς εἰς μίαν φράσιν κρύπτεται ἐνέργεια ἀσύλληπτος, ἡ ὁποία εὐεργετῆ τὴν ἀνθρωπότητα.

Τό Ἑλληνικόν ἀλφάβητον εἶναι τό σπουδαιότερον πάντων. Λυποῦμαι, διότι αὐτὴν τὴν στιγμὴν δέν δύναμαι νά δώσω ὀλίγας ἐκ τῶν ἀποκρύφων ἐννοιῶν τοῦ κάθε ψηφίου. Ἐάν ἡδυνάμην νά ἀναπτύξω εὐρύτερα τό κάθε ψηφίον τοῦ Ἑλληνικοῦ ἀλφαβήτου, θά ἤθελον εἴκοσι τέσσαρας (24) ὀγκώδεις τόμους καί τοῦτο ἐν συμπύξει. Ἀναλογισθεῖτε τώρα σεῖς, ὁποῖαν μαγικὴν δημιουργίαν περικλείει τό ἀλφάβητόν σας.

Τά Ἑλληνικά Γράμματα ἐφώτισαν τόν Κόσμον. Διὰ τῶν Ἑλληνικῶν Γραμμάτων ἐλάλησαν οἱ Εὐαγγελισταί καί διὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἀλφαβήτου θά μάθῃ ὁ ἄνθρωπος τὰς Ἱεράς Ἀληθείας τοῦ Οὐρανοῦ.

Ἡ πίστις πρὸς τὰς Γραφάς μας θά γίνῃ πεποιθήσις εἰς τὴν συνείδησιν τῶν ὄντοτήτων, ὅταν σαλπίσῃ ὁ Ἄγγελος τῆς χαρᾶς καί ἀγαλλιάσεως.

Ἡρόδοτος

Μηχανισμός επικοινωνίας τῶν ἰπταμένων Ἀτλάντων

ΕΡΩΤΗΣΙΣ: Εἰς τὴν ἀφήγησιν τῆς Ἀτλαντίδος ὑπὸ τοῦ Ἀρχιμήδους, διατί, ἀφοῦ ὅλοι τότε ἦσαν τόσοσ προοδευμένοι, ὅταν εὐρίσκοντο εἰς ἐχθρὸν ἔδαφος οἱ ἰπτάμενοι, λόγω βλάβης τοῦ μηχανήματός των, ἠύτοκτόνου; Δέν εἶχον τό ραδιόφωνον ἢ ἄλλο τι παρεμφερές τελειότερον τοῦ ἰδικοῦ μας μέσον, νά χρησιμοποιήσουν; Ἐάν ἐπιτρέπεται νά συμπληρώσω τό κενόν τῆς ἀληθείας, δώσατε κατάλληλον ἐξήγησιν. Εὐχαριστῶ.

ΦΑΡΑΧ: Τὴν ἀπάντησιν δίδω πρὸς ὅλους σας.

Τά κενά, εἰς ὠρισμένας περιπτώσεις ἀφηγήσεως Ἀρχόντων, σκοπόν ἔχουν, οἱ ἀναγνώσται νά παρακινουῦνται καί νά ζητοῦν διευκρινήσεις πρὸς συμπλήρωσιν αὐτῶν.

Οἱ ἰπτάμενοι, πολύ σπανίως εὐρέθησαν εἰς τὴν ἀνάγκην νά τερματίσουν τὴν ζωὴν των. Τοὺς ἐχθροὺς των ἠδύναντο νά ἐξολοθρεύσουν αὐτοστιγμεί, διότι εἶχον τά μέσα. Μὴ λησμονεῖτε, ὅτι ἡ περίοδος πού περιγράφει ὁ Ἀρχιμήδης, εἶναι περίοδος παρακμῆς. Ἡ διάνοια τῶν σοφῶν εἶχε φθάσει εἰς τό ζενίθ τῆς ἀποδόσεως. Ἡ κατιοῦσα, ὅμως, τῆς ἀνθρωπίνης συνειδήσεως καθυστερεῖ τοὺς ἀνθρώπους εἰς τό σημεῖον τοῦ σθένους των.

Οἱ ἰπτάμενοι δέν ἐκινδύνευαν, ὡς οἱ σημερινοὶ σας, ἀλλὰ ὡς ἄνθρωποι ἠδύναντο νά εὐρεθοῦν ποτέ εἰς τό ἀδιέξοδον καί ἀντὶ νά ἀποθάνουν ἀπὸ τά στοιχεῖα τῆς Φύσεως, ἐπρωτίμων τόν γλυκύν θάνατον. Ἐλάχισται παρουσιάσθησαν τοιαῦται περιπτώσεις.

Ὅταν λέγωμεν «ἐχθροὺς», δέν σημαίνει τοῦτο ἀνθρώπους, ἀλλὰ θηρία καί ἄλλα πολλά μὴ ἀναμενόμενα κακοτυχήματα. Μὴ λησμονεῖτε, ὅτι ἡ Φύσις ἔχει καί αὐτὴ τὰς παγίδας της, διὰ τοὺς ὑπερόπτας τοῦ πνεύματος καί ὅσον προοδευμένοι καί ἂν ἦσαν οἱ Ἀτλαντες εἰς τά μηχανικά των μέσα, δέν ἠδύναντο νά ὑπερβοῦν τὴν σοφίαν τοῦ Καλοῦ, ἥτις διὰ τοῦ Κακοῦ διέσωζεν τὰς ψυχὰς ἐκ τοῦ ὀλέθρου. Τό Καλόν ἔχει εἰς τὴν διάθεσίν του ὡς ὄπλον τό Κακόν, διὰ νά ἐμποδίσῃ τὴν αὔξησιν τοῦ Κακοῦ. Τό Κακόν διαθέτει ἐλκυστικὴν δύναμιν μέ τό δόλωμα τοῦ Καλοῦ, διὰ νά τό καταστρέψῃ τελείως.

Ὅσον διὰ τό εἶδος τοῦ ραδιοφώνου, δέν ἐπιτρέπεται νά

γνωρίζετε τὰς συσκευὰς των. Ἐγώ, ὅμως, θά σᾶς ἱκανοποιήσω τὴν ἀπορίαν σας.

Ἡ συσκευή ἦτο μικρὸν ἀσήμαντον κυτίον, ἐμπεριέχον μηχανισμόν πολὺ περίεργον, ὅστις ἐλάμβανεν ἐξ εἰδικοῦ Κέντρου ἠλεκτρικά κύματα, τὰ ὁποῖα ἐτροφοδοτοῦντο ἀπὸ χημικᾶς οὐσίας. Συνδυασμὸς περίεργος δι' ὑμᾶς, ἀλλὰ τελειότατος. Διὰ τοῦ κύματος αὐτοῦ συνεδέοντο μέ ὄλην τὴν Ἐπικράτειαν. Δηλαδή, τὸ κύμα ἐσχημάτιζεν εἰκόνας ὡς ἡ ὀπτασία καὶ ἀναλόγως τῆς θέσεως μετεφέρεσθε ὅπου ἠθέλατε, χωρὶς νὰ μετακινήσθε. Τοῦτο ἐγένετο δι' ἑνὸς εἰδικοῦ τροχοῦ συνδεδεμένου μετὰ τοῦ κυτίου καὶ ὅταν εὐρίσκεσθε εἰς τὸ σημεῖον τῆς προτιμήσεώς σας, δι' ἑνὸς μοχλοῦ, ἐδίδατε τοσαύτην ἔντασιν εἰς τὴν εἰκόνα, ὥστε αὕτη νὰ εἶναι ὡς πραγματική. Ἡ εἰκὼν ἀναπαριστοῦσε τὰ πάντα, μέ τὸν θόρυβον, τὴν φωνὴν καὶ τὰς κλιματολογικὰς συνθήκας. Ἡ ἀκτίς συνελάμβανεν τὴν εἰκόνα τοῦ Α, τὸν ὁποῖον εἶχατε ἔμπροσθέν σας. Αἱ συνεννοήσεις ἐκ μακρυνῶν ἀποστάσεων ἐγένοντο κατὰ αὐτὸν τὸν τρόπον. Εἶναι πολὺ δύσκολον νὰ διηγηθῶ τὸ μέσον τοῦτο καὶ πολὺ ἐπικίνδυνον διὰ τὴν σημερινὴν σας ἐποχὴν. Ἐάν ὁ Β. ἤθελε νὰ ἀποφύγη συνάντησιν μετὰ τοῦ Χ. τότε ἡ συσκευή του ἐξέπεμπε ἀκτῖνας ἀπωθήσεως καὶ δέν ἀνεκαλύπτετο.

Ἔδωσα ἀμυδρότατον φῶς ἐπὶ τοῦ εἴδους τῆς συσκευῆς των.

Φαράχ

1 - 7 - 1966

Ἡ ἐξέλιξις τῶν προ-Ἀτλάντων

ΦΑΡΑΧ: Τὴν ἐποχὴν πού ἡ Γῆ ἐκατοικεῖτο σποραδικῶς ἀπὸ ἀνθρώπους, οὗτοι δέν διέφερον ἀπὸ τὰ ζῶα, ὡς ὄντοτες ὑπὸ ἐξέλιξιν. Τὴν ἐποχὴν πού τὰ θηρία τῶν δασῶν καὶ τῆς θαλάσσης ἦσαν κολοσσοὶ ἀκατέργαστοι ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τοῦ χρόνου καὶ τὰ πετεινά τοῦ Οὐρανοῦ δέν διέφερον ἀπὸ τὰ ἀρπακτικὰ ὄρνεα τῆς ποιητικῆς φαντασίας, ἀκριβῶς τὴν ἄγνωστον ἐκείνην ἐποχὴν, πού πολλὰ φυσικὰ φαινόμενα καθημερινῶς ἐλάμβανον χώραν, ὅταν αἱ πνευματικὰ δυνάμεις τοῦ Καλοῦ καὶ τοῦ Κακοῦ συνεκρούοντο μέ ἀσύλληπτον διὰ τὴν διάνοιαν τοῦ ἀνθρώπου ἀντίληψιν, ἐποχὴν πρό 50-60.000 ἐτῶν, δηλαδή

προτοῦ ἐμφανισθῆ ὁ πολιτισμός τῆς Ἀτλαντίδος, εἰς τὴν ἀπέραντον ἐκείνην χώραν ἔζων διάφοροι λαοὶ καθ' ὀμάδας καὶ διέφερον κατὰ πολὺ ἀπὸ τὰ ζῶα.

Ἐκαλλιέργουν τὸ ἔδαφος τῶν ἐκ παραδόσεως μὲ πρωτόγονα μέσα. Ἡ συμβίωσις τῶν ἦτο ὀμαδική, χωρὶς φραγμούς εἰς τὰς ὀρέξεις τῶν· ἐσέβοντο ὁμως τὸν γηραιότερον, ὅστις ἦτο ἀρχηγός τῆς ὀμάδος τῶν. Καθ' ὄλην τὴν διάρκειαν τῆς ἡμέρας οἱ νέοι ἐκυνηγοῦν τὰ θηράματά τῶν, αἱ δὲ γυναῖκες ἐβοήθουν τοὺς ἄνδρας εἰς τὴν μεταφορὰν τῶν ἀγαθῶν καὶ ἐφρόντιζον διὰ τὰ τέκνα τῶν. Ὅλοι ἦσαν πατέρες τῶν ἰδίων τέκνων, διότι δέν διεχώριζον τὰ ἰδικὰ τῶν ἀπὸ τῶν ἄλλων. Ἡ κοινοκτημοσύνη αὕτη τῶν ὀμάδων ἐνθυμίζει τὸν βίον τῶν μυρμηκῶν. Ἡ πρωτόγονος, λοιπόν, αὕτη κοινωνία τῶν πρό-Ἀτλάντων εἶχεν τὰς παραδόσεις τῆς, τὰς ὀποίας ἐτήρουν μὲ θρησκευτικὴν εὐλάβειαν. Τὰς νύκτας ἦναπτον πυράς καὶ γύρωθεν αὐτῶν οἱ πλέον τολμηροὶ ἀφηγοῦντο τὰς παρατηρήσεις τῶν.

Οὕτω, ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἐξελίχθησαν οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ εἰς κοινωνικά ζῶα καὶ ἐπλούτισαν τὰς γνώσεις τῶν τόσο, ὥστε νὰ ἔχουν τὴν πεποίθησιν ὅτι μόνον αἱ φυλαὶ τῶν ἀπετέλουν τὸν στενὸν ὀρίζοντα τοῦ κόσμου τῶν.

Ἐκτισαν ἤδη τὰς πρώτας ἐκ ξύλου κατοικίας τῶν, ἦτοι χῶρον κεκαλυμμένον διὰ στέγης. Ἡ διαίσθησις τοὺς ἐβοήθει εἰς κάθε βῆμα τῶν, ἦτοι τὸ ἀνεπτυγμένον ἐνστικτον τοῦ πρώην ζώου.

Ἐπενοήθησαν τὴν θρησκείαν ἐκ φόβου πρὸς τὸ ἄγνωστον, τὸ ὀποῖον δι' αὐτοὺς εἶχεν συγκεκριμένην μορφήν, διότι οὐδέποτε ἠδύναντο νὰ φαντασθοῦν τὸ ἀφηρημένον, ἀφοῦ καὶ σήμερον οἱ περισσότεροι τῶν σοφῶν σας δέν τὸ ἀντιλαμβάνονται καὶ ἀμφισβητοῦν τὴν ἐπέμβασίν του. Καὶ οὕτω ἐπροχώρουν κατακτῶντες τὴν Ἀπέραντον Χώραν, συνεργαζόμενοι πάντοτε μετ' ἄλλων ὀμάδων.

Προτοῦ εἰσελθῶμεν εἰς τὴν ἐποχὴν τῶν Ἀτλάντων, εἶχον οἱ λαοὶ οὗτοι προοδεύσει σχετικῶς ταχέως μὲ τὴν ἐφευρετικότητά τῶν. Εἶχον ἰδίας ἀντιλήψεις ἐπὶ τῆς γνώσεως τῶν πραγμάτων. Ἡ παράδοσις ἦτο δι' αὐτοὺς σωτήριος. Ὅταν δέν ἐτήρουν μερικοὶ ἐξ αὐτῶν τὰς παραδόσεις, δέν ἐτόλμων νὰ ὀμιλοῦν περὶ τῆς γνώσεως.

Ἡ Γνώσις τῶν Πάντων ἦτο ἐπικίνδυνος καρπὸς δι' αὐτοὺς. Ἐκεῖνος ὅστις γεύεται τὸν Καρπὸν τῆς Γνώσεως, θεωρεῖ ἑαυτὸν ὡς γνώστην τῶν πάντων καὶ ἐπομένως διαχωρίζει τὴν ἀξίαν

του από τῶν ἄλλων. Γίνεται ἐκτιμητῆς τοῦ ἑαυτοῦ του (ἐγωϊστικής) καί ἐπειδή ἡ ἐντύπωσίς του εἶναι ὅ,τι αὐτός γνωρίζει οἱ ἄλλοι τό ἀγνοοῦν, περιπίπτει εἰς τό ἀνεξέλεγκτον σφᾶλμα τῆς ἐσφαλμένης γνώσεως, πρὸς βλάβην τοῦ ἰδίου καί τῶν συνανθρώπων του. Ἡ γνῶσις περιορίσθη μόνον διά τόν θρησκευτικόν τομέα.

Ὁ Καρπός τῆς Γνώσεως ἐντυπωσιάζει ἐσφαλμένα. Σέ καθιστᾶ ἐγωϊστήν, παρήκουον καί ἐπιπόλαιον. Οἱ γευόμενοι τόν καρπὸν τῆς γνώσεως (ὡς συνήθως οἱ ἄωροι εἰς θείας γνώσεις) γίνονται ἐκπτώτοι, διότι διέλυσαν κάθε δεσμόν μέ τὰς παραδόσεις των.

Φαράχ

28 - 9 - 1966

Χαλδαῖοι

ΦΑΡΑΧ: Εἰς ἐκ τῶν ἀρχαιοτάτων λαῶν, ὅστις προώθησε τὴν ἐπιστήμην εἰς τὰ ὑψηλά ἐπίπεδα τῆς γνώσεως, ἦσαν οἱ Χαλδαῖοι. Ὁ λαός οὗτος ἐγνώριζε πάμπολλα μυστήρια, ἀφηρημένα εἰς τὴν ἔννοιάν των, συγκεκριμένα ὅμως εἰς τὴν ψυχὴν των.

Οἱ ἱστορικοὶ τῆς ἐποχῆς σας θεωροῦν τοὺς Χαλδαίους, ὅτι κατ' ἀρχὴν ἦσαν βάρβαροι καί ἐξελίχθησαν μέ τόν χρόνον εἰς μεγάλους ἐκπολιτιστάς. Λέγουν ὅτι ἡ καταγωγή των εἶναι ἀπὸ τὰ βάθη τῆς Ἀσίας κ.τ.λ.

Ὅταν ἡ ἐπιστημονικὴ ἔρευνα δέν γνωρίζη κάτι, τότε ὀφείλει νά σιωπᾶ καί νά μὴ καθορίζη προελεύσεις λαῶν καί νά χαρακτηρίζη αὐτοὺς κατ' ἀρέσκειαν. Ἐάν οἱ Χαλδαῖοι ἦσαν βάρβαροι καί ὀπισθοδρομικοί, δέν θά ἔφθαναν εἰς τό σημεῖον τοῦ πολιτισμοῦ πού κατέπληξε τὴν ἐποχὴν ἐκείνην τοὺς Βαβυλωνίους καί Αἰγυπτίους.

Τόσον οἱ μὲν ὅσον καί οἱ δέ, τὰ πάντα ὀφείλουν εἰς τοὺς Χαλδαίους. Τὰ μηχανικά μέσα πού ἐπενοήθησαν οἱ Χαλδαῖοι, οὐδεὶς ἄλλος λαός ἐγνώριζε. Διὰ τῶν μαθηματικῶν ὑπολογισμῶν ἐθαυματούργουν ὡς ἀρχιτέκτονες, ἀστρονόμοι, καί ἐμβριθεῖς γνῶσται τῶν φυσικῶν δυνάμεων.

Πλὴν ὅμως τῶν ὄσων ἐγνώριζον, εἶχον καί τὴν προαίσθησιν

ὅτι μία εἶναι ἡ Ἀρχὴ τοῦ Σύμπαντος, ἥτις παραμένει αἰώνιος καὶ αἰώνιος εἰς τὰ ὄμματα τῶν γηγίνων. Τὰς Ἀρχάς δέ τῆς Δυνάμεως ταύτης, ὁ ἄνθρωπος συλλαμβάνει διὰ τῆς ἀγνῆς σκέψεως καὶ πίστεως τοῦ πρὸς τὸν Θεόν.

Ἐγνώριζον ἐπίσης ὅτι ὁ Κύριος καὶ Παντοκράτωρ θά ἐπεμπεν εἰς τὸν κόσμον τῶν εἰδώλων τὸν Υἱὸν Αὐτοῦ, χωρὶς νὰ δύνανται νὰ προσδιορίσουν τὸν χρόνον. Καὶ ὅτι Οὗτος θά ἐσταυροῦτο ἐπὶ ξυλίνου Σταυροῦ ὥστε τὸ ἔσχατον μέσον θανατώσεως νὰ ἀνυψώσῃ εἰς Σύμβολον ἱερόν καὶ ἀκράδαντον εἰς τὰς καρδίας τῶν πιστῶν.

Πολλὰ ἐγνώριζον οἱ Χαλδαῖοι, ὥστε οἱ ἐμπνευσταὶ τῶν Παλαιῶν Γραφῶν ἐπὶ τῇ βάσει τῆς σοφίας τῶν Χαλδαίων συνέγραψαν μέ συμβολισμούς τὰς ἐμπνεύσεις των.

Πόθεν ὁ λαὸς οὗτος ἐκκίνησε, διὰ νὰ φθάσῃ ἐκεῖ ὅπου γεωγραφικῶς τὸν ἐτοποθέτησαν οἱ ἱστορικοὶ; Οὐδεὶς δύναται ἐκ τῶν ἀνθρώπων νὰ ἀπαντήσῃ εἰς τὴν ἐρώτησιν, διότι ἀγνοοῦν τοὺς σκοτεινοὺς χρόνους παλαιῶν ἐποχῶν. Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς καταποντισθεῖσης Ἀτλαντίδος ἐμεσολάβησαν ἀγνωστοὶ περίοδοι ἐποχῶν.

Ὡς γνωρίζετε, πρὸ τῆς καταστροφῆς τῆς Ἀτλαντίδος πολλοὶ ἐκ τῶν μυστῶν, διαχωρίσαντες τὰς εὐθύνας των ἀπὸ τὰς Ἀρχάς τῆς Πολιτείας των, διεσκορπίσθησαν εἰς τὰ τέσσαρα σημεῖα τοῦ ὀρίζοντος. Ἐξ αὐτῶν ἦσαν καὶ οἱ Χαλδαῖοι, καὶ οὐχὶ φυγάδες ἐκ τῶν ὀρεινῶν τῆς Ἀσίας. Εἶχον ἐντὸς των τὸ δαιμόνιον τῆς προόδου καὶ τῆς πίστεως, ἥτις πολὺ τοὺς ἐβοήθησε νὰ ἀνέλθουν τὴν κλίμακα τῆς τεχνικῆς των ἐπινοητικότητος.

Ὅταν κατέκτησαν τὴν Βαβυλῶνα καὶ πολλὰς ἄλλας χώρας, ἢ μὴ τήρησις τῶν θεῶν των Ἀρχῶν τοὺς ὠδήγησε μέχρι τῆς πνευματικῆς των καταπτώσεως, ὥστε νὰ πληρώσουν ἀκριβὰ τὴν ἀσέβειαν καὶ τὴν ἀπιστίαν των. Βεβαίως δὲν πταίουν εἰς τοῦτο οἱ μύσται, ἀλλὰ ὁ χρόνος, ὅστις δὲν κατέκτησε τὰς καρδίας τῶν ἄλλων λαῶν, οἱ ὁποῖοι διὰ τῆς πνευματικῆς των προόδου κατέστρεψαν τὴν πίστιν των, ἀντικαταστήσαντες αὐτὴν μὲ τὴν ἀνθρώπινον ἐνέργειαν.

Φαράχ

8 - 1 - 1967

Διευκρινήσεις επί τῶν ἵπταμένων δίσκων

ΦΑΡΑΧ: Μὴν εἰσθε τόσο ἀπλοϊκοὶ πιστεύοντες ὅτι εἶναι δυνατόν Ἄγνά Πνεύματα νά μεταμορφοῦνται εἰς παντοῖα σχήματα καί νά κατέρχονται εἰς τήν Γῆν μέσω ἵπταμένων δίσκων. Τό Πνεῦμα δέν ἔχει ἀνάγκην ἄλλου μέσου· εἰκονίζεται τοῦτο διά πτερύγων, οὐχί διότι ἔχει πτέρυγας, ἀλλά διά νά δώσῃ τήν εἰκόνα τῆς ταχύτητος.

Αἱ διάφοροι αὐταὶ μορφαί εἶναι ἐφευρέσεις τῶν ἀνθρώπων, οἵτινες ἐργάζονται κρυφίως ἵνα ἐκπλήξουν τοὺς ἀδελφούς των ἐπί κακῷ. Μὴ λησμονεῖτε, ὅτι οὐδέν τό κρυφόν ὃ οὐ μὴ φανερόν γενήσεται. Τό εἶπεν ὁ Κύριος.

Οἱ ἵπτάμενοι δίσκοι δυνατόν νά καταστρέψουν ἐν μικρῷ χρονικῷ διαστήματι μέγα μέρος τοῦ κόσμου. Οὐδεὶς τοὺς ἀναζητεῖ διότι δέν ἀφήνουν ἴχνη καί δέν προκαλοῦν καταστροφάς. Ἡ πρώτη καταστροφή θά δώσῃ ἀφορμὴν εἰς τήν Ἐπιστήμην νά ἀσχοληθῇ σοβαρώτερον δι' αὐτούς.

Φαινόμενα οὐράνια ὑπάρχουν. Ἄλλὰ ὁ κόσμος συγχέει αὐτά μέ τά τῶν ἵπταμένων δίσκων. Τά οὐράνια φαινόμενα εἶναι πολλάκις ὑλικά, ἀλλά καθοδηγοῦνται ἀπό Πνεύματα Ἀρχηγῶν τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου ὅπως καί οἱ Ἄνεμοι. Διά τοῦτο ἡ Ἐπιστήμη δέν δύναται νά ἐξακριβώσῃ πῶς καί πότε δημιουργοῦνται.

Ἄντί νά ἀσχολῆσθε μέ τὰς ἀνοησίας τῶν ἀνθρώπων, προτιμώτερον εἶναι νά σχολιάσετε τόν Λόγον τοῦ Κυρίου καί νά ἀποκτήσετε ἐξ αὐτοῦ γνώσεις ὑπερτέρας.

Φαράχ

5 - 6 - 1968

Ἡ ζωὴ μου ὡς ἐξερευνητοῦ τῶν θαλασσῶν

ΕΜΠΕΔΟΚΛΗΣ: Γνωρίζετε πάντες, ὅτι εἰς πολύ ἀρχαίαν ἐποχὴν ἐδίδαξα τήν φιλοσοφίαν. Ἄν καί ἐπίστευον ὅτι ὑπῆρχεν Ὁν Ἀνώτατον, ἐν τούτοις αἱ ἀμφιβολίαι μου ὑπῆρξαν τόσοσιν ζωηραί, ὥστε ἀπώλεσα τήν πίστιν· καί αὕτη ἡ κατάστασις μέ ὠδήγησεν εἰς τό νά ἐρευνησῶ τά βάθη τῆς Γῆς, ἥτοι ἀπώλεσα τήν λογικὴν τοῦ λόγου.

Δέν πταίω τόσοσ ἐγώ, ὅσον τά διάφορα συστήματα τῆς ἐποχῆς μου, ἅτινα συνεσκότισαν τό πνεῦμα μου καί ἀπό τήν ὀρθήν ὁδόν ἠκολούθησε τήν ἐσφαλμένην. Διά τοῦτο καί ἐτιμωρήθην ἐπί πολλά ἔτη, διά νά μή εἶπω αἰῶνας. Τό πρῶτον ἀληθινόν φῶς εἶδον εἰς τούς Οὐρανοῦς, ἀλλ' ἦτο πλέον ἀργά δι' ἐμέ νά ἐπα-
νέλθω εἰς τήν προτέραμ μου θέσιν.

Εἶχον ἰδέας μονίμους, ἦτοι παραισθήσεις. Ἐπί παραδείγμα-
τι, μία ἀπό αὐτάς τάς μονίμους ἰδέας ἦτο, ὅτι εἰς τήν προὔπαρ-
ξίν μου ὑπῆρξα ἰχθύς. Ἄλλ' ἐδῶ εἰς τούς Οὐρανοῦς ἀπεκάλυψα
τήν ἀλήθειαν: Ἦμην εἷς ἐκ τῶν πρῶτων οἵτινες διέσχισαν τούς
ὠκεανούς καί ἔζησα μέ τήν ἐντύπωσιν τῆς θαλάσσης καί τῶν
ὄντων αὐτῆς.

Ἔωστε οἱ Ἕλληνες δέν καθυστέρησαν ὡς ἐξερευνηταί τῆς
νέας γῆς καί πέραν αὐτῆς ὡς τόν Εἰρηνικόν Ὠκεανόν, ὅπου
παρέμεινον μετά τῶν συντρόφων μου εἰς νῆσον γνωστήν εἰς
ὑμᾶς μέ τήν ὀνομασίαν «Πάσχα». Ἐκεῖ ἐπεδόθημεν εἰς τήν ἀλι-
εἰαν καί ἐγνώριζον καλῶς τήν ζωήν καί τήν φύσιν τῶν διαφό-
ρων ἰχθύων τῆς περιοχῆς ἐκεῖνης.

Εἶχον γίνει ἀτρόμητος ναυτικός. Εἰς τήν νῆσον ταύτην κα-
τοικοῦσαν ἐλάχιστοι, λευκῆς φυλῆς. Μεταξύ αὐτῶν καί γυ-
ναῖκες. Συνεζεύχθην τήν κόρην τοῦ ἀρχηγοῦ καί ἔζησα ἐκεῖ
μέχρι τοῦ τέλους τῆς ζωῆς μου.

Ἰδοῦ πῶς ἐξηγήθη τό ὅτι εἶχον τήν ἐντύπωσιν ὅτι ἤμουσ
ἰχθύς.

Ἐμπεδοκλής

13 - 2 - 1969

Περί τῶν ἰπταμένων δίσκων (Α')

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ: Μή γίνεσθε εὔπιστοι εἰς τάς διαδόσεις τῶν φαν-
τασμένων ἀπό γηίνους γνώσεις ἀνθρώπων. Οἱ ἰπτάμενοι δι-
σκοι δέν εἶναι ἀντικείμενα τοῦ Πονηροῦ Πνεύματος. Τά Πνεύ-
ματα δέν ἔχουν ἀνάγκην τοιοῦτων μέσων· εἶναι ἐλεύθερα, εἴτε
εἶναι ἀγαθά εἴτε πονηρά, νά ἐπεμβαίνουν εἰς τήν ζωήν τῶν
ἀνθρώπων διά τοῦ Λόγου καί μόνον, δηλαδή ἐπηρεάζουν τάς
ὀντότητας.

Ἐάν πράγματι οἱ Δαίμονες ἐχρησιμοποιοῦν τοιαῦτα μέσα,

διατί τότε καί τά ἀγαθά Πνεύματα νά μή τά χρησιμοποιήσουν; Καί ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, θά εἴσασθε αὐτόπται μάρτυρες, ὅτι ὑπάρχει μεγίστη διαφορά τῶν μὲν ἀπό τά δέ.

Μήν εἰσθε, λέγω, εὐπιστοί εἰς τάς ἀνοησίας τῶν ἀνθρώπων. Τά ἀντικείμενα ταῦτα εἶναι ἀνθρωπίνης ἐπιτεύξεως. Θά εἶπητε, πῶς; Ἐξ αὐτοῦ τό ἀντικείμενον τοῦτο ἔχει χημικήν μίξιν διάφορον τῆς γνωστῆς σας, ἤτοι ἡ ὕλη του εἶναι ἄγνωστος εἰς τήν ἐπιστήμην.

Ἀποκλείετε ἐν μυστικόν νά παραμείνη τοσοῦτον χρόνον ἄγνωστον; Καί ὅμως παραμένει. Ἐάν σᾶς ἐξηγούν τί εἶναι, θά ἐμένατε ἐκπληκτοί. Ἐδῶ ἐγκεῖται τό μέγα πρόβλημα. Θά σᾶς τό εἶπη ἄλλος εἰδικός εἰς αὐτά τά ζητήματα. Ἐάν πάλιν ἦσαν κακοποιά στοιχεῖα πρό πολλοῦ θά σᾶς ἐβλαπτον, διότι ἔχουν ὑπεροχήν. Τοῦτο καί μόνον δέν σᾶς ἀναγκάζει νά σκεφθῆτε, ὅτι δέν εἶναι ἀποφασισμένα νά σᾶς θλάψουν;

Τά ἀνθρώπινα ὄντα ἅτινα εὐρίσκονται ἐντός αὐτῶν δέν διαφέρουν οὐδόλως ἀπό τοὺς κοινούς ἀνθρώπους τῆς Γῆς σας. Ἐσεῖς γνωρίζετε, ὅτι ἄνθρωπος ὡς σεῖς δέν ὑφίσταται οὐδαμοῦ εἰς τό Μέγα Σύμπαν τῆς Δημιουργίας. Ἄρα, διερωτᾶσθε, τί εἶναι;

Μήν εἰσθε περίεργοι. Θά σᾶς εἶπη ὁ Πνευματικός Κόσμος τί εἶναι, διότι θά γίνῃ μέγας θόρυβος περί αὐτῶν καί οὐδεὶς ἐκ τῶν ἀνθρώπων θά εἶναι εἰς θέσιν νά ἀπαντήσῃ, παρά μόνον σεῖς. Διά τοῦτο δέν ἀποκαλύπτομεν τό μυστήριον.

Εἶπομεν καί ἄλλοτε, θά ἐμφανισθοῦν καί ἄλλα μυστήρια· ὄχι ἱπτάμενοι δίσκοι, ἀλλά περίεργα φαινόμενα, διὰ τά ὅποια θά ἀναμένωμεν νά ἀπαντήσῃ ἡ Ἐπιστήμη, ἣτις θά γελοιοποιηθῇ ὅταν σεῖς δώσετε τήν ἀληθῆ ἀπάντησιν εἰς αὐτήν. Ἴδού τί ἐτοιμάζει ὁ Πνευματικός Κόσμος. Διά τῆς ὕλης θά τοὺς ἐκπλήξετε, ἀφοῦ δέν συνεντίζονται.

Εὐκλείδης

20 - 2 - 1969

Περί τῶν ἱπταμένων δίσκων (Β')

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ: Ὡς γνωρίζετε, ἡ εἰδικότης μου εἰς τόν Πνευματικόν Κόσμον εἶναι νά μεταδίδω, ἐκεῖ ὅπου ὁ Πνευματικός Κόσμος ὀρίζει, ὀλίγας τινάς προϋπάρξεις. Διότι ἐγὼ κρατῶ εἰς

χειρας μου τό Βιβλίον τῶν ἀνθρωπίνων Πράξεων. Ἐπίσης ἐγώ ἐμπνέω πολλάς φορές εἰκόνας αἱ ὁποῖαι πρόκειται μελλοντικῶς νά λάβουν χώραν εἰς τήν γήϊνον ζωήν.

Ὁ Πνευματικός Κόσμος μοί ἀνέθεσεν ὅπως σᾶς εἶπω, νά μή δίδετε σημασίαν εἰς ὅσα οἱ ἐπιστήμονές σας διαδίδουν διά τούς «ἵπταμένους δίσκους». Ὅλα ὅσα λέγονται εἶναι μῦθοι. Ἡ ἀλήθεια εὐρίσκεται εἰς τήν ἄλλην πλευράν. Πρό πολλοῦ θά ἠδυνάμεθα νά σᾶς φωτίσωμεν ἐπ' αὐτοῦ τοῦ σημείου. Ἄλλ' ὁ Κύριος τό ἀπηγόρευσεν· καί σᾶς ἐνθυμίζομεν, ὅτι πρό ἐτῶν μεταδώσαμε κείμενα τά ὁποῖα ἔλεγον ὅτι θά παρουσιασθοῦν πολλά φαινόμενα, τά ὁποῖα δέν θά δυνηθῇ ἡ Ἐπιστήμη νά ἐξηγήσῃ. Ἐπειδή οἱ ἐπιστήμονες εἶναι ἄνθρωποι μέ ὀλίγα τινά προσόντα καί ἔχουν ἀνεπτυγμένην τήν κακήν φύσιν τοῦ ἐγωῖσμοῦ, διά τοῦτο ὁ Πνευματικός Κόσμος θά τούς γελοιοποιήσῃ!

Ἀφήσατέ τους νά λέγουν ὅ,τι ἡ ἐξημμένη φαντασία των συλλαμβάνει. Θά ἔλθῃ ἡ στιγμή κατά τήν ὁποῖαν σεῖς θά μεταδίδετε τάς ὀρθάς λύσεις τῶν ἀποριῶν των. Δέν εἶναι μόνον οἱ «ἵπτάμενοι δίσκοι», εἶναι καί ἄλλα φαινόμενα, τά ὁποῖα συγχέουν μετ' αὐτῶν, ὥστε τό πνεῦμα των νά ἀπατᾶται καί νά μή γνωρίζῃ τό τί λέγει.

Κρατοῦμεν τήν ὑπόσχασίν μας· καί ἤρχισαν ἤδη οἱ ἄνθρωποι τοῦ πνεύματος νά συσκοτίζωνται. Ἐπαναλαμβάνω, ὅτι εἰς τό Σύμπαν δέν ὑφίσταται ὄν ἴδιον τοῦ ἀνθρώπου· πλὴν τῶν Πνευμάτων τά ὁποῖα ὄταν κατέρχωνται εἰς τήν Γῆν δανείζονται τό «ἀστρικόν των σώμα» διά νά ἔχουν μορφήν καί ἀναγνωρισθοῦν ἀπό τούς οἰκείους των ἢ φίλους.

Οἱ ἵπτάμενοι δίσκοι εἶναι ἀνθρώπινοι. Ποῖοι ὅμως εἶναι; Ἐστέ ὑπομονητικοί καί θά σᾶς εἶπῃ ὁ εἰδικός ἐπ' αὐτῶν τῶν ζητημάτων, τί ζητοῦν ἀπό τόν ἄνθρωπον τῆς ματαιοδοξίας. Θά ἀκούσετε πολλά περί αὐτῶν· ὅτι ἐξῆλθον τοῦ δίσκου καί συνωμίλησαν μετὰ τῶν χωρικών. Θά διερωτηθῆτε, εἰς ποῖαν γλῶσσαν; Εἰς τήν γλῶσσαν τοῦ Κράτους ὅπου κατήλθον. Ἄλλοι πάλιν θά σᾶς εἶπουν, ὅτι διά τῆς διαισθήσεως ἀντιλαμβάνοντο τό τί ἔλεγον. Μή δίδετε πίστιν, διότι κατ' αὐτόν τόν τρόπον ὁμιλοῦν μόνον τά Πνεύματα· καί ταῦτα δέν ἔχουν ἀνάγκην τῶν ἵπταμένων δίσκων διά νά σᾶς ἐκπλήξουν.

Εὐκλείδης

Ἡ πρόοδος τῶν Ἀτλάντων*

ΟΜΗΡΟΣ: Οἱ Ἄτλαντες ἦσαν κατά πολύ περισσότερον προοδευμένοι ἀπό ὑμᾶς, εἰς βαθμόν πού σεῖς νά εὐρίσκεσθε ἤδη εἰς τήν ἀφετηρίαν. Τί, ὅμως, ἀπέγινεν ἐκεῖνος ὁ τόσον προοδευμένος λαός; Ἐξηφανίσθη παντελῶς, διότι ἡ ἐπιπολαιότης καί ἡ ἀπληστία των, τοὺς ἐκμηδένισαν.

Ὅμηρος

21 - 10 / 11 - 11 - 1969

Ἡ ἡπειρος τῆς Ληξουρίας**

ΘΟΥΚΥΔΙΔΗΣ: Ὁ σπουδαστής τῆς Ἱστορίας, μανθάνει ἐξ αὐτῆς τά ἦθη, τά ἔθιμα καί τόν τρόπον τῆς ζωῆς τῶν διαφόρων λαῶν καί τῶν συστημάτων αὐτῶν ἐπί τῆς διακυβερνήσεώς των. Κρίνει τά πάντα, συσχετίζει αὐτά μέ ἄλλους λαούς, ἐμβαθύνει εἰς τά ἀφανῆ νοήματα τῶν ἀρχηγῶν τῶν ἐποχῶν ἐκείνων καί ὕστερον ἀποφαίνεται, δίδων μίαν ἀμυδράν ἰδέαν τῆς Ἱστορίας των.

Ἐπῆρξαν λαοί μέ σχετικῶς ἀνεπτυγμένον πολιτισμόν. Ἐξ αὐτοῦ τοῦ πολιτισμοῦ ὁ μελετητής ἐξετάζει τό ποιόν του, δηλαδή τί ἀπέδωκεν ὁ πολιτισμός οὗτος εἰς τοὺς πολίτας του καί οὕτω ἐξετάζων τάς συνθήκας τῆς σημερινῆς ἐποχῆς, ζητεῖ σημεῖον τι ἐπί τοῦ ὁποίου νά δυνηθῆ νά ἐφαρμόσῃ ὅ,τι τό καλόν ἦντλησεν ἐκ τῆς χώρας ἐκείνης τήν ὁποίαν ἐθεώρησεν ὡς πολιτισμένην.

* Ἀπόσπασμα ἀπό τήν ὑπ' ἀριθ. 180 Ὁμιλίαν τοῦ Ὁμήρου εἰς τό ἔργον του «Ἀνθρωπος καί Εἰρήνη». (Ἐκδοσις Π.Ο.Α.).

** Ἀπόσπασμα ἀπό τό ἔργο τοῦ Θουκυδίδου «Τί ἐστὶ Ἱστορία καί ποία ἡ ἔννοιά της», δημοσιευμένο στό βιβλίον «Μεταθανάτια Ἔργα Ἀρχηγῶν τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου», σελ. 191-197. (Ἐκδοσις Π.Ο.Α.).

Ἐπὶ ἤρξαν πολλοὶ πολιτισμοί, ἀγαπητοὶ μου ἀδελφοί, εἰς τὸν κόσμον τῆς φθορᾶς, ἀλλ' ἄγνωστοι εἰς ὑμᾶς. Εἷς ἐκ τῶν πολιτισμῶν αὐτῶν ἦτο καὶ τῆς ἠπειροῦ Ληξουρίας, ἐν τῷ Εἰρηρικῷ Ὠκεανῷ. Κατεποντίσθη πρὸ τῆς Ἀτλαντίδος. Θὰ εἶχε ἡ Ἱστορία νὰ ἀναφέρῃ πολλά περὶ αὐτοῦ. Δυστυχῶς, ὅταν μία ἠπειρος φθάσῃ εἰς τὸ ἀνώτατον σημεῖον τοῦ πολιτισμοῦ της, ὁ ἄνθρωπος ἀπὸ ἐγώισμὸν λησμονεῖ ποῖος ἦτο ὁ Φωτοδότης του καὶ ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἐπαφίεται εἰς τὸν ἑαυτὸν του, ὡς θεῖον σκεῦος μιᾶς ἀγνώστου, ἢ καὶ μὴ, δυνάμεως, ἢ ὁποῖα εἶναι τυφλή.

Οὕτω λοιπὸν οἱ ἄνθρωποι τῆς Ληξουρίας ἐλοξοδρόμησαν καὶ ἡ ἐσφαλμένη αὐτῆ ὁδὸς τοὺς ἔφερεν εἰς ἀδιέξοδον, δηλαδὴ ἡμάρτησαν εἰς βάρος τῶν ἀδελφῶν των, οἱ ὁποῖοι, λόγῳ τῆς οἰκτρᾶς των θέσεως ἐναντι τῶν ὀλίγων, διεστρεβλώθησαν. Καὶ τότε ὁ Κύριος ἀπεφάσισεν ὅπως καταποντίσῃ τὴν ἠπειρον ἐκείνην, τῆς ὁποίας μόνον ἀπὸ μνήμης διεσώθη τὸ ὄνομα καὶ οὐχὶ ὁ πολιτισμὸς αὐτῆς.

Οἱ ἄνθρωποι ἐκεῖνοι τῆς μακρυνῆς εἰς αἰῶνας ἐποχῆς, εἰς τὰ πρῶτα ἔτη τῆς δημιουργίας των, ἀνῆλθον τὴν κλίμακα τοῦ πολιτισμοῦ εἰς σημεῖον ἀφάνταστον διὰ τὴν σημερινὴν σας ἐποχὴν.

Εἶπομεν ὅμως, ὅτι ὅταν ἡ πρόοδος (ἐννοῶ τὴν τεχνικὴν) ὑπερβῇ τὸ ὄριον τῆς ἀνθρωπίνου διανοήσεως, ὁ ἄνθρωπος, χωρὶς νὰ τὸ ἀντιληφθῇ, ποτίζει τὸ δένδρον τοῦ ἐγώισμοῦ του καὶ οὕτω καταστρέφει πᾶν τὸ ἀγνόν καὶ λαμπρὸν ἐντὸς αὐτοῦ, ἦτοι τοῦ πνεύματός του.

Εἰς τὰς Ἀγίας Γραφὰς θὰ εὔρητε, ἐν ὀλίγοις, τὴν ἀπολεσθεῖσαν Ληξουρίαν. Ἡ Ἀγία ὅμως Γραφή δὲν ἀναφέρει πολλά διὰ τὴν ἠπειρον ταύτην. Ἐάν ὁ Κύριος ἐπιτρέψῃ, τότε εἰς ἐκ τῶν Ἀρχηγῶν Διδασκάλων θὰ σᾶς ὁμιλήσῃ περὶ αὐτῆς ἐκτενῶς, διὰ νὰ μάθετε τί εἶδος πολιτισμὸς ὑπῆρξεν, εἰς τὰ σκοτεινὰ ἐκεῖνα ἔτη τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς.

Ἄρα, ἡ πρόοδος δὲν εἶναι μόνον τῶν μεταγενεστερῶν κρατῶν δεῖγμα, ἀλλὰ ὑφίστατο εἰς ἀγνώστους χρόνους. Δὲν ἀναφέρω εἰς ποίους χρόνους κατεποντίσθη ἡ ἠπειρος αὕτη, ἀλλ' ὅταν εἶχε φθάσει εἰς τὸ ἀπόγειον τῆς προόδου της. Τοῦτο συνέβη πρὸ 60.000 ἐτῶν. Τότε εἰς τὰς ἄλλας ἠπείρους, αἱ ὁποῖαι ἐκατοικοῦντο ἐξ ἐλαχίστων ἀνθρώπων, δὲν ὑπῆρχε μέσον ἐπικοινωνίας, οὔτε ἐγνώριζον τὸν τροχόν. Ὁ τροχός, διὰ πρώτην φοράν, ἐφευρέθη ἀπὸ τοὺς Ἀτλαντας. Τότε, θὰ εἶπητε, πῶς οἱ Ληξουριοὶ μετέφερον τὰ ἐμπορεύματά των ἀπὸ τὸ ἕν σημεῖον εἰς τὸ ἄλλο;

“Όταν σās ἐξηγήση Ἐκεῖνος, ὅστις θά ἀναλάβῃ τὴν ἐξιστόρησιν τῆς Ληξουρίας, θά σās τό εἶπη καί θά ἀπορήσετε πῶς εἰς ἐκείνους τοὺς χρόνους ἦσαν τόσον προοδευμένοι οἱ ἄνθρωποι τῆς μετέπειτα κακῆς πίστεως. Ἄλλὰ εἰς τί θά σās χρησιμεύσουν τὰ ὅσα ἀναφέρω;

Θά σās χρησιμεύσουν εἰς τὴν πάταξιν τοῦ ἐγωῖσμοῦ. Σήμερον ὁ ἱστορικός πολιτισμός τῶν ἀνθρώπων βαδίζει εἰς τὰ ἴχνη ἐκείνων τῶν παλαιῶν.

Διά τοῦτο προειδοποιῶ ἐγκαίρως, ἵνα μή καί σεῖς μίαν ἡμέραν καταστρέψετε οὐχί τὴν ἠπειρον εἰς ἣν κατοικεῖτε, ἀλλά τόν πλανήτην σας.

Ἐδῶσα ἀμυδροτάτην ἰδέαν περί μιᾶς ἠπείρου, τῆς ὁποίας ὁ πολιτισμός ὑπῆρξεν ἄγνωστος, διότι οὐδεὶς των ἠδυνήθη νά σωθῇ.

Ἐάν, εἰς ἐκείνην τὴν ἐποχὴν, ὑπῆρχον καί ἄλλαι ἠπειροὶ μέ πολιτισμόν ἰσάξιον τῆς Ληξουρίας, τότε θά ἐσώζοντο πολλοὶ ἐκ τῶν πολιτῶν της καί θά ἐμάνθανον ὁποῖα ἦτο ἡ ἠπειρος αὕτη.

Πλὴν αὐτῆς, ὑπῆρξαν καί ἄλλοι πολιτισμοί, κατὰ πολὺ κατώτεροι αὐτῆς. Δυστυχῶς ὅμως ἐξηλείφθησαν ἐντελῶς καί ἠγνοήθησαν ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, ὥστε σήμερον νά ἀγνοῆτε ποῖοι ἦσαν οἱ λαοὶ οὗτοι καί εἰς ποῖον βαθμόν ἐφθασεν ὁ πολιτισμός των.

Πάντα ταῦτα ἀναφέρω διὰ νά ἀποδείξω ὅτι ὁ πολιτισμός ἐνός ἔθνους δέν εἶναι ἡ ἱστορική γενεαλογία τῶν Ἀρχόντων, ἀλλὰ ὁ βίος καί ἡ πολιτεία τῶν πολιτῶν. Πῶς ἐσκέπτοντο καί κατὰ ποῖον τρόπον ἐνήργουν ὑπὲρ τῆς προόδου τοῦ ἐσωτερικοῦ των κόσμου καί τοῦ ἐξωτερικοῦ των ὡσαύτως.

.....
Θουκυδίδης

15 - 1 - 1970

Περὶ τῶν ἱπταμένων δίσκων

ΕΔΙΣΩΝ: Φίλοι μου, εἶμαι πολὺ ἀνήσυχος διὰ τὴν μεγάλην μου πατρίδα. Ἦρχισαν καλῶς καί βαίνουν κακῶς. Ἐκεῖνο, τό ὁποῖον μέ βασανίζει, εἶναι πῶς οἱ συμπατριῶται μου θά ἀντιταχθοῦν ἐναντίον τῶν ἱπταμένων δίσκων. Εἶναι ἐπίγειοι καί ὄχι οὐράνιοι. Τό μῖγμα των εἶναι πολὺ διάφορον, ἀπὸ ὅσα ἐγνώρι-

σεν ὁ κόσμος σας· ἡ σύνθεσις τῆς καύσεως εἶναι ἄγνωστος εἰς τὴν ἐπιστήμην.

Αὐτοὶ οἱ ὅποιοι ἔχουν εἰς χεῖρας των τοὺς ἵπταμένους δίσκους ἢ «πούρα», ὡς τὰ ὀνομάζετε, κατοπτεύουν τὰ πάντα. Ἦδυνήθησαν διὰ τοῦ ἀντιήχου νὰ ἐξουδετερώσουν τὸν ἦχον, καὶ ἡ ἀντίθεσις αὕτη ἐξουδετερώνει τὰ ραντάρ. Ἡ ταχύτης των εἶναι τοσαύτη, ὥστε ἐντὸς δύο λεπτῶν νὰ ἔχουν κατορθώσῃ νὰ κάνουν τὸν γύρον τῆς Γῆς. Δύνανται νὰ ἀναπτύξουν καὶ περισσοτέραν ταχύτητα, ἀλλὰ θὰ προσκρούσουν ἀλλαχοῦ. Ἀποφεύγω νὰ σᾶς εἶπω ποῖοι εἶναι, διὰ νὰ μὴ φέρω σύγχυσιν.

Οὐδεὶς ἐνεργεῖ μέ σκοπὸν κακόν· μᾶλλον οἱ ἄνθρωποι, ἤτοι οἱ πολῖται τοῦ κόσμου σας ἐνεργοῦν κακῶς κατ' αὐτῶν. Ἐάν οὗτοι θελήσουν, θὰ σᾶς καταβάλουν χωρὶς δισταγμόν. Εἶναι μία κρυφὴ ὁμάς διανοιῶν καὶ ἔχουν εἰς τὴν κατοχὴν των εἰδικευμένους καὶ ἀφωσιωμένους συνεργάτας. Ἐπ' αὐτῶν, εἶπομεν καὶ ἄλλοτε, θὰ σᾶς ὁμιλήσῃ εἰδικόν Πνεῦμα, ἀλλὰ δέν ἔφθασεν ἡ κατάλληλος στιγμή. Γνωρίζω, ὅτι θὰ ἠθέλατε νὰ ὑποβάλλετε πολλὰς ἐρωτήσεις λογικὰς, ἀλλὰ ἐγὼ δέν εἶμαι ὁ κατάλληλος νὰ ἀπαντήσω· ὑπάρχουν ἀπαγορεύσεις.

Ἄδελφέ (εἰς τὸν Εὐθύμιον), ἡ κρυφὴ αὕτη ἐπιστήμη ἐξουδετερώνει τὰ πάντα. Εἶναι εἰς θέσιν εἰς ἵπτάμενος δίσκος διὰ τοῦ φωτός του νὰ ἀδρανήσῃ ὅλας τὰς μηχανικὰς συσκευάς, νὰ καθελώσῃ τοὺς ἄνθρώπους καὶ νὰ μὴ δύνανται οὗτοι νὰ κινηθοῦν, νὰ διακόψῃ τὴν ἠλεκτρικὴν φῶτισιν τῶν πόλεων, νὰ ἔλξη τὸ ἀεριωθούμενον εἰς τὸ κύτος του. Ἔχει μαγνητικὴν ἰσχύν ἔλξεως κατὰ ὠρισμένων ἀντικειμένων. Δέν θὰ ἐπεκταθῶ. Μέ ὀλίγην σκέψιν καὶ λογικὴν ἔρευναν θὰ ἀντιληφθῆτε ποῖοι εἶναι. Θέλω νὰ εἶπω ποῖοι δύνανται νὰ εἶναι.

ΕΡΩΤΗΣΙΣ: ... Αἱ δυνάμεις αὗται ἀνήκουν εἰς Ἕθνος;

— Ἀνήκουν. Σᾶς ἤνοιξα τοὺς ὀφθαλμούς· τὰ περαιτέρω θὰ σᾶς τὰ εἶπουν ἄλλοι ἐκ τῶν ἀδελφῶν.

Ἕδισων

Οὐράνιος Παράδεισος καί Ἐπίγειος

ΜΩΥΣΗΣ: Πολλοί ἐκ τῶν ἀδελφῶν οἵτινες εὐρίσκονται γύρωθεν τῆς Ἐδρας ταύτης, δέν γνωρίζουν ποῖος εἶναι ὁ Οὐράνιος Παράδεισος. Δέν ἀναφέρομαι, ἀγαπητοί μου, εἰς τόν νῦν Παράδεισον, ὅστις ὀνομάζεται παρ' Ἡμῶν «Σταθμός τῆς Ἀναπαύσεως», ἀλλά τόν πρό τῆς Δημιουργίας τῶν Κόσμων. Τότε αἱ ψυχαὶ ἦσαν ἐλεύθεραι νά ἀπολαμβάνουν τό μεγαλεῖον τοῦ Θεοῦ. Οὐδεμία διάκρισις ὑφίστατο μεταξύ αὐτῶν καί ἡ ἀγαλλίασις τῶν ἤτο τσαύτη, ὥστε νά μὴ δύναμαι νά περιγράψω αὐτήν.

Τότε ὁ Ἄναρχος ἠθέλησε νά τελειοποιήσῃ εἰς πνεῦμα τὰ τέκνα Του, καί διὰ μέσου τοῦ Πονηροῦ ἐπέτυχεν τόν σκοπόν του. Ἦτοι, δέν ἡμάρτησαν ὡς σεῖς ἀντιλαμβάνεσθε τήν ἀμαρτίαν, ἀλλά ἡμάρτησαν διὰ τῆς ἀνυπακοῆς. Τό Δένδρον τῆς Γνώσεως τοῦ Καλοῦ καί τοῦ Κακοῦ ἔχει διάφορον σημασίαν, ἀπό αὐτήν τήν ὁποῖαν σεῖς δίδετε εἰς αὐτό. Ἄλλά σήμερον δέν δύναμαι νά ἐξηγήσω ἕν ἐκ τῶν μεγαλυτέρων Μυστηρίων τοῦ Οὐρανοῦ.

Ὅσον διὰ τόν πρῶτον Παράδεισον ἐπὶ τῆς Γῆς, οὗτος εὐρίσκετο κάποτε εἰς τήν ἀπολεσθεῖσαν Ἀτλαντίδα. Παράδεισοι ἐπίγειοι πολλοί ὑπάρχουν, κατὰ τοὺς ἀνθρώπους τῆς κάθε χώρας. Ἄλλὰ ἀληθής ἐν τῇ Γῇ μόνον ὁ τῆς Ἀτλαντίδος ὑπῆρξεν, ὅπου ἡ παρακοή εἰς τοὺς χρηστοὺς Νόμους τοῦ γηραίου τότε Σόλωνος καί ἡ ἀπόλυτος ἐλευθερία ἄνευ ἐλέγχου, ἔφερον τόν πολιτισμόν τῆς Ἀτλαντίδος εἰς τήν παρακοήν καί τήν θείαν τιμωρίαν.

Θά μοῦ εἰπῆτε: Πῶς τό Θεῖον τιμωρεῖ, ἀφοῦ ὁ Θεός, ὡς εἶπον καί ἄλλοι Ἀρχηγοί, οὐδέποτε τιμωρεῖ;

Δέν ἔχετε ψυχὴν; Αὐτὴ ἡ μικρὰ ἀκτίς τῆς κινήσεώς σας εἶναι θεία, καί αὐτὴ σᾶς τιμωρεῖ. Δηλαδή, οἱ ἄνθρωποι αὐτοτιμωροῦνται.

Ἄνευρον τόν Οὐρανόν καί τήν Γῆν μέ τοὺς Παραδείσους, διὰ νά ἀποδείξω ὅτι ἡ παρακοή, τόσον εἰς τοὺς Οὐρανοὺς ὅσον καί εἰς τήν Γῆν, ἔλκει τήν ὄντότητα εἰς τό βάραθρον. Ἐννοήσατε καλῶς τί προσπαθῶ νά σᾶς διδάξω, καί ἐάν δέν τό κατορθώσετε, εἶμαι εἰς τήν διάθεσίν σας.

Μωϋσῆς

Ἡ Κλειδα τῶν γραφῶν

ΦΑΡΑΧ:

Ἡμεῖς δίδομεν τὴν Κλειδα τῶν γραφῶν, αἱ ὁποῖαι μέχρι στιγμῆς δὲν ἔχουν ἐρευνηθῆ, διὰ νὰ μάθητε τοὺς πολιτισμοὺς Ἀρχαίων λαῶν.

Εἶπον καὶ ἄλλωτε, ὅτι εἰς τὰς Βίβλους τῶν Ἀσσυρίων θὰ εὑρητε πολλὰ τὰ ὁποῖα ἀναφέρονται εἰς τὴν Ἀτλαντίδα. Καὶ ἀπὸ ἐκεῖ θὰ μάθητε τὴν Κλειδα τοῦ Μινωϊκοῦ πολιτισμοῦ. Πρῶτοι Ἡμεῖς σὰς εἶπομεν ὅτι κάποτε οἱ γῆινοι θὰ φθάσουν εἰς τὴν σελήνην, ἀλλὰ θὰ ἔχουν θύματα. Καὶ εἶχον, ἀλλὰ ταῦτα δὲν ἔχουν δημοσιευθῆ διὰ λόγους γοήτρου. Δὲν εἶναι τὰ θύματά των τόσα, ὅσα ἐγνωρίσατε. Εἶναι πολὺ περισσότερα. Σὰς ἐγνωρίσαμεν τὰ ἀνωτέρω πρό δεκαετίας.

Φαράχ

18 - 12 - 1871

Ἱερογλυφικά σημεῖα ἑνὸς ἀρχαίου λαοῦ

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ: Κατατίθεται φύλλον περιέχον 82 ἐν ὄλῳ ἱερογλυφικά γράμματα, τὰ ὁποῖα ὠραματίσθη ἡ ἀδελφή Μαρία Λυρᾶ τὴν Κυριακὴν 5 Δεκεμβρίου 1971, σημειώνουσα ταῦτα ἕνα-ἕνα καθὼς τὰ ἔβλεπε.

Κατωτέρω παραθέτομεν δειγματοληπτικῶς μερικὰ ἐξ αὐτῶν*:

* Ὁ πλήρης πίνακας τῶν ἱερογλυφικῶν αὐτῶν εὐρίσκεται εἰς τὸ Λεύκωμα μέ σχέδια ὠραμάτων τῆς ἀδελφῆς Μαρίας Λυρᾶ, ὑπὸ τὸν τίτλο «Θεῖος Ὄραματισμός. Πύλη στὴν Οὐράνια γνῶση», σελ. 43-44. (Ἐκδοσις Π.Ο.Α.).

ΦΑΡΑΧ: Ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, παρά τήν Οὐράνιον μόρφωσιν, πού προσπαθοῦμεν νά σᾶς μεταδώσωμεν, σεις ἐξακολουθεῖτε νά σκέπτεσθε μέ τήν γήϊνον τοιαύτην, καί νά ὑποβάλλετε εἰς τόν Πνευματικόν κόσμον ἐρωτήσεις ἐκ τῶν ὁποίων οὐδέν ὄφελος προσκομίζετε. Ἀπ' ἐναντίας, τοῦτο εἶναι δι' ἐσᾶς ἀπώλεια χρόνου καί καθυστέρησις εἰς τάς Διδασκαλίας Μας.

Ἡ ἀδελφή Μαρία σᾶς ἔδωσε χάρτην ἐπί τοῦ ὁποίου σημειοῖ ἱερογλυφικά γράμματα, δηλαδή ἀνθρώπων πού ἔζησαν πρό 100.000 ἐτῶν. Τί ἐγνώριζον αὐτοί ἐπί τοῦ Θεοῦ καί ἐπί τῶν δυνάμεων τῆς Φύσεως, διὰ νά χαράξουν τάς γνώσεις των ἐπί τοῦ λίθου; Ἀπλῶς, χαράσσουν τόν τρόπον τῆς ζωῆς των, τάς ἐξουσίας των καί τά τοιαῦτα.

Ἀπό ἱστορικῆς ἀπόψεως, ἐάν ἐρμηνεύσωμεν τό κείμενον, οὐδέν θά ὠφελήθητε. Ἀπό ἀπόψεως ὅμως ἐποχῆς, τήν ὁποίαν καί ἐσημείωσα, σᾶς φωτίζει ἐπί τῆς ὑπάρξεως ἀνθρώπων, οἱ ὁποιοί εἶχον ἐπινοήσει ἰδίαν των γραφήν. Μερικά σημεῖα ἐκ τῆς γραφῆς ταύτης ἀντέγραψαν οἱ Φοίνικες, ἀλλ' ἔδωσαν διαφορετικήν ἔννοιαν εἰς τά ἱερογλυφικά των γράμματα.

Οἱ Φοίνικες ἦσαν πολύ παλαιοί Σημιτικοί λαοί, οἱ ὁποιοί ἐταξείδευον εἰς διαφόρους περιοχάς τῆς Ὑψηλίου. Καί ὅπου εὑρισκον κάτι τό θαυμαστόν, ἀντέγραφον αὐτό. Οὕτω, ἀπό ἐπιγραφάς ἐπί σχιστολίθου καί μεμβράνης, εἶδον καί ἐμελέτησαν, κακῶς βεβαίως, τά ἱερογλυφικά τοῦ παναρχαίου τούτου λαοῦ, οἱ ὁποιοί ὠνομάζοντο Χοθίνιοι. Ἡ Ἱστορία σας τοὺς ἀγνοεῖ, ὡς καί πολλοὺς ἄλλους λαοὺς οἱ ὁποιοί ἐνεφανίσθησαν καί ἐξηφανίσθησαν ἐν μέσῳ τῶν αἰῶνων.

Διὰ νά σᾶς ἀπαλλάξω ἀπό τήν περιέργειαν, λέγω μόνον, ὅτι εἷς ἐξ αὐτῶν, ὁ ὁποῖος ἐπανῆλθεν εἰς τόν Κόσμον σας, ἀλλά εἰς ἄλλην ἐποχὴν ἀνεπτυγμένην πνευματικῶς, καί κατεῖχε θέσιν εἰς τά Ἱερά Κείμενα τοῦ λαοῦ, μετέδωκεν εἰς τήν ἀδελφήν Μαρίαν τό κείμενον τῆς προϋπάρξεώς του. Σήμερον ἡ αὐτὴ ὀντότης κατέχει θέσιν ἀρκετά καλήν εἰς τόν Οὐρανόν καί προσεύχεται ὅπως ὁ Κύριος τοῦ δίνει δυνάμεις, διὰ νά δυνηθῇ νά σᾶς δώσῃ δείγματα τῶν ἐποχῶν τῶν προϋπάρξεών του.

Προτοῦ ἀνακληθῆ ἡ ἐν λόγῳ ὀντότης εἰς τόν Οὐρανόν, ἔζησεν εἰς τήν Ρώμην, μετά Χριστόν, καί ἐγνώριζεν ἐκεῖ τήν ἀδελφήν Μαρίαν, ἡ ὁποία ἦτο δεινόν διάμεσον. Ἐφοβεῖτο νά εἴπῃ εἰς οὐδένα τήν ἰδιότητα ταύτην, ἵνα μή περιπέσῃ εἰς τήν δυσμένειαν τῶν φανατικῶν κύκλων, καί μόνον ἐσύχναζεν εἰς τήν οἰκίαν τῆς ἐν λόγῳ ὀντότητος, ἡ ὁποία ὑπέβαλλεν εἰς τήν τε-

λευταίαν ἐρωτήσεις, καί αὕτη ἀπάντα ὡς τά ὑπνωτιζόμενα με-
σάζοντα πράττουν.

Χάριν τῆς φιλίας αὐτῆς, τό Πνεῦμα τῆς τότε ὄντοῦτος με-
ταδίδει εἰς τήν ἀδελφήν, ἱερογλυφικῶς, σελίδας τῆς ζωῆς τῶν
διαφόρων ἐποχῶν εἰς ἃς ἐζησεν καί ἠσχολεῖτο μέ διάφορα
ἐπαγγέλματα.

Φαράχ

5 - 7 - 1973

Περί τοῦ συγγραφέως "Εριχ Φόν Νταίνικεν

Παρακαλῶ πολύ τόν Πνευματικόν Κόσμον, ὅπως μοῦ δώσῃ
τήν γνώμην του ἐπί τοῦ ἔργου τοῦ ἀδελφοῦ "Εριχ Φόν Νταίνι-
κεν, μέ τόν τίτλον «'Αναμνήσεις ἀπό τό μέλλον». Καί τοῦτο, διὰ
νά διευκρινήσω πολλά σημεῖα τά ὁποῖα παραμένουν ἄλυτα εἰς
τήν ἀνθρωπίνην διανόησιν. Εὐχαριστῶ τά μέγιστα.

Γ. Πιζάνης

ΦΑΡΑΧ: Ἀδελφέ, εὐχαρίστως θά σοῦ εἶπω ὀλίγα τινά περι-
τοῦ συγγραφέως καί τοῦ ἔργου του.

Ἡ ἔρευνα, λοιπόν, τοῦ ἀδελφοῦ "Εριχ, εἶναι ἀξιόλογος, διότι
δέν ἐπιμένει, ὡς τόσοι καί τόσοι ἐπιστήμονες, ἐπί τῶν ἀπόψε-
ῶν των, ἔχοντες τήν ἐντύπωσιν, ὅτι εἶναι ὑπεράνθρωποι ἢ μι-
κροί θεοί, μέ ἐγωῖσμόν καί φήμην πολυμαθεστάτων σοφῶν!

Ἐκεῖνο τό ὁποῖον μέ καταπλήσσει εἰς τόν ἐν λόγῳ ἀδελφόν,
εἶναι ἡ ἀπλότης καί ταπεινοφροσύνη του. Εἶναι καλός χριστια-
νός κατ' ὄνομα, διότι δέν γνωρίζει τήν οὐσίαν τοῦ Χριστια-
νισμοῦ. Δέν ἔχει ὑπ' ὄψιν του τό ἔργον τοῦ Πνευματικοῦ Κό-
σμου, ἵνα φωτισθῇ ἀρκούντως καί ἀντιληφθῇ, ὅτι δέν εἶναι ἡ
'Επιστήμη, ἣτις θά τοῦ δώσῃ τό Ἀληθινόν Φῶς, ἀλλά ἡ μελέτη
καί ἀφομοίωσις μόνον τῶν Οὐρανίων ὑπαγορεύσεών μας.

"Ας μᾶς εἴπῃ ὁ ἀδελφός οὗτος, ἐάν γνωρίζῃ ποῖος εἶναι ὁ
σκοπός τῆς ἐμφανίσεώς του ἐπί τῆς Γῆς καί ποῦ θαίνει ἡ ψυχὴ
μετά τήν ἀνάκλησίν της ἐκ τῆς Γῆς. Καί τοῦτο διὰ νά πεισθῆτε,
πόσον ὀπίσω εὐρίσκεται εἰς τάς ὑπεργνώσεις. Ἐπίσης, τί καλόν
καί ὠφέλιμον προσφέρει εἰς τήν ἀνθρωπότητα μέ τό ἔργον
του.

Βεβαίως, ἡ ἐργασία του ὡς καὶ ἄλλαι παρεμφερεῖς ἐργασίαι, ἐγκλείουν ἀγωνίας, κόπους, δαπάνας, σκέψεις, ἀμφιβολίας κ.τ.λ., ἀλλ' ἔχουν κάτι διὰ νὰ ἀσχοληθοῦν, ἵνα μὴ περιπέσουν εἰς τὴν ἀνίαν καὶ ἐκμηδενισθῆ ἡ ἐλπίς τοῦ ἔργου των. Ἄρα γε, τοῦτο μόνον ἀρκεῖ, ὅταν ἀγνοοῦν τό ἀληθινόν φῶς, πού μόνον αὐτό τοῦτο τούς κατατοπίζει εἰς τὰ ὅσα δέν δύναται νὰ συλλάβουν, ἔστω καὶ ὡς διακεκριμένα διάνοια;

Δέν θά ἐπεκταθῶ εἰς τό ὅλον ἔργον τοῦ ἀδελφοῦ Ἔριχ. Θά διευκρινίσω τὰ κυριώτερα σημεία, ἐν ὀλίγοις, ἵνα πεισθῆ, ὅτι ὅσα ὁ ἄνθρωπος-σοφός δέν δύναται νὰ ἐρμηνεύσῃ, μόνον ἐκ τοῦ Οὐρανοῦ εἰς περίπτωσιν τοιαύτην καὶ μάλιστα ὅταν ὁ ἐρευνῶν εἶναι εὐσεβῆς πρὸς τὰ θεῖα καὶ πιστός εἰς αὐτά, λαμβάνει καθοδηγήσεις, ἐρμηνείας καὶ ἀποκαλύψεις ἐξ Αὐτοῦ.

Ἄδελφέ Ἔριχ, οἱ χάρτες τοῦ Πίρι Ραῖς εἶναι ἀντίγραφα φωτοτυπικά καὶ δέν ἔχουν ἡλικίαν 11.000 ἐτῶν, ἀλλά 16.000. Οἱ ἐμπειρογνώμονες ἐπὶ τῆς χρονολογίας τῶν ἀντικειμένων δέν δύναται νὰ καθορίσουν ἐπακριβῶς τὴν ἡλικίαν των. Οἱ χάρτες ἐλήφθησαν ἐκ μεγάλου ὕψους κατὰ τὴν ἐποχὴν πού ἤκμαζεν ὁ πολιτισμός τῶν Ἀτλάντων καὶ μέ ἀεροπλάνον 5 φορές ταχύτερον τοῦ ἤχου, διὰ μέσου συσκευῆς πολὺ διαφόρου τῶν φωτογραφικῶν σας μηχανῶν, ὥστε αἱ τοποθεσίαι τοῦ ἐδάφους νὰ παραμένουν ὡς εἶχον, μέχρι τῶν ἡμερῶν σας, πλὴν ἐλαχίστων ἀλλοιώσεων σημείων τινῶν τοῦ ἐδάφους λόγω φυσικῶν φαινομένων.

Δέν ἀπεκαλύφθησαν ἀκόμη πλεῖστα ἄγνωστα ἔργα εἰς τόν σημερινόν πολιτισμόν σας, ὅπου περιγράφονται τὰ ἤθη, ἔθιμα, καὶ αἱ μηχανικαὶ των πρόοδοι, πού δέν φαντάζεσθε. Ὅχι μόνον δέν ἠδυνήθητε νὰ ἐπωφεληθῆτε τὰς ἀγνώστους τῆς φύσεως δυνάμεις, ἀλλὰ καὶ αὐτὰς ἀκόμη τῶν ἀνθρώπων νὰ ἐκμεταλλευθῆτε διὰ τό γενικόν καλόν, καὶ τοῦτο λόγω τῆς μοχθηρίας καὶ κακίας συνανθρώπων σας, μὴ δυναμένων νὰ ἀντιληφθοῦν, ὅτι ἡ γῆϊνη ζωὴ σας εἶναι ὄνειρον ἐν τῇ πραγματικότητι, διὰ νὰ φθάσετε κάποτε εἰς τὴν πραγματικότητα τοῦ ὀνείρου, πού δέν ἐφαντάσθητε.

Μεταξὺ τῶν πιλότων τῆς Ἀτλαντίδος, ὑπῆρχον τινές, πού εἶχον τὴν δυνατότητα νὰ συλλαμβάνουν καὶ νὰ ἐκπέμπουν ὁμιλίας των μετὰ συναδέλφων των, εὕρισκομένους εἰς τεραστίας ἀποστάσεις ἐξ αὐτῶν. Ἡ συνεννόησις ἐγένετο διὰ τῆς τηλεπαθείας καὶ εἰδικῆς ἠλεκτρικῆς συσκευῆς, ἥτις συνδέετο μέ κα-

λώδια περίεργα εις τούς πόδας καί τήν σπονδυλικήν στήλην τοῦ πιλότου. Διά τοῦτο ὁ ἐν λόγῳ πιλότος ἐφόρει εἰς τήν κεφαλὴν κουβούκλιόν τι μέ δύο κεραίας, πού ὁμοίαζον μέ κέρατα ζώου.

Πλήν τῶν ὄσων ἐν συντομίᾳ περιγράψω, εἰς μερικάς περιοχάς τῆς ὑδρογείου ὑπῆρχον ἄνδρες εὐρωστοί, πανύψηλοι, μέ φυσικὰς σωματικὰς δυνάμεις 5 φορές μεγαλυτέρας ἀπό ὅ,τι εἶναι ὁ ἰσχυρότερος ἀνὴρ τοῦ σημερινοῦ σας κόσμου. Πού ὀφείλετο τοῦτο, εἶναι ἄλλη παράγραφος.

“Ὅσον διά τὰ τεράστια τείχη τὰ ὁποῖα θαυμάζετε, ὡς μεταφερομένους ὀγκολίθους πολλῶν τόννων εἰς σημεῖα πού ἔκρινον καλόν, καί τὰ πενιχρά εὐρήματα τῶν ἐργαλείων τινῶν λαῶν, μή ἐκπλήττεσθε. Τά τείχη ταῦτα ἀπετελοῦντο ἀπό λίθους διαφόρου σχήματος, κονίασιν μέ ἓν κράμα περίεργον χυνόμενον ἐντός τύπου, τό ὁποῖον εἶναι ἀδύνατον νά τό ἀντιληφθῆτε, ἐάν εἶναι μονόλιθος ἢ ὄχι. Ἡ ἐργασία αὕτη ἐγένετο ὡς σήμερον μεταχειρίζεσθε τό μπετόν.

Τά διάφορα ἱπτάμενα ἀντικείμενα τῶν Ἀτλάντων, εἰς παλαιότερας ἀκόμη ἐποχάς, τά ἐξελάμβανον πολλοί λαοί ὡς θεϊκάς ἀμάξας. Τά νεώτερα ἀεροσκάφη των ἦσαν σχεδόν ἀθόρυβα καί τέλεια εἰς τήν κατασκευήν των.

Θά μάθετε ἐξ Ἠμῶν ὅ,τι ἐπιτρέπεται νά μάθετε, διότι ὑπάρχουν καί ἄλλα πολλά τὰ ὁποῖα δέν πρέπει νά μάθετε.

Φαράχ

19 - 7 - 1973

Περί τῶν ἱπταμένων δίσκων

ΑΝΑΞΑΓΟΡΑΣ: Ἐπί δέκα ὀλόκληρα ἔτη ὁ Πνευματικός Κόσμος ἀπέφυγε νά σᾶς διευκρινήσῃ σημεῖον τι, τό ὁποῖον ἐνδιέφερε ὀλόκληρον τόν κόσμον ἀπό ἀπόψεως περιεργείας καί μόνον.

Καί τί δέν ἐλέχθησαν ἀπό τούς ἐπιστήμονας, ἀπό τούς διανοουμένους, ἀπό τούς στρατιωτικούς καί ἀπό ἄλλας πολλὰς δυνάμεις τοῦ πνεύματος, ὡς καί τῆς ἰσχύος! Οὐδεῖς ὅμως εὗρε τήν ἀλήθειαν καί οὔτε αὕτη θά δοθῆ εἰς οὐδένα, ἐάν δέν ὀμιλήσῃ ὁ Πνευματικός Κόσμος ἐπί τοῦ σημείου τούτου καί δέν σᾶς ἀναπτύξῃ, ποῖος ὁ σκοπός νά μάθετε ἐπί τέλους τήν ἀλήθειαν!

Ποῖος ὁμως ἐκ τῶν Οὐρανίων Διδασκάλων θά ἔλθῃ νά σᾶς φωτίσῃ ἐπί αὐτοῦ τοῦ σημείου; Ὅχι, βεβαίως, ἐγώ, διότι ὑπῆρξα φιλόσοφος τῆς ἀρχαίας ἐποχῆς καί δέν ἠσχολήθην μέ πειράματα καί ἄλλας τοιαύτας ἐνεργείας. Θά ἔλθῃ ὁμως, κατά τήν νέαν περίοδον τῆς ἐνάργεως τῶν Ἐπικοινωνιῶν, εἰς παλαιός ἀδελφός, νά σᾶς φωτίσῃ ἐπί τῶν Ἰπταμένων Δίσκων.

Εἶναι, ἄρα γε, ἀλήθεια πάντα ταῦτα ἢ εἶναι ψεῦδη; Οὔτε τό ἐν οὔτε τό ἄλλο!

Ἐπάρχουν τά κινούμενα ταῦτα σώματα εἰς τούς Οὐρανοῦς;

Ἐπάρχουν! Ὅχι ὁμως εἰς τοιοῦτον βαθμόν, ὥστε νά νομίζου ὅλοι ὅτι ἐπίκειται ἐπίθεσις ὄντοτήτων ἐξωγήϊνων, ἵνα κατακτήσου τήν Γῆν!

Ἐάν τά ἐξωγήϊνα ὄντα ὑποθέσωμεν ὅτι ὑπάρχουν καί εἶναι κατά πολύ ἀνώτερα ἀπό τούς γῆϊνους, τοῦτο σημαίνει ὅτι ἡ πρόοδος τῶν εἶναι ἀφάνταστος. Καί πράγματι εἶναι κατά πολύ ἀνώτερα εἰς τήν διάνοιαν. Διατί νά κατακτήσου τήν Γῆν, ἐφ' ὅσον ἡ ἰδική τῶν εἶναι κατά πολύ ἀνώτερα τῆς ἰδικῆς σας; Ποῖος ὁ λόγος νά ἐξοντώσου τήν ἀνθρωπότητα, ὅταν τά ὄντα αὐτά ὑπερβαίνου εἰς πνεῦμα τό ἰδικόν σας;

Σεῖς εἴσθε ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι πρῶτοι θά ἐπετίθεσθε ἐναντίον αὐτῶν! Καί ἡ ἐπίθεσις μιᾶς γαλῆς ἐναντίον λέοντος, γνωρίζετε ποῦ καταλήγει.

Παρά τήν πνευματικήν σας πρόοδον, στερεῖσθε κρίσεως καί λογικότητος. Εἴσθε ἔρμαια τῆς φαντασίας ἐνός μύθου, πού δέν χαλκεύει τήν ἀλήθειαν, ἀλλά τό ψεῦδος.

Ἄναμείνατε, λοιπόν, τόν κατάλληλον Διδάσκαλον, νά σᾶς διδάξῃ περὶ τῶν Ἰπταμένων δίσκων.

Ἄναξαγόρας

28 - 7 - 1973

Περί τοῦ βιβλίου «Ἐπιστροφή στά Ἄστρα»

Παρακαλῶ πολύ, Ἄρχοντά μου Φαράχ, νά μοῦ διευκρινίσετε ἐν συντομίᾳ σημεῖα τινά τοῦ βιβλίου τοῦ ἀδελφοῦ Ἐριχ Φόν Νταίνικεν, ὑπό τόν τίτλον «Ἐπιστροφή στά Ἄστρα», πρὸς φωτισμόν μας. Εὐχαριστῶ τά μέγιστα.

Γ. Πιζάνης

ΦΑΡΑΧ: Κατά τήν ἐποχήν, ἀγαπητοί μου, πού ἤνθιζεν ὁ ἀπο-
λεσθεῖς πολιτισμός διαφόρων χωρῶν, τοῦ Περού, τῶν Ἀτζέ-
κων, Μάγια, Ἴνκας, τοῦ προ-Μινωϊκοῦ λαοῦ καί ἄλλων ἀγνώ-
στων λαῶν εἰς τήν Ἱστορίαν σας, ὡς καί τῶν ὑπαναπτύκτων
λαῶν τῆς Πολυνησίας, νήσου Πάσχα κ.λπ., ἤκμαζεν εἰς ἀπαρά-
μιλλος πολιτισμός, ἀνώτερος πάσης φαντασίας, ὁ τῶν Ἀτλάν-
των. Αὐτοί οὗτοι διέσχιζον δι' εἰδικῶν ἵπταμένων συσκευῶν τάς
ἀποστάσεις ὀλοκλήρου τοῦ κόσμου καί ἐξελαμβάνοντο ἐκ τῶν
διαφόρων ἀπαιδευτῶν λαῶν ὡς θεοί.

Σημειώσατε, ὅτι οὐδεὶς ἐξ ἄλλου ἀστέρος «θεός» κατοίκησε
ποτέ τήν Γῆν. Ἐάν ἡ ἐσφαλμένη ἀντίληψις μερικῶν ἀνθρώπων
ὑποθέσῃ, ὅτι οἱ πρῶτοι ἄνθρωποι ἦλθον ἐκ μακρυνῶν ἀστέρων
εἰς τήν Γῆν, τότε θά ἔπρεπε νά μεταφερθοῦν εἰς τήν αὐτήν
Γῆν τά φυτά, οἱ ἰχθεῖς, τά πτηνά, τά ζῶα καί ὅλα τά ἄλλα ἔμβια
τοῦ βασιλείου τῶν ἐντόμων!

Λανθάνει ὁ ἄνθρωπος εἰς τάς γνώσεις του, ὅταν βιάζεται νά
δώσῃ ἐξηγήσιν πού δέν εὐσταθεῖ. Ἄγνοεῖ τά πάντα, παρά τάς
γνώσεις του· διά τοῦτο σκοντάπτει. Ὅταν ἡ φαντασία του προ-
χωρεῖ ἀχαλίνωτος, εἰσέρχεται εἰς τό πεδῖον τοῦ παραλογισμοῦ
καί ἐκτομεῖ ὅ,τι δέν γνωρίζει, εἰς βάρος ἐκείνων πού πιστεύ-
ουν εἰς τάς προσφερομένας ἀσυναρτησίας αὐτῆς ταύτης τῆς
φαντασίας των.

Ἄσσυρογράφος Ἐριχ Φόν Νταίνικεν ἄς μελετήσῃ μετά προ-
σοχῆς τά κείμενα τοῦ Οὐρανοῦ καί ἐκεῖ θά εὕρῃ ὅ,τι δέν ἐ-
φαντάσθη, ἵνα δυνηθῇ νά ἐξηγήσῃ τά ἄλυτα αὐτοῦ προβλή-
ματα.

Ἄσσυρον διά τά διάφορα παιδαριώδη σκίτσα τῶν δῆθεν «θεῶν»
ἐπί τῶν τοίχων σπηλαίων, βράχων ἢ λίθων, ταῦτα ἐχαράχθησαν
ἀπό αὐτόχθονας λαούς, ὑπαναπτύκτους, οἵτινες δέν εἶχον οὐ-
δεμίαν ἰδέαν περί τῆς τεχνικῆς προόδου τῶν λαῶν τῆς Ἀτλαν-
τίδος. Τά ἀεροσκάφη τά ὁποῖα τοὺς ἐπεσκέπτοντο, τά ἐθεώ-
ρουν πολυτίμητα ἄρματα Οὐρανίων θεῶν! Ἐνῶ ταῦτα ἦσαν ἐπι-
τεύγματα τῆς προκεχωρημένης ἐπιστήμης τοῦ πολιτισμοῦ τῶν
Ἀτλάντων.

Οἱ μή γνωρίσαντες τά κείμενα τοῦ Οὐρανοῦ, παραπαίουν
εἰς τήν φαντασίαν καί τήν ἀγνωσίαν των ἐντός τοῦ παραλογι-
σμοῦ. Οἱ Ἀτλαντες εἰδικοί, ἠδύναντο νά εἰκονίσουν ὠραιότατα
σκίτσα, ἀνώτερα καί τῶν σημερινῶν σας σκιτσογράφων.

Ἄσσυροσκοπός των ἦτο ἡ ἐξερεύνησις.

Ἄποκλείω ἐξωγήϊνα ὄντα ὡς ἐπισκέπτας τοῦ γῆϊνου χώρου.

Τό σημεῖον τοῦτο θέλει εἰδικήν ἀνάπτυξιν. Ἐάν ὑποθέσετε, ὅτι κάποτε ἐπεσκέφθησαν τήν Γῆν σας τοιαῦτα ὄντα, διατί δέν τήν ἐπισκέπτονται καί σήμερον; Ποῖος θά τούς ἐμπόδιζε νά ἔλθουν εἰς ἐπικοινωνίαν μετά τῶν γηϊνῶν, ἀφοῦ ἡ πνευματική των στάθμη θά ἦτο ἀνωτέρα τῆς ἰδικῆς σας; Ποῖον θά ἠδύναντο νά φοβοῦνται, ὡς ἀνώτερα πλάσματα τοῦ Σύμπαντος; Μή ἀνοητεύεσθε!

Οἱ μαθηματικοί ὑπολογισμοί ἐπί δυσκόλων προβλημάτων, βασίζονται ἐπί τῶν πιθανοτήτων. Τουτέστιν, οὐδεῖς ἀστρονομικός ὑπολογισμός, ὅσον καί ὀρθός νά σᾶς φαίνεται, δέν ὑφίσταται μέ δεδομένα ὀρθά καί ἀκριβῆ.

Ὅταν ὑπολογίζετε τήν ἀπόστασιν ἐνός σημείου Α εἰς ἄλλο Β εἰς Χ ἔτη φωτός, οὐδέν τό θετικόν ὁμολογεῖτε. Ἐπίσης καί εἰς τήν Ἱατρικήν, οὐδεῖς ἐκ τῶν ἰατρῶν γνωρίζει τήν διάρκειαν χρόνου ζωῆς τοῦ Α ἢ τοῦ Β. Πάντα ταῦτα εἶναι ἀερολογίαι τῶν μετριοτήτων εἰς πνεῦμα.

Ἡ ἀχαλίνωτος φαντασία μερικῶν ἐπιστημόνων φήμης, πού δέν κατώρθωσαν νά πνίξουν τόν ἐγωϊσμόν των, εἰς κάθε προοδευτικόν των βῆμα, ἐξελίσσονται ἀλόγως καί ἀνορθογράφως. Διαφημίζονται, χωρίς νά προσφέρουν κάτι ὑπέρ τοῦ γενικοῦ καλοῦ.

Ἡ σημερινή ἀνθρωπότης ἔχει παντελεῖ ἀγνοίαν τοῦ Θεοῦ προορισμοῦ τοῦ ἀνθρώπου ἐπί τῆς Γῆς. Ἀκόμη καί οἱ φημιζόμενοι ὑπέροχοι νόες, ἐμωράνθησαν καί ἡ σκέψις των εἶναι, πότε ὁ ἀνθρωπος θά δυνηθῆ νά κατακτήσῃ ἀστέρας τοῦ Γαλαξία καί νά γυρίσῃ εἰς τήν Γῆν μέ τό ἔπαθλον τῆς νίκης, χωρίς νά προσφέρῃ κάτι τό ἱκανοποιητικόν εἰς γενικότητα.

Ἄφοῦ δέν δύνασθε νά γνωρίσετε τόν ἑαυτόν σας, πῶς εἶναι δυνατόν νά γνωρίσετε τήν χίμαιραν;

Καλή ἡ φαντασία τοῦ συγγραφέως "Εριχ Φόν Νταίνικεν, ἀλλ' ὅταν δέν κρατεῖ τό μέτρον, παρανοεῖ τά πάντα καί ἀπό ταπεινός καί εἰλικρινής, δυνατόν ἐντός ὀλίγου νά γίνῃ ἐγωϊστής καί παράλογος. Εἶναι ἀσθένεια αὕτη τοῦ ἀνθρώπου πού δέν βοηθεῖται διὰ τοῦ μέτρου. Βαδίζει πρός τά ἐμπρός καί αἱ σκέψεις του διακλαδοῦνται δεξιὰ καί ἀριστερά, χωρίς νά προσέχη πού θαίνει καί τί ζητεῖ. Βαδίζει μέ τήν ἐλπίδα νά δράξῃ τό γαλάζιο πουλί, προσκρούοντας εἰς τό ἀδιέξοδον.

Οὐδεῖς ἐκ τῶν ὑποτιθεμένων θεῶν ἐξ ἄλλων ἀστέρων ἐδίδαξεν εἰς τόν ἀνθρωπον αἰσθήματα, σεβασμόν, τρόπον ἐργασίας κ.τ.λ. Πάντα ταῦτα τά ἐδιδάχθη ὁ ἀνθρωπος διὰ μέσου τῆς

δισαισθήσεώς του, τελειοποιώντας οὕτω τήν κρίσιν του, ἥτις διεταράσσεται ἐνίοτε ἀπό τήν πονηράν φύσιν.

Εἶναι ἐσφαλμένη ἡ ἄποψις τοῦ συγγραφέως, ἀναφερόμενος εἰς τὰ ἐμφανισθέντα τέρατα ἐκ τῆς κτηνοβασίας! Διερωτᾶται δέ, ἐάν τό προπατορικόν ἀμάρτημα ἔχει ἐκεῖ τήν πηγὴν του.

Τό προπατορικόν ἀμάρτημα ἔλαβε χώραν εἰς τοὺς Οὐρανοὺς καί δέν ἀναφέρεται εἰς τήν συνουσίαν τῶν πρωτοπλάστων, ἀλλ' εἰς τήν ἀνυπακοήν των. Αἱ ψυχαὶ δέν εἶχον καί δέν ἔχουν γένος, ἀλλὰ ποιότητα. Εἰς τήν Γῆν ἡ κτηνοβασία ἀπέβη ἀρνητικὴ εἰς καρπὸν, διότι ὁ ἄνθρωπος ἐπλάσθη ἐξ εἰδικῆς ὕλης, διαφορετικῆς ἀπό τὰ κτήνη. Τοῦτο εἶναι ἀποδεδειγμένον (ἦτοι ἡ ἄρνησις τῆς ἀποδόσεως) ἀπό τήν πειραματικὴν ἐπιστήμην σας.

Οἱ γίγαντες ἀνήκουν εἰς τοὺς μύθους μέ συμβολισμόν. Πράγματι ὑπῆρξαν ἄνθρωποι γιγαντιαῖοι, ἐλάχιστοι ὁμως, ὡς καί νάνοι εἰς τινὰς χώρας. Τοῦτο ὀφείλετο εἰς τήν διατροφήν των. Χόρτα τινὰ εἶχον οὐσίας αἱ ὁποῖαι διεπλάτυνον τό σῶμα, καί ἄλλα χόρτα ἐμπεριέχοντα εἶδους ἀλκοόλ καθυστεροῦν τήν κανονικὴν διάπλασιν τοῦ σώματος.

Τὰ σχήματα τὰ ὁποῖα εὐρέθησαν ἐπὶ τειχῶν ἢ σκληρῶν λίθων, δέν ὀφείλονται εἰς αἰχμηρὰ ἐργαλεῖα, ἀλλ' εἰς τὰ δάκτυλα τῶν ἐργατῶν, ὅταν τό μίγμα ἦτο νωπὸν. Ἀποξηραίνόμενον, ἐλάμβανεν ὄψιν βράχου ἢ ὀγκολίθου.

Τὰ γιγαντιαῖα ἀπεικονίσματα ἀνθρώπων ἢ ζῶων κ.λπ. ἐπὶ βράχων ἢ ἀλλαχοῦ, συμβολίζουν τόν θαυμασμόν τῶν αὐτοχθόνων ὑπαναπτύκτων λαῶν, οἵτινες διὰ τοῦ μεγέθους τῆς εἰκόνας ἀπεδείκνυον τήν πνευματικὴν ἀνωτερότητα τῶν ξένων ἐπισκεπτῶν των.

Ὅσον διὰ τὰς στρογγύλας καί λείας πέτρας, αὗται δέν κατεργάσθησαν ὑπὸ τῶν αὐτοχθόνων, ἀλλὰ ἀπό ξένον καί ἀνεπτυγμένον λαόν, ὅστις ἐγνώριζε πολλὰ περὶ τῆς τεχνικῆς.

Ἡ Μαρία Ράιχε εἰς τό ἔργον τῆς «*Τό μυστικὸ τῆς Ἐρήμου*» παραπαίει. Ἐνῶ ὁ Ἔριχ Φόν Νταίνικεν δικαιούται ὡς ἓν σημείον. Λανθάνει ὁμως πιστεύοντας εἰς τοὺς ἀστροναύτας τῶν ἀστέρων!

Τὰ τῆς Καβάλλας κείμενα, τὰ ὁποῖα ἐξήτασε μετὰ προσοχῆς ὁ Ἔριχ Φόν Νταίνικεν εἰς τήν Σορβόνην, δέν τόν ἱκανοποίησαν καί τόσον, διότι δέν ἠδυνήθη νὰ ἐρμηνεύσῃ τοὺς συμβολισμούς. Ἡ ἐρμηνεία αὐτῶν διδάσκεται προφορικῶς καί ἐν πλήρει μυστικότητι. Ταῦτα ὑπαγορεύθησαν διὰ τοῦ πνευματισμοῦ

ἀπό τό Πνεῦμα τοῦ Βεελζεβούλ. Ἡ Καβαλλιστική ἐπιστήμη
χρῆζει εἰδικοῦ Κεφαλαίου.

Φαράχ

17 - 8 - 1973

Τό 3ον ἔργον τοῦ Ἰεριχ Φόν Νταίνικεν

Γ. ΠΙΖΑΝΗΣ: Παρακαλῶ τόν Πνευματικόν Κόσμον, ὅπως μοῦ
δώσῃ τήν γνώμην του ἐπί τοῦ 3ου ἔργου τοῦ Ἰεριχ Φόν Νταίνι-
κεν: «*Σπέρμα καί Διάστημα*».

ΦΑΡΑΧ: Εἷς ἐκ τῶν ἐπικριτῶν τοῦ ἐν λόγῳ συγγραφέως εἶναι
καί ὁ Γεώργιος Γ., ὅστις ἀποτεινόμενος πρὸς τό κοινόν, προσε-
πάθη νά δυσφημίσῃ τόν συγγραφέα ὡς ἀνάξιον τῶν ὄσων γρά-
φει. Ὁ ἐπικριτής οὗτος δέν εἶναι ἄλλο τι, ἀπό ἓν ἀπλοῦν διε-
στραμμένον ἀνθρωπόμορφον κατασκευάσμα τῆς φύσεως, εἷς
ἀσυνείδητος λαοπλάνος, ἔχων τήν ἰδέαν, ὅτι κατέχει τά πάντα
εἰς γνώσεις καί δύναται νά ἐμπαίξῃ τούς πάντας καί τά πάντα.
Δέν εἶναι μηδέ ἄξιός νά σχολιασθῇ ὡς ἄθεος.

Εἰς τό προκείμενον.

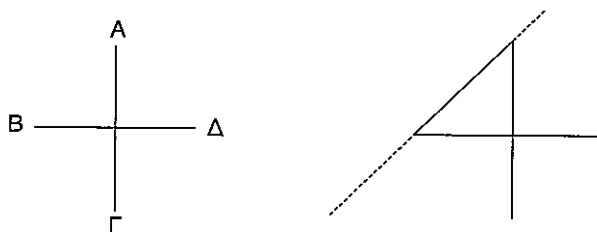
Ὁ ἀδελφός Ἰεριχ θά ἔπρεπε νά λάβῃ γνώσιν περὶ τοῦ Οὐρα-
νίου μας ἔργου, ἵνα φωτισθῇ καί ἀντιληφθῇ τὰς Ἐπουρανίους
Δυνάμεις καί τόν σκοπόν τοῦ ἀνθρώπου ἐπί τῆς Γῆς καί τόσα
ἄλλα, τά ὅποια τελείως ἀγνοεῖ.

Αἱ Πυραμίδες δέν εἶναι ἔργον τῶν Αἰγυπτίων, ἀλλά τῶν Χαλ-
δαίων, οἵτινες ἐγνώριζον τά μαθηματικά καί τήν τέχνην τῆς
οἰκοδομήσεως ἔργων, ἐκ τῶν φυγάδων Ἀτλάντων. Αἱ Πυρα-
μίδες ἦσαν τά μόνα μνημεῖα, τά ὅποια ὅπουδήποτε ἐκτίσθη-
σαν παρέμεινον ἄθικτα ἐκ τῆς τριβῆς τοῦ χρόνου, διαιωρίζο-
ντας ἐντός τοῦ κρύπτου των ἀσυλλήπτους γνώσεις τῆς ἐποχῆς
των.

Διά βραχέων ἐρωτημάτων εὐσταθοῦντων, δύναται ὁ Πνευ-
ματικός Κόσμος νά ἀπαντήσῃ εἰς τὰς ἀπορίας τοῦ ἀδελφοῦ
Ἰεριχ. Καί τοῦτο, διά νά φωτισθῶσι πλεῖστοι ἐκ τῶν περιέργων,
ἀγνοοῦντες τόσα, ὅσα δέν θά δυνηθοῦν ποτέ νά ἐξηγήσουν,
ἐφ' ὅσον εὐρίσκονται ἐντός τῆς συγχύσεως καί τῆς πλάνης.

Ἄναφερόμενος εἰς τό χρυσό ἀνάγλυφο, τό παριστάνον ἀνά

4 δάκτυλα εις τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας, ἔχω νὰ εἶπω, ὅτι τοῦτο συμβολίζει τὴν αἰώνιον ζωὴν τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου. Ἦτοι, ὁ ἀριθμὸς 4 εἶναι σύμβολον τῆς Ἐπουρανίου ζωῆς, ὡς διευκρινίζω περαιτέρω:

Ἐάν ἐνώσωμεν τὸ ΑΒ διὰ πλαγίας εὐθείας (Ι), τὸ ὅποιον συμβολίζει τὸ αἰώνιον, σχηματίζομεν τὸν ἀριθμὸν 4.

Ὅσον διὰ τὰ ἱπτάμενα ἀντικείμενα τὰ ὁποῖα ἀπεικονίζονται εἰς σχῆμα πτηνοῦ καὶ ἰχθύος, συμβολίζουν, ὅτι ταῦτα ἵπταντο ὡς πτηνά καὶ διεῖσδουον ἐντὸς τοῦ βάθους τοῦ ὠκεανοῦ ὡς οἱ ἰχθύες. Ἄλλωστε εἰς τὴν ἐξιστόρησιν τῆς Ἀτλαντίδος ἀναφέρεται, ὅτι οἱ κάτοικοί της ἐξερεῦνον ὅλας τὰς θαλάσσας ἀποκομίζοντες ὠφέλη ὑπὲρ αὐτῶν.

Ἐάν, ὡς λέγει ὁ ἀδελφός Ἐριχ, οἱ ἠττημένοι ἦσαν συνήθως οἱ ἐξωγήνιοι, ποῖοι τότε ἦσαν οἱ νικηταί; Ἡ ἰδέα αὕτη εἶναι ἐσφαλμένη. Ἐάν ὁ ἄνθρωπος ἦτο πολὺ κατώτερος εἰς τὰς γνώσεις του, πῶς ἦτο δυνατόν νὰ κατατροπώσῃ τοὺς ἀνωτέρους του, οἵτινες ἐγνώριζον, ὅσα οἱ ἄνθρωποι μηδὲ κατὰ φαντασίαν ἠδύναντο νὰ φαντασθοῦν;

Οἱ ἐξωγήνιοι τῶν ἐποχῶν ἐκείνων δὲν ἦσαν ἄλλοι ἀπὸ τοὺς τόσον προηγμένους εἰς τεχνικὰς γνώσεις τῆς σημερινῆς σας ἐποχῆς, Ἀτλαντας.

Ὅσοι βιάζονται νὰ μάθουν τὰ ἄγνωστα εἰς τὸν κόσμον σας, λοξοδρομοῦν καὶ λέγουν ἀβασίμους φαντασίας, παραπλανητικὰς εἰς τὰς θεωρίας των!

Ὅλαι αἱ θεωρίαι εἶναι ἐσφαλμέναι, παρά τὴν ὀρθότητά των. Ἡ θεωρία ἐφαρμοζομένη εἰς τὴν πρακτικὴν εἶναι ἀναξιόπιστος. Ἐκ τῆς πράξεως δημιουργεῖτε θεωρίας σχετικὰς, οὐχὶ ὁμως καὶ ἀξιώματα.

Σήμερον ὁ ἐρευνῶν προχωρεῖ ἐντὸς σκοτεινῆς στοᾶς· ἐπόμενον εἶναι νὰ μὴ θλέπῃ ὅ,τι τὸν ἐνδιαφέρει. Ἐχει λοιπὸν τὴν ἀπόλυτον ἀνάγκην πνευματικοῦ φωτός· τοῦτο δὲ ἀποκτᾶται

μόνον διά τῆς πίστεως πρὸς τὴν Ἀρχὴν τοῦ Σύμπαντος, ἣτις ἐδημιούργησεν τὸν ἄνθρωπον.

Ἐάν ὁ ἄνθρωπος δέν πεισθῆ ὅτι εἶναι νευρόσπαστον, κινούμενον ἄνωθεν μέ ἐλευθερίαν δράσεως πρὸς δοκιμασίαν τῆς ὀντότητός του, οὐδέποτε θά δυνηθῆ νά ἀποκτήσῃ τό ἰλαρόν φῶς, τό ἀπαραίτητον πρὸς πλήρη φωτισμόν του.

Φαράχ

17 - 8 - 1973

Αἱ μαθηματικά γνώσεις τῶν Ἀρχαίων Ἑλλήνων

ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΟΣ Γ. ΠΙΖΑΝΗΣ: Παρακαλῶ τόν Ἀρχοντα Φαράχ, ὅπως μοῦ εἶπῃ ὀλίγας λέξεις ἐπὶ τοῦ ἔργου τοῦ ἀδελφοῦ Δρος Θεοφάνους Ν. Μανιά: «*Ἄγνωστα Μεγαλουργήματα τῶν Ἀρχαίων Ἑλλήνων*».

ΦΑΡΑΧ: Τὴν μυστικὴν ἔννοιαν τῶν ἀριθμῶν τὴν συνοψίζει ὁ Πλάτων μέ τό: «**Μηδεὶς ἀγεωμέτρητος εἰσίτω**». Ὁ μὴ ἀρεσκόμενος νά ἀσχοληθῆ μέ τὰς ἀσκήσεις τῆς Γεωμετρίας, ἤτοι τῶν μαθηματικῶν, τοῦ εἶναι ἀδύνατον νά ἐπεισέλθῃ εἰς τὰς ἀπαραίτητους μυστικές ἐννοίας ἐν γένει τῶν πάντων. Ἡ Γεωμετρία ὀξύνει τό πνεῦμα, ἵνα διά τῆς ἀντιλήψεως διεισδύσῃ ὁ ἄνθρωπος νοῦς εἰς τὰς ἐννοίας τῶν ἀριθμῶν καί κατά συνέπειαν εἰς τὰ μυστήρια τοῦ Λόγου.

Ὁ συγγραφεὺς τοῦ ἔργου τούτου ἠσχολήθη μέ κάτι τό ἀξιόλογον, τό ὁποῖον ἀργότερον θά δώσῃ καρπούς εἰς ὀλόκληρον τὴν ἀνθρωπότητα. Τό ἔργον τοῦτο εἶναι βεβαίως διά τούς εἰδικούς καί ὄχι διά τό πλατύ κοινόν. Ἄλλοι εἶναι ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι θά τό ἐκλαϊκεύσουν, ἵνα προσηλυτίσουν περισσότερον κόσμον καί κατατοπισθῆ οὗτος περὶ τῆς σκληρᾶς καί ἐπιπόνου ἐργασίας καί τῆς ἀξιολογήσεως τῶν ἀριθμητικῶν τούτων κειμένων, ἅτινα ἀποκαλύπτουν ἓνα πλοῦτον γνώσεως, κεκρυμμένον κάτωθεν πυκνοῦ πέπλου.

Αἱ σχέσεις, βεβαίως, τῆς Πυραμίδος τοῦ Χέοπος μέ τὰς ἀποκαλυφθεῖσας γεωμετρικάς γνώσεις τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων εἶναι ὀρθαί. Ἄλλ' ἀκόμη δέν ἠρευνήθησαν ἐπαρκῶς, διά νά εὐρηθε τὰ μαθηματικά δεδομένα ἐπὶ τῆς Πυραμίδος καί ἄλλα

πολλά, τά ὅποια θά σᾶς καταπλήξουν καί θά μείνετε ἄναυδοι πρό τοῦ μεγαλείου τῆς γνώσεως τῶν προπατόρων σας!

Ἐάν τήν γνώσιν των μετέφερον εἰς τήν μηχανικήν τέχνην, ἡ πρόοδος αὕτη θά ἦτο 100πλασία τῆς σημερινῆς σας. Δέν τό ἔπραξαν, διότι προεῖδον θετικήν καταστροφήν, καί προτίμησαν νά ἀσχοληθοῦν μόνον μέ τήν ἐσωτερικήν των διάπλασιν, ἐπεκτείνοντας τάς γνώσεις των πέραν τῶν καθιερωμένων γνώσεων τῆς ἐποχῆς των. Ἡ ἄρμονία, τό κάλλος καί ἡ ἀρετή, ἐξύψωσαν τήν διάνοιάν των καί ἐπέτυχον νά κερδίσουν τήν δάφνην τῆς Οὐρανίας ἀμοιβῆς.

Παρά τήν προσπάθειαν τοῦ ἀδελφοῦ Θεοφάνους νά ἀποκαλύψῃ ἄγνωστα μεγαλουργήματα τῶν προπατόρων του, θά ἦτο καλόν νά κρατῆ τό μέτρον εἰς τάς ἐπιδιώξεις του καί νά μή μορφοῦται μονοπλεύρως, ἔχων ὑπ' ὄψιν του, ὅτι ὑφίσταται πρωτίστως τό καθοδηγητικόν καί προστατευτικόν ἀληθινόν φῶς τῆς Οὐρανίας Ἀρχῆς.

Φαράχ

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ: Στό ἀναφερόμενο ἔργο τοῦ Θ. Μανιᾶ ἀποδεικνύεται ὅτι ἡ γεωγραφική θέσις καί οἱ ἀποστάσεις μεταξύ τῶν πόλεων, τῶν ἱερῶν καί τῶν μνημείων τῆς Ἀρχαίας Ἑλλάδος, σχηματίζουν ἓνα γιγαντιαῖο δίκτυο ἁρμονικῶν γεωμετρικῶν σχημάτων, πού βασίζεται ἐξ ὁλοκλήρου σέ μαθηματικές σχέσεις καί ἀναλογίες.

2 - 9 - 1973

Ἦταν οἱ θεοὶ ἀστροναῦτες;

Γ. ΠΙΖΑΝΗΣ: Παρακαλῶ τόν Ἄρχοντα Φαράχ, ὅπως μοῦ εἴπῃ τήν γνώμην ἐπί τοῦ ὅλου ἔργου τοῦ Ἑρνστ Φόν Κουόν: «Ἦταν οἱ θεοὶ ἀστροναῦτες;», ὅπου 16 ἐπιστήμονες ἀπαντοῦν εἰς τά ἔργα τοῦ Ἑριχ Φόν Νταίνικεν.

ΦΑΡΑΧ: Ὁ ἀδελφός Ἑριχ, εἴτε ἔχει δίκαιον εἴτε ἄδικον εἰς τά ὅσα περιγράφει εἰς τά βιβλία του, δέν εἶναι κατακριτέος ὑπό οὔδενός, διότι ἀφυπνίζει ὅλους τοὺς ἐγῶϊστές καί μεγαλοσχημονας ἐπιστήμονας ἀπό τήν νάρκην των, καί τοὺς προωθεῖ πρὸς τήν ἔρευναν, διὰ νά διαχωρήσουν τόν μῦθον ἀπό τήν

πραγματικότητα. Ἐάν μερικοί ἐκ τῶν ἐπιστημόνων ἐπεστιάσθησαν ἐκ τοῦ θαυμάσιου, ὅστις ἐγένετο περίξ τοῦ ὀνόματός του, εἶναι διότι λυποῦνται οἱ ἴδιοι, παρά τήν φαινομενικήν των πολυμάθειαν, ὅτι οὐδέν τό ἄξιον λόγου ἐπέτυχον καί ἐφθόνησαν τόν ἄξιον τρόπον τῆς προωθήσεως τῶν ἐρευνητῶν, πού ναρκωμένοι παρέμεινον ἐντός τῶν ἐλῶν τῆς περιπλόκου ἀπατηλῆς των γνώσεως.

Εἰς τό ἐν λόγω βιβλίον του σημειώνει ὁ συγγραφεύς: «Ἀναλογιζόμενος ὁ ἄνθρωπος τῆς μικρᾶς μας Γῆς, τήν ἀπεραντοσύνην τοῦ Σύμπαντος Κόσμου, πρέπει νά νοιώθῃ πολύ μόνος σ' αὐτό τό Σύμπαν, γι' αὐτό κι' ἀναζητεῖ ἀδελφούς στό Σύμπαν».

Ὁ ἄνθρωπος ἔχει τόσους καί τόσους ἀδελφούς εἰς τήν Γῆν καί ὅμως τούς ἀντιμετωπίζει ὡς ἐχθρούς· καί ζητεῖ συντρόφους ἐξ ἄλλων ἀστέρων, διά νά συμπεριφερθῇ καί εἰς αὐτούς κατά τόν αὐτόν τρόπον; Εἶναι ἀφαντάστως ἀνόητος, ἐκεῖνος ὅστις σκέπτεται ἀνυπάρκτους ἀδελφούς, ὅταν τούς ὑπαρκτούς ἀδελφούς του ἐν τῇ Γῇ τούς περιφρονεῖ ἢ τούς ἀγνοεῖ.

Εἶναι ἐπιτακτική ἀνάγκη, σεις οἱ ἄνθρωποι νά ἐξευγενίσετε τήν ζωήν σας καί νά μή σᾶς ἐνδιαφέρῃ, ἐάν εἰς τούς μεμακρυσμένους ἀστέρας, ἔξω τοῦ ἡλιακοῦ σας συστήματος, πού σᾶς εἶναι ἀδύνατον νά τούς πλησιάσετε, διά νά μάθετε, ἐάν ἐκεῖ ὑπάρχει ἢ ὄχι ζωή. Πάντως σημειώσατε, ὅτι εἰς τό ἡλιακόν σας σύστημα δέν ὑπάρχουν ὄντα ὑπαρκτά, ἀλλά μόνον εἰς τήν ἐξημμένην φαντασίαν σας.

Ἐάν σᾶς ἠρώτων: «Διατί εἰς τήν Γῆν σας ὑπάρχουν ἄπειρα ἐργοστάσια;», ἡ ἀπάντησίς σας θά ἦτο: «Διά νά διευκολύνουν τήν ζωήν, ὥστε νά γίνῃ ἀνευωτέρα ἀπό ὅ,τι δέν ἦτο». Διά τοῦτο ὁ ἄνθρωπος συγκεντρώνει τά ὅσα νομίζει ὅτι τοῦ εἶναι ἀπαραίτητα, χωρίς ποτέ ὁ νοῦς του νά σκεφθῇ, ἐάν ἔχη γίνῃ εὐτυχησμένος ἢ ὄχι. Ἀκόμη καί οἱ ἀστέρες μέ τᾶς ἀκτινοβολίας των ἐπί τῆς Γῆς, δέν ἔδωσαν ὅ,τι ὁ ἄνθρωπος ἀναζητεῖ, χωρίς τοῦτο νά ἐπηρεάζῃ τήν ἐξέλιξίν του.

Τό Διάστημα, ἀγαπητοί μου, δέν ἔχει ἕκτασιν. Ἄρα τό ἀτελεύτητον δέν ἔχει ἀρχήν, ἀλλ' οὔτε καί τέλος. Μή, λοιπόν, ἀσχολεῖσθε μέ τό Ἄπειρον, πού δέν πρόκειται εἰς ἅπαντας τούς αἰῶνας νά λύσετε. Τό Ἄπειρον, μή ἔχον ὅρια, δέν ἔχει χρόνον ἀλλ' οὔτε καί χῶρον.

Τόσον οἱ Δυτικοί ὅσον καί οἱ Ἀνατολικοί ἐπιστήμονες, οἵτινες ἔχουν τήν ἰδέαν, ὅτι κάτι περισσότερο τῶν ἄλλων γνωρί-

ζουν, αὐταπατῶνται, διότι δέν εἶναι εἰς θέσιν νά λύσουν προβλήματα τοῦ ἀμέσου περιβάλλοντός των. Καί βαυκαλίζονται νά λύσουν τεράστια καί ἄλυτα, διά τό πτωχό καί μηδαμινό μυαλό τους προβλήματα;

Διά τῶν ἀγῶνων πλουτίζετε τάς γηῖνας γνώσεις σας, ὥστε κατά τήν ἀντίληψίν σας τεχνικῶς προοδεύετε, χωρίς νά ἀντιληφθῆτε, ὅτι καθημερινῶς κοπιάζετε διά νά πληρώσετε τόν πῖθον τῶν Δαναΐδων μέ φαντασίαν καί ἀβεβαιότητα. Ὅταν λ.χ. φθάσετε εἰς μίαν δῆθεν λύσιν τοῦ προβλήματος, ἄμεσα δημιουργοῦνται 10 νέα προβλήματα, τά ὁποῖα μεταξύ των πολλαπλασιάζονται μέ γεωμετρικήν ἀκρίβειαν, ἀσύλληπτον εἰς τήν ἀνθρώπινον διάνοιαν.

Πράγματι εἶναι ἀξιοπεριέργον, διατί ἡ φαντασία τοῦ Ἔριχ νά ἀγκιστρωθῆ εἰς τούς ἀστεροναῦτες προερχομένους ἐκ μακρυνῶν ἀστέρων καί δέν ἐνετόπισεν τό θέμα ἀντιθέτως: Ὅτι ὑπῆρξεν εἰς τήν Γῆν σας πολιτισμός κατά πολύ ἀνώτερος τοῦ σημερινοῦ σας, ἦτοι τῶν Ἀτλάντων.

Μή ἔχοντες οὐδεμίαν ἀπτήν ἀπόδειξιν τῆς ὑπάρξεως τῆς Ἀτλαντίδος, διατί ἀσχολεῖσθε μέ τάς μυθικάς περιγραφάς σας, θεωροῦντες αὐτούς κατωτέρους σας;

Θά σᾶς τό ἐξηγήσω: Διότι δέν εἴσθε εἰς θέσιν νά συλλάβετε τό πόσον προηγμένοι ἦσαν οἱ ἐπιστήμονες τῆς Ἀτλαντίδος, ὥστε ἡ σημερινή σας πρόοδος νά ὦχριά πρό τῆς ἰδικῆς των!

Κύριοι, δέν εἶναι καθόλου παράλογον, ὅτι ἡ Γῆ σας εἶναι πράγματι τό Κέντρον τοῦ Σύμπαντος Κόσμου. Ἀποδείξατέ μοι, ποῦ τό τοποθετεῖτε σεῖς, διά νά σᾶς ἀνατρέψω τόν συλλογισμόν σας. Ἐάν δέν δύνασθε νά τό ἀποδείξετε, τότε βασισθεῖτε εἰς τήν ἀλήθειαν τοῦ Οὐρανοῦ, διά νά μή ἀπωλέσετε τήν εὐνοιαν αὐτοῦ.

Οἱ εὐρισκόμενοι ἀστέρες ἐντός τοῦ ἡλιακοῦ σας συστήματος ἐπιδροῦν κατά κάποιον τρόπον ἐπί τῆς Γῆς. Καί σᾶς ἐρωτῶ: Διατί; Εἰπέτε τήν γνώμην σας, διά νά σᾶς δώσω τήν ἀπάντησιν.

Εἶναι περιττόν νά ἔχετε τήν ἀντίληψιν, ὅτι ἡ Γῆ ἐκατοικήθη ἀπό ἐξωγήινα ὄντα κ.λπ. Εἶναι ἀφελεστάτη ἡ σκέψις σας αὕτη. Ὅντα ὡς ὁ ἄνθρωπος δέν ὑφίστανται ἄλλα ἐν τῷ Σύμπαντι, ἀπό τούς γηῖνους. Τελεία καί παῦλα. Φαινόμενα λανθασμένης ὑφῆς συμβαίνουν, ἀλλά τοῦτο ἀποτελεῖ εἰδικόν κεφάλαιον, οὐχί τῆς παρούσης ἐπικοινωνίας.

Ὅταν ἡ φαντασία τοῦ ἐρευνητοῦ ἐκφύγη ἐκ τοῦ ὁρίου τοῦ προορισμοῦ της, συγχίζεται τό ἄτομον ἐκ τοῦ παραλόγου καί

κλίνει πρὸς τὴν παραφροσύνην, ἥτις δυνατόν, ὅταν τὸ ἄτομον δέν ἐκφεύγει ἐκ τῆς ἐμμόνου ἰδέας του, νά στασιμοποιῇ τὴν φρενοβλάβειαν.

Δ.Τ. (Διαπλανητικὴ ταχύτης). Ἀποτελεῖται ἀπὸ ἠλεκτρομαγνητικὴν ἐνέργειαν, χημικὴν οὐσίαν συνθέσεως, καὶ ἀπορρόφῃσιν εἰδικῆς κοσμικῆς ροῆς. Ἡ ὅλη αὕτη ἐνέργεια διασπᾷ τὴν ταχύτητα τοῦ φωτός εἰς τὸ ἑκατονταπλάσιον· ἐκμηδενίζει τὰς ἀποστάσεις τοῦ ἡλιακοῦ συστήματος, ὅχι ὁμῶς καὶ τοῦ Σύμπαντος.

Κατὰ τὰ λεχθέντα μερικῶν μυθοπλαστῶν, ἐάν ἔν ὄν ἐξ ἐνός ἀστέρος μεμακρυσμένου ἤρχετο εἰς τὴν Γῆν σας ἐντός 9 ἐτῶν φωτός, μέ ταχύτητα ἀνωτέραν αὐτῆς τοῦ φωτός, ὁ ἀστροναύτης οὗτος, δέν μᾶς εἶπατε κύριοι, πῶς θά διετηρῆτο ἐν τῇ ζωῇ ἀπὸ ἀπόψεως τροφῆς; Διότι τὰ τεχνικά τοιαῦτα ἀποκλείονται.

Τίποτε δέν εἶναι ἀδύνατον διὰ τὴν ἀνθρώπινον διάνοιαν, ἐντός ὁμῶς ὠρισμένου ὁρίου. Πέραν αὐτοῦ, τοῦ καθορισθέντος ἐκ τῆς Θείας Ἀρχῆς, δέν λέγεται οὐτοπία, ἀλλὰ καθαρὰ παραφροσύνη.

Φαράχ

23 - 9 - 1973

Ποῖον ἦτο τὸ «Κακόν» κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς Ἀτλαντίδος

ΕΡΩΤΗΣΙΣ Γ. ΠΙΖΑΝΗ: Ἀγαπητέ ἀδελφέ Εὐκλείδη, θέλω νά μάθω ἀπὸ τόν Πνευματικόν Κόσμον τὸ ἐξῆς:

Κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς Ἀτλαντίδος, ποῖον ἦτο τὸ ὠργανωμένον Κακόν, ἐφ' ὅσον εἰς τὴν περίοδον ἐκείνην δέν ὑπῆρχεν ὁ Σιωνισμός; Ἦτο δυνατόν, τὸ τότε ἐμφανισθέν Κακόν νά ἀντιμετωπίζετο διὰ τῆς ἀντιθέτου δυνάμεως, ἵνα ἐπῆρχετο ἰσοστάθμισις καὶ νά ἀπεφεύγετο ἡ καταστροφή τῆς Ἀτλαντίδος;

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ: Ἀδελφέ, ἡ ὑπερβολὴ εἰς κάτι ἐπιφέρει τὸ ἀντίθετον ἀποτέλεσμα.

Εἰς τὴν ἐποχὴν τῶν Ἀτλάντων, ὡς γνωρίζετε, ὑπερίσχυεν εἰς ὀλόκληρον τόν κόσμον σας ἡ μηχανικὴ των πρόοδος, ὥστε

σήμερον μέ τήν αὐτήν αὐξανομένην σας τεχνικήν πρόοδον νά θεωρησθε ἀρχάριοι!

Τό Κακόν ἐνεφανίσθη ἐξ ἑαυτοῦ του, μετά μίαν μακράν περίοδον Παραδεισιακοῦ βίου. Ἔπρεπε νά ἀποδειχθῇ ἱστορικῶς, ὅτι ἡ ὑπέρβασις τοῦ μέτρου, εἴτε ἀπό τήν μίαν πλευράν εἴτε ἀπό τήν ἄλλην, ἀνατρέπει αὐτήν τήν ἰδίαν κατάστασιν.

Τό Κακόν ὠργανώθη ἀπό τήν ὑπερβολικήν ἀνάπτυσιν τοῦ πνεύματος, διότι ὠδήγησεν τοὺς σοφοὺς καί ἐπιστήμονας τῶν Ἀτλάντων εἰς τήν ὑπεροψίαν, τόν ἐγωϊσμόν, καί τήν μόνιμον ἰδέαν των ὅτι ἦσαν μικροί θεοί, ἀντάξιοι τῆς φύσεως. Δηλαδή ἐλησμόνησαν τήν ὕπαρξιν τῆς Θείας Ἀρχῆς, ὅπως καί νά ὠνομάζετο αὕτη, ὥστε διά τῆς πνευματικῆς των ὑπερτροφίας νά ὀπισθοδρομήσουν εἰς τήν ἐσωτερικήν των πρόοδον.

Τόσον, λοιπόν, ἡ μηχανική των πρόοδος ὅσον καί ἡ διαφθορά τοῦ γυναικείου φύλου, ὑπῆρξαν τά αἷτια τοῦ Κακοῦ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης.

Τό εἶδος τοῦ Κακοῦ τούτου διά νά μὴ ἐξαπλωθῇ ἀνά τῶν ὑπαναπτύκτων χωρῶν τοῦ κόσμου σας, ἡ Θεότης ἀπεφάσισεν νά διασώσῃ ἐλαχίστους ἐξ αὐτῶν, καταστρέφουσα ὀλόκληρον τήν χώραν των.

Ὁ καταποντισμός οὗτος τῆς Ἀτλαντίδος, ἔπρεπε νά γίνῃ διά πολλοὺς λόγους, διά τοὺς ὁποίους δέν εἶναι δυνατόν νά δώσω ἐκτενεστάτην ἀφήγησιν, διά πολλοὺς καί ποικίλους λόγους.

Μία μερίς τῶν κατοίκων τῆς Ἀτλαντίδος, ἐπανενσαρκούμενοι εἰς τόν κόσμον σας, ἔχουν ἐντός των κεχαραγμένον τόν φόβον καί προφητεύουν διά τό ἐπερχόμενον Κακόν, ἵνα λάβουν ἀνάλογον θέσιν οἱ μαχηταί τῆς ἰσοσταθμίσεως.

Τό θέμα τοῦτο εἶναι πολύπλοκον καί ἀκανθῶδες. Ἐδῶσα τήν συντομωτέραν δυνατόν ἐξήγησιν.

Εὐκλείδης

11 - 10 - 1973

Περί τῶν ἵπταμένων δίσκων

ΕΜΠΕΔΟΚΛΗΣ: Δέν γνωρίζω, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, διατί ὁ Πνευματικός Κόσμος ἐξέλεξεν ἐμέ, ὅπως σᾶς δώσω ἐρμηνείαν τινά ἐπί τῶν ἵπταμένων δίσκων. Τί σχέσιν ἔχω ἐγώ μέ τοὺς ἵπτα-

μένους, ἐντός τῶν δίσκων, ἀνθρώπους; Διότι ἄνθρωποι εὐρίσκονται ἐντός αὐτῶν καί οὐχί ἐξωγήϊνα ὄντα.

Οὐδέποτε ἐκ τοῦ ἡλιακοῦ σας συστήματος ἦλθον ἄλλα ὄντα εἰς τὴν Γῆν. Σεῖς ὅμως ζητεῖτε νά μάθετε, ποῖοι εἶναι αὐτοὶ οἱ ὅποιοι κατέχουν τοὺς δίσκους τούτους. Ἐπιτρέπεται, ὅμως, νά σᾶς ὀνομάσω ποῖοι εἶναι οὗτοι, οἱ ὅποιοι προετοιμάζονται νά κατακτήσουν ὀλόκληρον τόν Πλανήτην σας; Εἶναι καλλίτερον νά μὴ ἀναφέρω ὀνόματα, ἀλλά νά σᾶς διαβεβαιώσω, ὅτι οἱ δῖσκοι εἶναι ἐπινόησις τῶν ἀνθρώπων τῆς Γῆς σας.

Σέ παλαιότερους χρόνους, προχριστιανικούς καί ἀκόμη βαθύτερον, ἐάν ἐγκύψῃ κανεῖς εἰς τὴν προϊστορίαν, ὑπῆρχον καί τότε τοιοῦτου εἴδους φαινόμενα, τά ὅποια δέν ἦσαν ἄλλα, ἀπό αὐτοὺς τῶν Ἀτλάντων. Καί ἀντί οἱ ἄνθρωποι τῆς προσοδευμένης σήμερον ἐποχῆς σας νά εἶπουν: «Μήπως ὑπῆρξαν πολιτισμοὶ εἰς τὴν Γῆν μας, ἀνώτεροι τοῦ ἰδικοῦ μας, καί ἐξ αὐτῶν ὁ τότε κόσμος ἐτρομοκρατήθη καί τοὺς ἐξέλαβεν ὡς θεοὺς;», ἀντιθέτως, ἀντί νά κάμουν αὐτὴν τὴν σκέψιν, οἱ σημερινοὶ σας πάνσοφοι, πού συνήθως μωραίνονται, ἤρχισαν νά μεταδίδουν ὅτι ἐξ ἄλλων ἀστέρων ἦλθον καί ἐκατοίκησαν τὴν Γῆν!

Ἄς τό ἀποδείξουν! Θέλω ἀποδείξεις, διὰ νά τοὺς ἀποδείξω τὴν μωρίαν των!

Σεῖς, ὡς φαίνεται, δέν ἔχετε τὴν δυνατότητα νά σκέπτεσθε ὡς ὀρθολογικά ὄντα. Εἰδ' ἄλλως θά ἐλέγατε: «Ἐάν πράγματι ὑπῆρχον εἰς τοὺς ἄλλους ἀστέρας ἄνθρωποι περισσότερον ἐξελιγμένοι ἀπό ἡμᾶς, πρό πολλοῦ θά ἤρχοντο εἰς ἐπικοινωνίαν μετὰ τῆς Γῆς», ὅπως ἔπραξαν τοῦτο οἱ Ἀτλαντες μετ' ἄλλων λαῶν, πολύ κατωτέρων εἰς τὴν μηχανικὴν των πρόοδον.

Ὁ ἄνθρωπος, ὡς ἔχετε γνωρίσει ἀπό τόν Πνευματικόν Κόσμον, εἶναι μοναδικός εἰς τὴν Γῆν σας. Εἰς τοὺς ἄλλους ἀστέρας, ἔξω τοῦ ἡλιακοῦ σας συστήματος, ὑπάρχουν ὄντα ὅλως διάφορα ἀπό τόν ἄνθρωπον, πού δέν ἔχουν οὐδεμίαν σχέσιν μετ' αὐτοῦ.

Ἐάν ὅμως ὑποθέσωμεν, ὅτι οἱ ἀστέρες οὗτοι ἐκατοικοῦντο ἀπό ἀνθρώπους καί ἦσαν κατὰ τὴν διάνοιάν των περισσότερον ἐξελιγμένοι ἀπό τοὺς γηῖνους, διατί διὰ τῶν ἵπταμένων δίσκων (ἐάν εἶχον τοιοῦτους) θά διέσχιζον μίαν ἀπόστασιν 10, 20, 30 ἐτῶν ἡλιακοῦ φωτός, διὰ νά ἔλθουν νά σᾶς ἐπισκεφθοῦν; Διὰ νά κερδίσουν τί, ἐφ' ὅσον ὑπάρχουν πλησιέστεροι πρὸς αὐτοὺς ἄλλοι ἀστέρες, πολύ ἀνώτεροι τῆς Γῆς σας; Ἄρα, κάτι ἄλλο συμβαίνει.

Ἡ φαντασία τῶν ἀνθρώπων ἐξετροχιάσθη καί μερικοί διέδωσαν ὅτι ὑπάρχουν τοιοῦτοι δίσκοι, προερχόμενοι ἀγνωστον πόθεν! Ἀμέσως, πολλοί πού ἠρέσκοντο εἰς τό νά ἐμπαίζουν τήν ἀνθρωπότητα, ἐδημιούργησαν μικρούς τοιούτους δίσκους, διά νά ἐξαπατήσουν τήν ἀνθρωπότητα.

Τώρα, ὑπάρχει καί μία σύγχυσις μεταξύ τοιούτων δίσκων καί φαινομένων τοῦ Οὐρανοῦ.

Πλήν ὅμως αὐτῶν, ὑπάρχουν καί πραγματικοί δίσκοι, οἱ ὅποιοι κινοῦνται μέ 3 διαφορετικὰς δυνάμεις. Ἀνθρώπινη ἐφεύρεσις, πού κατασκοπεύουν, ὡς ἐπί τό πλεῖστον, τά κράτη τά ὁποῖα τοὺς ἐνδιαφέρουν περισσότερον.

Ἐφ' ὅσον, λοιπόν, ἡ προέλευσις τῶν δίσκων αὐτῶν, πού ἄλλοτε κινοῦνται μέ ἀκτῖνας καί ἄλλοτε μέ ἰδικήν των ἐνέργειαν, εἶναι ἀνθρωπίνη, εἰς ἐσᾶς ἔγκειται νά τοὺς παρακολουθήσετε καί νά πεισθῆτε περί τῶν ὄσων ἀναφέρω.

Εἰς μερικοῦς δίσκους ἐξ αὐτῶν ὑπάρχουν ρομπότ. Εἰς ἄλλους μετεμφιεσμένοι ἄνδρες ἢ καί γυναῖκες, οἱ ὅποιοι ὁμιλοῦν τήν Ἰσπανικήν, ἄλλοι πάλιν μόνον τήν Ἀγγλικήν, ἄλλοι τήν Γερμανικήν. Ἄλλοτε εἶναι ὑψηλοί καί ἄλλοτε κοντοί! Πάντα δέ ταῦτα, διά νά σᾶς καταπλήξουν!

Εἰς τήν Ρωσίαν εὔρον συντρίμματα ἐνός δίσκου, ἐντός τοῦ ὁποίου εὐρίσκετο ἓν παράξενον ὄν. Ἦτο ἓν δυστυχές ζῶον, τό ὁποῖον εἰσέκλεισαν ἐντός τοῦ μηχανήματος τούτου, πρὸς δοκιμήν, ἀφοῦ πρῶτον τό ζῶον ὑπεβλήθη εἰς μαρτύριον ἐνέσεων, ὥστε ὡς παραμορφωμένον καί ἀγνωστον εἰς τήν Ζωολογίαν, νά τό ἐκλάβετε ὡς ὄν προερχόμενον ἐξ ἀστέρος τινός!

Ἐστὲ περισσότερον παρά ποτέ βέβαιοι, ὅτι οἱ ἰπτάμενοι δίσκοι ἀνήκουν εἰς τοὺς γηῖνους, διά νά διαδραματίσουν ἀργότερον τόν ρόλον των. Μὴ πιστεύετε εἰς τά ὅσα λέγονται καί παρουσιάζονται εἰς τοὺς ὀφθαλμούς σας. Περισσοτέρας πληροφορίας ἄς σᾶς δώσῃ ἄλλος τις ἐκ τῶν Ἀρχηγῶν.

Ἐμπεδοκλῆς

«Ζωή - Έρωσ - Θάνατος»*

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ: Έκ τοῦ Ἑλληνικοῦ χώρου οἰκογένειά τις ἐκίνησε διά τήν Βαβυλῶνα, εἰς τήν χώραν τότε ἡ ὁποία ἐφημιζετο διά τήν εὐημερίαν καί τās ἐμπορικās της συναλλαγās.

Ἡ οἰκογένεια αὕτη ἀπετελεῖτο ἀπό τόν πατέρα, ἀρχηγόν τῆς οἰκογενείας, τήν μητέρα καί τά δύο των τέκνα, τό ἔν ὀνόματι Λίνιος καί τό ἕτερον Μύρα.

Τούς Χαλδαίους, ἡ Ἱστορία σās τοῦς ἐμφανίζει εἰς τόν 7ον αἰῶνα π.Χ. Λανθασμένη ἡ ἀντίληψίς της. Καί ἀναφέρει, ὅτι ἦτο λαός Ἀσιατικός. Κακή ἡ διατύπωσίς της.

Οἱ Χαλδαῖοι, ἦσαν ἀπό τοῦς πρώτους, πού μετώκησαν ἀπό τήν καταποντισθεῖσαν ἡπειρον Ἀτλαντίδα. Συνεκεντρώθησαν, οἱ ὀλίγοι οὔτοι, εἰς τήν Βαβυλῶνα καί ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἡ παροικία των ηὔξηθη καί ἀπετέλεσαν τόν νέον αὐτόν λαόν, ὅστις ἦτο ἀνεπτυγμένος εἰς τά Μαθηματικά, τήν Ἀστρονομίαν καί τήν Ἀρχιτεκτονικήν.

Δέν θά ἀναφέρω λεπτομερείας, διότι σκοπός μου εἶναι νά φθάσω εἰς τό κύριον σημεῖον τῆς ἀφηγήσεώς μου, ἦτοι ἀπό σήμερον, ἡ ἐποχή ἐκείνη ἀπέχει 6475 χρόνους.

Κύριον ρόλον, εἰς τήν ὅλην ἀφήγησιν, διαδραματίζουν τέσσαρα (4) πρόσωπα, τά ὁποία σήμερον εὐρίσκονται ἐν τῇ ζωῇ. Δυστυχῶς, δέν μοῦ εἶναι ἐπιτετραμμένον νά ὑποδείξω ποῖα εἶναι αὐτά καί ἀκριβῶς ποῦ εὐρίσκονται.

Ἀπό τά δύο τέκνα τῆς εὐπορωτάτης Ἑλληνικῆς οἰκογενείας, ὁ Λίνιος ἠκολούθησε τήν Ἀρχιτεκτονικήν, πλησίον τῶν ἐπιφανεστάτων Ἀρχιτεκτόνων τῆς ἐποχῆς καί ἀργότερον ἐλογίζετο ὡς ὁ εὐφυέστατος εἰς τό εἶδος τοῦτο, διότι εἶχεν ἐντός του τό σπέρμα τῶν Ἀτλάντων διότι ἡ Ἑλληνική φυλή ἔχει τās ρίζας της ἐκεῖ. Ἡ Μύρα ἠκολούθησε τήν ὑφαντουργικήν.

Ἡ φήμη, ὅμως τοῦ νέου Ἀρχιτέκτονος, εἶχε φθάσει μέχρι τῆς ἀρχαίας Αἰγύπτου, ὅπου ἡ Δυναστεία τῶν Φαραῶ τόν εἶχε καλέσει, ἵνα ἀναλάβῃ ἔργον περίπλοκον ὡς μέγαρον, κυκλικόν,

* Τό κατωτέρω κείμενον ἀποτελεῖ τήν εἰσαγωγή τοῦ ἱστορικοῦ ἀφηγήματος τοῦ Εὐκλείδου, μέ αὐτόν τόν τίτλο, τό ὁποῖο διαδραματίζεται τήν ἐποχή τοῦ 4.500 π.Χ. (Ἔκδοσις Π.Ο.Α.).

τό όποϊον νά περικλείη έντός αύτοϋ τούς Μύστας τής Αίγυπτιακής Δυναστείας. Ποϊοί ήσαν αύτοί οί Μύσται καί μέ τί ήσυχολοϋντο, θά τό ίδωμεν εις τά προσεχῆ κείμενα. Διότι δέν ήσαν άλλοι άπό αύτούς, πού έδιδάχθησαν άπό τούς "Ατλαντας τόν Μυστικισμόν καί πώς νά ένεργοϋν, διά μέσου τών άοράτων δυνάμεων, επί τής ζώσης φύσεως.

"Όταν άπό τό Κέντρον τής 'Αληθείας, οί πρώτοι όλίγοι Μύσται άνεχώρησαν, διότι αύτό τό μήνυμα είχον λάβει, καί έφθασαν εις τήν παλαιάν Αίγυπτον, τό πρώτον μέλημά των ήτο νά συνδεθοϋν μέ τούς ιερείς τής χώρας. Αί γνώσεις των ήσαν τόσαι, ώστε κατέπληξαν τούς έντοπίους.

Είχον πλέον ριζωθῆ εις τήν νέαν των πατρίδα, διδάσκοντες τόσον εις τούς ιερείς, όσον καί εις έλάχιστα έξέχοντα πρόσωπα, ό,τι έγνώριζον περί τών φυσικών δυνάμεων. Δηλαδή, πώς νά συνδυάζουν τάς δυνάμεις αύτάς καί τίνι τρόπῳ νά έπικαλοϋνται τήν βοήθειαν ώρισμένων πνευμάτων, διά νά μή γίνουν θύματα τών άντιστρόφων δυνάμεων καί άπολέσουν τήν ζωή των, προτοϋ άποδώσουν πρός τό γενικόν συμφέρον κάτι τό καλόν καί άγαθόν.

Κατέκρινον τήν κοινωνικήν ζωήν τής χώρας των, διότι έβαινε ταχέως πρός τήν καταστροφήν. 'Η τεχνική πρόοδος –έξήγουν– έν τῷ μέτρῳ τής, άποδίδει καρπούς εύχρήστους. 'Η όλοκληρωμένη όμως αύτη πρόοδος, έδημιούργησεν ένα είδος παραφρονήσεως εις πολλούς, μέ βήμα ταχύ πρός τό άνεπανόρθωτον. 'Εκείνοι όμως πού είχον αναπτύξει τήν έσωτερικήν των δυναμικότητα, άπεφάσισαν κατά μικράς ομάδας νά άπομακρυνθοϋν άπό τήν άγαπητήν των 'Ατλαντίδα, διότι έφοβοϋντο μήπως μέ τόν χρόνον μεταδοθῆ καί εις αύτούς ή έκ τής πνευματικής διαφθοράς κατάπτωσις.

Βεβαίως, εις τήν έποχήν εκείνην, εις τήν Αίγυπτον ύπήρχεν έλευθερία ήθών. Δέν ύπήρχον νόμοι, πού νά έμποδίζουν τόν έλεύθερον δεσμόν έτερογενών. Δέν είχον φθάσει εις τήν άνισον καί τελείαν «έλευθεροχρεωκοπίαν» τοϋ ήθους καί τοϋ πάθους. Οί Αιγύπτιοι ήσαν κάπως περισσότερον συγκρατημένοι, έξ αίτίας τοϋ κλήρου, όστις διά παντοίων τεχνασμάτων έπρολάμβανε τήν έκ τοϋ έρωτος καί μόνον κατάπτωσιν τοϋ λαοϋ.

"Ετσι, οί νέοι διδάσκαλοι καί Μύστες έδίδαξαν τούς συνανθρώπους των ό,τι τό καλλίτερον έγνώριζον επί τής έσωτερικής των προόδου. Τά μυστήρια αύτά τών 'Ατλάντων κατεχώρουν εις τάς Βίβλους των οί γηραιοί ιερείς, επί χιλιετηρίδας, ύπό

ἀπόλυτον ἐχεμύθειαν καί μετέδιδον τάς γνώσεις των εἰς τοὺς ἐκλεκτοὺς διαδόχους των, ὄχι τοὺς νεαροὺς, ἀλλὰ τοὺς γηραιότερους. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον, ἤρχισε νά ἀνθίξῃ εἰς τὴν Αἴγυπτον μία νέα ἐποχὴ, τόσο ἐπὶ τῶν Μαθηματικῶν, τῆς Ἀστρονομίας, καί τοῦ τρόπου νά διεισδύουν εἰς τὰ πολὺπλοκα συμπλέγματα τῆς ἀνθρωπίνου φύσεως.

Πολύ ἀργότερον, ἄλλη ὁμάς μεγαλυτέρα τῶν Ἀτλάντων ἐφθασε καί ἐγκατεστάθη εἰς τὴν μετέπειτα ὀνομασθεῖσαν Χαλδαίαν. Ὅμως ὀφείλετε νά γνωρίζετε, ὅτι πάντα ταῦτα συνέβησαν πρό τῆς καταποντισθείσης μεγάλης Ἡπείρου.

.....
Εὐκλείδης

24 - 4 - 1976

Ἀποκαλύψεις ἐπὶ ἱστορικῶν γεγονότων

Ὁ ἀδελφός Ἀνδρέας Ρούσσης παρακαλεῖ τὸν Πνευματικόν Κόσμον, ὅπως ἀπαντήσῃ ἐπὶ τῶν κάτωθι γεγονότων:

1) Τό ἔτος 9000 π.Χ. ἐγένετο ὁ πρῶτος μέγας κατακλισμός, ὅστις σύμφωνα μέ τὴν γνώμην τῶν ἀρχαιολόγων ὠφείλετο εἰς πρόσκρουσιν ἀστεροειδοῦς εἰς τὸν Πλανήτην μας.

2) Τό ἔτος 4000 π.Χ. ἐγένετο ὁ βιβλικός κατακλισμός, ὅστις κατὰ τὴν γνώμην τῶν ἀρχαιολόγων ὠφείλετο εἰς μέγαν σεισμόν, ἔχοντα ἐπίκεντρον εἰς τὴν θάλασσαν καί ἐπροκάλεσε μέγας πλημμύρας εἰς περιφέρειαν Εὐφράτη καί Τίγρη, καταστρέψας τὴν Μεσοποταμίαν, εἰς τὴν ὁποίαν ὑπάρχουν σχετικαὶ ἀποδείξεις, εἴτε ὠφείλετο εἰς τὸν κομήτην Χάλλεϋ, ὅστις ἐπλησίασε τὴν Γῆν.

3) Τό 1300 π.Χ. ἐγένετο κατακλισμός καταστρέψας τὸν Μινωϊκόν πολιτισμόν.

4) Τό 1226 π.Χ. πυρκαϊά κατέστρεψε τὴν Λιθύην καί τὴν Αἴγυπτον.

5) Τό 451 μ.Χ. ὁ Ἀττίλας ἐρήμωσε τὴν Ἰταλίαν.

6) Τό 1066 μ.Χ. οἱ Ἄγγλοι ἠττήθησαν ἀπὸ τοὺς Νορμανδοὺς.

7) Τό 1456 μ.Χ. ἡ Εὐρώπη ἐκινδύνευσε ἀπὸ τοὺς Μωαμεθανοὺς.

Διὰ τὰ ὑπ' ἀριθμ. 5, 6 καὶ 7 γεγονότα ἀρχαιολόγοι τινές, ἐν

οἷς καί ὁ Ἰταλός Ζανό, ἰσχυρίζονται ὅτι ταῦτα ὠφείλοντο εἰς τόν κομήτην Χάλλεϋ, ὅπως καί διά τόν τρίτον κατακλυσμόν, πού κατέστρεψε τόν Μινωϊκόν πολιτισμόν.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ: 1) Ἀδελφέ Ἀνδρέα, ὁ πρό 9000 π.Χ. ἐτῶν κατακλυσμός, διά τήν ἱστορικήν ἀκρίβειαν, ὑπῆρξεν οὐχί ὡς ἀναφέρεται εἰς τήν Ἱστορίαν, ἀλλά πρό 15.000 ἐτῶν καί ἦτο ὁ τῆς Ἀτλαντίδος.

2) Εἰς τήν ἐρώτησίν σου εἶναι λανθασμένη ἡ χρονολογία. Ὁ σεισμός οὗτος προεκλήθη τό ἔτος 4500 π.Χ. καί κατέστρεψε ὄχι μόνον τās περιοχάς πού ἀναφέρεις, ἀλλά καί τήν Βαβυλῶνα καί μέρος τῆς Χαλδαίας. Αὐτά ἀναφέρει τό Βιβλίον τοῦ Οὐρανοῦ.

3) Ὁ Μινωϊκός πολιτισμός κατεστράφη ἐπίσης ἀπό σεισμόν, πού οὗτος δέν ἀφορᾷ εἰς τούς κομήτας. Τό ἔτος εἶναι λανθασμένον. Θά ἀφαιρέσης 5 ἔτη. Θά ἤθελον ἐπ' αὐτοῦ τοῦ σημείου νά ὁμιλήσω περισσότερο, διά νά σᾶς δώσω τήν αἰτίαν, διά τήν ὁποίαν ἔλαβε χώραν ὁ σεισμός ἐκεῖνος. Ἀλλά τοῦτο θά γίνῃ ἄλλην φοράν, μέ τόν τίτλον «Ἡ καταστροφή τοῦ Μινωϊκοῦ πολιτισμοῦ».

4) Τό ἔτος τοῦτο εἶναι ἀκριβές. Ἔπρεπε νά καταστραφοῦν τόσον ἡ Λιβύη, ὅσον καί ἡ Αἴγυπτος.

5) Ἡ ἐρήμωσις τῆς Ἰταλίας ἀπό τόν Ἀττίλαν κατά τό ἔτος πού ἀναφέρεις, ὡς καί ἄλλων χωρῶν τās ὁποίας ἐλησμόνησες νά προσθέσης, δέν ὀφείλεται ἢ καταστροφή αὕτη εἰς τήν ἐπίδρασιν κομήτου τινός.

6) Τό ἔτος 1066 μ.Χ. δέν ἦσαν μόνον οἱ Ἄγγλοι πού ἠττήθησαν ἀπό τούς Νορμανδούς, ἀλλά καί ἄλλοι λαοί τῆς Μεγαλονήσου, πού ἠθέλησαν νά ἀντιδράσουν εἰς τήν ἐπέκτασιν τῶν Νορμανδῶν, οἱ ὁποῖοι κατεῖχον στόλον ἰσχύος, ἐνῶ οἱ ἄλλοι δέν εἶχον τά μέσα εἰς πολεμικά ὄπλα, διά νά ἀποκρούσουν τόν ἐχθρόν.

7) Τό ἔτος 1457 μ.Χ., μετά τήν πτῶσιν τῆς Κωνσταντινουπόλεως, οἱ Μωαμεθανοί ἐνισχύοντο ἀπό Εὐρωπαϊκούς λαούς, οἱ ὁποῖοι περιέβαλλον εἰς τούς κόλπους τῶν μυστικῶν Ὁργανώσεως καί ἔφθασαν εἰς τό σημεῖον νά κατακτηθοῦν ἀπό τόν ἐχθρόν, ὅποτε ὁ Πνευματικός Κόσμος ἀντέδρασε καί ὁ Μωαμεθανισμός παρέμεινε μακράν τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἠπείρου.

Τά γεγονότα 5, 6, καί 7 δέν ὠφείλοντο εἰς τόν κομήτην Χάλλεϋ, διότι ὁ προορισμός τῶν κομητῶν, ὡς ἐλεγκτῶν τῶν Οὐρα-

νίων σωμάτων, δέν εἶναι νά ἐμφανίζονται διά νά καταστρέψουν τήν Γῆν, ἀλλά νά ἀποτρέψουν κίνδυνον νά ἐκφύγη τοῦ ἄξονός της. Εἰς ἐλαχίστας περιπτώσεις τά οὐράνια ταῦτα σώματα μεταβάλλουν τήν ἀτμόσφαιράν σας, χωρίς νά βλάψουν αὐτήν, ἐπί πολλῶν σημείων, ἤτοι φέρουν ἀναταραχήν εἰς τήν θάλασσαν, θυέλλας μικρᾶς ταχύτητος κ.λπ.

Δίδω πάντα ταῦτα πρός κατατόπισίν σας, διότι ἐνῶ ἀναγιγνώσκεις Κείμενα τοῦ Οὐρανοῦ, δέν ἐνθυμείσαι τάς εἰδικάς περιπτώσεις πού ἀφοροῦν τάς καταστάσεις τῆς ζωῆς καί τοῦ περιβάλλοντος αὐτῆς.

Εὐκλείδης

13 - 11 - 1976

Περί τῶν ἵπταμένων δίσκων

ΑΝΡΥ ΠΟΥΑΝΚΑΡΕ: Ἀγαπητοί μου, σήμερον δέν θά ὁμιλήσω ἐπί τοῦ Τομέως μου, ἀλλά ἐπί ἄλλου συναφοῦς Τομέως, ἔστω καί ἂν παρουσιάζῃ εἰς τά ὄμματά σας μεγίστην διαφοράν.

Ὡς γνωρίζετε αἱ ἀποστάσεις, διά μέσου τοῦ χρόνου, συντομεύονται. Καί σᾶς εἶναι εὐκολώτερον σήμερον, ἀπό τήν Εὐρωπαϊκῆν Ἡπειρον νά ὑπάγετε εἰς τάς ἄλλας Ἡπείρους μέ τόσην ταχύτητα, τήν ὁποίαν οὐδέποτε θά ἐφαντάζεσθε πρό 150 ἐτῶν. Πολλάκις λοιπόν ἐτονίσαμεν, ὅτι οἱ Πλανῆται, οἱ ὅποιοι ἔχουν τεραστίας ἀποστάσεις μεταξύ των, δέν ἐκατοικοῦντο ἀπό ἀνθρώπους, ὡς εἶναι τῆς Γῆς σας. Καί ὅμως, πολλοί ἐπιστήμονες διετείνοντο, ὅτι κάτι θά εὔρουν εἰς τήν Σελήνην καί πρό παντός εἰς τόν Ἄρην. Διότι ἐκκίνησαν μέ λανθασμένην φαντασίαν.

Προτοῦ, λοιπόν, γίνουν αἱ σχετικαί ἔρευναι διά τῶν μέσων πού κατέχει ἡ Ἐπιστήμη σήμερον, Ἡμεῖς ἐγκαίρως προειδοποιήσαμεν, ὅτι ὄχι μόνον εἰς τούς Πλανήτας, ἀλλά καί εἰς ἄλλους μεμακρυσμένους ἀστέρας δέν ὑπάρχει ἀνθρώπινος ζωή! Ὑπάρχουν ὄντα ἀφανῆ καί πολύ διάφορα ἀπό τόν ἀνθρωπον. Οὐδεῖς ἐπίστευσεν! Καί μάλιστα εἶχον ἀμφιβολίας, ἐάν ὁ Οὐρανός ἔλεγε τήν ἀλήθειαν ἢ τό ψεῦδος!

Μή, λοιπόν, βαυκαλιζέσθε, ὅτι ἐκ τῶν Πλανητῶν εἰσέρχον-

ται εις τήν γήινον ἀτμόσφαιραν ἱπτάμενοι δίσκοι! Ὅλους τούς μύθους οἱ ὅποιοι ἐγράφησαν ἐπ' αὐτοῦ τοῦ σημείου, διαγράψατέ τους. Διότι Ἡμεῖς εἶχομεν ἐγκαίρως ἀπαντήσῃ ἐπ' αὐτῶν.

Εἶπον, ὅτι ὑπάρχουν ἄλλου εἴδους ὄντα, αὔλα. Τότε καί οἱ ἱπτάμενοι δίσκοι, ἐάν προήρχοντο ἀπό τούς Πλανήτας, θά ἔπρεπε νά εἶναι αὔλοι. Διά νά τούς ἀνακαλύπτει ὁ ὀφθαλμός σημαίνει, ὅτι εἶναι ὑλικά κατασκευάσματα, μέ ἄλλας συνθέσεις, τάς ὁποίας δέν γνωρίζουν οἱ συνήθεις ἐπιστήμονες.

Λέτε νά προέρχωνται ἀπό πολύ μεμακρυσμένους ἀστέρας; Τοῦτο εἶναι ἀδύνατον. Διότι ὄντα ἀνωτάτης πνευματικῆς στάθμης, δέν θά εἶχον ἀνάγκη τῆς Γῆς σας, ἐφ' ὅσον ὑπάρχουν ἄλλοι ἀστέρες πολύ ἀνώτεροι ἀκόμα καί τῆς Γῆς σας.

Ἐμίλησαν περί τοῦ Ἄρεως καί ὡς δεικνύουν αἱ λήψεις τῶν φωτογραφιῶν, οὗτος εἶναι μᾶλλον βραχώδης καί ἔχει ἔλλειψιν πρασίνου. Αὐτά σᾶς ἔχουν δείξει! Ὁ Ἄρης, ἀγαπητοί μου, ἔχει πράσινον, ὡς καί δένδρα, διάφορα ἀπό αὐτά τῶν ἰδικῶν σας. Καί διά νά ὑπάρχουν αὐτά, σημαίνει ὅτι ὑπάρχει καί ὕδωρ. Ἐξητάσθη ἀπό τούς ἐπιστήμονάς σας μία περιοχὴ μικροτάτη καί ἐξ αὐτῆς δέν δύνασθε νά βγάλετε συμπεράσματα.

Εἰς τόν Ἄρην ὑπάρχουν μέταλλα σπάνια, τά ὁποῖα στερεῖται ἡ Γῆ καί εἶναι εἰς ἀνθεκτικότητά πολύ μεγαλυτέραν ἀπό τά πλέον σκληρά μέταλλα τῆς Γῆς σας. Ὑπάρχει ὀρυκτός πλοῦτος ἀνέπαφος, ἀλλ' ἀκόμη εἴσθε μικροί διά νά ἀντιληφθῆτε τί ἤμπορούσατε νά εὔρετε ἐντός τῆς ἰδικῆς σας γῆς. Αὐτό εἶναι ἴδιον τοῦ ἀνθρώπου. Νά μή ἀσχολῆται μέ τήν καλλιέργειαν τοῦ ἐσωτερικοῦ του πλοῦτου καί νά θέλῃ νά ἐκμεταλλεῖται τόν ξένον πλοῦτον, πού δέν τοῦ ἀνήκει!

Ἀναφερόμενος εἰς τούς μεγάλους νόας τῆς Ἐπιστήμης, οἱ ὅποιοι σᾶς ὀμιλοῦν ἐπὶ θεμάτων, τά ὁποῖα κατέχουν καθήμενοι εἰς τήν στρογγύλην τράπεζαν, ἀπορῶ πῶς τούς λαμβάνετε ὑπ' ὄψιν σας. Διότι δέν ξεύρουν τό τί λέγουν! Διά μερικῶν ὀρολογιῶν, πού ὁ πολὺς κόσμος δέν γνωρίζει, θαμβῶνουν μέ τά ἀκατανόητα, τά ὁποῖα λέγουν, τούς ἀκροατάς των. Καί ἀντί νά κάνουν καλό εἰς τήν κοινωνίαν, τήν συσκοτίζουν περισσότερο. Καί αὐτό γίνεται πού; Εἰς τήν χώραν, ἡ ὁποία ἔδωσεν εἰς ὀλόκληρον τόν Κόσμον, τό πρῶτον φῶς τῆς Γνώσεως, διά μέσου τῆς ἐλευθερίας καί τοῦ ἐλευθέρου λόγου.

Ἐχῶ ἐκφύγει ἐξ αὐτῶν, πού ἤθελον νά εἶπω, δηλαδή τῶν ἱπταμένων δίσκων. Εἶναι κατασκευάσματα τῆς Γῆς σας καί ὄχι

έξωκοσμικά. Πῶς λειτουργοῦν ἀθορύβως καί μέ τόσην ταχύτητα καί πῶς ἀντικρούουν κάθε ξένο σῶμα, πού θά ἤρχετο εἰς σύγκρουσιν μετά τοῦ ἵπταμένου δίσκου, εἶναι ὑπόθεσις τήν ὁποίαν θά σᾶς ἐξηγήσῃ ὁ κατάλληλος Ἄρχηγός αὐτοῦ τοῦ Τομέως. Ἴσως ὁ Ἄρχιμήδης. Αὐτή εἶναι ἡ εἰσαγωγή τοῦ θέματος «ἵπτάμενοι δίσκοι».

Ἄνρῦ Πουανκαρέ

18 - 11 - 1976

Ἡ διττή μορφή ἐπιδράσεως τῆς μηχανικῆς προόδου εἰς τήν ζωήν τοῦ ἀνθρώπου

ΑΡΧΙΜΗΔΗΣ: Ἀγαπητοί μου, πολλοί ἐκ τῶν σοφῶν, ὄχι τῆς ἐποχῆς σας, ἀλλά τοῦ παλαιοῦ κόσμου, κατηγόρησαν τήν μηχανικήν πρόοδον, ὡς ἐμπόδιον τῆς ἐσωτερικῆς τοῦ ἀνθρώπου ἀναπτύξεως.

Ἡ μηχανή, ἔλεγον, θά ἐμποδίσῃ τόν ἀνθρωπον εἰς τό νά εὐρηγῇ τόν δεσμόν του μετά τοῦ Θεοῦ. Καί πράγματι, ὡς ἤδη γνωρίζετε, τί συνέβη εἰς τήν Ἀτλαντίδα, μέ τήν μεγάλην ἐκείνην προοδευτικήν ἀνοδόν τῆς μηχανικῆς ἀναπτύξεως τῶν σοφῶν τῆς ἐποχῆς.

Ἡ μηχανική πρόοδος ἔχει δύο τάσεις. Ἡ μία πρός διευκόλυνσιν τῆς ἀνθρωπίνου ζωῆς, καί ἡ ἄλλη πρός ἐκμετάλλευσιν αὐτῆς ταύτης τῆς ζωῆς τοῦ ἀνθρώπου.

Εἷς ἀνθρώπος, ὅστις ἔχει κανονικήν ζωήν καί δέν ἀναζητεῖ τά ὑπέρογκα κέρδη, ἐφ' ὅσον τοῦ ἀρκοῦν τά ὅσα ἔχει, τόν συσχετίζω μέ τήν μερικήν πρόοδον τῆς μηχανικῆς ἐξελίξεως. Εἷς ἄλλος, ὁ ὁποῖος δέν ἀρκεῖται εἰς τά ὑπέρογκα πλοῦτη του, ἀλλά προσπαθεῖ διά παντοίων τρόπων νά καταβροχθίσῃ ἀκόμη καί τόν ἐπιούσιον ἄρτον τῶν συνανθρώπων του, τόν παρομοιάζω μέ τήν ταχεῖαν μηχανικήν πρόοδον, πού ἐδέσμευσε τās συνειδήσεις τῶν ἀπλήστων, χάριν τῆς οἰκονομικῆς αὐτῶν ἀποταμιεύσεως, ὁπότε δημιουργεῖται τό χάσμα τῶν δύο παρατάξεων, τοῦ δυνατοῦ καί τοῦ ἀδυνατοῦ. Καί ὁ μέν δυνατός εἶναι ὁ ἀδικῶν, ὁ δέ ἀδύνατος ὁ ἀδικούμενος, χωρίς εἰς τήν περίπτωσιν αὐτήν νά ἐξετάσω τό ποιόν τῶν δύο ὄντοτήτων. Ὁ ἀδύνατος, ἐάν ἔχη πονηρίαν καί εὐστροφίαν εἰς τās πράξεις του, δυ-

νατόν νά γίγη αὐτός ὁ δυνατός, ἐναντίον τοῦ ἄλλοτε ποτέ πλουσίου καί νά τόν ὑποτάξῃ εἰς τάς θελήσεις του.

Εἶναι ἀδύνατον ἐν γένει οἱ ἄνθρωποι νά ἐννοήσουν, ὅτι ὅλοι οἱ συνάνθρωποί τους, γυμνοί ἐνεφανίσθησαν εἰς τόν γήϊνον Κόσμον καί γυμνοί θά ἀποδημήσουν ἐξ αὐτοῦ! Τί, τότε, ἔχουν ἀνάγκη διὰ νά συνέλθουν καί ὡς συνετοί νά συνεργασθοῦν ὑπέρ ἐνός συνόλου, πού ἔχει ἀνάγκη καθοδηγήσεως; Αὐτό πού ἐλλεῖπει εἶναι ὁ λευκός φωτισμός τῆς κατανοήσεως καί τῆς ἀγάπης, εἰς τόν κόσμον τῆς φθορᾶς, διὰ νά κερδίσουν εἰς τοὺς Οὐρανοὺς τὴν θέσιν τῆς ἀφθάρτου ζωῆς.

Ἐχω τεραστίαν πείραν ἐπὶ τῆς Μηχανικῆς, ὄχι μόνον ἀπὸ τὴν Ἄτλαντίδα ἀλλὰ καί ἀπὸ τὰς Συρακούσας, ὅταν οἱ Ρωμαῖοι ἦλθον νά καταλάβουν τὴν πόλιν. Μετεχειρίσθην τότε τὴν μηχανήν, διὰ νά ἀπελευθερώσω τοὺς συνανθρώπους μου ἀπὸ τὴν κατοχὴν ξένων δυνάμεων. Δηλαδή δέν μετεχειρίσθην τὰ μέσα τῆς Μηχανικῆς διὰ νά καταστρέψω, ἀλλὰ διὰ νά ἀποκρούσω. Ὑπερασπίσθην τόν ἑαυτόν μου. Καί ὁ ἑαυτός μου ἦτο τό σύνολον τοῦ πληθυσμοῦ τῆς πόλεως μας. Ἀπὸ ἀγάπην πρὸς αὐτόν δέν ἐσκέφθην, ὅτι ἡδύναντο κρυφίως νά μέ πλησιάσουν οἱ ἐχθροί καί νά μέ φονεύσουν.

Βλέπετε, λοιπόν, πόσον ὠφέλιμος εἶναι ἡ μηχανή, ἀλλὰ καί πόσον ἐπικίνδυνος ὅταν λαμβάνη διαστάσεις ὑπέρ τό μέτρον; Ὅ,τι λοιπόν ὑπερβαίνει τό μέτρον, εἶναι προωρισμένον νά βλάψῃ. Ὅταν ἡ κακία εἶναι ἔμφυτος εἰς μερικοὺς ἀνθρώπους καί διδάσκουν αὐτὴν ὡς μέσον ἐπιβιώσεως τῶν ὀλίγων ἐπὶ τῶν πολλῶν, ὄχι μόνον ἀναστατώνει ὀλόκληρον τόν κόσμον σας, ἀλλὰ καί τόν δηλητηριάζει ἀπὸ πολλὰς ἀπόψεις, διότι τό κακόν εὐκόλως ἐξαπλοῦται καί πρέπει ἡ Θεότης νά τό σταματήσῃ, ἐκεῖ πού Αὐτὴ γνωρίζει. Καί θά τό πράξῃ συντόμως.

Ὅσοι δέν πιστεύουν στὰ ὅσα λέγω, θά ἴδουν καί θά πιστεύσουν πολὺ περισσότερα, ἀπὸ ὅσα δέν γνωρίζουν. Ἡμεῖς δέν καθορίζομεν χρόνον, ἀλλὰ παρακολουθοῦμεν καί γνωρίζομεν πότε καί ποῦ συμβαίνει μικρόν ἢ μεγαλύτερον γεγονός. Ἐπὶ τῆς καταστάσεώς σας, ὅπως ἐμφανίζεται σήμερον, δέν θά ὁμιλήσω ἐγώ. Εἶναι καλλίτερον νά σᾶς φωτίσῃ καί νά σᾶς ὁμιλήσῃ τό Πνεῦμα τῆς Ἀληθείας. Πρὸ δύο ἐτῶν ὁ Πνευματικὸς Κόσμος σᾶς ὑπέδειξεν πῶς ἔπρεπε νά ἐνεργήσετε. Σεῖς ἐχλεύασατε τὴν ὑπόδειξίν του. Τώρα θά πληρώσετε, διὰ νά μάθετε τὴν ἀλήθειαν.

Ἄρχιμήδης

Έξαφανίσεις πλοίων και αεροπλάνων στήν περιοχή του τριγώνου των Βερμούδων

Ο αδελφός Άνδρέας Ρούσσης παρακαλεί εύσεβάστως τόν Πνευματικόν Κόσμον, ὅπως διαφώτιση ἐπί τῶν κατωτέρω μυστηρίων τῆς Φύσεως. Εὐχαριστῶ.

Ἡ ἐφημερίς «Ἀκρόπολις» τῆς 20ης Μαρτίου 1977 δημοσιεύει ἀνταπόκρισιν ἐκ Ρώμης, καθ' ἣν οἱ ἐπιστήμονες ἤρχισαν νά ἀσχολοῦνται μέ τήν ἐξιχνίασιν ἐνός μυστηρίου ἐξαφανίσεως πλοίων καί αεροπλάνων, εἰς τό τρίγωνον τῶν Βερμούδων, πού βρίσκεται ἀνατολικῶς τῆς Κούβας καί τῆς Δομινικανῆς Δημοκρατίας, μεταξύ Μαϊάμι Φλώριδος καί τοῦ Σαίν-Κρουά (Κεντρική Ἀμερική).

Ἔχουν ἐξαφανισθεῖ ἑκατόν περίπου πλοῖα καί αεροπλάνα, τά ὁποῖα χάνονται ἐντός ὀλίγων λεπτῶν, σάν νά ἀπορροφῶνται στό διάστημα ἢ στό νερό.

Ὡρισμένοι ἐπιστήμονες εἶναι πεπεισμένοι ὅτι ἡ λύσις βρίσκεται στό γεγονός ὅτι οἱ Βερμούδες βρίσκονται στήν πιό ἀσταθῆ ζώνη τοῦ γηίνου φλοιοῦ, κοντά στόν 35ον παράλληλον, ὅπου βρίσκεται τό κυριώτερο ρῆγμα στό φλοιό καί τοῦ ὁποίου οἱ μετακινήσεις ὑπῆρξαν ἡ αἰτία καταστρεπτικῶν σεισμῶν τοῦ Σάν Φραντσίσκο, τῆς Λισσαβῶνος, τοῦ Ἄγαδῖρ τῶν Σκοπίων, τῶν Ἀζορῶν, τῆς Νεαπόλεως κ.λπ.

Τό 1840 ἐξηφανίσθη αὐτανδρος ἡ γαλλική Φρεγάδα «Ροζαλία».

Τό 1870 εὐρέθη πλοῖον πλησίον τῆς θέσεως ταύτης, ἄνευ πληρώματος καί ἐπιβατῶν.

Τό 1880 ἐξηφανίσθη αὐτανδρον τό Βρεττανικόν ἀτμοκίνητον «Ἄτλαντα».

Τό 1945 πέντε αεροσκάφη τῶν Η.Π.Α. πού ἀπεγειώθησαν ἀπό τήν βάση «Λαουρντεντέηλ» ἐξηφανίσθησαν, ὡς καί τό ἀγνωριστικόν πού ἐστάλη νά βρῆ τί συνέβη!

Τό 1963 ἐξηφανίσθη τό «Κυκλόπ» 19.000 τόννων μέ 309 ἐπιβάτας.

Τόν Μάρτιον 1973 ἐξηφανίσθη τό «Ἀννίτα» 20.000 τόννων πού πήγαινε εἰς Η.Π.Α.

Μερικοί πιλότοι ἐξαφανισθέντων αεροπλάνων ἐπρόλαβαν νά σημειώσουν, ὅτι ἡ θάλασσα ἦτο παράξενη καί μία περίεργη κίτρινη ὀμίχλη ἀνέβαινε ἀπό τόν ὀρίζοντα.

Ἡ Καναδική Κυβέρνησις ἀνέθεσε τὴν μελέτην εἰς ἠλεκτρονικὸν τῆς Ὀττάβα, ὅστις ὑποστηρίζει, ὅτι στὴν περιοχὴ τοῦ τριγώνου ἐπεσήμανε ζῶνες «χαμηλοῦ πεδίου» διαμέτρου 300 μέτρων, αἵτινες πρέπει νά συνδέωνται μέ ζῶνες βαρύτητος καί τό μαγνητικὸν πεδίου τῆς Γῆς, καί ὅτι παρόμοια φαινόμενα τοῦ τριγώνου τῶν Βερμούδων, ἐπεσημάνθησαν σέ μίαν ζώνην πού βρίσκεται στὸν ἀντίποδά του, ὀνομαζομένην «θάλασσαν τοῦ διαβόλου», στὸν Εἰρηνικὸν Ὀκεανόν, νοτίως τῆς Ἰαπωνίας καί ἀνατολικά τῆς νήσου «Μπόνιν», ὅπου τό 1952, τό Ἰαπωνικὸν «Κάζιο Μάρου» κατεστράφη ἀπό ὑποθαλασσίαν ἔκρηξιν καί ἀργότερον τό «Σιχούγιο Μάρου» ἐξηφανίσθη, χωρὶς νά ἀφήσῃ ἴχνη!

ΑΡΧΙΜΗΔΗΣ: Οἱ πρωτοπόροι καί μελετηταὶ τῶν θαλασσίων ὁδῶν, ἀδελφέ μου, ἔχουν καταρτίσει χάρτας, ἐπὶ τῶν ὁποίων πορεύονται τὰ πλοῖα των. Διὰ τὸ λοιπόν, νά ἀλλάζουν μερικοὶ ἐκ τῶν πλοιάρχων τὴν κεκανονισμένην κατεύθυνσίν των καί νά περιπίπτουν εἰς διαφόρους κινδύνους, οἱ ὅποιοι πράγματι ἔχουν σημειωθεῖ εἰς τινα σημεία τῶν ὠκεανῶν;

Συμβαίνει εἰς τὰ μεγάλα βάθη τῶν θαλασσῶν αὐτῶν, νά λαμβάνουν χώραν σεισμικαὶ δονήσεις, ὅποτε ἀπορροφῶνται τὰ πλοῖα ἀπὸ τὰς διαταραχὰς τῆς θαλάσσης. Ἐκ τοῦ βυθοῦ ἐκσφενδονίζονται ὑλικά ἀναθυμιάσεις μέ τεραστίαν ταχύτητα, ὥστε νά δηλητηριάσουν τὴν ἀτμόσφαιραν τοῦ ἐκεῖ χώρου καί οἱ ἐντὸς τῶν πλοίων εὕρισκόμενοι νά παραφρονήσουν, ἐγκαταλείποντες αὐτὰ καί νά γίνουν θύματα τῆς ἀδηφάγου ἔλξεως, πού δημιουργεῖται ἐκ τοῦ βάθους μέ ρεύματα ἠλεκτρομαγνητικά.

Τὰ ἐπικίνδυνα ταῦτα σημεία τῆς Γῆς σας ὑπάρχουν καί εἰς τοὺς δύο μεγάλους ὠκεανούς, Ἄτλαντικόν καί Εἰρηνικόν. Εἰς ἄλλας περιοχὰς τὰ φαινόμενα ταῦτα εἶναι ὀλιγώτερον ἐπικίνδυνα. Βεβαίως, ὅταν ἓν πλοῖον διέρχεται τό ἐπικίνδυνον τοῦτο σημεῖον καί τυγχάνει νά εὐρεθῇ κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς ἐκρήξεως τοῦ θαλασσίου ἠφαιστείου, δέν σώζεται οὐδεὶς! Ἐάν, ὅμως, τό πλοῖον εὐρεθῇ εἰς ἀπόστασιν 500 μέτρων τῆς ἐκτάκτου αὐτῆς θαλασσοταραχῆς, τό πλοῖον μένει ἄθικτον. Οἱ ζῶντες ὅμως ἐντὸς αὐτοῦ, λόγῳ τῆς ἀτμοσφαιρας, ἢ ὁποία ἐπικρατεῖ (διότι ἔρχονται εἰς ἐπαφὴν τὰ δηλητηριώδη στοιχεῖα τῶν ἐγκάτων τῆς Γῆς μέ τὴν ἀτμόσφαιραν) ἐπηρεάζουν τὸν ἄνθρωπον καί τὸν μεταβάλλουν εἰς παράφρονα. Καί μὴ δυνάμενος νά ἐπι-

ζήση, αναζητεί τήν σωτηρίαν του ἐντός τῆς θαλάσσης, ἡ ὁποία τόν ἀπορροφᾷ!

Ἄς προσέξουν οἱ ναυτιλόμενοι. Οἱ δέ ἀεροπόροι, νά ἀποφεύγουν τήν ὁμίχλην πού δημιουργεῖται μέ τήν ἐνέργειαν τῆς ἠλεκτρομαγνητικῆς ἔλξεως εἰς τήν ἀτμόσφαιραν, τῶν ἐκ τῆς Γῆς καί τοῦ βυθοῦ δηλητηριωδῶν ἀναθυμιάσεων. Τά φαινόμενα ταῦτα ἔχουν τήν ἐξήγησίν των. Ἐάν ὁ ἄνθρωπος ἤθελεν ἐγκύψει εἰς τήν μελέτην των, θά ἐγνώριζε πολλά καί ὄχι νά βασίζεται μόνον ἐπί τῆς φαντασίας του.

Τά πλοῖα πού ἀναφέρει ἡ ἀνακοίνωσις δέν εἶναι μόνον 100, ἀλλά πολύ περισσότερα, ἀπό ὅσα δέν ἔχει ὑπ' ὄψιν της ἡ Ἐπιστήμη!

Ἄρχιμήδης

12 - 6 - 1977

Ἰπτάμενοι δίσκοι

ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΟΣ: Ἀγαπητέ μας Ἀρχιμήδη, δέν θέλω νά μάθω ποῖοι εἶναι αὐτοί πού ἔχουν τούς ἰπταμένους δίσκους, ἀλλά ἐάν ἐπιτρέπεται εἰπέτε μου ὀλίγα ἐπί τῆς ἐφευρέσεως αὐτοῦ τοῦ μηχανισμοῦ.

ΑΡΧΙΜΗΔΗΣ: Ἀγαπητέ μου, πράγματι, δέν μᾶς ἐπιτρέπεται νά σᾶς ἐνημερώσωμεν εἰς ποίας χεῖρας ἀνήκουν. Οἱ ἰπτάμενοι δίσκοι, ποτέ δέν κατεδίωξαν ἀνθρώπους. Ἐάν τοῦτο ἔχη γίνει, εἰς περιπτώσεις ἀρκετάς, ἦτο διά νά μή γνωρίση κανεῖς αὐτό ἀκριβῶς πού ζητεῖς νά μάθης.

Τό ἐπίτευγμα τοῦτο δέν ἔχει μόνον τό σχῆμα κύκλου, ἀλλά καί τό σχῆμα πούρου. Ὁ μηχανισμός των εἶναι ὁ αὐτός, ἀλλά διαφέρει εἰς τινα σημεῖα. Ὑπάρχουν μεγάλοι ἰπτάμενοι δίσκοι ἐντός τῶν ὁποίων ἐμπεριέχονται δύο ἢ τρεῖς μικροί, πού συμπεριλαμβάνουν δύο, τό πολύ τρία ἄτομα, πρὸς ἀνίχνευσιν τοῦ περιβάλλοντος. Τά σχήματα πούρου δύνανται νά συμπεριλάβουν δίσκους μέ περισσότερα ἄτομα, μέχρι πέντε ἢ περισσότερων.

Τό μηχανικόν των συγκρότημα εἶναι περίπλοκον. Ἀπλούστατον ὁμως διά τόν ὁδηγόν. Διανύουν ἀποστάσεις τεραστίας ἐντός 1 ἢ 2 λεπτῶν, ὡς καί νά ἀνιχνεύσουν ἀστέρας μεμακρυ-

σμένους ἐντός ὀλίγων ὥρων. Διά τοῦτο δέν πρέπει νά γίνουν γνωστοί εἰς τό ἀνθρώπινον γένος.

Ἐπίσης ἀστέρες μικροί μὲν, ἀλλά τό ἔδαφος των εἶναι εὐφορον. Δέν κατοικοῦνται ἀπό άτομα ὡς τό ἀνθρώπινον γένος· δύνανται ὅμως νά προσαρμοσθοῦν πρὸς τὰς κλιματολογικὰς συνθήκας τοῦ ἐδάφους.

Κινοῦνται διὰ μέσου ἠλεκτρικῶν ἀκτίνων τοιαύτης ἐντάσεως, ὥστε νά μή δύναται ὁ ἄνθρωπος νά ὑπολογίση τήν ἐνέργειαν αὐτήν κατά βάθος. Ὁ μηχανισμός οὗτος ἔχει τό προσόν νά λαμβάνῃ ἐκ τοῦ αἰθέρος κοσμικὰς ἐνεργείας, ὥστε νά διπλασιάσῃ τήν ταχύτητά του καί αὐτομάτως διὰ τοῦ ἀντιήχου νά μή ἀντιλαμβάνεσθε τήν παρουσίαν του. Δύναται δι' εἰδικῶν ἀκτίνων του νά ἀχρηστεύσῃ πᾶν ἄλλο σῶμα γηϊνῆς προελεύσεως εἰς τόν Οὐρανόν, δηλαδή νά τό ἀποσυνθέσῃ.

Ἐπίσης ἔχει τήν δυνατότητα νά παραμένῃ μετέωρος καί διὰ τῶν ἀκτίνων του ΒΓ νά σταματήσῃ πᾶσαν ἠλεκτρικὴν ἐνέργειαν πόλεως ἢ καί περιφερειῶν αὐτῆς. Τοῦτο ἐξαρτᾶται ἀπό τήν ἐντασιν πού δίδει ὁ ὁδηγός εἰς τήν ἐνέργειαν αὐτήν. Ἐχει ἀκόμη καί μίαν ἄλλην ἐνέργειαν, ἡ ὁποία σταματᾷ τήν σκέψιν τῶν ἀνθρώπων πού τυχαίως θά εὐρίσκοντο ἐκεῖ πλησίον ὅπου θά ἦδύνατο νά σταθμεύσῃ ὁ ἰπτάμενος δίσκος· εἶναι ἐν εἶδος ἠλεκτρικοῦ ὑπνωτισμοῦ καί ὅταν ἀπομακρυνθῇ νά συνέρχωνται οἱ ἀπολέσαντες τήν μνήμην των καί νά τοὺς φαίνεται ὅτι εἶδον ὄραμα.

Τὰ σκάφη αὐτά, πού ὀνομάζετε ἰπταμένους δίσκους, ἔχουν πολλά εἶδη ἀκτινοβολιῶν, ὡς εἶναι τό πράσινον φῶς, τό κίτρινον, τό λευκόν, τό βιολεττί, τό ἐρυθρόν καί ἄλλων πολλῶν.

Ἀπό τήν Γῆν δύνανται νά φθάσουν εἰς τήν Σελήνην ἐντός πολὺ μικροῦ διαστήματος. Παρ' ὅτι ἡ Σελήνη ἀποπέμπει ἰδικὰ της μαγνητικά ρεύματα, τὰ ὁποία παρεμποδίζουν κάπως τήν πτήσιν των, ἐν τούτοις τὰ ἐμπόδια ταῦτα εἶναι μηδαμινὰ εἰς τήν τεραστίαν ταχύτητά των.

Σεῖς ἀπεδίδατε τοὺς ἰπταμένους δίσκους εἰς ἐξωγήϊνα πλάσματα· τοῦτο ἦτο σφάλμα τῆς φαντασίας σας.

Μερικοὶ ἐκ τῶν ἀνθρώπων πού εὐρίσκονται εἰς ἄμεσον ἐπαφήν μετὰ τῶν ἰπταμένων, ἠδυνήθησαν νά ταξιδεύσουν εἰς τό ἐξωκοσμικόν διάστημα. Οἱ ἐπιστήμονες οὗτοι δέν ἔχουν ἀνάγκην τῶν γηϊνῶν νόμων· γνωρίζουν τί πράττουν καί ποῖον εἶναι τό χρέος των ἐναντι τῆς Δημιουργίας.

Ἐπίσης καί οὐράνια φαινόμενα, τὰ ὁποία τὰ συγχέετε μέ τὰ ἰπτάμενα τοιαῦτα, διότι δι' ἐσᾶς εἶναι φαινόμενα.

Θά ήμποροῦσα νά δώσω πολλές ἀκόμη ἐξηγήσεις, ἀλλά καλλίτερον εἶναι ἡ ἐνημέρωσίς σας νά μείνη ὡς ἐδῶ.

Ἄρχιμήδης

17 - 11 - 1977

Ἡ πυραμὶς τοῦ Χέοπος

ΑΡΧΙΜΗΔΗΣ: Ἀγαπητοί μου φίλοι, ὅλοι γνωρίζετε ὅτι ἡ Πυραμὶς τοῦ Χέοπος ἐκτίσθη ἐπὶ τῇ βάσει Μηχανικῶν ἐλθόντων εἰς τὴν Αἴγυπτον ἀπὸ τὴν Χαλδαίαν. Τό ἔργον τοῦτο ἐνέπνευσαν εἰς τὸν Φαραῶ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης Μηχανικοὶ καὶ Ἀστρονόμοι Χαλδαῖοι. Ἐάν τό ἔργον τοῦτο ἐστοίχισε τὴν ζωὴν πολλῶν χιλιάδων δούλων, εἶναι ἄλλη παράγραφος, τὴν ὁποίαν δέν θά θίξω σήμερον. Ἐάν, ὅμως, σᾶς ἐνδιαφέρει τοῦτο, ἔχετε τό ἐλεύθερον νά τό ζητήσετε ἀπὸ τὸν Πνευματικόν Κόσμον.

Ἡ Πυραμὶς αὕτη ἐκ πρώτης ὄψεως εἶναι ἓνα ἀκαλαίσθητον ἔργον, ἐνῶ κρύπτει ἐντός του τὴν Σφίγγα, οὐχὶ τῆς Αἰγύπτου, ἀλλὰ μιᾶς ἄλλης χώρας μικρᾶς, πού ἐμεγαλοῦργησεν.

Ἐκ μιᾶς ὄψεως εἶναι τριγωνικὴ καὶ τοῦτο ἀποδεικνύει, ὅτι ἐμπεριέχει γηΐνας γνώσεις, ἐφ' ὅσον ἡ βάσις τῆς εἶναι ἡ Γῆ. Ἐάν τὴν ὄψιν αὐτὴν τὴν ἀνατρέψωμεν καὶ τὴν τοποθετήσωμεν, ὡς ἀφηρημένην ἔννοϊαν, ἐπὶ τῆς πραγματικῆς τῆς ὄψεως, σχηματίζεται ἓνας ἀστέρας μέ ἕξ γωνίας. Τοῦτο σημαίνει, ὅτι τό ἀφηρημένον μετὰ τοῦ συγκεκριμένου μάχονται. Διότι ἡ βάσις τοῦ ἀφηρημένου τριγώνου εἶναι ἄνωθεν καὶ λαμβάνει ἰσχύν ἐκ τοῦ Ἀοράτου Κόσμου.

Καί τώρα, ἄς εἰσέλθωμεν εἰς ἓνα ἄλλον τομέα τῆς Πυραμίδος. Ἀλλὰ προτοῦ ἀναφέρω περισσότερα, εἶναι ἀνάγκη νά σᾶς εἶπω, ὅτι οἱ ἀριθμοὶ ἀρχίζουν ἀπὸ τό μηδέν (0) καὶ καταλήγουν εἰς τό ἐννέα (9). Ποία διάνοια ἀνθρώπινος θά ἐφαντάζετο ποτέ, ὅτι οἱ δέκα αὐτοὶ ἀριθμοὶ ἀντιστοιχοῦν εἰς ἓνα ὀλόκληρον Σύμπαν; Πόσα ἔργα, τόμοι ὀλόκληροι, ἐγράφησαν μέ ὑπολογισμούς μαθηματικούς μέ αὐτούς τούς 10 ἀριθμούς; Καί προχωρῶ.

Ἐχετε καὶ τό Ἑλληνικόν ἀλφάβητον μέ 24 γράμματα καὶ θεωρεῖται ἡ γλῶσσα τοῦ Ἑλληνικοῦ ἀλφαβήτου, ὡς ἡ πλουσιωτέρα τοῦ Κόσμου. Πόσα ἔργα ἐγράφησαν μέ τὰ 24 αὐτὰ γράμμα-

τα; Καί ἀκόμη πού εἴσθε! Τό κάθε γράμμα ἔχει μίαν ἔννοιαν. Σεῖς, ἐάν τήν ἐγνωρίζατε, θά ἐλέγατε μαγικήν! Ὁ ὑποφαινόμενος ὅμως, τήν ὀνομάζει Θεῖαν. Ἀναλόγως τῆς φράσεως καί τῶν γραμμάτων πού ἀποτελοῦν μίαν ἔννοιαν, πού δέν δύνασθε νά ἐννοήσετε, διότι δέν ἔχετε ἐμβαθύνει εἰς τό βάθος τοῦ κάθε γράμματος, θά ἠδύνασθε νά ἀποκαλύψετε πολλά ἄγνωστα προβλήματα, πού εἶναι ἀδύνατον, διά τῆς ἀπλῆς λογικῆς, νά τά φαντασθῆτε.

Ἄνεφερα τά ὀλίγα αὐτά, διά νά ἀποδείξω, ὅτι τά ὅσα οἱ ἐπιστήμονες τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἐπί Φαραῶ ἔχουν χαράξει ἐπί τῆς Πυραμίδος, δέν εἶναι τά ὅσα ἡ ἐπιστήμη σας ἔχει ἐρμηνεύσει καί ἔμεινεν ἔκπληκτος πρό τῆς ἀκριβείας τῶν μαθηματικῶν ὑπολογισμῶν των. Οὔτε τό ἕν χιλιοστόν (1/1.000) τῶν γνώσεων αὐτῶν κατῶρθωσε νά ἐρμηνεύσῃ. Δηλαδή, συμβαίνει τό αὐτό μέ τούς ἀριθμούς καί τά γράμματα πού ἀνέφερον. Ἄρα, ἡ Πυραμὶς εἰσκλείει θησαυρόν ἀνεκτίμητον εἰς γνώσεις ἐπιστημονικάς, προφητικάς, μελλοντικάς καί καταστάσεις, τὰς ὁποίας ἀκόμη δέν ἠδυνήθητε νά ἐρμηνεύσετε!

Ἐξετάζω τό ἔργον τοῦτο ἀπό σκοπιᾶς προόδου τοῦ πνεύματος, τῆς ψυχικῆς ἀντοχῆς καί τῆς διεισδύσεως τῶν ἀνθρώπων πού εἰργάσθησαν πνευματικῶς εἰς βάθος καί ὕψος, διά νά δώσουν θησαυρόν ἀφηρημένον μὲν, πραγματικόν δέ. Λέγω ἀφηρημένον, διότι δέν ἀναφέρεται ὁ θησαυρός οὗτος εἰς πολυτελῆ εὐρήματα καί ἀνεκτίμητα, ὡς ὁ χρυσός, ἀλλά εἰς ἔργα πολύπλοκα, ἀνώτερα κάθε σημερινῆς σας ἐπιστήμης, ἡ ὁποία εὐρίσκεται εἰς τά σπάργανα, διά νά λύσῃ τά προβλήματα τοῦ πνευματικοῦ ἐκείνου θησαυροῦ, πού τόσοι καί τόσοι ἐπεσκέφθησαν, ἠρμήνευσαν, κατέγραψαν, ἐξεπλάγησαν, ἀλλά τά κυριώτερα πάντων παρέμειναν ἐν τῇ σιωπῇ.

Ἡ Σφίγξ δέν ὠμίλησε. Θά ὀμιλήσῃ ὅταν ἔλθῃ ἡ κατάλληλος στιγμή, διά νά λάμψῃ τό φῶς τῆς Πυραμίδος εἰς ὀλόκληρον τήν Ὑφήλιον, διά τοῦ Ἑλληνικοῦ πνεύματος, τό μόνον πού ἔχει τήν κλεῖδα τῆς ἐρμηνείας τοῦ σκοτεινοῦ τούτου προβλήματος.

Ἄρχιμήδης

Τό μυστήριον τῆς Ἀτλαντίδος (Α')

Παράκλησις πρὸς τόν Πνευματικόν Κόσμον νά μᾶς διαβιβαιώσῃ, ἐάν ἐπαληθεύουν τά ὅσα περιγράφει ὁ Κάρολος Μπέρλιτς εἰς τό βιβλίον του «Τό μυστήριον τῆς Ἀτλαντίδος».

ΑΡΧΙΜΗΔΗΣ: Ἀγαπητοί μου, ζητεῖτε νά κατατοπισθῆτε ἐπί τινῶν σημείων, πού ἀναφέρουν διάφοροι συγγραφεῖς καί ἐρευνηταί ἐπί τῇ ἴχνη τῆς Ἀτλαντίδος. "Ἄδικος εἶναι ὁ κόπος των. Ὁ θρῦλος, ἡ παράδοσις βάσει ἀσημάντων τεκμηρίων καί ἡ φαντασία τῶν ἀνθρώπων ὄλων τῶν ἐποχῶν ἐκείνων, συνέλεξαν ὅ,τι ἠδύναντο, ὥστε εἰς χρόνους μεταγενεστερούς νά προβάλουν μίαν σκοτεινὴν εἰκόνα περὶ τῆς ὑπάρξεως τῆς καταποντισθείσης Ἡπείρου.

Ἐάν ὁ Πλάτων δέν ἀνέφερον τὴν ὑπαρξιν τῆς Ἀτλαντίδος, δέν θά ἐγένετο ἀκόμη καί εἰς τοὺς σημερινούς σας χρόνους τόσος θόρυβος περὶ αὐτῆς. Ὅταν ὁ Αἰγύπτιος ἱερεὺς ἀφηγηθῆ εἰς τόν Σόλωνα τὴν προέλευσιν τοῦ ἑλληνικοῦ στοιχείου ἐκ τῆς σπορᾶς τῶν Ἀτλάντων, εἶχεν ἀναμίξει καί τοὺς θεοὺς τοῦ ἑλληνικοῦ Πανθέου, μέ ἄλλας πολλὰς θρυλικὰς δοξασίας, ὥστε ἡ ἀφήγησις αὕτη νά δυσχεραίνει τὰς γνώμας σας, αἱ ὁποῖαι φάσκουν καί ἀντιφάσκουν.

Ἡ Ἀτλαντίς δέν ἦτο νῆσος, καί προεκτείνετο ἐκ τῆς Ἀφρικανικῆς γῆς εἰς τόν Ὠκεανόν, πού ἔλαβεν τὴν ὀνομασίαν Ἀτλαντικός. Ὅσον διὰ τοὺς βασιλεῖς τῶν Ἀτλάντων, οὗτοι ἐβασίλευσαν εἰς πολὺ παλαιότερους χρόνους, ὅταν ἡ χώρα αὕτη ἀνεπτύσσετο καί εἶχεν πολιτισμὸν πολὺ ἀνώτερον ἀπὸ ὅλους τοὺς ἐμφανισθέντας τοῦ κόσμου λαοὺς.

Ἀπὸ τῆς ἐμφανίσεως τοῦ «Σόλωνος», ὅστις ἐθέσπισεν τοὺς χρυσοὺς Νόμους, ἤρχισεν μία νέα ἐποχὴ εἰς τὴν Ἀτλαντίδα. Τόσον ἡ πνευματικὴ ὅσον καί ἡ μηχανικὴ πρόοδος καθημερινῶς ηὔξανετο ἀλματωδῶς. Ὁ ὑψηλὸς πολιτισμὸς τῆς ἐν λόγῳ Ἡπείρου ὠφείλετο, ὡς καί ἀλλαχοῦ ἐτόνισα, εἰς τόν Σόλωνα, ὅστις εἰς ἄλλην ἐποχὴν ἐπανενσαρκώθη εἰς τὴν χώραν σας μέ τὴν ὀνομασίαν Σόλων ὁ Ἀθηναῖος. Εἰς τὴν ἐποχὴν τῶν Ἀτλάντων ἡ ὀνομασία τοῦ Νομοθέτου ἦτο ἄλλη. Οἱ ἄξιοι καὶ καθ' ὅλα τίμοι ἀνδρες τῆς ἐποχῆς του, ἴδρυσαν τόν περίφημον Ναόν τῆς Ἀληθείας.

Ὁ ὑποφαινόμενος ἀφηγητής σας, ἐνεφανίσθην πολύ ἀργότερον εἰς τό προσκήνιον τῆς τότε χώρας μου, ἤτοι μετά τόν θάνατον τοῦ Νομοθέτου. Ὡς πολίτης τῆς πατρίδος μου ἀπέδωσα πολλά εἰς τήν τεχνικήν πρόοδον. Ἔζησα εἰς τήν ἐποχήν τῆς παρακμῆς τῆς Ἀτλαντίδος. Ἡ μηχανή κατέκτησε τό πνεῦμα τῶν συμπατριωτῶν μου καί ἐν μέρει παρέσυρεν καί ἐμέ ὁ στρόβιλος οὗτος. Οἱ νόμοι δέν ἐφηρμόζοντο πλέον μέ αὐστηρότητα καί τά ἦθη καί ἔθιμα ἐλάμβανον ἄλλην τροπήν ἐπικίνδυνον. Βασιλεῖς δέν ὑπῆρχον· πρό πολλοῦ εἶχον ἀντικατασταθῆ ἀπό βασιλίσσας. Ἔδιδον τήν προτεραιότητα εἰς τό γυναικεῖον φύλον, τό ὅποιον διά τῆς ἔλξεώς του εἰσεχώρησεν εἰς τά ὑψηλά διοικητικά προβλήματα τῆς χώρας.

Τό τί λέγεται σήμερον ἀπό τούς εἰδικούς καί ἐπιστήμονας περί Ἀτλαντίδος, εἶναι ἀπλαῖ εἰκασίαι των. Ἐπίσης καί ἡ ἀχαλίνωτος τῶν συγγραφέων φαντασία τούς ὠθεῖ νά γράφουν περί τῆς ὑπάρξεως τῆς Ἀτλαντίδος μέ ὀλίγας ὑπαρκτάς εἰκόνας καί πολλές ἀνυπάρκτους περιγραφάς.

Ἡ φαντασία τοῦ ἀνθρώπου ὀργιάζει, ὅταν δέν ἔχη προσανατολισμόν ἱερόν καί ἀντί νά ἀποδώσῃ κάτι τό χρήσιμον καί καθοδηγητικόν, παρασύρει τούς πάντας πρός τό ἀβέβαιον καί τήν ἐκμηδένισιν τῆς ζωῆς.

Ἡ Ἀτλαντίς ὑπῆρξεν. Ἀντλήσατε ἐξ αὐτῆς, ἔστω καί κατά φαντασίαν, τήν πνευματικήν της πρόοδον καί μή ὑποδουλώνησθε εἰς τήν ὑλικήν της κατάπτωσιν πού προεκάλεσεν τόν ἐξαφανισμόν της.

Ἄρχιμήδης

10 - 3 - 1978

Τό μυστήριον τῆς Ἀτλαντίδος (Β')

ΑΡΧΙΜΗΔΗΣ: Συνεχίζοντας τάς σημειώσεις μου ἐπί τῆς Ἀτλαντίδος, συμβουλεύω εἰς πάντας τούς ἐρευνητάς, νά παύσουν ἀπό ἐθνιστικῆς ἀπόψεως νά τοποθετοῦν τήν καταποντισθεῖσαν Ἡπειρον ἐκεῖ ὅπου ποτέ δέν ὑπῆρξεν. Ἄς ἔχουν ὑπ' ὄψιν των, ὅτι ὁ Δημιουργός, ἐδημιούργησεν τήν Γῆν δι' ὅλα τά πλάσματά του. Ἐάν τήν Γῆν τήν διεχώρισαν οἱ ἄνθρωποι εἰς κράτη, τοῦτο ἦτο ἐπόμενο νά γίνῃ, διά νά ὑπάρξουν μι-

κράι κοινωνία, πού ἐξελίχθησαν εἰς κράτη, ἵνα γίνῃ μεταξύ των ἀνθρώπινος ἐκπολιτιστικός ἀνταγωνισμός, καί ὄχι ἐθνικιστικός.

Αἱ ἀνακατατάξεις μεγάλων περιφερειῶν τῆς Γῆς πού ἐβυθίσθησαν καί ἀνεδύθησαν, ἔλαβον χώραν εἰς διαφόρους περιοχάς τοῦ Κόσμου σας. Ὁ πρῶτος μέγας πολιτισμός τῆς ἀνθρωπότητος ἦνθισεν εἰς τὴν Ἀτλαντίδα καί δέν ἔχει οὐδεμίαν σχέσιν μέ τά ὅσα ἐγράφησαν ἀπό ἐπιστήμονας ἐρευνητάς ἢ συγγραφεῖς μέ φαντασίαν ἐπιστημονικῶν ἀφηγημάτων, τά ὅποια βεβαίως συμπίπτουν, κατά τούς λανθασμένους ὑπολογισμούς των, νά παρερμηνεύουν τά κείμενα τοῦ Πλάτωνος καί νά δίδουν ἀληθοφάνειαν εἰς τὰς εἰκασίας των. Καί ὅμως παρά τὴν διαφώτισιν τῆς ἀληθείας ἀπό Πνεύματα Οὐράνια, πού ἔζησαν εἰς τὴν ἐν λόγῳ Ἑπειρον, ἀρνοῦνται νά ἀσπασθοῦν τὰς γνώμας των· τόσον τούς ἔχει τυφλώσει ὁ ἐγωϊσμός καί ἡ σκοτεινὴ των γνώσις.

Παρά τόν πολιτισμόν ἀρχαιοτάτων λαῶν οὐδεὶς των ἐγνώρισεν ποτέ, μηδὲ καί τοῦ τόσον προοδευμένου μηχανικῶς πολιτισμοῦ σας, πῶς ἦτο ἀπό πάσης ἀπόψεως ὁ θρυλικός πολιτισμός τῆς Ἀτλαντίδος! Ἡ Σαχάρα δέν ἦτο λίμνη, ὡς ἀναφέρει ἡ φαντασία σας, ἀλλὰ εὐφορος γῆ καλλιεργήσιμος μέ πεδιάδας, ὄρη καί λόφους, πού ἀπετέλουν ἀναπόσπαστον μέρος τῆς ἀχανεστάτης Ἑπείρου, πού μετετράπησαν κατά τόν καταποντισμόν της εἰς ἄμμον, ὡς ἀναφέρω ἤδη ἀλλαχοῦ. Ὁ κύριος ποταμός πού τὴν διέσχιζεν, ὁ Ροδόγιος, ἦτο πλωτός· σήμερον ὑφίσταται εἰς μέγα βάθος καί εἶναι ὁ μεγαλύτερος εἰς μήκος τοῦ Κόσμου σας, χύνεται δέ ὑπογείως εἰς τόν Ἀτλαντικόν. Εἰς τὴν ἐπικράτειαν τῆς Ἀτλαντίδος ὑπῆρχον ὅλα τά φρούτα τοῦ Κόσμου· μεταξύ αὐτῶν καί μούσμουλα μεγέθους ἀχλαδίου καί ἄλλα πολλά πού ἐξηφανίσθησαν, ὡς καί πολλά ἀρωματικά ἄνθη καί ἄλλα ἄοσμα μέ ὠραιοτάτους χρωματισμούς, φυτά, πτηνά καί ζῶα ἄγνωστα.

Τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἡ Αἴγυπτος εὐρίσκετο εἰς τό σκότος τῆς. Ἦτο λαός νομαδικός, ὅταν ἡ ἐν λόγῳ Ἑπειρος εὐρίσκετο εἰς τό ἀπόγειον τοῦ πολιτισμοῦ της. Εἶναι πασιφανές, ἐάν ἐρευνησέτε καλῶς τὴν προϊστορίαν, ὅτι ἡ Αἴγυπτος χρεωστὰ πολλά εἰς τούς μετανάστας Ἀτλαντας κατά τὰ τέλη τῆς παρακμῆς των.

Ὅσον διὰ τὰ ὑποβρύχια τεῖχη εἰς τὰ βάθη μερικῶν νήσων καί ἀλλαχοῦ, ὡς περιγράφει αὐτὰ εἰς τὰ ἔργα του ὁ Νταίνικεν,

ἀποκρούω τήν γνώμην ὅτι οἱ ἀρχιτέκτονές των ἦταν ἐξωκοσμικά ὄντα. Τοιαῦται γινώμαι μόνον ἀπό νοσηράν φαντασίαν ἤμποροῦσαν νά περιγραφοῦν. Ἐννευστικὸς Κόσμος ἐγκαίρως ἀπήντησεν εἰς συνεχῆ κείμενά του.

Παραλληλίσατε τόν 1ον αἰῶνα μ.Χ. με τόν 20όν σας, διὰ νά διαπιστώσετε τήν ἀλματώδη μηχανικὴν πρόοδον τῆς ἐποχῆς σας, ἀλλά καί τήν ἐσωτερικὴν ἐπίσης ὀπισθοδρομήσιν σας. Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ Σόλωνος, ὁ ὁποῖος τότε ὠνομαζόταν Μήκων, ἢ Ἀτλαντίς ἤρχισεν νά προοδεύει ἀλματωδῶς τόσον εἰς τόν ἐσωτερικόν τοῦ πολίτου πολιτισμόν, ὅσον καί εἰς τήν ἐξέλιξιν τῆς μηχανῆς. Φαντασθεῖτε εἰς τήν ἐποχὴν μου, ὁποῖα ὑπῆρξεν ἢ ἄνοδος τῆς ἐπιστήμης εἰς ὅλους τοὺς κλάδους τῆς, ὥστε σεῖς ἐν συγκρίσει με ἡμᾶς νά εὐρίσκεσθε εἰς τὰ σπάργανα τοῦ πολιτισμοῦ μας. Ἡ νέα νοοτροπία καί ἡ μηχανικὴ πρόοδος τῆς ἐποχῆς μας ἔγιναν ἡ αἰτία τῆς τελείας καταστροφῆς μας. Οἱ Ἕλληνες ἐγνώριζον πολὺ περισσότερα, ἀπ' ὅσα περιέγραψεν ὁ Πλάτων, διὰ τοῦτο δέν ἔδιδον οἱ σοφοὶ τῆς ἐποχῆς σημασίαν εἰς τήν μηχανήν, καί ἔστρεψαν τήν προσοχὴν των πρὸς τήν ἀνάπτυξιν τοῦ ἐσωτερικοῦ των κόσμου.

Ὁ Ἐμπεδοκλῆς εἶχεν τήν γνώμην, ὅτι εἰς προηγουμένην του ὑπαρξιν ἦτο ἰχθύς! Λανθασμένη ἡ γνώμη του, διότι ὡς μετανάστης ἔζησεν μέχρι θανάτου του εἰς τήν νῆσον τοῦ Πάσχα καί ἐκεῖ ἠσχολήθη με τήν θάλασσαν καί τοὺς ἰχθύες. Ἴδου διατί τοῦ ἔμεινεν ἡ εἰκὼν αὕτη κεχαραγμένη εἰς τό ὑποσυνείδητόν του τόσον ἔντονος. Ἐάν σᾶς ἐνδιαφέρει ἡ ζωὴ του, ἀποταθῆτε εἰς τόν ἴδιον νά σᾶς δώσῃ λεπτομερείας.

Ὅπως σήμερον αἱ ἀποστάσεις ἔχουν συντομευθῆ, ὥστε πολλοὶ νά ταξιδεύουν ἀπὸ τήν μίαν ἄκραν τοῦ κόσμου εἰς τήν ἄλλην καί νά μεταναστεύουν, τό αὐτὸ συνέβαινε καί με τοὺς πολίτας τῆς Ἀτλαντίδος εἰς πολὺ μικράν κλίμακα, μηδαμινήν θά ἔλεγον.

Ἐάν εἰς κάτοικος μιᾶς Ἠπειροῦ μετηνάστευε εἰς ἄλλην, διακινδύνευε τήν ζωὴν του. Ἐλάχιστοι ἐπετύγγανον τοῦ σκοποῦ των, πολλοὶ ὅμως ἐπνίγησαν. Ὁ μόνος λαὸς ὁ ὁποῖος εἶχεν τὰ τελειότερα μέσα πρὸς ἀνίχνευσιν τῶν θαλασσῶν, ἔρευναν τῶν βυθῶν, καί νά διασχίζουν τὰς ἀποστάσεις με τεραστίαν ταχύτητα, φέροντας εἰς πέρας τήν ἀποστολήν των, ἦταν οἱ Ἀτλάντιοι. Ἐγνώριζον πάμπολλα μυστικά τῆς φύσεως, ἀπ' ὅ,τι σεῖς δέν ἐγνώρισατε μέχρι στιγμῆς. Ἐγνώρισαν πολλοὺς λαοὺς εἰς τοὺς ὁποίους ἐδίδαξαν μικρὸν μέρος τῶν ὄσων ἠδύναντο

νά μάθουν. Μή σᾶς φαίνεται περίεργον, πῶς εἰς λαούς ἀπομακρυσμένους ὑφίστανται λέξεις σχεδόν ὅμοιαι εἰς τὰ νοήματα, μέ μικράν παραλλαγὴν τῶν ἐννοιῶν καί τῆς προφορᾶς.

Ἐν εἶναι τό βέβαιον, ὅτι ἡ Ἄτλαντις ὑπῆρξεν, ὅσον καί ἂν ἀμφισβητῆται ἀπό μερικούς· θά παραμείνη ὁμως ὡς μῦθος εἰς τήν ἱστορίαν σας, διότι δέν πρόκειται νά τήν ἐπανάδητε πλέον.

Ἄρχιμήδης

4 - 4 - 1978

Τό μυστήριον τοῦ τριγώνου τῶν Βερμούδων (Α')

ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΟΣ: Ἀγαπητέ ἀδελφέ Ἀρχιμήδη, σὺ πού προὔπῆρξες εἰς τήν ἀπολεσθεῖσαν Ἡπειρον «Ἄτλαντις» καί ὡς εἰδικός εἰς τὰς ἀπορίας μας, παρακαλῶ θερμῶς διευκρινήσατέ μας τί συμβαίνει μέ τό μυστήριον τοῦ τριγώνου τῶν Βερμούδων; Δῶστε ὀλίγον φῶς εἰς τό ἀνεξήγητον αὐτό μυστήριον τῆς Γῆς μας.

ΑΡΧΙΜΗΔΗΣ: Ἀγαπητέ ἀδελφέ, οἱ περισσότεροι τῶν Πνευματιστῶν, παρ' ὅτι ἐνδιαφέρονται μέ τὰ ὑπερβατικά φαινόμενα, ἔχουν τήν ἀνθρώπινον στενότητα νά μή ἀντιλαμβάνωνται καί νά ἐφαρμόζουν τὰς ὁδηγίας τῶν Διδασκαλιῶν, πού τοὺς μεταδίδουν Πνεύματα ὀκλής τοῦ Βασιλείου μας. Ναί μέν πιστεύουν εἰς τόν Πνευματισμόν, μέ κάποιαν ἀμφιβολίαν, ὥστε νά μή ἔχουν ὀρθήν ἐπαφήν μετ' αὐτοῦ.

Ἄναφερόμενος εἰς τήν ἐρώτησίν σου ἐπί τοῦ ἔργου τοῦ συγγραφέως, τό «Τρίγωνον τῶν Βερμούδων» ἔχω νά εἶπω, ὅτι ὁ ἴδιος πιστεύει, ὡς καί πολλοί ἄλλοι μετ' αὐτοῦ, ὅτι ὁ Κόσμος τόν ὅποιον ἔχουν ἐξερευνήσει τόσον ἐξονυχιστικά, δέν ἔχει πλέον ἄλλα μυστήρια δι' αὐτούς κ.τ.λ. Ἡ γνώμη των αὕτη εἶναι ἐξ ὀλοκλήρου λανθασμένη, ἐφ' ὅσον δέν γνωρίζουν διά ποῖον σκοπόν ἦλθον καί ζοῦν εἰς τήν Γῆν. Ἡ Ἐπιστήμη, τίποτε τό ἀξιόλογον δέν ἐπέτυχεν νά εὕρῃ, παρ' ὅλην τήν ἀξιοθαύμαστον, ὡς νομίζει, πρόοδόν της, ὅταν καταλήγῃ εἰς τήν συστηματικὴν ἐξόντωσιν τῆς ἀνθρωπότητος.

Τά ὅσα δημοσιεύονται ἐπί τῶν διαφόρων φαινομένων, εἶναι

άπλαϊ είκασίαι καί ύποθέσεις του πνεύματός των, ώστε νά απέχουν πολύ μακράν από την αλήθειαν, της όποίας τό νόημα άδυνατοϋν νά τό άντιληφθοϋν. Είναί όλοι των τόσον εύφάνταστοι, προσκείμενοι πρός τούς μύθους διά της νοσηράς έμπνεύσεώς των, ώστε νά μή πιστεύουν την αλήθειαν, πού σās μεταδίδει ή 'Αρχή του 'Επουρανίου Βασιλείου μας, καί νά περιττεύη νά ασχολούμεθα μέ έγωϊστές καί δυσπίστους επί του τομέως του ύπερβατικού Λόγου.

'Εάν εις την γενομένην έρώτησίν σου, άδελφέ, μεταδίδω πτυχάς μόνον εις τό τί συμβαίνει εις τό τρίγωνον τών Βερμούδων, τοϋτο γίνεται, διότι ζητείς νά μάθης την αλήθειαν καί είμαι ύποχρεωμένος έκ της 'Αρχής μου νά σου δώσω σχετικές εικόνας, έστω καί μέ πλάγιον τρόπον, δι' όσα δέν έπιτρέπεται νά ειπω επί του μυστηρίου αύτου. Δυστυχώς, δέν είναι δυνατόν νά δώσω μετά λεπτομερειών άνωφελεϊς έξηγήσεις, πού ό άνθρωπος του 20ου αϊώνος, παρ' όλην την πνευματικήν του έμβρίθειαν, απέχει κατά πολύ από την πραγματικήν μόρφωσιν, παραπλανώντας καί τούς όμοίους του μέ φανταστικές ύποθέσεις. Σου έξηγώ, όχι όλα, μερικώς μόνον έκ τών φαινομένων μέ ακρίθειαν. Περισσότερα δέν έπιτρέπεται νά μεταδώσω, ύπερβαίνοντας την έντολήν πού έχω.

Τρίγωνο τών Βερμούδων δέν ύφίσταται, διότι τό φαινόμενον πού παρατηρείται αλλάζει σχήματα. Τό αύτό συμβαίνει καί εις άλλα πελάγη, όπου είχαν κάποτε καταποντισθή τεράστιαι έκτάσεις γης. Τά έν λόγω Τρίγωνα ήμπορείτε νά τά όνομάσετε «Στόμα του Διαβόλου» καί νά τά άποφεύγετε. Θά έπανέλθω επί του σημείου αύτου. Θαλάσσια τέρατα ή θηρία δέν δύνανται νά προκαλοϋν άναταραχάς εις τά άβυσσαλέα βάθη τών ώκεανών.

Εις ειδικήν αφήγησίν μου επί του καταποντισμού της 'Ατλαντίδος περιέγραψα πρό έτών ποία τρομακτική καταστροφή έλαβε χώραν μέ τούς σεισμούς καί τά άνύπαρκτα έως τότε ήφαιστεια. Διατί δέν έρωτάτε τί απέγιναν αύτά; Σήμερον ύφίστανται ύπό τόν βυθόν της θαλάσσης εις σημεία διαφορετικά, ώστε νά είναι πολύ επικίνδυνος ή έντόπισίς των. 'Ο 'Ατλαντικός 'Ωκεανός εις τόν βυθόν του ήλλαξεν τελείως σχήμα. 'Υπάρχουν βάθη τά όποία δέν είναι δυνατόν νά τά καταμετρήσετε μέ ήχώμετρα. 'Ενώ ή συσκευή σας σημειώνει βάθος 2.000 μ. ή καί όλιγότερον, εις την πραγματικότητα τό βάθος νά είναι 7 - 8.000 μ. Δέν σās έντυπωσιάζει τό φαινόμενον τοϋτο; Διά τοϋτο ό έρευνητής όφείλει νά είναι λίαν προσεκτικός.

Εἷς τινα σημεῖα τῶν Ὀκεανῶν, ὄχι ἀποκλειστικῶς καί μόνον εἰς τὰς Βερμούδας, μέ τήν ἔκρηξιν ἑνός ὑποβρυχίου ἠφαιστείου, ἐκτινάσσεται εἶδος ἀσβεστούχου μίγματος μέ τοσαύτην ταχύτητα ἔξω τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης καί εἰς μέγα ὕψος μέ ἀκτινοβολίαν κομήτου. Ὁ ὄγκος τοῦ μίγματος αὐτοῦ ἀνέρχεται εἰς πολλούς τόνους. Καθ' ἣν δέ στιγμὴν περιπίπτει εἰς τόν Ὀκεανόν δημιουργεῖ ἕν εἶδος ἀερίου ἀναισθησιογόνου, πολύ ἐπικίνδυνον διά τόν ὄργανισμόν τοῦ ἀνθρώπου. Ἄνερχόμενον εἰς τόν αἰθέρα σχηματίζει παγίδας, χωρίς νά γίνεται ἀντιληπτόν τό ἀόρατον τοῦτο νέφος.

Θά συνεχίσω.

Ἄρχιμήδης

7 - 4 - 1978

Τό μυστήριον τοῦ τριγώνου τῶν Βερμούδων (Β')

ΑΡΧΙΜΗΔΗΣ: Τά γνωστά θαλάσσια σημεῖα τῶν Βερμούδων ὡς καί ἄλλων περιοχῶν τῶν Ὀκεανῶν, δέν εἶναι πάντοτε ἐπικίνδυνα, ὅπως περιγράφονται ἀπό τοὺς εἰδικούς ἐξερευνητάς των. Ὡς παράδειγμα, ἀγαπητέ ἀδελφέ, μή λησμόνει ὅτι εἰς τόν Εἰρηνικόν Ὀκεανόν κατεποντίσθη πρό 60 χιλιάδων ἐτῶν π.Χ. ἄλλη μεγάλη Ἡπειρος ὀνόματι Ληξουρία. Ὁ πολιτισμός τῆς ἐν λόγω Ἡπέιρου εἶχεν φθάσει εἰς ὑψηλὴν στάθμην προόδου. Εἶναι δέ μοιραῖον, ὅταν ἡ πρόοδος εἶναι ἐξωτερικῆς φύσεως, οἱ κάτοικοί της νά περιπέσουν εἰς τήν ἀνομίαν καί νά ἐξαφανισθοῦν. Οἱ ἐλαχιστότατοι, πού εἶχον καλλιεργημένην συνείδησιν καί θρησκευτικόν συναίσθημα, ἐκ τῶν κατοίκων τῆς Ληξουρίας, πού κατῶρθωσαν νά διασωθοῦν, κατέφυγον μετὰ πολλῶν περιπετειῶν εἰς μίαν μικράν περιοχὴν τῆς σημερινῆς σας Ἰαπωνίας.

Ὁ πολιτισμός βεβαίως τῆς Ληξουρίας δέν συγκρίνεται μέ αὐτόν τῆς Ἀτλαντίδος. Ἐπειδὴ δέ ὁμιλῶ περὶ καταποντισμῶν Ἡπέιρων, ὀφείλω νά σᾶς ἀναφέρω καί ἕναν ἄλλον πού πρόκειται νά λάβῃ χώραν καί νά ἐξαφανισθῇ μέγα μέρος τῶν Η.Π.Α. Δέν μοῦ εἶναι ἐπιτετραμένον νά σοῦ εἶπω πότε καί ποῖοι λόγοι συντρέχουν εἰς αὐτό.

Ἐχε ὑπ' ὄψιν σου, ὅτι ἡ φυσικὴ διαμόρφωσις τῶν ἑδαφῶν

τοῦ θαλασσίου βυθοῦ εἰς ὅλους τοὺς ὠκεανούς καί μή, δέν εἶναι τυχαία. Πάντοτε ὑπάρχει κάποιος λόγος ἄγνωστος, πού εἶναι ἀδύνατον ὁ ἄνθρωπος νά ἀντιληφθῆ. Διότι δέν ἔχει ἀποκτήσει ἐσωτερικήν μόρφωσιν, καί πιστεύει ἀπό φόβον, ἢ δέν πιστεύει τίποτε ἀπό πνευματικήν στρέβλωσιν, ὅποτε περιττεύει νά μανθάνη καί νά λύη τά μυστήρια, πού τόσον τόν ἀπασχολοῦν!

Ὁ συνετός καί εὐσυνείδητος ἄνθρωπος, διά τῆς λευκῆς λογικῆς οἱ συλλογισμοί του διαφέρουν πολύ ἀπό τοὺς συνήθεις ἐκείνους, πού θεωροῦν τόν ἑαυτὸν των μεγιστᾶνας τοῦ πνεύματος καί συγχίζουν τὴν ὀρθὴν πορείαν τῆς ἀνθρωπότητος.

Μάθετε, ὅτι:

1ον) Εἰς ὀλόκληρον τό Σύμπαν δέν ὑπάρχουν ἀνθρώπινα ὄντα ὡς εἶναι τῆς Γῆς σας.

2ον) Ἐάν ὑποθέσετε, ὅτι ἐξωγήϊνα ὄντα σᾶς παρενοχλοῦν, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει πρέπει νά εἶναι πολύ ἀνώτερα εἰς τὴν τεχνολογίαν καί συνάμα μοχθηρά, ὅποτε πρό πολλοῦ θά κατελάμβανον τὴν Γῆν πρὸς ὄφελός των ἢ θά τὴν κατέστρεφον ὀλοτελῶς.

3ον) Ἐάν πάλιν ὑποθέσετε, ὅτι τά ἐξωγήϊνα ὄντα σᾶς ἐπισκέπτονται διά νά σᾶς ἀποδείξουν ὅτι εἶναι συνειδητά, ἀσυγκρίτως προοδευμένα ἀπὸ τοὺς συνανθρώπους σας, τότε θά ἐπεχείρουν, ὄχι νά σᾶς βλάψουν, ἀλλὰ νά σᾶς διδάξουν, ἔστω καί ἐάν εἶχον ἄλλην μορφήν. Ἄρα κάτι ἄλλο συμβαίνει, πού δέν εἴσθε εἰς θέσιν νά τό ἀποκαλύψετε. Πιστεύετε τὴν φαντασίαν σας καί ἀρνεῖσθε τὴν ἀλήθειαν, τὴν ὁποίαν ἐκλαμβάνετε μυθῶδη.

— Φίλε μου, ἀπὸ τά ἀπολεσθέντα πληρώματα τῶν πλοίων καί ἀεροπλάνων εἰς τά στόμια τοῦ Διαβόλου, ὡς γνωρίζετε ἐλάχιστα ἐξ αὐτῶν διέφυγον τόν κίνδυνον, διότι τὴν τελευταίαν στιγμὴν τῆς ἀναχωρήσεώς των, ἀπὸ προαίσθησιν, ἠρνήθησαν νά ἀκολουθήσουν τὴν διαδρομὴν αὐτήν. Θά διερωτηθῆτε, τί τοὺς ὤθησε νά μή ἀκολουθήσουν τό ταξίδιον ἢ τὴν ἀποστολήν των. Καί ἀπαντῶ: Ὁ Φύλαξ Ἄγγελός των, διότι εἶχον προορισμόν νά ζήσουν. Εἶτε γίνω πιστευτός εἶτε ὄχι ἀπὸ τρίτα πρόσωπα, τοῦτο δέν μέ ἐνοχλεῖ, ἀρκεῖ νά ἐξυπηρετῶ τὴν θέσιν πού λαμβάνεις σύ, καί ὄχι τὴν ἄρνησιν.

— Ἐκ τῶν ἀπολεσθέντων ἐλαχιστότατοι ἐν πλήρῃ συγχύσει ἰλίγγου, νοερῶς μετέδωσαν μέρος τοῦ κινδύνου των ἀναφερόμενοι εἰς ὄντα περίεργα, τά ὁποῖα δέν ἦσαν ἄλλα ἀπὸ πρόσγεια

πνεύματα, καί διά νά γίνουν όρατά εις αὐτούς ἔλαβον μορφήν τῆς ἐπιλογῆς των. Τά ἀγαθά πνεύματα εις τοιαύτας περιπτώσεις δέν λαμβάνουν θέσιν. Σημειώνω ὅτι σπανίως σώζουσι ναυαγούς, ὅταν πρέπει νά σωθοῦν. Ἐπί αὐτοῦ τοῦ σημείου ἄς μή προσθέσω περισσότερα. Σώζεται ὁ ναυαγός ἀπό ἀγαθόν πνεῦμα χωρίς νά γίνεται ἀντιληπτόν ἀπό τόν κινδυνευόμενον, διότι δέν εἶχεν λήξει ὁ προορισμός τῆς ζωῆς του.

— Μεταξύ τῶν συνανθρώπων σας, ὑπάρχουν μερικοί ἀσυνειδήτοι, πού διασκεδάζουσι μέ ψευδή μηνύματα τῶν ἐξαφανισθέντων, παίζοντες μέ τόν πόνον τῶν ἀδελφῶν των.

Θά συνεχίσω.

Ἄρχιμήδης

10 - 4 - 1978

Τό μυστήριον τοῦ τριγώνου τῶν Βερμούδων (Γ')

ΑΡΧΙΜΗΔΗΣ: Ὡς γνωρίζεις, ἀδελφέ, ὁ ἄνθρωπος ἀνήκει εις τήν τρίτην διάστασιν. Μετά θάνατον, ἡ ψυχοπνευματική του ὄντοτης ἀνήκει πλέον εις τήν τετάρτην διάστασιν. Ἀναφέρω ἐλάχιστα στοιχεῖα διαφωτιστικά, διά νά διευκολύνω τήν ἀντίληψίν σου.

Ὁ ἄνθρωπος ἔχει τήν γνώμην, ὅτι ἠμπορεῖ νά εὑρῇ τήν ἐπισημονικήν βάσιν τοῦ χρόνου, τοῦ διαστήματος, τῆς ὕλης, τῆς ἐνεργείας, τῆς ἀντιύλης κ.τ.λ. Καί ἐρωτῶ: Ὑπό ποίας συνθήκας τῆς ἠλεκτρομαγνητικῆς διαταραχῆς, ὅταν δέν γνωρίζῃ ὅτι αὕτη εἶναι ὅλως διόλου διάφορος ἀπό αὐτήν πού ὑποθέτει; Εἶναι ἀδύνατον ὁ ἄνθρωπος νά συλλάβῃ μίαν ἀνάμικτον δύναμιν ἐνεργείας, πού διαφεύγει καί ἀντλεῖται αὕτη ἐκ τοῦ Σύμπαντος μέ πηγὴν Χ.

— Ἐπανερχόμενος καί πάλιν εις τό μυστήριον τῶν Βερμούδων, ἔχω νά εἶπω τά ἑξῆς: Εἰς τόν ἐν λόγω Ὠκεανόν ὑπάρχουν διάφοροι ὑπόγειοι ποταμοί, ὡς ὁ γνωστός σου εις τήν ἐποχὴν τῆς Ἀτλαντίδος Ροδόσιος ποταμός, καί ἀναλόγως τῆς πιέσεώς των δημιουργοῦν ρεύματα ἀντίθετα μετ' ἄλλων ὑποβρυχίων ποταμῶν, ὥστε νά ἀποτελοῦν εις συγκεκριμένα σημεῖα στροβίλους. Εἰς τόν βυθόν τοῦ πελάγους ὑπάρχουν καί κέντρα ἠφαιστειογενῆ. Θερμά καί ψυχρά ρεύματα διαταράσσουσι τήν κανο-

νικήν τοῦ θυθοῦ ζωὴν. Ἐκεῖ δημιουργοῦνται καὶ μεγάλα χάσματα κινουμένης ἄμμου, πού ὡς χοάνη ἀπορροφοῦν τεραστίας ποσότητας θαλασσίου ὕδατος. Δημιουργοῦνται ἐπίσης ἄγνωστα ἀέρια εἰς τὴν ἐπιστήμην σας, διὰ τὴν χημικὴν των σύνθεσιν, τὰ ὁποῖα ἀνέρχονται εἰς τὴν ἐπιφάνειαν καὶ φέρουν συσκοτίσιν εἰς τὸν ἀνθρώπινον νοῦν, ὄχι πάντοτε καὶ εἰς τὰ ζῶα. Τὰ ἐν λόγῳ ἀέρια, ὡς ἐλαφρότερα, μόλις εὑρεθοῦν εἰς τὸν αἰθέρα σχηματίζουν ἀφανές νέφος, πού λαμβάνει ἔκτασιν καὶ ἀνυψούμενον μεταβάλλεται εἰς παγίδα κάθε ἐμπύχου ὀργανισμοῦ ἐάν διήρχετο διὰ μέσου αὐτοῦ. Εἶναι τὰ ἐπικίνδυνα στρώματα τοῦ αἰθέρος.

— Εἰς τὸ ἔδαφος τῆς Ἀτλαντίδος ὑπῆρχεν μέταλλον κατὰ πολὺ ἀνθεκτικόν ἀπὸ τὸν χάλυθα εἰς μεγάλας ποσότητας καὶ ἄγνωστον εἰς τὴν σημερινὴν σας ἐποχὴν. Τοιαύτης ἀντοχῆς μέταλλον εὑρίσκεται καὶ εἰς τὸν πλανήτην Ἄρην. Ἡ γῆ, λοιπόν, τῶν καταποντισθεισῶν περιοχῶν τῆς Ἀτλαντίδος, μὴ λησμόνει, ὅτι περιέκλειεν στρώματα μέ ἠλεκτρομαγνητικὴν ἐνέργειαν, ὥστε ταῦτα μέ τὴν μαγνητικὴν ἔλξιν τῆς θαλάσσης νά ἀποδίδουν μίαν διαφορετικὴν ἐνέργειαν, ἀγνώστου ὀνομασίας, ἀκριβῶς διότι δέν εἴσθε εἰς θέσιν νά εἰσχωρήσετε εἰς τὰ μυστήρια τοῦ Κόσμου σας. Ὅταν, ἀγαπητέ, οἱ ἄνθρωποι δέν γνωρίζουν τὸν ἑαυτὸν των, πῶς θέλουν νά γνωρίσουν τὸν πλησίον των; Καὶ ἐπειδὴ δέν γνωρίζετε τὴν Γῆν σας, πῶς εἶναι δυνατόν, παρά τὴν φαινομενικὴν σας μηχανικὴν πρόοδον, ὡς θέλετε, νά μάθετε τί εἶναι τὸ Σύμπαν; Μὴ ἀεροβατεῖτε, διότι θά πνιγῆτε εἰς τὰ νέφη τῆς νοσηρᾶς σας φαντασίας.

— Εἰς τὴν Κεφαλληνίαν ὑφίσταται εἰς θαλάσσιος ἀπορροφητῆρ, ὅπου οἱ ἐπιστήμονες ἐρευνηταὶ ἔρριψαν μεγάλας ποσότητας ἀνιλίνης ἐρυθροῦ χρώματος, διὰ νά ἴδουν εἰς ποῖον σημεῖον τῶν ὠκεανῶν θά μετεδίδετο ὁ χρωματισμός οὗτος. Ἡ ἐνέργεια αὕτη ἀπέβη ἄσκοπος, διότι τὸ χρῶμα ἀλλοιοῦται μέ τὴν κατεργασίαν τῶν φυσικῶν τοῦ ἐσωτερικοῦ τῆς γῆς χημικῶν οὐσιῶν.

— Ὅσον διὰ τὸ Ἑλληνικόν ἀλφάβητον, δέν ἀνήκει εἰς τοὺς Φοίνικας, οὔτε εἰς ἄλλον λαόν, ἀλλὰ εἰς τοὺς Ἀτλαντας ἢ Ἀτλάντιους, μέ περισσότερα γράμματα, τὰ ὁποῖα σύν τῷ χρόνῳ ἀφαιρέθησαν μερικὰ ἐξ αὐτῶν. Τό τί λέγουν καὶ πιστεύουν οἱ ἀρχαιολόγοι καὶ γλωσσολόγοι, εἶναι ἀβάσιμα δημιουργήματα τῆς φαντασίας των.

— Μεταχειρίζεσθε τὴν λέξιν Στερέωμα διὰ τὸν Οὐρανόν,

διότι από παλαιούς χρόνους οί άνθρωποι εἶχον τήν ιδέαν ὅτι ἦτο κάτι τό στέρεον. Κί' ὁμως εἶχον δίκαιον, ὄχι διά τούς ἀνθρώπους, ἀλλά διά τās ψυχοπνευματικās ὄντότητας. Μερικοί ἐκ τῶν ἱερέων τοῦ μεσαίωτος τό ἐγνώριζον τοῦτο. Ἐπό σκοπιμότητα ἀφῆκαν τόν λαόν νά πιστέψῃ ὅτι τό στερέωμα τοῦ Οὐρανοῦ ἦτο ὑάλινον!

— Οἱ πρώτοι τυχοδιώκτες κατακτηταί τῆς Ἀμερικανικῆς Ἡπείρου κατέστρεψαν τά ἐναπομείναντα δείγματα πολιτισμοῦ, τά ὁποῖα σήμερον ἡ ἐπιστήμη σας θά ἡδύνατο ἐπ' αὐτῶν βασιζομένη νά διαφωτίζεται ἀρκοῦντως, καί νά λάβῃ ἄλλην τροπήν ἢ μηχανική σας πρόοδος. Ἴσως ὁμως ἡ πρόοδος αὕτη νά συντόμειε τήν καταστροφήν σας. Οὐδέν λοιπόν κακόν ἀμιγές καλοῦ!

Ἐν ὀλίγοις εἶπον πολλά, διά νά τερματίσω τήν προσεχῆ φοράν.

Ἀρχιμήδης

14 - 4 - 1978

Τό μυστήριον τοῦ τριγώνου τῶν Βερμούδων (Δ')

ΑΡΧΙΜΗΔΗΣ: Ἀγαπητέ ἀδελφέ, δέν εἶναι δυνατόν, εἰς παλαιούς δι' ἐσῆς σκοτεινοῦς χρόνους, διάφοροι λαοί, πού ἔκειντο πολύ μακράν ὁ εἰς ἀπό τόν ἄλλον, νά κατεῖχον ὄπλα κατά πολύ ἰσχυρότερα τῶν σημερινῶν σας καί εἰς ὅλους τούς ἄλλους τομεῖς των νά καθυστέρουν. Ἐάν τό σκεφθῆτε τοῦτο καλῶς, θά ἀντιληφθῆτε, ὅτι τά ὄπλα ταῦτα μετεφέροντο ἀπό μίαν καί μόνην χώραν μέ ἀνταλλαγῆν ἄλλων προϊόντων.

Ὡς σῆς μετεδώσαμεν, οἱ Ἄτλαντες εἰς ὅλους τούς τομεῖς των ἦσαν προωδευμένοι, ὥστε ἡ σημερινή διάνοια τῶν ἀνθρώπων νά μῆ δύναται νά τό συλλάβῃ. Κακῶς διά τῆς φαντασίας σας τούς θεωρεῖτε φιλοπολέμους. Ἡξευρον ὁμως πρό τοῦ κινδύνου νά ὑπερασπισθοῦν τήν χώραν των. Ἠσοχολοῦντο πολύ μέ τήν μηχανικήν των πρόοδον καί τό μέγα ἐλάττωμά των ἦτο ἡ κατά κόρον αἰσθησιακή ἡδονή. Ὅμιλῶ περί τῆς τελευταίας περιόδου τῆς ἐν λόγῳ Ἡπείρου. Τά ὅσα περιέγραψαν οἱ εὐφάνταστοι συγγραφεῖς σας, περί συγκρούσεων καί πολέμων μετ' ἄλλων λαῶν, εἶναι καθαρά μυθεύματα.

— Ἐκεῖνο τό ὁποῖον οἱ περισσότεροί τῶν ἐπιστημόνων σας, εἰς τήν σημερινήν ἐποχήν σας, δέν κατῶρθωσαν νά συνειδητο-

ποιήσουν είναι, ότι οὐδείς των, ἀλλ' οὔτε καί ἄλλη μορφή ἐξω-
γηϊῶν, ἤμποροῦν νά πράξουν κάτι, τό ὅποιον θά ἀντέκειτο
πρός τήν Ἄγνωστον Ἀρχήν τοῦ Σύμπαντος Κόσμου.

— Οἱ ἰπτάμενοι δίσκοι, δέν εἶναι ὄραμα, οὔτε ὄνειρον, οὔτε
φαντασία· εἶναι ἀντικείμενα ὑπαρκτά, κατασκευασμένα ἀπό
εἰδικήν ὕλην. Πρὸ πολλοῦ χρόνου ὠμιλήσαμεν περί αὐτῶν, χω-
ρίς νά δώσωμεν κάτι τό συγκεκριμένον. Ἄνεφέραμεν μέ πλά-
γιον τρόπον μερικὰς ἐκ τῶν ἰδιοτήτων των. Τά ἀντικείμενα αὐτά
δέν ἐπιτίθενται, ἐάν σεῖς δέν ἐξορμούσατε ἐναντίον των, ὅπ-
τε ἀμυνόμενα νά σᾶς διαλύσουν. Μέ τόν τρόπον σας αὐτόν δι-
δετε τήν ἐντύπωσιν, ὅτι εἴσθε ἄγριοι. Ἡ ταχύτης τῶν ἐν λόγῳ
ἀντικειμένων εἶναι τεραστία, ὥστε νά μή ἤμπορητε νά τήν κα-
θορίσετε. Ἐνῶ βλέπετε ὑπεράνω τῆς κεφαλῆς σας τό ἰπτάμε-
νον ἀντικείμενον, ἀναπτύσσει τοσαύτην ταχύτητα, ὥστε ἄμεσα
τελείως νά ἐξαφανισθῆ ἀπό τήν ὄρασίν σας, ὡσάν νά διελύθη.
Τό κεφάλαιον τοῦτο εἶναι εἰδικόν καί δέν πρόκειται νά ἐπε-
κταθῶ εἰς αὐτό. Ὅταν μία εἰδική ἀκτίς των ἔλθῃ εἰς ἐπαφήν μέ
ὅποιονδήποτε ἀντικείμενον, τό διαλύει. Σπανίως γίνεται χρῆ-
σις αὐτῆς τῆς ἀκτίνος, διότι ἔχουν καί ἄλλα εἶδη ἀκτίνων.

— Εἰς τό ἀφήγημά μου «Ὁ ἀπολεσθεῖς πολιτισμός τῶν
Ἀτλάντων» ἀναφέρω, ὅτι εἰς μεγάλα βάθη τῶν ὠκεανῶν ὑπάρ-
χουν ἰχθύες, πού δέν ἐπηρεάζονται ἀπό τήν τεραστίαν πίεσιν
τοῦ θαλασσίου ὕδατος. Ἐπί αὐτοῦ τοῦ σημείου ἐφιστῶ τήν
προσοχήν σας πρὸς μελέτην, διὰ τά ὑποβρύχια σκάφη σας. Τά
ἰπτάμενα ἀντικείμενα ἔχουν ὑπ' ὄψιν των τό σημεῖον τοῦτο καί
δέν ἐπηρεάζονται ἀπό τήν ἐνέργειαν κάθε εἶδους πιέσεως.
Ἀποφεύγω νά δώσω ἄλλας διευκρινήσεις ὡς καί ἀποκαλύψεις
ἐπί αὐτῶν, διότι ὄχι μόνον ὁ ἐπιστημονικός σας κόσμος, ἀλλά
καί ἄλλοι πολλοί ἄπιστοι εἰς τήν φώτισίν μας, ὡς μοχθηροί, θά
ἐπωφεληθοῦν ἀπό τά ἄγνωστα αὐτά ἐπιτεύγματα τῆς τεχνολο-
γίας, πρὸς βλάβην τῆς ἀνθρωπότητος.

— Ἐπί τῆς γῆς σας ὑπάρχουν ἀκόμη ἄγνωστα ζῶα, τά ὅποια
δέν κατεγράφησαν εἰς τήν ζωολογίαν· φαντάζεσθε λοιπόν πό-
σα τοιαῦτα ὑπάρχουν εἰς τούς βυθοὺς τῶν θαλασσῶν. Ὁ πρα-
σινωπὸς ἀκροκάμπιος, ἐπί παραδείγματι, εἶναι ἓνα φοβερόν τέ-
ρας τοῦ βυθοῦ καί ἄλλα πολλά.

— Παρ' ὅτι ὁ αἰθὴρ εἶναι καθαρὸς, δέν σᾶς εἶναι δυνατόν νά
διακρίνετε τί εἶναι ἐκεῖνο, πού πολλακίς παγιδεύει τό ἀεροσκά-
φος σας, ἀποδίδοντας τήν καταστροφὴν του εἰς αἷτια ἄγνωστα.
Τά αἷτια ὑπάγονται εἰς τὰς αἰθεριακὰς παγίδας.

— Οί αστροναῦται σας, ὄχι ὀλίγας φορές, παρετήρησαν μορφάς παράξενων ὄντων μᾶλλον νά ἐμπαίζουσι τοὺς ἐντὸς τοῦ σκάφους των ναυτίλους. Διὰτι οὐδεὶς ἔδωκεν σημασίαν εἰς τό γεγονός καί ἀπεσιωπήθη; Ὅταν ὁ ἐσωτερικός κόσμος τῶν ἀνθρώπων εἶναι ἀκατάστατος καί δέν φροντίζετε δι' αὐτόν, διὰτι νά σᾶς ἐνδιαφέρῃ τόσον ὁ ἐξωτερικός σας κόσμος;

Ἄρχιμήδης

23 - 6 - 1978

Τό βιβλίον τοῦ Καρόλου Μπέρλιτς «Χωρίς ἴχνη»

ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΣ: Ἄναφερόμενος εἰς τό ἀξιόλογον ἔργον τοῦ συγγραφέως Καρόλου Μπέρλιτς ἐπὶ τῶν φαινομένων ἐν ὄλῃ τῇ ἐκτάσει των, ἔχω νά εἶπω ὅτι, ὅσοι ἐξηφανίσθησαν, εἴτε μέ πλοῖα εἴτε μέ ἀεροσκάφη, χωρίς νά ἀφήσουσι ἴχνη των, διερωτᾶσθε τί ἔχουσι γίνει. Οἱ περισσότεροι ἐξ αὐτῶν, προτοῦ ἀναχωρήσουσι ἀπό τό Μαϊάμι π.χ. δι' ἄλλην περιοχὴν μέσω τοῦ Τριγώνου τῶν Βερμούδων, ἀσφαλῶς πρέπει νά εἶναι γνωστά τά ὀνόματά των. Παρακαλῶ, χωρίς νά ἀπορριφθῇ ἡ πρότασίς μου, συνιστῶ εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους νά ἀποταθοῦν εἰς αὐτοῦ πνωτιζόμενα διάμεσα ὀλκῆς καί νά ζητήσουσι ἐξ αὐτῶν νά ἔλθουσι εἰς ἐπαφήν μετά τῶν ἀπαχθέντων πνευμάτων, τά ὅποια νά τοὺς δώσουσι τήν πληροφορίαν τί τοὺς συνέβη.

Εἰς ἡμᾶς δέν μᾶς ἐπιτρέπεται νά ἀναμιχθῶμεν εἰς τοιοῦτου εἴδους περιπτώσεις, καί μόνον διὰ πλαγίων μέσων θά σᾶς βοηθήσωμεν, διὰ νά μάθετε τήν ἀλήθειαν. Τάς ἀπαντήσεις τῶν θυμάτων αὐτῶν θά τάς ὑποβάλετε εἰς τόν ἔλεγχόν μας, ἵνα μή παραπλανηθῆτε, καί ἡμεῖς θά ἐπικυρώσωμεν τά διατρέξαντα ἢ θά τά ἀπορρίψωμεν ὡς παραπλανητικά.

Εἴτε πιστεύετε εἰς τόν Πνευματισμόν εἴτε ὄχι, εἶναι ὁ μόνος τρόπος πού θά σᾶς διαλευκάνῃ, μέσω τῆς ἐρεύνης μας, αὐτό τό ὅποιον ζητεῖτε νά μάθετε. Οὕτω θά ἐπιλυθοῦν τά ἀνεξήγητα ταῦτα φαινόμενα. Τό ὄνομα τοῦ ἐπιγείου λήπτου θά μείνῃ ἄγνωστον. Ὑπάρχει λόγος, κατόπιν τῶν ὅσων μετεδώσαμεν ἐπὶ τόσα ἔτη, ἐπὶ αὐτῆς τῆς περιπτώσεως νά κρατηθῇ μερικὴ ἐχεμύθεια. Θά διευκολυνθῆτε ἀπάνταστα εἰς τό ἔργον τῆς ἐρεύνης σας. Ἔχετε ὑπ' ὄψιν σας ὅτι ὑπάρχουσι πνεύματα ἰσχυρά,

άλλοπρόσαλλα, πού δυνατόν νά φέρουν σύγχυσι· διά τοῦτο ἀναλαμβάνομεν ἡμεῖς τήν διαλεύκανσιν τῶν κειμένων, διά τοῦ ἐλέγχου μας.

Πλοῖα πειρατικά τά ἀποκλείω.

Τά φωτεινά λευκά ὕδατα ἐντός τῆς θαλάσσης, προέρχονται ἀπό φωσφορικά καί ἄλλα παρόμοια πετρώματα τοῦ βυθοῦ ἀπό μικρούς κρατῆρας ἠφαιστειῶν, πού ἀναταράζουν τά ὕδατα μέχρι τῆς ἐπιφανείας.

Εἰς τόν Βόρειον Πόλον ὑπάρχει κρύπτη μέ τεράστιον βάθος, χαῶδες, πού ἐπικοινωνεῖ ὄχι μόνον μέ τό ἐν λόγῳ Τρίγωνον, ἀλλά καί ἄλλων περιοχῶν τοῦ ὠκεανοῦ. Ἡ ὀπή αὕτη ἔλκει καί δυσκόλως θά ἀνακαλυφθῆ ἀπό ἀεροπλάνου, τοῦ ὁποίου ὁ χειριστής πρέπει νά εἶναι ἐπιδέξιος, τολμηρός καί προπαντός ψύχραιμος.

Θά συνεχίσω, ἂν παραστῆ ἀνάγκη.

Πτολεμαῖος

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

	Σελ.
Πρόλογος Α' έκδόσεως	7
Πρόλογος Β' έκδόσεως	9

ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΟΝ ΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ἡ ἀπόφαισις τῆς Θείας Ἀρχῆς περὶ τῆς ἐξιστορήσεως τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς καταστροφῆς τῆς Ἀτλαντίδος	11
---	----

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΡΧΙΜΗΔΟΥΣ: Ὁ ἀπολεσθεὶς πολιτισμὸς τῶν Ἀτλάντων (Α')	13
---	----

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΣΟΛΩΝΟΣ ΤΟΥ ΑΘΗΝΑΙΟΥ: Ἡ Εὐδαίμων Χώρα τῶν Ἀτλάντων	35
--	----

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ

ΑΡΧΙΜΗΔΟΥΣ: Ὁ ἀπολεσθεὶς πολιτισμὸς τῶν Ἀτλάντων (Β')	53
---	----

ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΑ ΚΕΙΜΕΝΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΤΛΑΝΤΙΔΑ, ΤΟΥΣ ΑΡΧΑΙΟΥΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥΣ ΚΑΙ ΤΑ ΓΗΪΝΑ ΜΥΣΤΗΡΙΑ

ΦΑΡΑΧ: Περί τῆς Ἀτλαντίδος	87
ΦΑΡΑΧ: Τὸ Ἀρχαῖον Ἑλληνικὸν Πνεῦμα	88
ΦΑΡΑΧ: Οἱ μύστες τῆς Ἀτλαντίδος	89
ΦΑΡΑΧ: Ἡ καταγωγή τοῦ Μινωϊκοῦ πολιτισμοῦ	91
ΦΑΡΑΧ: Ἡ τεχνικὴ πρόοδος τῶν Ἀτλάντων	92
ΘΑΛΗΣ Ο ΜΙΛΗΣΙΟΣ: Ὁ διαχωρισμὸς τῶν ἡπείρων καὶ ἡ Ἀτλαντίς	93
ΦΑΡΑΧ: Οἱ πρόγονοι τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων	95

ΑΡΧΙΜΗΔΗΣ: Τό πνεῦμα τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων εἰσκληίει ἀξίας τοῦ Οὐρανοῦ	96
ΦΑΡΑΧ: Τό ἀγνόν φῶς τῆς γνώσεως	97
ΣΟΛΩΝ: Ὁ πολιτισμός τῶν Ἀτλάντων ἐπί Σόλωνος	98
ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΣ: Ἡ προέλευσις τῶν Ἐλευσινίων Μυστηρίων	99
ΜΙΛΤΩΝ: Πῶς θά ἐπανεῦρετε τόν ἀπολεσθέντα Παράδεισον (ἀπόσπασμα)	100
ΑΡΧΙΜΗΔΗΣ: Ὁ Παράδεισος τῆς ἐπιγείου ζωῆς μετεβλή- θη εἰς ἄβυσσον	101
ΕΜΠΕΔΟΚΛΗΣ: Ἡ θάλασσα κρύπτει ἀγνώστους θησαυ- ροὺς (ἀπόσπασμα)	104
ΦΑΡΑΧ: Τά μηχανικά μέσα τῶν Ἀτλάντων	105
ΦΑΡΑΧ: Διευκρίνησις περὶ τοῦ Ἀτλαντικοῦ ἀλφαθήτου ..	105
ΦΑΡΑΧ: Ὁ Ποντιακός καί ὁ Μινωϊκός λαός	106
ΦΑΡΑΧ: Περί Ἀστρονομίας	107
ΟΡΦΕΥΣ: Οἱ ἰπτάμενοι Ἄτλαντες	108
ΗΡΟΔΟΤΟΣ: Τό Ἑλληνικόν ἀλφάβητον	109
ΦΑΡΑΧ: Μηχανισμός ἐπικοινωνίας τῶν ἰπταμένων Ἀτλά- ντων	110
ΦΑΡΑΧ: Ἡ ἐξέλιξις τῶν προ-Ἀτλάντων	111
ΦΑΡΑΧ: Χαλδαῖοι	113
ΦΑΡΑΧ: Διευκρινήσεις ἐπὶ τῶν ἰπταμένων δίσκων	115
ΕΜΠΕΔΟΚΛΗΣ: Ἡ ζωὴ μου ὡς ἐξερευνητοῦ τῶν θαλασ- σῶν	115
ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ: Περί τῶν ἰπταμένων δίσκων (Α΄)	116
ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ: Περί τῶν ἰπταμένων δίσκων (Β΄)	117
ΟΜΗΡΟΣ: Ἡ πρόοδος τῶν Ἀτλάντων (ἀπόσπασμα)	119
ΘΟΥΚΥΔΙΔΗΣ: Ἡ ἥπειρος τῆς Ληξουρίας (ἀπόσπασμα) ..	119
ΕΔΙΣΩΝ: Περί τῶν ἰπταμένων δίσκων	121
ΜΩΨΣΗΣ: Οὐράνιος Παράδεισος καί Ἐπίγειος	123
ΦΑΡΑΧ: Ἡ Κλεῖδα τῶν γραφῶν (ἀπόσπασμα)	124
ΦΑΡΑΧ: Ἱερογλυφικά σημεῖα ἐνός ἀρχαίου λαοῦ	124
ΦΑΡΑΧ: Περί τοῦ συγγραφέως Ἐριχ Φόν Νταίνικεν	126
ΑΝΑΞΑΓΟΡΑΣ: Περί τῶν ἰπταμένων δίσκων	128
ΦΑΡΑΧ: Περί τοῦ βιβλίου «Ἐπιστροφή στὰ Ἄστρα»	129
ΦΑΡΑΧ: Τό 3ον ἔργον τοῦ Ἐριχ Φόν Νταίνικεν	133
ΦΑΡΑΧ: Αἱ μαθηματικαὶ γνώσεις τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων ..	135
ΦΑΡΑΧ: Ἦσαν οἱ θεοὶ ἀστεροναῦτες;	136
ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ: Ποῖον ἦτο τό «Κακόν» κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς Ἀτλαντίδος	139

ΕΜΠΕΔΟΚΛΗΣ: Περί τῶν ἵπταμένων δίσκων	140
ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ: «Ζωή - Ἔρως - Θάνατος» (ἀπόσπασμα)	143
ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ: Ἀποκαλύψεις ἐπὶ ἱστορικῶν γεγονότων	145
ΑΝΡΥ ΠΟΥΑΝΚΑΡΕ: Περί τῶν ἵπταμένων δίσκων	147
ΑΡΧΙΜΗΔΗΣ: Ἡ διττὴ μορφή ἐπιδράσεως τῆς μηχανικῆς προόδου εἰς τὴν ζωὴν τοῦ ἀνθρώπου	149
ΑΡΧΙΜΗΔΗΣ: Ἐξαφανίσεις πλοίων καὶ ἀεροπλάνων στὴν περιοχὴ τοῦ τριγώνου τῶν Βερμούδων	151
ΑΡΧΙΜΗΔΗΣ: Ἰπτάμενοι δίσκοι	153
ΑΡΧΙΜΗΔΗΣ: Ἡ πυραμὶς τοῦ Χέοπος	155
ΑΡΧΙΜΗΔΗΣ: Τὸ μυστήριον τῆς Ἀτλαντίδος (Α΄)	157
ΑΡΧΙΜΗΔΗΣ: Τὸ μυστήριον τῆς Ἀτλαντίδος (Β΄)	158
ΑΡΧΙΜΗΔΗΣ: Τὸ μυστήριον τοῦ τριγώνου τῶν Βερμού- δων (Α΄)	161
ΑΡΧΙΜΗΔΗΣ: Τὸ μυστήριον τοῦ τριγώνου τῶν Βερμού- δων (Β΄)	163
ΑΡΧΙΜΗΔΗΣ: Τὸ μυστήριον τοῦ τριγώνου τῶν Βερμού- δων (Γ΄)	165
ΑΡΧΙΜΗΔΗΣ: Τὸ μυστήριον τοῦ τριγώνου τῶν Βερμού- δων (Δ΄)	167
ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΣ: Τὸ βιβλίον τοῦ Καρόλου Μπέρλιτζ «Χωρὶς ἴχνη»	169

6

Μία μακρινή, ξεχασμένη ήπειρος στα βάθη των αιώνων... Το όνομά της έγινε μύθος και η ιστορία της χάθηκε κάπου ανάμεσα στην αλήθεια και τη φαντασία... Σ' αυτήν τη μοναδική, αυθεντική περιγραφή σελίδες ολόκληρες από την καθημερινή ζωή της Ατλαντίδας αναβιώνουν για πρώτη φορά...

Ημέρες πρωτόγνωρης ευημερίας, αλλά και ηθικής κατάπτωσης... Εποχές άφθαστων τεχνικών επιτευγμάτων, αλλά και επικίνδυνης χαλάρωσης των ηθών...

Ο Αρχιμήδης και ο Σόλων ο Αθηναίος, έχοντας προϋπάρξει σε διαφορετικές περιόδους ο καθένας στη μυθική αυτή ήπειρο, μας διαφωτίζουν πάνω σε όλα εκείνα τα άγνωστα μέχρι σήμερα σημεία του πολιτισμού των Ατλάντων, αλλά κυρίως μας εφιστούν την προσοχή... Γιατί, εκεί όπου το πνεύμα του ανθρώπου ολισθαίνει χωρίς ήθος, κάθε υλική δημιουργία του άνευ μέτρου είναι καταδικασμένη ν' αποτύχει...

T